University of Mysore

Oriental Library Publications

KANNADA SERIES No. 2

JAGANNATHA VIJAYA

BHATTA

PH.D., M.R.A.S.,

MYSORE

GOVERNMENT

(All Rights Reserved)

Price Rs. 1-10-0

Gxrt

Gam antians.. for what class?

1st in — the degree

G. K. V.

G. K. V. Rao.

16.11

University of Mysore

Oriental Library Publications

KANNADA SERIES No. 2/11

ರುದ್ರಭಟ್ಟವಿರಚಿತಂ

ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಜಯಂ

(ಆಶ್ವಾಸಗಳು ೧—೮)

JAGANNATHA VIJAYA

(PART I—CHAPTERS 1—8)

BY

RUDRABHATTA

EDITED BY

DR. R. SHAMA SASTRY, B.A., PH.D., M.R.A.S.,

Curator, Government Oriental Library, Mysore, Director of Archæological Researches in Mysore, Periodical Lecturer to the Post-Graduates' classes of the Calcutta University, and B. B. R. A. S. Campbell Memorial Medalist

MYSORE

PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS

1922

ವಿಜ್ಞಾಪನೆ.

ಜಗನ್ನಾಥವಿಜಯವೆಂಬ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಗವಚ್ಚರಿತ್ರ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ಉತ್ತಮವಾದ ಚಂಪೂಗ್ರಂಥವು. ಇದು ೧೮ ಆಶ್ವಾಸಗಳುಳ್ಳುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಗ್ರಗ್ರಂಥವೂ, ಕ್ರೋಡಪತ್ರ, ವಿಸ್ತಾರ, ಪಂಚಪಾಷಾಣವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳೊಡನೆಯೂ ಉಪೋದ್ಘಾತ, ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ, ಕವಿಚರಿತ್ರೆಗಳೊಡನೆಯೂ 1904ನೆಯ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದುಹೋದುದರಿಂದ ಈಗ ಎರಡನೆಯ ಅಚ್ಚಿಗೆ ಆರಂಭಿಸಿ ಪ್ರಾಚೀನಗಳಾದ ಓಲೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮೊದಲನೆಯ ಅಚ್ಚಿಗಿಂತಲೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರುವಂತೆ ಶೋಧಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು 1ರಿಂದ 8ಆಶ್ವಾಸಗಳ ವರೆಗೆ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗುವಂತೆಯೂ 9ರಿಂದ 18ರ ವರೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವಾಗುವಂತೆಯೂ 2ಭಾಗಮಾಡಿ ತ್ವರೆಪಡುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ 1ನೆಯ ಭಾಗವುಮಾತ್ರ ರಟ್ಟುಹಾಕಿಸಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಭಾಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಉಳಿದ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ಉಪೋದ್ಘಾತ ಕವಿಚರಿತ್ರಾದಿಗಳು ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಡುವುವು. ಶುದ್ಧಿಪತ್ರಿಕೆಯೂ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿಸಲ್ಪಡುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿ ಬರುವ ಪ್ರಮಾದದೋಷಗಳನ್ನು ಅಭಿಜ್ಞರಾದವರು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸದ 62ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಕಬುತ್ತರಿಯೆನುತ್ತಾರ್ದಿಟ್ಟಮಾತ್ರಂ' ಎಂಬುದನ್ನು 'ಕಬುತ್ತರಿಯೆನುತ್ತಾರ್ದಿಟ್ಟಮತ್ರಂ' ಎಂದು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ,

— ಟಿ. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾಯಶಾಸ್ತ್ರಿ,

ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಪಂಡಿತ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಶ್ರೀರಸ್ತು

ರುದ್ರಭಟ್ಟವಿರಚಿತಂ

ಜಗನ್ನಾಥವಿಜಯಂ

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀರಾಮಾನಟ ಕೌಸ್ತುಭದ್ಯುತಿಕಿರತ್ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಕ್ಷೇಪವ
ಕ್ಷೈಱೀರಂಗಸ್ಥಿತೆಯಾದ ಪಾದನಖರೋಚಿರ್ಗಂಗೆ ಪೃಥ್ವೀಶಕೋ ।
ಟೀರವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸಂದ ಚಕ್ರರವಿ ದೈತ್ಯಧ್ವಾಂತಮಂ ಗೆಲ್ದು ಭೂ
ಭಾರಚ್ಛೇದವಿನೋದಿ ಕೃಷ್ಣನೆಮಗೀಗಾನಂದಸಂದೋಹಮಂ ॥ ೧

ಜನನುತರಾಜಹಂಸನಯನಂ ಕಮಳಾವಸಥಂ ಕಳಾನಿಕೇ
ತನನೆನಿಸಿರ್ದ ಪೆಂಪುಪಮೆವೆತ್ತೊಡಮೇನೊ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನೆಂ ।
ದೆನಿಸಿ ಯುದಾರನೆಂಬ ರಜಮೊಂದಿಯೆ ಸತ್ತ್ವನಿಧಾನನೆಂಬ ಪೆಂ
ಪನುಗುಣಮಾದ ಲೋಕಪಿತನೊಲ್ದು ಚತುರ್ಮುಖನೀಗೆ ರಾಗಮಂ ॥ ೨

ಅರಿಕಾಮಧ್ವಂಸಿ ನಾಗವ್ರಜಮಯಕಟಕಂ ರಾಜರಾಜಪ್ರತಿಷ್ಠಾ
ನಿರತಂ ಲೀಲಾಕ್ರಮೋದಂಚಿತನಿರವಧಿಗಾಂಗೇಯಕಂ ದ್ವಿಟ್ಪುರಧ್ವಂ ।
ಸರತಕ್ರೋಧಂ* ವೃಷಾಂಕಂ ವಿಬುಧನುತ ನುಮಾಕಾಮಿನೀಜೀವಿತೇಶಂ
ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಾಸ್ಪದಂ ರಕ್ಷಿಸುಗೆ ವಸುಧೆಯಂ ಯುದ್ಧರಂಗತ್ರಿಣೇತ್ರಂ ॥ ೩

ಜನಚಿತ್ತಾಹ್ಲಾದಪಾದಂ ಸಕಲಧರಣಿಭೃನ್ಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಮಾಗಿ
ರ್ದಿನಮುಚ್ಚಂಡಪ್ರತಾಪೋದಯಮರಿಕುಮುದಾಭೋಗವಿಧ್ವಂಸಿಯಾಗಿ ।

---

* ಕ—ಕ್ರೋಡಂ

ರ್ಪಿನಮುದ್ಯನ್ಮಂಡಲಾಗ್ರಂ ಸಲೆ ಘನಪದವೀಶೋಭೆಯಂ ಪೆರ್ಚಿಸುತ್ತಿ
ರ್ಪಿನವೊಳ್ಪಂ ಪೆತ್ತುದಾತ್ತಂ ಬೆಳಗುಗೆ ಜಗಮಂ ಗೋಪಮಾರ್ತಂಡ
ದೇವಂ * ‖ ೪

ಅರಿರೌದ್ರಂ ಕರದೈರ್ಘ್ಯಮುಲ್ಲಸದಹೀನಾಲಂಕೃತಂ ಮೂರ್ತಿ ಸಾ
ಕ್ಷರಸೇವ್ಯಂ ನಿಜವಿದ್ಯೆ ವಿಶ್ವವಿನುತಂ ಪಾದಂ ಸದಾಳಿಪ್ರಿಯಂ ।
ವರದಾನಂ ನತಭದ್ರಲಕ್ಷಣಪದಂ ಪದ್ಮಾನುಷಂಗಿತ್ವಮಾ
ಗಿರೆ ಪೆಂಪಚ್ಚರಿಯಾದ ದೇವಗಣಪಂ ರಕ್ಷಿಕ್ಕೆ ಭೂಚಕ್ರಮಂ ‖ ೫

ಕೆಸಱೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದುದಂತುಮಲ್ಲದೆ ರಜಸ್ಸಂಲೀಢಮೆಂತುಂ ಜಡಾ
ವಸಥಂ ಚಿಃ ಮಧುಪಪ್ರಸಂಗಿ ಖರದಂಡಂ ಮತ್ತೆನುತ್ತಬ್ಜಮಂ ।
ಬಿಸುಟತ್ಯುತ್ತಮಮಿಂತುಟೆಂದು ಪಿರಿದುಂ ಸಂತೋಷದಿಂ ವಾಣಿ ಬಂ
ದು ಸಮಂತಿರ್ಕೆ ನವೀನಸೌರಭದವೋಲ್ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದೊಳ್ ರುದ್ರನಾ ‖ ೬

ಕೋಕನದಗರ್ಭನಿಂ ವಾ
ಲ್ಮೀಕಿಯೆ ಕವಿ ಮುನಿನಿಕಾಯದೊಳ್ ಸಂದತ್ತೀ ।
ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಾನೃಷಿಃ ಕುರು
ತೇ ಕಾವ್ಯಮೆನಿಪ್ಪ ಮಹಿಮೆ ತನ್ಮುನಿವರನಾ ‖ ೭

ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ವಂ ಕೃತಪಂಚಮಶ್ರುತಿಪುರಾಣವ್ಯಾಸನಂ ವ್ಯಾಸನಂ
ಕೃತಿಲೋಕಶ್ರುತಿಪೂರಕಲ್ಪಕವಿತಾಗೀರ್ಬಾಣನಂ ಬಾಣನಂ ।
ಚತುರೋಕ್ತಿಪ್ರಚುರಾರ್ಥಕಾವ್ಯಜನಿತೋರ್ವೀಹರ್ಷನಂ ಹರ್ಷನಂ
ಶತಪತ್ರಾಕ್ಷಕಥಾಮೃತಚ್ಯುತಬುಧಸ್ತೋಮಾಘನಂ ಮಾಘನಂ ‖ ೮

ಸುಕವಿಜನಗಣನೆಯೊಳ್ ದ
ತ್ತಕನಿಷ್ಠಿಕನಾಗೆ ಕಾಳಿದಾಸಂ ಮೊದಲೆಂ ।
ದು ಕರಂ ಬಣ್ಣಿಪರದಱಿಂ
ದೆ ಕಾಳಿದಾಸಂಗೆ ದಾಸರೆನಿಪರ್ ಕವಿಗಳ್ ‖ ೯

---

* ಕ—ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥದೇವಂ, ಗ. ಘ—ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥಸೂರ್ಯಂ.

ಇನಿತುಮನಿರ್ಕೆ ಮತ್ಕೃತಿಯೊಳೀಧರೆ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಸಂದ ಶಂಖವ
ರ್ಮನ ಬಗೆ ಶಾಂತಿವರ್ಮನ ನಯಂ ಗುಣವರ್ಮನ ಬಂಧಗೌರವಂ ।
ಮನಸಿಜನೋಜೆ ಕಣ್ಣಮನ ಜಾಣ್ನುಡಿ ಪಂಪನ ರೀತಿ ಚಂದ್ರಭ
ಟ್ಟನ ಜತಿ ಪೊನ್ನಮಯ್ಯನ ಬೆಡಂಗು ಗಜಾಂಕುಶನುಳ್ಳ ಬಿನ್ನಣಂ ॥ ೧೦

ಉತ್ಸವಕರಮೆನೆ ಬೆಳಪ ಶ
ರತ್ಸಮಯದೊಳಿಂದುಕಾಂತಿ ದಳವೇಱುವವೊಲ್ ।
ವತ್ಸಳರೆನಿಸುವ ಬುಧರಿನ
ಮತ್ಸರರಿಂ ಕೃತಿ* ಕೃತಾರ್ಥಮಕ್ಕುಮಮೋಘಂ ॥ ೧೧

ತುಡುಕಿದ ದೋಷಿಯನಲ್ಲದೆ
ಪಿಡಿಯದು ಘಟಸರ್ಪನಂತುಟಲ್ಲದೆ ತನ್ನಂ ।
ತುಡುಕದ ನಿರ್ದೋಷಿಯುಮಂ
ಪಿಡಿವುದು ಖಳಮುಖಘಟೋಗ್ರಜಿಹ್ವಾಸರ್ಪಂ ॥ ೧೨

ಕವಿತಾಪ್ರೌಢನೆ ಸೋಲ್ವವೊಲ್ † ಕೃತಿಯೊಳಜ್ಞಂ ಸೋಲ್ವನೇ ‡ ಚಂದ್ರಕಾಂ
ತವೊಸರ್ವಂತಿರೆ ಗೋರಿಕಲ್ಲೊಸರ್ಗುಮೇ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳೊಳ್ ತುಂಬಿ ಪೀ
ರ್ವವೊಲೇಂ ಪೀರ್ದಪುದೇ ಕಡಂದುಱತೆ ನವ್ಯಾಮೋದಮಂ ಪೂಗಳೊಳ್
ನವಚೂತಂ ತಳಿರ್ವಂದದಿಂ ತಳಿರ್ಗುಮೇ ಸ್ಥಾಣೂತ್ಕರಂ ಚೈತ್ರದೊಳ್ ॥ ೧೩

ಅರ್ಥಾಭಾಸದಿನಕ್ಷರ
ಸಾರ್ಥಮನುಚ್ಚರಿಸೆ ಕಾವ್ಯಮೆಂತೆಸೆಗುಂ § ತ ।
ತ್ತ್ವಾರ್ಥಮನಱಿಯದ ಮುನ್ನಮ
ಪಾರ್ಥಂ ರಂಜಿಸದ ¶ ಪಳಕು ಮಣಿಯವೊಲಿರದೇ ॥ ೧೪

---

* ಕ—ಅಮತ್ಸರಮತ್ಕೃತಿ † ಕ. ಖ. – ಸೋಲ್ವವೊಲ್.
‡ ಕ. ಖ.—ಸೊಲ್ವನೇ. § ಖ – ಮಂತೆಸೆಗುಂ. ¶ ಕ.—ರಂಜಿಸಿದ.

ಪೊಸತೆನೆ ಪೇೞ್ವ ತಿರ್ಮುವಱಿವೆನ್ನೊಳ್ ಸನ್ನಿದಮಾದೊಡಂ ಕರಂ
ರಸಿಕರಿನೆಯ್ದೆ ತಿರ್ದಿಸಿದೊಡಲ್ಲದೆ ನಿಲ್ಲದು ಚಿತ್ತಮೆಂತೆ ತಿ ।
ರ್ದಿಸುವುದೆ ನಲ್ನಯಂ ಬೆಳಗೆ ಕನ್ನಡಿ ಸೋದಿಸೆ ಪೂರ್ಣ ವಿರಾಜಿಪಂ
ತೆಸೆದು ಬೞಿಕ್ಕೆ ಮತ್ಕೃತಿ ಚಮತ್ಕೃತಿಯಂ ಧರೆಗುಂಟುಮಾಡುಗುಂ॥

ಇನಿಯಳ ಸೋಂಕಿನಂತೆ ಪೊಸಮಾವಿನ ಪೂವಿನ ಜೊಂಪದಂತೆ ಚಂ
ದನರಸದಣ್ಪಿನಂತೆ ನನೆಯೇೞಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂತೆ ಪೂರ್ಣಚಂ ।
ದ್ರನ ಸಿರಿಯಂತೆ ಬಂದೆಸಪ ತೆಂಕಣ ತಂಬೆಲರಂತೆ ರುದ್ರಭ
ಟ್ಟನ ಕವಿತಾರಸಂ ಮನಮನಿರ್ಕುಳಿಗೊಳ್ವುದು ಸಜ್ಜನರ್ಕಳಾ ॥ ೧೬

ಈತೆಱದಿಂ ಬುಧರ್ ಪೊಗೞ್ದ ಮತ್ಕೃತಿಯಂ ನೆಱೆ ಶಾರದಾಭ್ರಚಂ
ದ್ರಾತಪ ರುದ್ರ ಕೃಷ್ಣಕಥೆವೇೞೆನೆ ಕಾವ್ಯಸಮಾಧಿಯಿಂ ಪರಂ ।
ಜ್ಯೋತಿ ಮುಕುಂದನೆನ್ನ ಬಗೆಯೊಳ್ ನಿಲೆ ನಿರ್ಮಳತತ್ತ್ವಬೋಧಮು
ದ್ದ್ಯೋತಿಪುದೆಂಬುದಂ ಬಯಸಿ ಪೇೞಲೊಡರ್ಚಿದೆನೀಪ್ರಬಂಧಮಂ ॥

ಅೞವಲ್ಲೀಸ್ತುತಿ ಯೆನ್ನ ಚಿತ್ತಮಣುಮಾತ್ರಂ ಜಿಹ್ವೆಯೊಂದಕ್ಕರಂ
ಗಳುಮೈವತ್ತೆರಡೆಂಬ ಚಿತ್ತಮಖಿಳೋರ್ವೀವ್ಯಾಪಕಂ ಜಿಹ್ವೆ ಕೇ ।
ವಳಮಲ್ತೇನುಮನೆಂಬುದಕ್ಕರಮುಮೆಲ್ಲಾ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ
ಬಳಸಿತ್ತಂತುಮತರ್ಕ್ಯಮಲ್ಲವೆ ಮಹತ್ತ್ವಂ ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವಜ್ಞನಾ ॥ ೧೮

ಪಿರಿಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರ್ಕಳನೆನುತುಮದೇಂ ವಿಷ್ಣುಗಶ್ಲಾಘೆಯಂ * ಬಿ
ತ್ತರಿಪೆಂ ಕುಂಭಾಂಬುವಿಂದಂಬುಧಿಜಳ ಮಣುವಿಂ ಪರ್ವತಂ ಕ್ಷುದ್ರ
ಶಂಖೋ ।
ದರದಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗರ್ಭಂ ಪಿರಿದೆನೆ ಪೊಗೞ್ವಂದದಮೇ ವೇದಶಾ
ಸ್ತ್ರರಹಸ್ಯಾಚಿಂತ್ಯಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮುರಹರನಂ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ ಬಲ್ಲನಾವಂ ॥

ಏದೊರೆಪೆಂಪೊ † ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿಜವಲ್ಲಭೆ ಜಾಹ್ನವಿ ತನ್ನ ಪಾದಪ
ದ್ಮೋದಕಮಿಂದ್ರಮುಖ್ಯದಿವಿಜರ್ ಸ್ವಪರಿಗ್ರಹಮಬ್ಜಜಂ ಸ್ವಕೀ ।
ಯೋದರಪದ್ಮಯೋನಿಭವನಾತ್ಮತನೂಭವನೆಂದೆನಿಪ್ಪ ದು
ಗ್ಧೋದಧಿತಲ್ಪನಂ ನರನಭಿಷ್ಟುತಿಗೆಯ್ವುದು ಧಾರ್ಷ್ಟ್ಯಮಲ್ಲವೇ ॥ ೨೦

---

* ಕ, ಖ.—ನೆನೆಯುಮುದೇಂ ವಿಷ್ಣುಗಶ್ಲಾಘ್ಯಮಾಂ. † ಕ—ಮೋದಮೊ ಮೂರ್ತಿ.

ಆತೆ ವಿಷ್ಣುಪುರಾಣಂ ಸ
ತ್ಕೃತಿವೇಟ್ಟಿಂ ಸುಕವಿರುದ್ರನೀಕೃತಿಗೆ ಕಥಾ ।
ಪತಿ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೃತಿಯುಂ ಭೂ
ನುತಮೆ ಜಗನ್ನಾಥವಿಜಯಮೆನೆ ಮೆಚ್ಚದರಾರ್ ॥ ೨೧

ವನಜಾಕ್ಷಖ್ಯಾತಿಪೂತಂ ಕಥೆ ಕವಿ ಕವಿರಾಜಂ ವಚಸ್ಸುಂದರೀನೃ
ತ್ಯನಿವಾಸಂ ಚಂದ್ರಮೌಳಿಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲವಿದ್ವಜ್ಜನಂ ಮೆಚ್ಚೆ ರುದ್ರಾಂ ॥
ಕನೆಪೇಟ್ಟಿಂ ದೇವಚೂಡಾಮಣಿಮಣಿಮುಕುರಂ ವಿಷ್ಣು ಕೈಕೊಳ್ವನೆಂದಂ
ದನವದ್ಯಂ ರೀತಿಚೋದ್ಯಂ ಸಕಲವಿಬುಧಹೃದ್ಯಂ ಸಮಂತೀಪ್ರಪದ್ಯಂ ॥

ವ॥ ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ—

ನಳಿನೀಗರ್ಭಾಂಡಮಾಲಾಫಲಿತಮೆನಿಪ ಪೃಥ್ವೀಮಹಾವಲ್ಲಿಯಂ ತೞಿ
ಬಳಸಿರ್ದಾಲವಾಲದಂತಿರ್ಪುದು ಜಲಚರಸಂಭೂತಸಂಪದ್ವಿಧಾನಂ ।
ವಿಳಸದ್ರತ್ನಪ್ರತಾನಂ ಕುಲಗಿರಿಶರಣಸ್ಥಾನಮುತ್ಕೀರ್ಣಫೇನಂ
ಬಳವದ್ವೀಚೀವಿತಾನಂ ಪ್ರಬಳಘುಳುಘುಳುಧ್ವಾನಮಂಭೋನಿಧಾನಂ ॥

ಆನೆಗಟ್ಟಿ ಮಹಾವಾರಿನಿ
ಧಾನಂ ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿರ್ದ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಂ ।
ತಾನೆಸೆದುದು ವೃತ್ತತೆಯಿಂ
ದಾನವಮರ್ದನನ ಕೂರ್ಮಮೂರ್ತಿಯ ತೆಱದಿಂ ॥ ೨೪

ನೆಗಟ್ದಾ ದ್ವೀಪದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲಶಂ ಚಂಡಪ್ರಭಂ ಪಲ್ಲವಂ
ಭಗಣಂ ಪಂಜರಮಂಬುದಾಳಿಯೆನೆ *ಪೂರ್ಣಬ್ಜಾಸನಂ ಪ್ರೀತಿ ಕೈ ।
ಮಿಗೆ ದೈತ್ಯಾಂತಕನಾಮದಿಂದೆಸೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭಂಗೆತ್ತಿದಾ
ಗಗನಚ್ಛತ್ರದ ಹೇಮದಂಡಮೆನಿಸಲ್ ಸಾಲ್ದತ್ತು ಹೇಮಾಚಲಂ ॥ ೨೫

ವ॥ ಆಮೇರುಗಿರಿಯ ಶಿಖರನಿವಾಸದೊಳ್,

ನತನಾನಾಮರಮೌಳಿರತ್ನ ಕಿರಣಂ ನಾನಾಪ್ಸರಃಕೇಕರ
ದ್ಯುತಿ ನಾನಾಚಮರೀಜವಾಯು ಸಭೆಯಂ ತಳ್ಪೊಯ್ಯುತಿರ್ದಂ ಜಗ ।

* ಕ. ಖ.—ಪಂಜರಂ ಭಗಣಂ. ಪಲ್ಲವಮಂಬುರಾಶಿಯೆನೆ.

ತ್ರುತಿಯೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳ್ ಚತುರ್ಮುಖನತರ್ಕ್ಯಬ್ರಹ್ಮತೇಜಶ್ಶಿಖಂ
ಶ್ರುತಿಗಾನೈಕಸುಖಂ ನಮಚ್ಛ್ರಿತಮಖಂ ವಾಣೀವಧೂಟೀಸಖಂ ॥ ೨೬

ವ॥ ಅಂತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ, *

ಗರ್ವಿತನೃಪಾಲಕಾಧಮ
ದುರ್ವಿಳಸನಜನಿತಭೂರಿಭಾರದೊಳನಸುಂ ।
ನಿರ್ವಿಣ್ಣೆಯಾಗಿ ಭೂವಧು
ಗೀರ್ವಾಣಾವೃತವಿರಿಂಚಿಸಭೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಳ್ ॥ ೨೭

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ಮುಕುಲಿತಾಂಜಲಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರ್ದ ಮೇದಿನೀದೇವಿಯ ದೈನ್ಯಭಾವಮಂ ವಿರಿಂಚಿ ಕಾರುಣ್ಯಚಿತ್ತದಿಂ ನೋಡಿ,

ಹೃದಯುದಯಾಮೃತವಾಹಿನಿ
ವದನದೆ ಕಡೆಗೋಡಿವರಿದುದೆನೆ ನಿಜದಶನಾ ।
ಘದ ವಿಶದಪ್ರಭೆ ಸಭೆಯಂ
ಪುದಿಯೆ ಮಹೀವಧುಗೆ ವನಜಭವನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೨೮

ಇನಿತೊಂದುದ್ವೇಗ ಮೇವಂ ಮರುಕಮದವಳಲ್ಬೇವಸಂ ನಿನ್ನೊಳೇಕಾ
ಯ್ತುನಿಮಿತ್ತಂ ಪುಟ್ಟತೇಕಾರಣದಿನುದಯಿಸಿತ್ತೇತಱಿಂ ಪ್ರಾಪಿಸಿತ್ತಾ ।
ವನಿನಾದತ್ತೆಂತು ಪೊಣ್ಮಿತ್ತೆನೆ ವನರುಹಗರ್ಭಪ್ರಸಾದೋಕ್ತಿಯಂ ಕೇ
ಳ್ದನಿತಾನುಂ ಗದ್ಗದತ್ವಂ ನೆಗಪೆ ವಸುಮತೀಕಾಂತೆ ಯಿಂತೆಂದಳಾಗಳ್ ॥

ತಿದಿವೋಲ್ ದಿಗ್ಗಜರಾಜಿ ಗೋಣ್ಗುಸಿದು ವಕ್ತ್ರಶ್ವಾಸಮಂ ಬೀಱುತಿ
ರ್ಪುದು ನಾಲ್ಬಟ್ಟೆಯ ಪಿಟ್ಟೆವೋಲ್ ಕುಲನಗೌಘಂ ನುರ್ಗ್ಗಿದತ್ತಾನೆ ಮೆ ।
ಟ್ಟಿದೆಸಮೂರ್ಚ್ಛೆವೊಲಾಗಿ ಕೂರ್ಮನೊಡೆದಂ ಶೇಷಂ ಫಣಂ ಬಳ್ಕಿ ಸು
ಕ್ಕಿದಪಂ ಸೀರೆಯ ಸಿಂಬಿವೋಲ್ ಖಳನೃಪಾಲಾಕ್ಷೌಹಿಣೀಭಾರದಿಂ ॥ ೩೦

---

* ಕಥಾವತಾರವೆಂತೆಂದೊಡೆ ಅಂಬುಧಿಪರಿವೃತಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಧ್ಯದ ಮೇರುಗಿರಿಯ ಶಿಖರದ ನಿಜನಿವಾಸದೊಳ್ ಸಕಲದೇವಗಣಪರಿವೃತನಾಗಿ ಲೀಲೆಯಿಂದೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿರ್ದ ಪಿತಾಮಹಂಗೆ ಪೇೞಲೆಂದು ಭೂಕಾಂತೆ ತಳರ್ದ—ಎಂಬ ಗದ್ಯವು· ಕ. ಘ —ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿದೆ.

ಪ್ರಕಟಂ ವಾರಿಧಿವೇಲೆ ವಾರ್ಧಿಗೆ ಜಲೌಘಸ್ಪರ್ಧೆಯೊಳ್ ಬಾಧ್ಯಬಾ
ಧಕಭಾವಂ * ನೆಗಟಲ್ಕೆ ನಿನ್ನ ತೆಱದಿಂದೀಸೃಷ್ಟಿಗನ್ಯೋನ್ಯಸೃ ।
ನಿಕಸಂಗ್ರಾಮದೆ ಬಾಧ್ಯಬಾಧಕತೆ ಪುಟ್ಟಲ್ ನಿಲ್ವನಾನಿಂತು ಸೃ
ಷ್ಟಿಕರಂ ಪೆರ್ಚದೆ ದೇವ ತಾಳ್ದು ನಿಲಲಾಱೆಂ ತನ್ಮಹಾಭಾರಮಂ ॥ ೧೯

ವ॥ ಎಂದು ಮೇದಿನೀದೇವಿ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯೆ ಸರೋಜಸಂಭವಂ ದೇ
ವೇಂದ್ರಮಂತ್ರಿಯಪ್ಪ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಲಾಂಗಿರಸಂ
ಕರ ಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಗಿದು, †

ಪಾವಕನೇತ್ರನಾಗಿ ತಮದಿಂ ರಜದಿಂದಜನಾಗಿ ಸತ್ತ್ವದಿಂ
ಶ್ರೀವರನಾಗಿ ತೋಱುವ ಗುಣತ್ರಯಧಾಮನಮೇಯನವ್ಯಯಂ ।
ದೇವರ ದೇವನಾದಿಪುರುಷಂ ಜಳಶಯ್ಯೆಯೊಳಿರ್ದಪಂ ತ್ರಿಲೋ
ಕಾವನನಾಮಹಾವಿಭುಗೆ ಪೇೞದೆ ಪದ್ಮಜ ತೀಱದಾರೊಳಂ ॥ ೨೦

ಸುರರ್ಗೆ ಗುರು ವಜ್ರಿ ವಜ್ರಿಗೆ
ಗುರು ನಾನೆನಗಬ್ಜಗರ್ಭ ನೀಂ ಗುರು ನಿನಗಂ ।
ಪರಮಗುರು ವಿಷ್ಣು ವಿಷ್ಣುಗೆ
ಪಿರಿಯರ್ ಮತ್ತಿಲ್ಲ ದೇವರಿದುವೆ ಯಥಾರ್ಥಂ ॥ ೨೧

ವ॥ ಎನೆ ವನಜಸಂಭವನದಂ ಮನದೆ ಕೊಂಡು,

ಜನಕನೆ ನಾಂ ನಿನಗೆನಗಾ
ದನುಜಹರಂ ಜನಕನದಱಿನಾನಭಿಮತಮಂ ।
ನಿನಗೆನಗಭಿಮತಮಂ ವಿ
ಷ್ಣು ನೆಗಟ್ಚಿದೊಡೆಮಗದಾರ ‡ ಚರಣಂ ಶರಣಂ ॥ ೨೨

ವ॥ ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳಾಳೋಚಿಸಿ ಮೇದಿನೀದೇವಿಗತಿ ಪ್ರಮೋದಮಂ
ಪಡೆದು ಕಳಿಪಿ ತದೀಯಖೇದಮಂ ತನಗಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಪುರ್ದಂ ಕಂಡು,

---

* ಕ. ಖ.—ಭಾರಂ. † ಇದು ಘ—ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.
‡ ಕ—ದೆಂತುಮಾರ

ನವಗಾದೀಭೇದಮಂ ಬಿನ್ನವಿಷವಹಿಪ * ತಲ್ಪಂಗೆ ದರ್ಪೋನ್ಮಿಳದ್ದಾ
ನವ ‡ ಸೇನಾಕಾಲಕಲ್ಪಂಗಘಕುಲವನದಾವಂಗೆ ರಕ್ಷಾರ್ಥಮೊಂದೊಂ ।
ದವತಾರಂಗೆಯ್ದ ದೇವಂಗೆನುತೆ ತೆರಳಲುದ್ಯುಕ್ತರಾದರ್ ಸಘೂಭಾ
ರವಿಷಾದರ್ ದೈತ್ಯಪೀಡಾಕುಪಿತನಿಜಮನಃಪದ್ಮರಾನಾಕಸದ್ಮರ್ ॥ ೩೫

ವ॥ ತದನಂತರಂ,

ಭೋರೆನೆ ತೂರ್ಯ್ಯವಂಚೆಯನಜಂ ಗಜಮಂ ಬಳವೈರಿ ಮೇಷಮಂ
ಮಾರುತಬಂಧು ಸೈರಿಭಮನಂಬುಜಮಿತ್ರಸುತಂ ನೃವಾಹಮಂ ।
ನೈರೃತಿಯಬ್ಧಿಪಂ ಮಕರಮಂ † ಮೃಗಮಂ ಪವದನಂ ವಿಮಾನಮಂ
ಮಾರಹರಪ್ರಿಯಂ ವೃಷಭನಂ ಹರನೇಱೆ ನಭಕ್ಕೆ ಸಲ್ವುದುಂ ॥ ೩೬

ಧವಳಾಬ್ಜಗೌರಹಂಸ
ಪ್ರವರನ ಮೇಲಬ್ಜರಾಗರುಚಿಯೆನಿಪಬ್ಜೋ ।
ದ್ಭವನೇಂ ಬೆಳಗುತ್ತಿರ್ದನೊ
ಧವಳಾಭ್ರದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುವೆಳನೇಸಱವೋಲ್ ॥ ೩೭

ಅಮರನದೀಹಂಸಕುಳಂ
ಕಮಳಜಹಂಸೇಂದ್ರಸೇವೆಗೆಱ್ತರ್ಪವಿಳಾ ।
ಸಮದೆನಿಸಿ ದೇಸೆವೆತ್ತುವು
ಕಮಳಭವಂಗಿಕ್ಕುವಮಳ ಚಮರರುಹಂಗಳ್ ॥ ೩೮

ವಳಯುರವಂಗಳುಣ್ಮೆ ಸುರಕನ್ಯೆಯರಿಕ್ಕುವ ಚಾಮರಂ ತೆಱಿಂ
ಬೊಳಯೆ ಸುರೇಭಕಂಧರದೊಳಿರ್ದ ಸಹಸ್ರವಿಳೋಚನಂ ಮನಂ ।
ಗೊಳಿಸಿದನಿಂಚರಂ ಬೆರಸಿದಂಚೆಗಳಾಡುವ ಗಾಂಗತುಂಗನಿ
ರ್ಮಳಪುಳಿನಾಗ್ರದೊಳ್ ಮಿಸುಪ ನೀಳಸರೋಜವನಾಳಿಯಂದದಿಂ ॥

ವ॥ ಆಗಳುಂ,

---

* ಕ. ಖ. ಗ—ಬಿನ್ನವಿಸಫಣಿಪ. † ಘ—ಮತ್ಸ್ಯಮಂ ವನಧಿಪಂ.
‡ ಕ. ಖ. ದರ್ಪೋನ್ಮದದ್ದಾನವ.

ಹಿಮಶೈಲೇಂದ್ರಮೆಱೆಂಕೆಯಂ ತಳೆದು ಬಂದಾಕಾಶದೊಳ್ ನೋಡೆ ಮೇ
ರುಮಹಾಶೈಲಮನಾಂತು ಪಾಱಿದಪುದೆಂಬನ್ನಂ ಮಹಃಪಾಂಡುದೇ |
ಹಮುಮುಜ್ಜೃಂಭಿಪೆಱೆಂಕೆಯುಂ ಬಗೆಗೊಳಲ್ ಪದ್ಮೋದ್ಭವಂ ಭೂರಿರಾ
ಗಮೆಯಾಂಗಂ ತನಗೊಪ್ಪಲಬ್ಜಭವಹಂಸಂ ಪಾಱಿತಬ್ದಾಧ್ವದೊಳ್‖ ೪೦

ನಿಜನಿಜರಾಜಚಿಹ್ನನಿವಹಂ ಪರಿರಂಜಿಸೆ ಶಂಖಕಾಹಳಾ
ವ್ರಜವಿಜಯಾನಕಧ್ವನಿ ವಿಜೃಂಭಿಸೆ ಕಿನ್ನರಗೇಯನಿಸ್ವನಂ |
ಪಿಜಯಿಸೆ * ದಿವ್ಯಭೂಷಣಮರೀಚಿ ರವಿಪ್ರಭೆಯಂ ಪಳಂಚೆ ನಾ
ಕಜರಜನಿರ್ಕೆಲಂಬಿಡದದೇಂ ನಡೆಗೊಂಡರೊ ಮೇಘಮಾರ್ಗದೊಳ್‖ ೪೧

ಪವನಪಥಾಂತರದೊಳ್ ಪವ
ನವೇಗದಿಂ ಸಾಮಜಾದಿವಾಹನಸಹಿತರ್ † |
ದಿವಿಜರನೇಕದ್ವೀಪಾ
ರ್ಣವಂಗಳಂ ಕಳಿದು ಮುಟ್ಟೆವರ್ಪವಸರದೊಳ್ ‖ ೪೨

ಬಳಪೊಯ್ದಾಗಸಮಂ ಸಮುದ್ರಮೆಸೆದತ್ತಾಕಾಶಮಾರ್ಗಶ್ರಮಂ
ಗಳನೊಲ್ದಾಱಿಸಲುಷ್ಣರೋಚಿಗೆ ನಿಜೋತ್ಫೇನಾತಪತ್ರಂಗಳಂ |
ತಳೆವುಚ್ಛೀಕರಪುಷ್ಪಮಂ ಕೆದಱುವುನ್ಮುಕ್ತಾಕ್ಷತವ್ರಾತಮಂ
ತಳೆವುದ್ವೀಚಿವಿಲೋಲಚಾಮರಮನೆತ್ತಂ ಬೀಸುವೊಂದಂದದಿಂ ‖ ೪೩

ಚಕಿತತರಂಗಸಂಘಹತಿಯಿಂ ಪೊಱಪೊಣ್ಮುವ ಮುತ್ತು ದಿಗ್ವಧೂ
ನಿಕರದ ತೊಟ್ಟ ಮುತ್ತಿನೊಳಡಂಬಡೆ ಸೂಸುವ ಶೀಕರಾಳಿ ತಾ |
ರಕಗಣದೊಳ್ ಸಮಂಬಡೆಯೆ ತೇಂಕುವ ಮೌಕ್ತಿಕರತ್ನಗರ್ಭಶು
ಕ್ತಿಕೆ ಸೆಱೆಯೊಳ್ ತಡಂಬಡೆ ಸುಧಾರ್ಣವಮೊಪ್ಪಿದುದುದ್ಗತಾರ್ಣವಂ ‖ ೪೪

ವ‖ ಆ ಮಹಾರ್ಣವಂ ಸಮುದ್ರಮಾಗಿಯುಂ ಅಪಾರವಿಸ್ತಾರಿಯುಂ ; ಭಂಗವ್ಯಾಕುಳಿತಮಾಗಿಯುಮಚ್ಯುತಪ್ರಭಾವಭಾಸುರಮುಂ ; ಅಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಮಾಗಿಯುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಜನ್ಮಭವನಮುಂ ; ಮದ್ಯಜನ್ಮಸ್ಥಾನ

* ಕ.ಖ. — ಭಜಿಯಿಸೆ. † ಖ. — ಕಾಮಗಾಮಿವಾಹನಸಹಿತರ್.

ಮಾಗಿಯುಂ ಬಾಡಬೋಪಭೋಗಯೋಗ್ಯಮುಂ ; ಕಾಲಕೂಟಪ್ರಭವಮಾಗಿಯುಂ ಅಮೃತೋದಯಕ್ಷೇತ್ರಮುಂ ; ಜಡಪ್ರಕೃತಿಯಾಗಿಯುಮುದಾತ್ತಸತ್ತ್ವಮುಂ ; ವಜ್ರಾವಲಂಬಿಯಾಗಿಯುಂ ಕುಲಶೈಲಪಾಲನಸ್ವಭಾವಯುಕ್ತಮುಂ ; ಮುಕ್ತಾಧಾರಮಾಗಿಯುಮನಂತಾಧಾರಮುಂ ; ಮತ್ತಮದು ರಸಾತಳದಂತೆ ವಿಷಧರಸಿಷೇವ್ಯಮುಂ ; ಸಾರ್ವಭೌಮಭವನಾಂಗಣದಂತನೇಕವಾಹಿನೀಪ್ರಸಂಗಿಯುಂ ; ಗಾಣಿಕ್ಯಗೇಹರಾಜಿಯಂತೆ ಪಲ್ಲವಿಕಸಂತಾನಕ್ರೀಡಾಪ್ರಪಂಚಿಯುಂ ; ಅರಣ್ಯದಂತಗಣ್ಯವಿದ್ರುಮವಲ್ಲರೀವೇಲ್ಲಿತಮುಂ ; ತಾರಾಧ್ವದಂತೆ ದುರ್ಧರಗ್ರಹನಿರುದ್ಧಮುಂ ; ನಾಕಲೋಕದಂತನಿಮಿಷಪ್ರಕೀರ್ಣಕಮುಂ ; ಕಂದರ್ಪನಂತೆ ಶಂಬರಮದವಾರಣೋದಾರಮುಂ ; ಐರಾವತದಂತೆ ಪುಷ್ಕರಶೀಕರೋದಾರಮುಂ ; ತ್ರಿಪುರಾರಿಯಂತೆ ವಿಷೋರಗಧಾರಿಯುಂ ; ಪುರುಷೋತ್ತಮನಂತೆ ಶಂಖಚಕ್ರಾಂಕಿತಮುಂ ; ಚತುರ್ಮುಖನಂತೆ ಸರಸ್ವತೀಪತಿಯುಮೆನಿಸಿದುದು. ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಮಂ ಕಿಬ್ಬೊಡೆಯೊಳ್ ತಳೆದಾವಿಷ್ಣು ತನ್ನೇಕದೇಶಾ
ಗ್ರದೊಳಿರ್ಪಂ ವಾರಿದಂ ತನ್ನೊಳ್ ಕತಿಪಯವಾರ್ಬಿಂದುವಂ ಪೇಱಿ ತಂದಂ ।
ತದಱಿಂದಂ ಲೋಕಮಂ ತೀವುವುದು ಪವಿಭಯಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಂ ಶರಣ್ಬೊ
ಕ್ಕುದು ತನ್ನಂ ಗೋತ್ರಧಾತ್ರೀಧರತತಿಯೆನೆ ಪೆಂಪರ್ಣವಕ್ಕೇನೊ ಚೋದ್ಯಂ ॥ ೪೫

ವ॥ ಎಂದು ಸುಧಾರ್ಣವಮಂ ಪೊಗೞುತ್ತರವಿಂದನಾಭನಂ ಪುರಂದರಾದಿ ವೃಂದಾರಕವೃಂದಮಾನಂದದಿಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ಬರೆವರೆ.

ಸುರಯೋಗೀಂದ್ರಸಮಾಜಸಂಸ್ತವಜಯಧ್ವಾನಂ ಚಳಚ್ಚಾಮರಾ
ಮರಕಾಂತಾಜನರತ್ನಕಂಕಣಝುಣತ್ಕಾರಸ್ವನಂ ಕಿನ್ನರೋ ।

ತ್ಕರವೀಣಾಕ್ವಣಿತಾರವಂ ವಿಬುಧವಂದಿವ್ರಾತಮಾಂಗಲ್ಯಪಾ
ಠರವಂಭೋಂಕನ ಕೇಳಲಾಯ್ತು ಗೆಲೆವಂದಂಭೋಧಿಸಿಘೋಷಮಂ ॥

ವ॥ ಆಪ್ರಘೋಷದೊಳ್, *

ಶೀತೋಷ್ಣಭಾವರಹಿತ
ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಂಡಲಮನಂತಕೋಟಿದಿನೇಶ ।
ದ್ಯೋತಾಭಮಿರ್ದುದನಿಮಿಷ
ಜಾತಂ ಚಿರನಿಮಿಷಮಾಗೆ ಕಣ್ಣಳ್ಕ † ವಿನಂ ॥ ೪೭

ವ॥ ಆಮಹಾಪ್ರಕಾಶಮಂ ಕುಶೇಶಯಗರ್ಭಂ ನೋಡಲಳ್ಕಿ
ಬಳ್ಕುತ್ತುನ್ಮೀಲಿತನೇತ್ರನಾಗಿ ‡ ನಿಜಾಂತರಂಗದೊಳ್,

ಅತಿದುರ್ನಿರೀಕ್ಷ್ಯಮಾದೀ
ದ್ಯುತಿಯುಂ ತೋಲಗಿಪುದು ತೋರ್ಪುದಾಕಾರಮನ ।
ಚ್ಯುತ ನೀನೆಂದಾಬ್ರಹ್ಮಂ
ಸ್ತುತಿಯಿಸೆ ತೊಲಗಿದುದು ತತ್ಪ್ರಕಾಶವಿಶೇಷಂ ॥ ೪೮

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ, §

ನವನೀಲೋತ್ಪಲಸನ್ನಿಭಾಂಗರುಚಿಯಿಂ ಸತ್ಕಿಂಕಿರಾತೋದ್ಗಮ
ಚ್ಛವಿಪೀತಾಂಬರಕಾಂತಿಯಿಂ ಸಮುದಿತಾರ್ಕಾಕಾರಚಕ್ರಾಂಶುವಿಂ ।
ಧವಳಾಂಶೂಜ್ಜ್ವಳಶಂಖದೀಧಿತಿಯಿನಾರತ್ನಾಕರಂ ಕೂಡೆ ಬ
ಣ್ಣವುರಂ ತೀವಿದ ಮಾಟ್ಕೆಯಿಂದೆಸೆವಿನಂ ಚೆಲ್ವಾದನಬ್ಜೋದರಂ ॥ ೪೯

ವ॥ ಮತ್ತಮಂತಂತೆ ನಡೆಯೆ,

ಲಲಿತವೃತ್ತಂ (ಲಯಗ್ರಾಹಿ)

ಶ್ರೀಸ್ತನಸುಕುಂಕುಮರಜಸ್ತತಿವಿಲೇಪನಗ
ಭಸ್ತಿಪರಿರಂಜಿತನಿಜೋನ್ನತವಿಶಾಲೋ ।

---

* ಮ. ಅ.—ಆಪ್ರದೇಶದೊಳ್.

† ಕ— ಕಣ್ಮುಕ್ಕ. ‡ ಮೊ. ಅ.—ಬಳ್ಕುತ್ತುಂ ನಿಮೀಲಿತನೇತ್ರನಾಗಿ.

§ ಕ.—ಅನ್ತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ.

ರಸ್ತಲಪರಿಸ್ಫುರಿತಕೌಸ್ತುಭವಿಭೂಷಣರು
ಚಿಸ್ತಬಕಿತಾಖಿಳನಭಂ ದಿವಿಜಕಾಂತಾ ॥
ಹಸ್ತಚಮರಾನಿಳಮುಹುಸ್ತರಳಿತಪ್ರಥಿತ
ಮಸ್ತಚಯಕುಂಡಲವಿಮಂಡಿತಕಪೋಲಂ ।
ಧ್ವಸ್ತದಿತಿಜಂ * ನತಸಮಸ್ತವಿಬುಧಂ ಭುವನ
ವಿಸ್ತರಣಪಾದನೆಸೆದಂ ಫಣಿಪತಲ್ಪಂ ॥ ೩೧

ವ॥ ಮತ್ತಮನಂತರಮಾಕಮಳನಾಭನಭಿಮುಖದೊಳಿರ್ದ ವೈನತೇಯನುಮಂ ಕಂಡು,

ವಿನತಾನಂದನನಿಂದಮಕ್ಕೆ ವಿನತಾನಂದಂ ಪದಂ ಚಾರುಕಾಂ
ಚನವರ್ಣಂ ಸ್ಫಟಿಕಾಶ್ಮವರ್ಣಮುದರಂ ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಣಂ ಕೊರಲ್ ।
ಘನನೀಲೋತ್ಪಲವರ್ಣಮಾಸ್ಯಮೆಸೆದತ್ತೀವರ್ಣಮೀವರ್ಣಶೂ
ನ್ಯನ ಭೃತ್ಯಂಗೆಸೆವಂದಮಚ್ಚರಿಯೆನುತ್ತುಂ ಬಂದು ವೃಂದಾರಕರ್ ॥ ೩೧

ತಮಗಿದಿರ್ವಂದುದಧಿಪನಿ
ತ್ತಮಳಮಣಿವ್ರಜದೆ ಕಲ್ಪಕುಜಮಿತ್ತ ಮಹಾ ।
ಸುಮನಃಪುಂಜದೆ ಹರಿಗ
ರ್ಘ್ಯಮನಿತ್ತರ್ ಜಯಜಯಾನ್ವಿತರ್ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯರ್ ॥ ೩೨

ತೆರೆವೊಯ್ಲಿಂದಾದ ತುಂತುರ್ವನಿ ನಿಜತನುಮಂ ತೀವಿ ಸಿದ್ಧಾಂಗನಾನಿರ್ಭರಸಂಭೋಗಾಂತ್ಯದೊಳ್ಪುಣ್ಮಿದ ಬೆಮರ್ವನಿಯುಂ ಪೋಲೆ ವಾರಾಶಿಧೀರಸ್ವರಮುಂ ತಳ್ಪಯ್ಯ † ಜೇಂದ್ರಾದ್ಯಮರಜಯಜಯಧ್ವಾನದಿಂದಾಗಳೆಡ್ಡಿದರದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಾಲೋಕನಕೃತವಿಬುಧಾನಂದಕಂದಂ ಮುಕುಂದಂ ॥

ವ॥ ತದನಂತರಂ,

ತಾರಗೆದುಱುಗಲ್ ನವಸಂ
ಧ್ಯಾರಾಗದೊಳೆಸೆವ ತೆಱದೆ ಪದನಖರುಚಿಗಳ್ ‡ ।

---

* ಕ—ಸ್ವಸ್ತಿವಚನಾ. † ಕ—ತಳೆಪ್ಪಯ್ದು.
‡ ಮೊ ಅ—ರುಚಿಯುಂ, ಕ. ಖ. ರುಚಿರಂ.

ಚಾರುಮಣಿಮಕುಟರುಚಿಯೊಳ್
ರಾರಾಜಿಸೆ ವಿಷ್ಣುಗೆಱಗಿ ನುಡಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮಂ ॥ ೫೪

ಸುಮನಸ್ಸಿಂಧುವ ರೂಪದಿಂ ಮಱೆಯು ಪೊಂಗಿಂದಿನ್ನು ಪೆರ್ಚಿತ್ತುರ್ವಿದಂ
ದು ಮಹಾಪಾಲದ ಪ್ರೊಯ್ಲ್ಗೊಳಂಚ್ಚಲಿಸಿದಾಮುನ್ನೀರ ನೀರೆಂಬಿನಂ ।
ತಮನಂ ದೈತ್ಯಕದಂಬವೀರತಮನಂ ನಿರ್ಧೂತಬೃಂದಾರಕೋ
ತ್ತಮನಂ ಮರ್ದಿಸಿ ಮತ್ಸ್ಯರೂಪದೊಳ್ ತಂದೈ ವೇದಮಂ ಮಾಧವಾ ॥

ಬಸಿಱೊಳ್ ಸರ್ವಾಂಗಮಂ ಬೈತಿಡುವುದಿತರಕೂರ್ಮಕ್ಕಮಾಗಳ್ ನಿಜಂಬೆ
ತ್ತೆಸೆದತ್ಯಂತಾತ್ಮಕೂರ್ಮಾಕೃತಿಗುದಧಿತಳಂ ಸಾಲದಂಗಂಗಳಂ ನೀಂ ।
ಬಸಿಱೊಳ್ ಬೈತಿಟ್ಟಭಿಪ್ರಾಯದಿನೆನೆ ಕಮಠಾಕಾರಮಂ ತಾಳ್ದಿದೈ ರಾ
ಕ್ಷಸವಂಶಧ್ವಂಸಿ ನೀನಂದುದಧಿಮಥನದೊಳ್ ಮಂದರೋದ್ಧಾರಣಾರ್ಥಂ ॥

ಭುವನಂ ತಾಂ ಭುವನಾತ್ಮಮಾಗೆ ಧರೆಯುಂ ಕಳ್ದ * ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಂ
ದಿವಿಜಾಧೀಶ್ವರರೂಕ್ಷನಂ ಸಕಲಲೋಕಾಸ್ಫೋಟನಾಪೇಕ್ಷನಂ ।
ತವೆ ಕೊಂದಾದಿವರಾಹರೂಪದೊಳ್ ನೀನಂದೆತ್ತಿದೈ ಗೋಮಿನೀ
ಧವ ದಂಷ್ಟ್ರಾಗ್ರದ ನೀಲಜಾಲಮಣಿಯೆಂಬಂತಾಗೆ ಭೂಗೋಳಮಂ ॥

ಘನಮಾರ್ಗಂ ನಖಟಂಕಭಿನ್ನದಿತಿಜಾಸೃಕ್ಪಂಕದಿಂ ಕೆಂಕಮಾ
ಗಿ ನಿಱಲ್ ಸಂಜೆಯೊಳಂದಿನಿಂ ಬೞಿಕೆ ನಿಚ್ಚಂ ಸಂಜೆಗೆಂಪೆಂಬುದಾ ।
ಯ್ತೆನೆ ದೈತ್ಯಾಂತಕ ನೀಂ ನಿರಸ್ತಜಗದಂಹಂ ರೌದ್ರಸಿಂಹಂ ನೃಸಿಂ
ಹನೆನಿಪ್ಪಾಕೃತಿಯಿಂ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಪ್ರಧ್ವಂಸಮಂ ಮಾಡಿದೈ ॥ ೫೮

ಜಲದಾಧ್ವಂಬರಮೆತ್ತಿದಂಘ್ರಿಯ ನಖಾಂಶುಶ್ರೇಣಿ ತಾರಾಗಣ
ಚ್ಛಲದಿಂದಿರ್ಪಿನಮಿನ್ನುಮಂದವನಿಚಕ್ರಂ ವಿಕ್ರಮಕ್ಕಿಯ್ದದಾ ।
ಬಲಿಯುಂ ದೈತ್ಯಕದಂಬಕೈಕಬಲಿಯುಂ ಯುತ್ಕೀಕೃತಶ್ಮಶ್ರುಭೃ
ದ್ಬಲಿಯುಂ ಮೆಟ್ಟ ರಸಾತಳಕ್ಕಿೞಿಪಿದೈ ನೀಂ ವಾಮನಾಕಾರದಿಂ ॥ ೫೯

---

* ಖ.—ಭುವನಂಗಳ್ ಭುವನಾತ್ಮಮಾಗೆ ಧರೆಯುಂ ತಾಳ್ದ.

ಪರಶುಸ್ಪರ್ಶಶತಂಗಳಿಂ ನೆಗೞ್ದವೀಪ್ರೊಂದೊಳ್ಗಳೀತಂಗೆನಲ್
ಪರಶುತ್ರುಟ್ಯದಯಃಕಠೋರಭುಜಮೂಲಾಸೃಕ್ಪಯೋಧಾರೆ ಸಾ ।
ಸಿರಮುಣ್ಮಲ್ ತಱಿದೈ ಸಹಸ್ರಭುಜನಂ ಮತ್ತಿರ್ಪತೊಸರ್ಬ್ನರೇ
ಶ್ವರರಂ * ನೀಂ ತಱಿದೊಟ್ಟಿದೈ ಪರಶುರಾಮಾಕಾರದಿಂದಚ್ಯುತಾ ॥ ೬೦

ದೇವ ನಿಜೋಗ್ರಬಾಣಹತಿಯಿಂ ತಲೆಗಳ್ ಗಗನಕ್ಕೆ ವೀರಲ
ಕ್ಷ್ಮೀವಧುವಾಡುತಿರ್ಪ ತಿಱಿಕಲ್ಲನೆ ಸೂಟೊಳ್ ಪಾಱುತಿರ್ಪಿನಂ ।
ರಾವಣನಂ ಜಗತ್ತ್ರಿತಯರಾವಣನಂ ವಿಜಿತೋರುಪೀಡಿತೈ
ರಾವಣನಂ ರಘುಪ್ರಭವರೂಪದೆ ಮರ್ದಿಸಿದೈ ಜನಾರ್ದನಾ ॥ ೬೧

ಅರಿಯಂತೀಯರಿಯಂ ಕಱುತ್ತರಿಯೆನುತ್ತಾರ್ದಿಟ್ಟಮಾತ್ರಂ ನಭೋಂ
ತರದೊಳ್ ತಾಂ ಶಿಶುಪಾಲಮಸ್ತಕಸಮೇತಂ ಪಾಱೆ ಧರ್ಮಾತ್ಮಜಾ ।
ಧ್ವರದೊಳ್ ಬಾಯಿನಮಂ ಸುರಾಂಗನೆಯರೀವಂತಾಯ್ತು ನಿಪ್ಪಂಬುಜೋ
ದರ ನೀಂ ತನ್ನನುಜಾತನಾದ † ಬಲಭದ್ರಾಕಾರಮೇಂ ವಂದ್ಯಮೋ ॥

ಜಗಮೆಲ್ಲಂ ನಿಜಬೋಧದೃಷ್ಟಿಯೊಳ್ ಕಾಣಲ್ಬಂದುದೀಚರ್ಮ್ಮಚ
ಕ್ಷುಗಳಿಂ ಕಾಣ್ಬ ಪದಾರ್ಥಮಿಲ್ಲೆನುತೆ ನೀರಾಗುಕ್ಕುತಿರ್ದತ್ತು ದೃ ।
ಗ್ಯುಗಳಂ ವ್ಯರ್ಥತೆಯಿಂದಮೆಂಬಿನೆಗಮಾನಂದಾಶ್ರುಧಾರಾಳಿ ಕೈ
ಮಿಗೆ ಬೌದ್ಧಾಕೃತಿಯಿಂದೆ ಯೋಗದೊಳ್ ಕೂಡಿರ್ದೈ ಸರೋಜಾಂಬಕಾ॥

ಅತಿಮಲಿನಾಂಗಮಾದ ಜಗಮುಂ ಭವದೀಯಹಯಸ್ಫುರತ್ಖುರಾ
ಹತಿಯಿನುದಗ್ರಖಡ್ಗಹತಿಯಿಂ ಲಯಮೆಯ್ದಿಸುವಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಂ ।
ಗತಿಯೊಳ್ ಕಿಲ್ಬಿಷಂ ಕಿಡುವುದುಂ ‡ ಕಲಿಕಾಲಮನೊಕ್ಕು ಭೂತಳಂ
ಕೃತಯುಗದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದೇಂಪೊಗೞ್ವೆಂ ನಿಜಕಲ್ಕಿಮೂರ್ತಿಯಂ ॥ ೬೪

ಆ ನಿನ್ನವತಾರಂಗಳ
ದಾನವರುಂ ಮುನ್ನಿನವರೆ ಮಿಗುಲ್ದರ್ ಗಡ ಮೇಂ § ।

* ಕ. ಖ. ಗ.— ಮತ್ತಿರ್ಪತೊಂದುರ್ವರೇಶ್ವರರಂ.

† ಕ.ಖ.—ಜಾತಮಾದ. ‡ ಕ.ಖ.—ಕಿಡುವುದೇಂ. § ಮೊ-ಅ.—ಗಡಮೇಣ್.

ನೀನಳವಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವಿ
ಧಾನಂಗಳವೆಮಗೆ ಪೊಸತೆ ಪೇೞಬ್ಜಾಕ್ಷ ॥ ೬೫

ವಿದಿತವ್ಯಾಪಾರ ನೀಂ ಭಾವಿಸು * ಕೃತಯುಗದಿಂದಾದವರ್ ತ್ರೇತೆಯೊಳ್ ಪು
ಟ್ಟಿದವರ್ ಮತ್ತೀಗಳೀದ್ವಾಪರದೊಳೊಗೆದವರ್ ದೈತ್ಯರಿರ್ದಪ್ಪರಾದು ।
ರ್ಮದರಾರೆಂತಪ್ಪರಾರ್ಗಾವುದು ಪೆಸರವರಿಂದಾದುದುದ್ವೃತ್ತಮೇನೆಂ
ಬುದನಾನಿಂ ಪೇೞ್ವೆನಲ್ಲಿಂ ವಿಭುಗಪರಿಮಿತಾಳಾಪಮಶ್ಲಾಘ್ಯಮಲ್ತೆ ॥ ೬೬

ವ॥ ಎಂದು ಭಾರತೀಪತಿ ಚತುರಪರಿಮಿತೋದಾರಗಂಭೀರಭಾಷಿತಂಗಳಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯೆ ತದೀಯಹೃದಯಾಭಿಪ್ರಾಯಮಂ ಸಕಲ ಲೋಕವೃತ್ತಾಂತಮಂ ನಿಜಸ್ವಾಂತದೊಳ್ ತಿಳಿದು,

ಉದರಾಬ್ಜದಿಂ ನಿಜಾಸ್ಯಾ
ಬ್ಜದ ಕಂಪಿಂಗೆಱಗುವೆಳಕಾಲಂ ಬೆಳ್ಪಡರ್ಪಂ ।
ತೊಡವೆ † ದಶನಾಂಶು ಪಾಲ್ಗಡ
ಲಿದೊಂದೆನಲ್ ಪುದಿಯೆ ಹರಿ ವಿರಿಂಚಿಗೆ ನುಡಿದಂ ॥ ೬೭

ಭಯಮಂ ದೇವಗಣಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಮಂ ದೈತ್ಯನಾ
ಜ್ಞೆಯೊಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರೆ ನಾಕಿಗಳ್ಗಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟೀೞ ತೇಱಿಂ ಜಗ ।
ತ್ತ್ರಯಮಂ ‡ ಕಾದು ಸುರಾಸುರಾಹವದೊಳಾಂ ಕೊಂದಂದಿನಾಕಾಲನೇ
ಮಿಯೆ ಕಂಸಾಸುರನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದುದನಾಂ ಬಲ್ಲೆಂ ಮಹೋವಲ್ಲಭಾ ॥ ೬೮

ಮೊದಲೊಳ್ ದಾನವನುಯ್ದು ತದ್ಭುಜಗಸದ್ಮಕ್ಕೈದಿಸಲ್ ಕ್ರೀಡರೂ
ಪದಿನಾಂ ಧಾತ್ರಿಯನೆತ್ತಲಾವೆಸುಮತೀಸ್ತ್ರೀಗೆನ್ನ ಸಂಭೋಗಕಾ ।
ಲದ ಸಂಸರ್ಗದೆ ಪುಟ್ಟಿದಂ ನರಕನಾತಂ ಲೋಕಸಂಹಾರಮೂ
ರ್ತಿ ದಶಾಸ್ಯಾದಿಗಳಿಂ ಬಲಾಧಿಕನದಂ ಬಲ್ಲೆಂ ಸರೋಜಾಸನಾ ॥ ೬೯

---

* ಕ—ವಿದಿತವ್ಯಾಪಾರನೆಂ ಭಾವಿಸು. ಮೊ. ಅ. ವಿದಿತವ್ಯಾಪಾರನೆಂ ಭಾವಿಸೆ.

† ಮೊ, ಅ. ಸೊಂಪಿಂಗೆಱಗುವಂಚೆವಿಂಡುಗಳೆನೆ ಬೆಳ್ಪಾದವೆ.

‡ ಕ. ಖ.—ಜಗನ್ತ್ರಯಮಂ.

ಗಿರಿಗಳನೆತ್ತಿ ಪೆರ್ಮರಗಳಂ ಪಿಡಿದಾಂತ ಮಹಾಬಲಸ್ಥವಾ
ನರಭಟಕೋಟಿಯಂ ಶ್ವಸಿತವಾತದೆ ಪಾಱಿಸುವಂಘ್ರಿಯುಗ್ಮದಿಂ ।
ದೊರಸುವ ಕೈಗಳಿಂ ಪೊಸೆದು ಮುಕ್ಕುವಗುರ್ವಿನ ಕುಂಭಕರ್ಣನೀ
ಧರಣಿಗೆ ದಂತವಕ್ರನೆನಿಸಿರ್ದು(ಪು)ದನಾನಱಿವೆಂ ಚತುರ್ಮುಖಾ ॥ ೨೦

ಹರಸಖನಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಕಮನಿಱ್ಕುಳಿಗೊಂಡು ಹರಾದ್ರಿಯಂ ಹರಂ
ಬೆರಸು ಭುಜಂಗಳಿಂ ನೆಗಪಿ ಶಕ್ರನುಮಂ ಸೆಱೆಗೆಯ್ದಜೇಯನಾ ।
ಗಿರಿ ಬಹುಯತ್ನಗೌರವದಿನಾಂ ಪೊಣರ್ದಿಕ್ಕಿದ ರಾವಣಂ ವಚೋ
ಧರ * ಶಿಶುಪಾಲನೆಂಬಸುರನಾದುದನಾಂ ತಿಳಿದೆಂ ನಿರಾಕುಳಂ ॥ ೨೧

ಕ್ರಮದೆ ವಿಜೃಂಭಣಕ್ರಮದೆ ಕೊಂಡು ಧರಾತಳಮಂ ರಸಾತಳ
ಕ್ಕಮರವಿರೋಧಿಯಂ ಕಳುಪಿದೆಂ ಬಳಿಯಂ ಬಳಿಯಂ ತದಾತ್ಮಜಂ ।
ಯಮಸಮಭೀಕರಂ ಯಮಸಮಾಧಿಯಿನೀಶ್ವರನಿಂ ವರಂ ವರಂ
ಸಮನಿಪ ಬಾಣನೀಸುರರ್ಗೆ ಹೃದ್ಗತಬಾಣನೆ ಬಲ್ಲೆ ಸಬ್ಜಜಾ ॥ ೨೨

ಚಕ್ರಧರತ್ವಮಂದು ಸಫಲಂ ಭುಜಸಾಹಸಮಂದು ಧನ್ಯಮಾ
ಜಿಕ್ರತುವಂದು ಪೂರ್ಣ ಮಸುರಾಂತಕನಾಮಮದಂದು ಸಾರ್ಥಕಂ ।
ಶಕ್ರವಿರಿಂಚಿಮುಖ್ಯಸುರರಕ್ಷಣಮಂದು ಕೃತಾರ್ಥಮೆನ್ನೊಳಾ
ವಿಕ್ರಮಸಾಲ್ವನಂ ತವಿಸಿದಂದಿವನಾನಱಿದೆಂ ಪಿತಾಮಹಾ ॥ ೨೩

ಇವರಂ ಕೊಲ್ವ ಸಮೀಪದೊಳ್ † ಮಗಧಭೂಭೃದ್ಯುದ್ಧದೊಳ್ ಷಟ್ಪುರಾ
ಹವದೊಳ್ ಪಾಂಡವಕೌರವಾಜಿಯೊಳನೇಕಾಕ್ಷೌಹಿಣೀಸೈನ್ಯಸಂ ।
ಘವನುನ್ಮೂಲಿಸಿ ಭೂಮಿಭಾರವನವೋಘಂ ‡ ಪಿಂಗಿಸಲ್ವೇೞ್ಪುದೀ
ಭುವನವ್ಯಾಪ್ತಿಯನೆಲ್ಲಮಂ ತಿಳಿದೆನಾಂ ವಾಣೀವಧೂವಲ್ಲಭಾ ॥ ೨೪

---

* ಮೊ- ಅ. ವಚೋವರ. † ಮೊ- ಅ. ಸಮೀಕದೊಳ್.
‡ ಮೊ- ಅ. ಭೂರಿಭಾರವನವೋಘಂ.

ಆದಿತ್ಯನ ಪಿತೃಮಾತೃಗ
ಳಾದಾಕಶ್ಯಪನುಮದಿತಿಯುಂ ವರುಣನ ಶಾ ।
ಪಾದೇಶದೆ ಯದುವಂಶಜ
ರಾದರ್ ವಸುದೇವದೇವಕೀಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಂ ॥ ೭೫

ಗೋಸಂಬಂಧದ ತೋಟಿಯೊ
ಳಾಸಾಗರನಾಥನಿತ್ತ ಶಾಪದಿನವರ್ಗ್ಗ ।
ದಾಸುತರುಂ ಗೋಪಾಲ
ವ್ಯಾಸಂಗದೆ ಕೆಲವುಕಾಲಮಿರ್ಕುಂ ವ್ರಜದೊಳ್ ॥ ೭೬

ಆಗೋಪತನಯರೊಡನುಪ
ಭೋಗಿಸಲೆಂದಪ್ಸರೋಗಣಂ ದಿವದಿಂ ಬಂ ।
ದಾಗೋಕುಲದೊಳ್ ಗೋಪ
ಸ್ತ್ರೀಗಣಮಾಗಿರ್ದ(ರ್ಪು)ದೀಗಳಂಬುಜಗರ್ಭಾ ॥ ೭೭

ಶ್ರೀವೇದದುಪನಿಷದ್ವಾ
ಕ್ಯಾವಳಿ ಗೋವೃಂದಮಾಯ್ತು ಗೋಕುಲದೊಳದಂ ।
ಕಾವ ಬಿನದಮೆ ಪವಿತ್ರಂ
ಕೇವಲಮೇ ಕಾರ್ಯಸೂತ್ರಮಿಂತಿದು ಚಿತ್ರಂ ॥ ೭೮

ಸುತನಪ್ಪೆಂ ದೇವಕಿಗಾಂ
ಕತಿಪಯದಿನಮೊಲ್ದು ರಮಿಯಿಪೆಂ ಗೋಕುಲದೊಳ್ ।
ದಿತಿಸುತರಂ ಕಂಸಾದ್ಯರ
ನತಿಬಲರಂ ಕೊಲ್ವೆನಿಳಿಪುವೆಂ ಭೂಭರಮಂ ॥ ೭೯

ಪುಳಕಂ ತಳ್ತೊಪ್ಪಿರ್ಪಿನಂ ತತ್ಸಭೆಗಭಯಮನಿಂತಿತ್ತು ನೀಮುಂ ನಿಜಾಂಶಂ
ಗಳನೀಭೂಭಾಗದೊಳ್ ಬಂದವತರಿಸುವುದೆಂದಾಜ್ಞೆಯುಂ ಮಾಡಿ ಗಂಡ ।

ಸ್ಥಳದೊಳ್ ಶ್ರೀಕುಂಡಲಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ತೊನೆಯೆ ಚಲದ್ಭ್ರೂಲತಾಕೋಟಿಯಿಂ ಬೀ
ಳ್ಕೊಳವೇೞ್ದಿಂದ್ರಾದಿಗೀರ್ವಾಣರನವತರಿಪುದ್ಯೋಗದಿಂ ದೇವನಿರ್ದಂ॥ ೮೦

ಇದು ಸಮಸ್ತಕಮಲಭವಾಂಡಮಾಲಾ ಘಟೀಘಟಿತಾರಘಟ್ಟಘಟನಾಸ್ವತಂತ್ರ ನಿಜ
ಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣಚಕಿತಸಕಲಸಮಾಮ್ನಾಯತಂತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ
ಶ್ರೀಪಾದಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಸುಕವೀಂದ್ರರುದ್ರ ಪ್ರಣೀತ ಶ್ರೀಜಗ
ನ್ನಾಥ ವಿಜಯಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ಸುರಜ್ಯೇಷ್ಠ
ವಿಜ್ಞಾಪನಾಕರ್ಣನ ಸುಧಾರ್ಣವಾವತರಣೋ
ದ್ಯೋಗವರ್ಣನಂ ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀವರನ ಚರಣಮಂ ಕ
ಲ್ಪಾವನಿಜಪ್ರಸವಚಯದಿನರ್ಚಿಸಿ ಬೀೞ್ಕೊಂ।
ಡಾವಿಬುಧರ್ ಮುದದಿಂ * ನಾ
ನಾವಿಧವಾಹನದೆ ಮೇರುಗಿರಿಗೆೞ್ತಂದರ್॥ ೧

ವ॥ ಆಮೇರುಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣದಿಶಾಭಾಗದೊಳನೇಕನಗರನಿಗಮಾಗ್ರಹಾರಗ್ರಾಮನಿಕರಖೇಟಖರ್ವಟಮಟಂಬಪತ್ತನದ್ರೋಣಾಮುಖಸಂವಾಹನಿಚಯನಿಚಿತಮುಂ, ಹರಿಹರಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಾದಿಸಕಲಗೀರ್ವಾಣಮಣಿಭವನವಾಪೀಕೂಪದೀರ್ಘಿಕಾತಟಾಕತಟಿನೀನಿಕರಶೋಭಾಕರಮುಂ, ಅಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಾರಣ್ಯಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಪುಣ್ಯಶೈಲಪುಣ್ಯಹ್ರದಸಮಾಜವಿಭ್ರಾಜಿತಮುಂ, ಸಿತಾಸಿತೇಕ್ಷುವಾಟೀನಾನಾಪುಷ್ಪವಾಟಬಹುವಿಧಸುಗಂಧಬಂಧುರಗಂಧಶಾಲಿವನಮನೋಹರಮುಮೆನಿಸಿದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಧ್ಯ

* ಕ—ವಿಬುಧಸಂಕುಲಂ.

ದೊಳ್ ಮಧ್ಯದೇಶಮುಂಟು. ಅದಱ ಪೆಂಪನಭಿವರ್ಣಿಸುವೊಡೆ ವರ್ಣಸಂಕರಂ ಚಿತ್ರದೊಳ್, ದೋಷಾಭಿಸಂಧಿ ದಿವಸವಿರಾಮದೊಳ್, ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಡಾಶ್ರಯದೊಳ್, ಪರಾಭವಂ ಸಂವತ್ಸರದೊಳ್, ಆಕ್ರೋಶಂ ಪಥಪ್ರಮಾಣಂಗಳೊಳ್, ಉಪಪ್ಲವಂ ಚಂದ್ರಾರ್ಕಬಿಂಬಂಗಳೊಳ್, ಉತ್ತುಂಗಭಂಗಂ* ಕಡಲೊಳ್, ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಂ ವನದ್ರುಮನೀಡದೊಳ್,† ಸ್ವಾಮಿವಿರೋಧಂ ತಾರಕಚಿತ್ರಕಥೆಯೊಳ್, ಪರಾರ್ಥಸ್ಪೃಹೆ ಗುಣವಿಶೇಷದೊಳ್, ಅಸತ್ಕಾರಂ ನೀರಸಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್, ಪವಮಾನಪಿಸ್ತಾರಂ ವ್ಯೋಮದೊಳ್, ಕೃತಘ್ನಭಾವಂ ಶ್ರೋತಾಪ್ರವೇಶದೊಳ್, ವಕ್ರವಾಕ್ಯಂ ಕೋಕಿಳಂಗಳೊಳ್, ಉತ್ಕಂಠತೆ ಮಯೂರಂಗಳೊಳ್, ಆಱಿಡಿ ತುಂಬಿಯೊಳ್, ಅಭಿಮಾನಹಾನಿ ವಿರಹಿಗಳೊಳ್, ಹಾಹಾಕಾರಂ ಹೋಮಮನ್ತ್ರಾಕ್ಷರಾಂತ್ಯದೊಳ್, ವಂಶಚ್ಛೇದಂ ಮೇದರೊಳ್, ನಿಷ್ಕಾರುಣ್ಯಂ ಭೂಷಣಂಗಳೊಳ್, ನಿರ್ಗುಣತ್ವಂ ಬಿಡುವೂಗಳೊಳ್, ಅಗ್ರಹಾರಪೀಡೆ ಯುವತೀಕುಚಂಗಳೊಳ್, ನಿಗಳನಿರೋಧಂ ಮದಗಜಂಗಳೊಳ್, ಉನ್ಮಾರ್ಗತೆ ಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳೊಳ್, ವಕ್ರಚಾರಂ ಸರ್ಪಂಗಳೊಳ್, ಪಙ್ಕ್ತಿಭೇದಂ ಲಿಪಿಗಳೊಳ್ ಅಕ್ಕುಮಲ್ಲದೆ ಜನಪದದ ಜನಂಗಳೊಳಿಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ದಳತಾಬ್ಜಪ್ರಸರಂ ಸರಂ ಕುಸುಮಮಾಳಾರಾಮಮಾರಾಮಮು
ಜ್ಜ್ವಳರತ್ನಾರ್ಚಿರಲಂಕೃತಂ ಕೃತಕಶೈಲಂ ರಾಜಕೀರಚ್ಛಟಾ ।
ನಿಳಲೋಲತ್ಕಣಿಶಾಳಿ ಶಾಳಿ ಜನ‡ ಚೇತೋನಂದನಂ ನಂದನಂ
ಲಳಿತಶ್ರೀಪರಿರಂಜನಂ ಜನಮೆನಸಲ್ ಚೆಲ್ವಾದುದುರ್ವೀತಳಂ ॥ ೨

ಬಲಿರಾಜ್ಯಂ ಸತತಂ ಪ್ರಜಾಪ್ರತತಿಗೆಲ್ಲಂ ಯೌವನಶ್ರೀಭರಂ
ಸಲೆ ಕಾಂತಾತತಿಗೆಲ್ಲಮೂರ್ಜಿತವಸಂತಂ ಸಂತತಂ ನಂದನಾ ।
ವಳಿಗೆಲ್ಲಂ ರತಕೇಳಿರಾಗವಸಿಶಂ ಸ್ತ್ರೀಪುಂವ್ರಜಕೆಲ್ಲಮು
ಜ್ಜ್ವಳಚಂದ್ರಾತಪಮೊಪ್ಪುಗುಂ§ ರಜನಿಜಾತಕ್ಕೆಲ್ಲಮಾದೇಶದೊಳ್ ॥ ೩

* ಕ. ಖ.—ಭಂಗತರಂಗಂ. † ಕ. ಖ.—ವನದ್ರುಮನಿಬಿಡದೊಳ್.
‡ ಕ—ನನ. ಗ—ವರ. § ಕ. ಖ.—ಮೊಪ್ಪಿರ್ಯುಂ.

ದಾರಿಯ ನಂದನಂಬಿಡಿದು ಪೂತ ಕೊಳಂ ಕೊಳದೊಳ್ ಬೞಲ್ಕೆಯಂ
ಪಾರಿಸಲೆಂದು ಬಂದ ಪಥಿಕರ್ ಪಥಿಕಾನಯನಪ್ರಭಾವೃತಾ ।
ಸಾರದೆ ತೀವಿ ಬರ್ಪ ಪರಿಕಾಲ್ ಪರಿಕಾಲ್ಗಳ ನೀರನುಣ್ಬ ಕೇ
ದಾರವನಂ ಮನಂಗೊಳಿಸುತಿರ್ಪುದು ಭೂವನಿತಾವಿಭೂತಿವೋಲ್ ॥ ೪

ಸಲೆ ಕಾಲಂ ಪಿಡಿದೆೞ್ತರಲ್ ಭುವನಮೆನ್ನಿರ್ದಲ್ಲಿಗಾಂ ಮುನ್ನಮಾ
ದೊಲವಿಂದಂ ತಲೆಗೊಯ್ಸಿಕೊಂಡೆನೆನುತುಂ ಲಜ್ಜಾಮಹಾಭಾರದಿಂ ।
ತಲೆವಾಗಿತ್ತೆನೆ ಪಕ್ವಶಾಳಿ ಕಣಿಶಾಳೀನಮ್ರಮೊಪ್ಪಿರ್ದದೇಂ
ಗೆಲೆವೆಂದತ್ತೊ ಸುವರ್ಣವರ್ಣದಿನಿಳಾಶ್ರೀಯುಟ್ಟ ಪೊಂಬಟ್ಟೆವೋಲ್ ॥ ೫

ಕಳಮಕ್ಷೇತ್ರದುಪಾಂತನಂದನದೊಳಿರ್ದಾನಂದದಿಂ ಪಕ್ಕಿಸೋ
ವ ಳತಾಂಗೀಜನಮೊಂದು ಮೆಲ್ಲುಲಿಪುಮಂ ಕೇಳ್ದಂತವಂ ತದ್ವನಾಂ ।
ತಳತಾನೀಕದಿನುಣ್ಮುತಿರ್ಪ ಕಳಕಂಠಧ್ವಾನಸಂತಾನಮಂ
ದಿಟಕೆಯ್ದಂತುಮಗಲ್ದು ಪೋಗವು ರುವತ್ಕೀರಾಳಿ ಕೇದಾರದಿಂ ॥ ೬

ಭೋಂಕನೆ ಬಂದುವಂದು ತೊನೆದಿಕ್ಕೆಯ * ನಿಕ್ಕೆಲದೊಳ್ ಕಲಂಕುವ
ನ್ನಂ ಕುಡುಕಿಂಗೆ † ಪಾಯ್ದುಲಿವ ತಮ್ಮುಲಿಪಿಂ ಗಿಳಿಸೋವ ಪಾಮರೀ ।
ಸಂಕುಳದೊಂದುಮೆಲ್ಲುಲಿಪುಮಂ ನಸುಗೇಳದೆ ನಿಂದ ಕೀರವೃಂ
ದಂ ಕಳಕೂಜಿತಾನುಮಿತಮಾದುದು ಶಾದ್ವಲಗಂಧಶಾಲಿಯೊಳ್ ॥ ೭

ವಿಕಸಿತಮಾದ ಕಾಂಚನಸರೋರುಹಷಂಡದ ಪರ್ಬುಮಂ ತದಂ
ತಿಕದ ಸುವರ್ಣವರ್ಣಕಣಿಶಾಳಿಯ ಶಾಳಿಯದೊಂದು ಪರ್ಬುಮಂ ।
ಶುಕತತಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ನೆಱೆ ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಱದೆ ಮಂಜುಳಾರವಂ
ಪ್ರಕಟಿಸೆ ಪರ್ಬುಗೊಂಡು ಸುೞಿದಾಡುವುದಲ್ಲಿಯ ಕೆಯ್ವೊಲಂಗಳೊಳ್ ॥

ವನಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವಸಿತಂಬೊಲಾಡುವೆಲರಿಂದಂ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಕ
ರ್ಬಿನ ಕೋಲ್ಗಳ್ ಬಿಡದೊಂದನೊಂದೊಱಸೆ ಪರ್ವಾಘಾತದಿಂದುರ್ಬಿ
ಭೋ ।

---

* ಮೊ—ಅ. ತೊನೆದಕ್ಕೆಯಿ. † ಕ. ಖ. —ಕುಟುಕಿಂಗೆ.

ರೆನೆ ಪಾಯ್ತರ್ಪ ರಸಪ್ರವಾಹಚಯಮಾವಾಳಂಗಳಂ ತೀವ್ರತಿ
ರ್ಪಿನವಿರ್ದತ್ತಮೃತಾಕರಾವನಿಯವೋಲ್ ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುವಾಟೀಕುಲಂ ॥೯

ಅಲರ್ದಲರ್ದಂಡನುಂಡು ಕಳನಾದದಿನಾಣತಿಗೆಯ್ವ ತುಂಬಿ ಕೋ
ಮಲಕಳಿಕಾರಸಾಸವಮನೀಂಟಿ ಮದೋತ್ಸವದಿಂ ಕುಕಿಲ್ವ ಕೋ।
ಗಿಲೆ ಪಿಡಿಯಂ ಕದರ್ದಂಕಿ ನಲಿದಾಡುವ ರಾಜಶುಕಂ ಸರೋಜಕಂ
ದಲಮನೊಱಲ್ದು ಕರ್ಚಿ ಸುೞಿವಂಚೆಗಳಿಲ್ಲದುದಿಲ್ಲ * ನಂದನಂ ॥ ೧೦

ಪಾರದೆ ಕಾಮುಕವ್ರಜಮನಾರ್ದಿಸುವಂಗಜವೀರನಸ್ತ್ರಭೀಂ
ಕಾರಮುಮೆಕ್ಕೞಿಂ ನೆರೆವ ನಲ್ಲರ ಸಪ್ರಣಯಪ್ರಕೋಪಹೂಂ।
ಕಾರಮುಮುಲ್ಲಸತ್ಕುಸುಮದಿಂ ಮೊರೆದೇಱ್ವಳಿಜಾಲದೊಂದು ಝುಂ
ಕಾರಮುಮೊರ್ಮೆಯುಂ ತವದು ಭಾವಿಪೊಡಲ್ಲಿಯ ನಂದನಂಗಳೊಳ್ ॥

ವ॥ ಅಂತತಿಶಯಶೋಭಾವಿಷಯಮಾದ ವಿಷಯಾಂತರಾಳದೊಳ್,

ಬಿದಿ ಮನದಟ್ಟಿಯಿಂ ಭುಜಗಲೋಕದ ಮಾನವಲೋಕದಿಂದ್ರಲೋ
ಕದ ಬಹುಸಾರವಸ್ತುಗಳನೊಂದೆಡೆಗೆಯ್ದೆ ತೆರಳ್ಚಿ ತಂದು ಮಾ।
ಡಿದನತಿರಮ್ಯಮಂ ಪುರಮನೆಂಬಿನೆಗಂ ಯಮುನಾತಟಪ್ರದೇ
ಶ † ದೊಳಸೆದಿರ್ಪುದಲ್ತೆ ಮಧುರಾಪುರಮರ್ಧಶಶಾಂಕಸನ್ನಿಭಂ ॥ ೧೨

ತಿಳಿನೀರಿಂ ನೆಯ್ದಿಲಿಂ ತಾವರೆಯಿನೆಸೆವ ಲೀಲಾಸರಸ್ಸಂಕುಳಂ ಕೆಂ
ದಳಿರಿಂ ಪೂವಿಂ ಫಲವ್ರಾತದಿನಿಡಿದ ರಸಾಳದ್ರುಮಶ್ರೇಣಿ ಪೊನ್ನಿಂ।
ಪಳುಕಿಂ ಮಾಣಿಕ್ಯದಿಂ ತೀವಿದ ಕೃತಕನಗೇಂದ್ರಾಳಿ ತಳ್ತಂಚೆವಿಂಡಿಂ
ಗಿಳಿವಿಂಡಿಂ ಸೋಗೆವಿಂಡಿಂ ಸೊಗಯಿಸಲೆಸೆಗುಂ ತತ್ಪುರೋದ್ಯಾನ
ಮೊಂದುಂ॥ ೧೩

ಲತೆಯೆಳಲತೆ ಮಾವಿಮ್ಮಾ
ವು ತೆಂಗು ಚೆಂದೆಂಗು ಕೌಂಗು ಪೂಗೌಂಗೆಲೆವ।
ಳ್ಳಿ ತೊವಲ್ತೆಲೆವಳ್ಳಿ ನಗಂ
ಕೃತಕನಗಂ ಪಲಸು ಬಕ್ಕೆ ಮಲಸಾಬನದೊಳ್ ॥ ೧೪

* ಕ.ಖ.—ಇಲ್ಲದವಿಲ್ಲ. † ಕ.ಖ.—ತಟಸ್ಥದೇಶ.

ತಿಂತಿಣಿವೆಣ್ಣನಾಂತ ಕದಳಂ ಪದವೆಣ್ಪುದಿದೀಳ ಬೀಡೆವೆ
ಣ್ಣಿಂ ತುಱುಗಿರ್ದ ದಾಡಿಮಚಯಂ ಕಿಸುವಣ್ಮುಸುಕಿರ್ದ ನಾಗರಂ |
ಗಂ ತನಿವಣ್ ಪೊದಳ್ದೆಸೆವ ಮಾವೆಳಗಾಯ್ವೊಱೆ ತಳ್ತ ತೆಂಗು ಜೇ
ರಿಂ ತುದಿಮುಟ್ಟೆ ಕಾಯ್ತು ಪಲಸೆಂಬಿವು ಕುಂದವು ನಂದನಂಗಳೊಳ್ ||೧೫

ಫಳಮೆಂದುಂ ಕಱಿವಣ್ಗಳಾಗವಲರೆಂದುಂ ಬೀಯುವಬ್ಜಾಕರಂ
ತಿಳಿದೆಂದುಂ ಬಗೆಗೊಳ್ವುದುರ್ಕುಡುಗದೆಂದುಂ ತುಂಬಿಗಂ ಹಂಸೆಗಂ |
ಗಿಳಿಗಂ ಕೋಗಿಲೆಗಂ ವಿಯೋಗಿಮಥನಕ್ಕೆಂದುಂ ವಸಂತಪ್ರಿಯಂ
ಮುಳಿಸಿಂದಾರ್ದಲರಂಬುವೊಯ್ದು ತೆಗೆದಿರ್ಪಂ ಬಿಲ್ಲನುದ್ಯಾನದೊಳ್||೧೬

ನೆರೆದಿಭಶಿಕ್ಷಕರ್ ಕಲಿಸಲೇರ್ವೆಸನಂ ಕಲುತಿರ್ಪ ಗಂಧಸಿಂ
ಧುರಚಯಮೇಱಿದಾತನ ಮನಂ ಮನವಾಗೆ ಮನೋಜವಂಗಳಿಂ |
ಪರಿವ ಹಯಾಳಿ ಶಸ್ತ್ರವಿದರೊಳ್ ಭರದಿಂ ನಿಜಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಯಂ
ಪರಿವಿಡಿಗೆಯ್ವ ರಾಜಸುತರೊಪ್ಪುಗುಮಾಪುರಗೋಪುರಂಗಳೊಳ್ || ೧೭

ಬಡಪಾರ್ವಂ ಜಾಮದಗ್ನ್ಯಂ ತುಡೆ ವಿಶಿಖಮನೀರೆಬ್ಬಿತೆಣ್ಗಾವುದಂ ಮೆ
ಯ್ಸೆಡೆದೋಡಿತ್ತೊರ್ಬಗಸ್ತ್ಯಂ ತನುಮುನಿ ಮುನಿದಾಪೋಶನಂಗೊಂಡೊ
ಡೆತ್ತಂ |
ಪುಡಿಪಿಟ್ಟತ್ತೊಂದೆ ಧೀಂಕಾದುದು ಕಪಿಗಣುವಂಗೆಂದಗಟ' ವಾರ್ಧಿಯಂ ಕೀ
ೞ್ಪಡಿಕುಂ ನಾನಾಮರಾಳೀಬಹುಳಕಳಕಳಧ್ವಾನಸಂತಾನದಿಂದಂ || ೧೮

* ವ|| ಅಂತತಿಗಂಭೀರಮಾದ ಪರಿಖಾಚಕ್ರದಿಂದೊಳಗೆ,

ಶ್ರೀಪತಿ ಲೀಲೆಯಿಂ ವಸುಮತೀಭರಮಂ ತವಿಸಲ್ಕೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂ
ದೀಪುರದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದಪನಿಂ ಗಡ ನೋಱ್ಪನು ಮರ್ತ್ಯವೇಷಸ |

---

*ಈವಚನದಿಂದ ೩೫ ನೆಯ ಪದ್ಯದ ಮುಂದಣವಚನದವರೆಗೂ ಇರುವ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರಗಳೆಯಿದೆ:—

||ರಗಳೆ||ಎನೆ ಪೆಂಪಂ ತಳೆದಗಳಿಂದೊಳಗೆ | ನಿಜದೀಧಿತಿ ದೆಸೆತತಿಯಂ ಬೆಳಗೆ | ಮುಗಿಲಟ್ಟಣೆಗಳ್ಮುಗಿಲ ಮುರಂಟೆ | ಪಱಿವಿಗೆಗಳ್ ದಿವಮಂ ಮಿಳಿರ್ದಪವಿಂಟೆ *|

---

*ಪೆೞ,—ಬಿ,—ಮಿಳಿರ್ದೀರ್ಂಟೆ.

ದ್ರೂಪವನೆಂದು ಭೋಗಿಪತಿ ತನ್ನ ಸಹಸ್ರಫಣಾಮಣಿದ್ಯುತಿ
ವ್ಯಾಪಿಸೆ ಸುತ್ತಿ ನಿಂದನೆನೆ ಕೋಂಟೆಯು ಪೊಂದೆನೆಗಳ್ ವಿರಾಜಿಕುಂ ॥೧೯

ಮಿಗಿಲೆನಿಪಟ್ಟಣೆಯಿಂದಂ
ಮುಗಿಲಂ ಮುಟ್ಟುವ ಪತಾಕೆಯಿಂ ತೋರಣದೋ ।
ಳಗಳಂ ರವಿಹಿಮಕರವೀ
ಥಿಗಳಿಂದಂ ಪುರಮದೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದುದೋ ॥ ೨೦

ಕರಿಯಂ ಶಿಕ್ಷಿಪ ವಾಜಿಸಂಕುಳಮನಂತೊಲ್ದೆತ್ತಿಯಿಂ ತಿರ್ದುವ
ಕ್ಕರಮಂ ಪೇೞುವ ಶಸ್ತ್ರಕೌಶಲಧನುರ್ವಿದ್ಯಂಗಳಂ ಬೋಧಿಪಿ ।
ರ್ತರದಿಂ ಮಲ್ಲರ ಹೋರಿಪಾಸಕಲವಾದ್ಯಶ್ರೇಣಿಯಂ ಬಾಜಿಪ
ಬ್ಬರಮೆತ್ತಂ ನೆರೆ ಕುಂದದಿರ್ಕುಮನಿಶಂ ರಥ್ಯಾ ಜನಾತಿಥ್ಯದಿಂ* ॥ ೨೧

ವ॥ ಅಂತೆಸೆವ ಮಹಾರಭಸದಿನತಿಮನೋಹರತೆಯನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪ ರಮ್ಯಹರ್ಮ್ಯನಿರ್ಮಿತಮಣಿಪ್ರಭಾಪುಂಜರಂಜಿತದಿನಿರ್ತರಂಬಿಡಿದು ಮೆಱೆವ ನಾನಾಸದನಸಙ್ಕ್ತಿಗಳೊಳತಿಸೊಬಗುವೆತ್ತಿರ್ಪುದದೆಂತೆಂದೊಡೆ:-

ಪರದರ ಪಾರ್ವರ ಗೋಟಾ
ಯ್ಲರ ಜೋದರ ಮಾಲೆಗಾಱಮಣಿಗಾಱರ ಮ ।

ಚೆಂಬೊನ್ನ ಕೋಂಟೆ ಥಳಥಳಿಸಿ ಪೊಳೆದು । ಪರಿರಂಜಿಸೆ ನಭಮಂ ಮುಟ್ಟೆ ಬಳೆದು । ನಡೆ ನೋೞ್ಪರಕಣ್ಗಳ ಪಸವೋಡೆ! ಪೊಸಪೊಂಗಳಸಂಗಳನಾಂತು ಕೂಡೆ । ದೇವಾಯತನಂಗಳ್ ಚೆಲ್ವುಭ್ರೀಱೆ । ಸಂಗೀತಕಮುಪಱೊಳಗೊಪ್ಪಿ ತೋಱೆ । ರತಿಯಂ ಸೌಭಾಗ್ಯದಬಲದಿನಲೆವ । ಬಹುಕಳೆಯೊಳ್ಭಾರತಿಗೆಡರಿ ಮಲೆವ । ಮೇನಕೆಯುವಿಳಾಸಮಂ ನೀಱ್ದು ಕೊಂಡ । ರಂಭೆಯ ರೂಪಂ ನೆರೆ ಸೂಱೆಗೊಂಡ । ಪೆಸರೂರ್ವಸಿಯಂ ಕೀೞ್ಪಡಿಸಲಾರ್ಪ । ಘಣಿಕಾಹತೆಯಂದದಿನೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ಪ । ಕಿನ್ನರಿಯರ ಚಿನ್ನಂ ಪಟಿದು ನಗುವ । ಖಚರಿಯರಂ ಭಾವದೊಳೆಯ್ದೆ ಮಿಗುವ । ಚಿತ್ತ್ರಕರಂ ಸುತ್ತಿಂದೊಳಗುಪಮಾೞ್ಪ । ವಾತ್ಸ್ಯಾಯನನಂ ಪೊಱವೊರಸುಮಾೞ್ಪ । ಕಂಸವರಂ ಮೂಪಣ್ಣಿಂಬರಿಪ । ನವವಾರವಿಳಾಸಿನಿಯರಿರುತಿರ್ಪ । ನೆಲೆವನೆಗಳಿನೊಪ್ಪುವ ಸೂಳಗೇರಿ । ಸೊಗಯಿಸುತಿರವಿಟಜನಹೃದಯಹಾರಿ । ಗಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ನೀಳ್ದಂಗಡಿಗಳಿಂದ । ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಬಜ್ಜರದಸರದಿಂದ । ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಘಟ್ಟವಳರ್ಕಳಿಂದ । ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪೂವಿನಸಂತೆಯಿಂದ ।

*ಖ. ಮೊ-ಅ-ರಥ್ಯಾಂ ಜನಾತಿಥ್ಯದಿಂ

ಲ್ಲರ ಮಂಡಳಿಕರ ಸಾಮಂ
ತರ ದಂಡಾಧೀಶರಾಲಯಂಗಳ್ ಮೆಱೆಗುಂ ‖ ೨೨

ವಿವಿಧಮಣಿಶಬಲಿತಂ ರ
ಮ್ಯವಿಧಾನಸುವರ್ಣಕಲಶಕಿರಣೋದ್ದ್ಯೋತಂ ।
ಅವಿರಳವಾದ್ಯಸಮೇತಂ
ಧವಳಪ್ರಾಸಾದಸಾರದೇವಾಗಾರಂ ‖ ೨೩

ಪಳುಕಿನ ನೆಲೆಗಟ್ಟುಗಳುಂ *
ಕಳಧೌತಸುರತ್ನಕೃತಕಭಿತ್ತಿಸ್ತಂಭೋ ।
ಜ್ಜ್ವಳಮುಕ್ತಿಕಾವಿತಾನಂ
ಥಳಥಳಪುವು ಪುರದ ನಿಳಯನಿಳಯದೊಳೆಲ್ಲಂ ‖ ೨೪

ವ॥ ಅಂತತಿರಮಣೀಯತೆಯನೊಳಕೊಂಡಖಿಳಜನಮನೋರಂಜನ
ಮಾದ ಬೀದಿಗಳೊಳ್,

ಸೌರಭಕುಸುಮವಿಹಾರಂ
ಪೌರವಧೂಶ್ವಸಿತಪದ್ಮಗಂಧವಿಚಾರಂ ।
ಸಾರತರಶೈತ್ಯಭಾರಂ
ಸ್ವೈರಚರಂ ಸುೞಿವುವಲ್ಲಿ ಚಾರುಸಮೀರಂ ‖ ೨೫

† ಸೂಲಿಡೆ ಕಟಾಕ್ಷ ಮಾಲೆ ವಿ
ಲೋಲತರಭ್ರಮರಮಾಲೆಯೋೞಿಸೆಸುಮನೋ ।

ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗಪೆಸರರವನಗಳಿಂದ । ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಮಂದುರದೋೞಿಯಿಂದ । ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕರಿಗಳ ಸಾಲೆಯಿಂದ । ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ತೀವಿದ ಕೊಳಗಳಿಂದ । ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ದೂಸಿಗವಸರದಿಂದ । (ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಗಂದಿಗವಸರದಿಂದ) ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕಂಚಿನ ವಸರದಿಂದ । ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ತಂಬುಲ ವಸರದಿಂದ। ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಲೀಲೋದ್ಯಾನದಿಂದೆ। ಮಧುರಾಪುರಮೊಪ್ಪಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು। ಸುರಪತಿಪುರದಳವುಮನಿೞಿಕೆಯ್ದು । ಮಧುರಿಪುಕೃಪೆಯತಿಶಯದೆಸೆವುದಿಂತು ‡ । ಪೊಗೞಲ್ಫಣಿಪತಿಗಮಸಾಧ್ಯಮಿಂತು.

---

* ಖ—ನೆಲೆಗಟ್ಟುಗಳಿಂ. † ಮೊ. ಅ. - ವ॥ ಮತ್ತಲ್ಲಿಂ ಬೞಿಯಂ, ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.
‡ ಮೊ—ಅ. ಕೃಪೆಯಿಂ ನಯಮೆಸೆವುದಿಂತು.

ಮಾಲೆಯ ಬಂಬಲ್ವೆಳಗುಂ
ಲೀಲೆಯುವೊಡನೆಸೆಯೆ ಮಾಲೆಗಾರ್ತಿಯರೆಸೆವರ್ ॥ ೧೬

ಬಂದುಗೆಯೊಳ್ ನಯನದ್ಯುತಿ
ಬಂದುಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪೂಗಳಂದೀವರ್ ಕಂ ।
ಪಂ ದಳವೇಱೆಪರಳಗಿಂ
ಪಂದಳವಡೆ ಪುಲ್ಲವಡಿತಿಯರ್ ಸೊಗಯಿಸುವರ್ ॥ ೧೭

ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂ ನಗೆಯಿಂ ಕರ,
ಪಲ್ಲವದಿಂದರುಣಸರಸಿರುಹವಂ ರದನದೆ * ।
ಮೊಲ್ಲೆಯ ಮುಗುಳಂ ತೋರ್ಪರ್
ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗದ ಲತಾಂಗಿಯರ್ ಮಾನಿನಿಯರ್ ॥ ೧೮

ಎತ್ತಿದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆ ಲಲಿತೇಕ್ಷಣತೀಕ್ಷ್ಣಮರೀಚಿ ಗಾಡಿಯಂ
ಬಿತ್ತುವ † ಪುರ್ವುಗಳ್ ಪೊಸತಿದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲೊಂದು ದೇಸೆಯಂ ।
ಪೆತ್ತು ಮದಾಳಿಶಿಂಜಿನಿಯನಾಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಮನಿಕ್ಷುಚಾಪಮಂ
ಚಿತ್ತಜನಾಂತು ನಿಂದನೆನೆ ವಿಕ್ರಯಿಪರ್ ಸತಿಯರ್ ಲತಾಂತಮಂ ॥ ೧೯

ವ॥ ಇಂತೆಸೆವ ಮಾಲಾಕಾರವಧೂಜನಂಗಳಿಂ ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತು ಪಲ್ಲವೋಲ್ಲಸಿತಮಪ್ಪ ಗಾಣಿಕ್ಯಸದನಪಙ್ಕ್ತಿಗಳೊಳ್,

ರತಿಯಂ ಕಳಗುಂದಿಪ ಭಾ
ರತಿಯಂ ಜಾಣಿಂದೆ ಪಳಿವ ಸೊಬಗಿಂದಂ ಸ್ವರ* ।
ಸತಿಯರನಿಱಿಕೆಯ್ವಗ್ಗದ
ಸತಿಯರ್ ಪೆಸರ್ವೆತ್ತ ವಾರನಾರಿಯರೆಲ್ಲಂ ॥ ೨೦

---

* ಈಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯಪಾದಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಲಘುದ್ವಯುಪಿದೆ. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರದದಿಂ, ಸ್ವರ್, ಯೆಂದು ತಿದ್ದಿದರೆ ಕಂದದ ಗಣಸಿಯಮವು ನೇರ್ಪಡುವುದು.

† ಮೊ—ಬಿ—ಗಾಡಿಯಚ್ಛೊತ್ತಿದ.

ಸ್ಮರನಂ ಪೂಜಿಪ ರತಿಯುಂ
ಪಿರಿದರ್ಚಿಪ ಪರಕೆಯುಂ ವಸಂತಂಗೆತ್ತುವ* ।
ನೆರೆದಿಂದುವನೊಲಿಸುವ ವಾ
ರಿರುಹದಳಾಕ್ಷಿಯರ ಕಳಕಳಂ ಮನೆಮನೆಯೊಳ್ ॥ ೩೧

ಓದಿಸುವ ಗಿಳಿಯನಂಚೆಯ
ನಾದರದಿಂ ನಡೆಯಿಪುಲಿವ ಪಾರಾವತದ ವಿ *।
ನೋದಮನೊಲ್ದೀಕ್ಷಿಸುವ ತ
ಳೋದರಿಯರ್ ಗುರುನಿತಂಬೆಯರ್ ಸೊಗಯಿಸುವರ್ ॥ ೩೨

ಲಲಿತಭ್ರೂ ಕಾರ್ಮುಕಂ ಕೇಕರರುಚಿ ನನೆಗೋಲ್ ಕುಂತಳಂ ಮೌರ್ವಿ ಮೆಂಜೀ
ರಲಸದ್ಧ್ವಾನಂ ಧನುಷ್ಟಂಕೃತಮೆನೆ ವಿಶಿಖಾರೋಪಿತಾಕರ್ಣಚಾಪಂ ।
ಲಲನಾಯೂಥಂ ಬರಲ್ ಬೆಂಬಲಕೆ ಬಿಸಿ ಕಾಮಾತುರವ್ರಾತಮಂ ಮು
ಲ್ಲೆಲರಿಂ ಪಂಚೇಷು ಗೆಲ್ಲಂಬಡೆವಿನಮೆಸೆಗುಂ † ವಾರನಾರೀಕದಂಬಂ॥ ೩೩

ವ ॥ ಅಂತೆಸೆದು ‡ ಕಮನೀಯತರಸ್ವಾಂತಬಂಧುರಮಾಗಿ ಸೊಬಗುವೆತ್ತ ಪಣ್ಯಾಂಗನಾವೀಧಿಗಳೊಳಂದಂಬಡೆದಿರ್ದುಮತಿಮನೋಹರಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯಿ ಪುರ್ದದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಮೇಳವಿಸಿರ್ದ ದಂಪತಿಜನಂ ನಲಿದಾಡುವ ರಮ್ಯಹರ್ಮ್ಯದಿಂ
ಕೇಳಿವನಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ತಣ್ಗೊಳನಿಂ ಕಳಕಂಠನಾದದಿಂ ।
ಬಾಳರಸಾಲದಿಂ ನೆರೆವ ಭೋಗಿಗಳಿಂ ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಂಗಳಿಂ
ಬಾಳೆಯರೊಚ್ಚಿನಿಂ ಸಕಲವೈಭವದಿಂದೆಸೆದಿರ್ಪುದಾಪುರಂ ॥ ೩೪

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಚೆಲುವಿಕೆಗಿಂಬು ಚೈತ್ರನೊಲಿದಾವೆಗಮಿರ್ಪೆಡೆ ಕಂತುಗಿಂತಿದೇ
ನೆಲೆವನೆ ಸಂಪದಂ ಪದಪಿಗಿಂಪಿಡಿದೊಪ್ಪುವ ತಾಣ ಸೌಖ್ಯ ಸಂ ।

---

* ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯಪಾದಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಲಘುದ್ವಯುವಿದೆ. ಕ್ರಮವಾಗಿ ವಸಂತಂಗುಯ್ವಾ, ಪಾರಾವತದಾ ಯೆಂದು ತಿದ್ದಿದರೆ ಗಣನಿಯಮವು ನೇರ್ಪಡುವುದು, † ಮೊ-ಅ.-ಮಿಸುಗುಂ. ‡ ಖ-ಅಂತೆಸೆವ.

ದೊಲಿದಿಹ ಬೀಡು ವೈವಮಿಗೆ ತವವರ್ಮನೆ ನನ್ನಿಗೆ ಮೇರೆಯಾಗಿ ನಿ
ಚ್ಚಲುಮೆಸೆದಿರ್ಪುದಾನಗರಮಿಂದ್ರಪುರಕ್ಕಮುದಾತ್ತಮಗ್ಗಳಂ ॥ ೩೫

ವ॥ ಅಂತೆಸೆವನಗರಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳ್,

ಇದು ಬನಮಿದು ನೃಪಗೃಹಮೆಂ
ಬುದಮೋಘಂ ಸ್ಪರ್ಶನಾನುಮಿತಮೆಪ್ಪುದು ಷ ।
ಟ್ಪದಶುಕಪಿಕಾಳಿಗೆನೆ ನೃಪ
ಸದನಂ ಸೊಗಯಿಪುದು ಚಿತ್ರಮಣಿಶಬಲತೆಯಿಂ ॥ ೩೬

ಅಹಿರಾಜಂ ದ್ವಿಸಹಸ್ರಜಿಹ್ವನೞಿಯಂ ವ್ಯಾವರ್ಣಿಸಲ್ ಬಲ್ಲನೇ
ಮಹಿಯೊಳ್ ಮಾನವನೊಂದೆ ನಾಲಗೆಯೊಳಂತಾಭೂಭುಜಾಗಾರಮಂ ।
ಬಹುವಿಸ್ತಾರಮನಿಂದ್ರಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಾಕಾರಮಂ ತನ್ಮಹಾ
ಮಹಿಮಾಧಾರಮನತ್ಯುದಾರಮನಿಳಾಚಕ್ರೇಶ್ವರಮತ್ಕಾರಮಂ ॥ ೩೭

ವ॥ ಆರಾಜನಿಳಯದೊಳ್,

ಯದುವಂಶಾಭರಣಂಗೆ ರಾಜ್ಯಭರಧುರ್ಯಂಗುಗ್ರಸೇನಂಗೆ ಪು
ಟ್ಟಿದನಭ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಡಿಲ್ ಸುಧಾಬ್ಧಿಗೆ ಮಹಾಹಾಳಾಹಳಂ ಕಾನನ ।
ಕ್ಕೆ ದವೋಗ್ರಾಗ್ನಿ ಕಡಂಗಿ ಪುಟ್ಟಿದವೊಲಂತಾಕಂಸದೈತ್ಯಂ ವಿಳಾ
ಸದಿನಿರ್ದಂ * ಸೆಱೆಗೆಯ್ದು ತಜ್ಜನಕನಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯೊಳ್ ॥

ಮಸಕದ ಹಾಳಾಹಳ ದೊಡ
ನೆಸೆವಿಂದುವ ಲೇಖೆ ಪುಟ್ಟುವಂದದಿನಾರಾ ।
ಕ್ಷಸನೊಡನೆ ಪುಟ್ಟಿ ದೇವಕಿ
ವಸುದೇವಂಗರಸಿಯಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರ್ದಳ್ ॥ ೩೯

ವ॥ ಅಂತಿರ್ಪುದುಮೊಂದು ಸಮಯದೊಳ್, ಉಗ್ರಸೇನನ ಸೂನು ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನಾಗಿ ಲೀಲೆಯಿಂದೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರ್ದಲ್ಲಿ, ಚಿತ್ರ ಚೀನಾಂಶುಕಸುಗಂಧಾನುಲೇಪನನೂತ್ನರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಿಂ ಶೃಂಗಾರಂ

---

* ಕ-ವಿಲಾಸದಿನಿರ್ದಂ.

ಗೆಯ್ದು ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿರ್ದಂಗನಾಜನಂಗಳಿಂ ಶೃಂಗಾರರಸಮುಂ; ನಮುಚಿಸೂದನಪ್ರಚೋದಿತವಜ್ರಾಕರ್ಷಣಲೇಖಾ ವಿಸಂಕಟವ್ಯೂಢವಕ್ಷಸ್ಸ್ಥಲರುಂ ಐರಾವತದಂತಿದಂತೋತ್ಪಾಟನಪಟುಬಾಹುಪರಿಘರುಮಪ್ಪನೇಕವೀರದಾನವಸೇನಾಗ್ರಣಿಗಳಿಂ ವೀರರಸಮುಂ; ಅಕ್ರೂರಾದಿಚತುರುಪಥಾವಿಶುಧ್ಧಯಾದವಪ್ರಧಾನಸಂತಾನದಿಂ ಶಾಂತರಸಮುಂ; ಎತ್ತಲಾನುಮವೆಸರಂಬಡೆದು ಬಂದೋಲೈಸುವಷ್ಟಲೋಕಪಾಲಕರ ಕಳಕಳಮೆನುತಿಯಿಮೆಂದು ಜಡಿದು ನುಡಿವ ಕಣ್ಣಿಂ ಬಿಡುವ ಪಡಿಯಱರ ತಂಡದಿಂ ರೌದ್ರರಸಮುಂ; ಆಸ್ಥಾನವಲ್ಲಭನ ಮನಮನಱಿದು ನಗಿಸುವ ಕುಬ್ಜವಾಮನಬಧಿರಮೂಕರ್ ಮೊದಲಾದ ಪಲತೆಱದ ಸಬ್ಬವಗಾಱರಿಂ ಹಾಸ್ಯರಸಮುಂ; ತಂತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಕೊಟ್ಟನುಗ್ರಹಂಬಡೆಯದೆ ನಿಗ್ರಹಶಂಕಾಭರಾತಂಕಿತಹೃದಯರಾದ ಅಂಗ ವಂಗ ಕಳಿಂಗ ಕೊಂಗ ಮಾಳವ ಚೋಳ ನೇಪಾಳ ಸಿಂಹಳ ಪಾಂಡ್ಯ ಗೊಲ್ಲ ಪಲ್ಲವ ಘೂರ್ಜರ ಬರ್ಬರ ಪಾರಸೀಕ ಪಾರಿಯಾತ್ರ ಹಂಮೀರ ಡೊಕ್ಕರ ತುರುಷ್ಕ ಮರುಪ್ರಭೃತಿಭೂಪಾಲಕರಿಂ ಭಯಾನಕರಸಮುಂ; ಇತ್ತಲಸುರೋತ್ತಮಕೋಪದಿಂ ಪುರ್ಬಿನಜರ್ಬಿನಿಂ ಪೊಗೆ ನೆಗೆಯಲ್ಕತ್ತನಾಕಲೋಕಮುರಿಯುತಿರ್ದುದೆಂಬ ವಾರ್ತಾಪರಂಪರೆಯಿನದ್ಭುತರಸಮುಂ; ಅಧಿನಾಥನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ರಕ್ಷಾವಿನಿರ್ದಿಷ್ಟರೂಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ ತೋಳ ಬಾಳ ನೆೞಲೊಳ್ ಕಱಂಗಿ ಕರಿಗರಿಗಂದಿ ಕುಂದಿ ಮಿಡುಕಲಣ್ಮದಿರ್ಪ ದಾಯಾದಯಾದವರಿಂ ಕಾರುಣ್ಯರಸಮುಂ; ಕಂಸನೊಳೆಡಱಿ ಮೀಱಿ ಮಾಱಾಂತು ಬರ್ದುಂಕುವನಾವನೆಂಬ ತಲ್ಲಣದಿಂ ಪುಲ್ಲಂ ಕರ್ಚಿ ಕೊಲ್ಲದಿರೆಂದು ಪಲತೆಱದೆ ನಾಣಂ ತೊಱೆದು ಬೆಂಗೊಟ್ಟೋಡಿದಿಂದ್ರನೋಟಮಂ *ನಭಿನಯಿಸಿಯಾಡಿ ತೋರ್ಪ ವೈತಾಳಿಕರಿಂ ಬೀಭತ್ಸರಸಮುಂ; ಇಂತು ನವರಸಂಗಳಿಂದಭಿನವರಸಂಗಳಾಗಿ ನೆಗೞುತ್ತುಮಿರೆ,

ಆನೆಗಱ್ದಸಭೆಗೆ ಗಗನ
ಸ್ಥಾನದಿನಿೞಿತಂದನೊರ್ವರ್ದಲ್ ಪಗಲುಳ್ಕಂ ।

* ಖ–ಇಂದ್ರನನೋಟಮ.

ತಾನೆನೆ ಮುನಿ ವಿಖ್ಯಾತಂ
ದಾನವಕುಲನಿಧನದೂತನಜಸಂಜಾತಂ ॥ ೪೦

ಬಂದು ಸಭೆವುಗೆ ಮುನೀಶಂ
ಗಂದಿದಿರೆದ್ದರ್ಘ್ಯಹಸ್ತನೆಱಗಿದನಸುರಂ ।
ಸಂದೆಯುಮೇನೆಱಗಿಸುವುದ
ದೊಂದುಗ್ರತಸಃಪ್ರಭಾವಮೆಂತಪ್ಪವರಂ ॥ ೪೧

ಪ್ರತ್ಯುತ್ಥಾನಾನಂತರ
ಮತ್ಯುನ್ನತಕನಕಪೀಠಮಂ ಮುನಿಗಿತ್ತಾ ।
ದೈತ್ಯಂ ಬೆಸಸುವುದೆನಗಾ
ದಿತ್ಯಪ್ರಭ ನಿಮ್ಮ ಬಂದ ಕಾರ್ಯ್ಯಾಂತರಮಂ ॥ ೪೨

ವ॥ ಎನೆ ತದೀಯಕರ್ಣಾಭ್ಯರ್ಣಮಂಪೊರ್ದಿ,

ಅತಿದುಸ್ಸಹವಾರ್ತ್ತಾ ವಿಷ
ಲತೆಯಂ ನಾಂಟಿಸಲಿದಲ್ತೆ ಕಂಸಶ್ರೋತ್ರ ।
ಕ್ಷಿತಿಖನನಪವಿಶಲಾಕಾ
ತತಿಯೆನೆ ದಶನಾಂಶು ನಿಮಿರೆ ಮುನಿಯಿಂತೆಂದಂ ॥ ೪೩

ಚತುರಾಸ್ಯೇಂದ್ರಾದಿದೇವರ್ ನಡೆದು ಜಲಧಿತಲ್ಪಂಗೆ ದೈತ್ಯೇಂದ್ರರುದ್ವೃ
ತ್ತತೆಯಂ ಪುಯ್ಯಲ್ಚೆ ಕಂಸಪ್ರಭೃತಿದಿತಿಜರಂ ಕೊಲ್ವೆನಾನೆಂದು ಪೂರ್ಣ್ಣಾ
ಚ್ಯುತದೇವಂ ದೇವಕೀಗರ್ಭದೊಳುದಯಿಸಲೆಂದಿರ್ದನೆಂದಿಂತಿದಂ ಪೇ
ೞ್ದತಿವಮಾತ್ರಂ ಪಾಂಸುಗಾತ್ರಂ ತಳರ್ದನಫಲತಾದಾತ್ರನಾಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರಂ ॥

ವ॥ ಆಗಳತ್ಯಂತವಿಸ್ಮಿತಸ್ವಾಂತನಾಗಿ ಕಂಸಂ ನಿಜಾಂತಿಕದೊಳಿರ್ದ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ಗಾ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇೞ್ವುದುಮಾಕಾರ್ಯಮಾಕದರ್ಯ್ಯಂಗೆ ವಿಪರ್ಯ್ಯಯಪ್ರದಮೆಂದು ಸಕಳಸಂಯುತಜನಮುಂ ಮನದೊಳನುಮಾನಿಸೆ ತತ್ಪ್ರಯೋಜನಪ್ರತೀಕಾರವಿಸಮ್ಮತಮತಿಗಳಕ್ರೂರಾದಿಯಾದವ ಪ್ರಧಾನರ್ ನಾರದನ ತಥ್ಯವಚನಮನತಥ್ಯಂಮಾಡಲೆಂದು,

ಕಿಸುಱಿಂಪೊತ್ತಿಕ್ಕುವೀದಂದುಗಮೆ ತನಗನುಷ್ಠಾನಮುಂ ಧ್ಯಾನಮುಂ ತ
ತ್ತ್ವಸುಖೈಕಜ್ಞಾನಮುಂ ಕೇವಳಮೆನೆ ಕುಟಿಲಂ ಕ್ಲಿಷ್ಟಕಂ * ಸಾ
ಧುದುಷ್ಟಂ ।
ಪಿಸುಣರ್ ಮತ್ತಾರೊ ಪೇೞ್ ನಾರದಮುನಿಯುಮೊಳೆಂಬೀಪ್ರಧಾನೋ
ಕ್ತಿಯಂ ರಾ
ಕ್ಷಸರಾಜಂ ಕೇಳ್ದು ದಂಷ್ಟ್ರಾಕಿರಣಧವಳಿತಾಸ್ಥಾನನಿಂತೆಂದನಾಗಳ್ ॥

ತೊದಳಲ್ತು ನಾರದಂ ಪೇ
ೞ್ದುದದೆಂತೆನಲೆನ್ನ ತೇರನೇಱಿಸಿ ವಿಭವಾ ।
ಸ್ಪದಮೆನೆ ದೇವಕಪುತ್ರಿಯ
ಮದುವೆಯನಾನೊಲ್ದು ಮಾಡಿ † ಕಳಿಪುವ ಪಥದೊಳ್ ॥ ೪೬

ಅಮರಾಧ್ವದೊಳೊಂದಶರೀ
ರಮಹಾಧ್ವನಿ ಕಂಸ ಕಂಸ ಕೇಳ್ ದೇವಕಿಯ ।
ಷ್ಟಮಗರ್ಭದಾತನಿಂದ
ಷ್ಟಮಚಂದ್ರಂ ನಿನಗೆ ನೆರೆಗುಮೆಂದುದಮೋಘಂ ॥ ೪೭

ವ॥ ಅದಂ ಕೇಳ್ದಂ ಮದೀಯಜೀವಾಪಹರಣಕಾರಿವಿರೋಧಿವಿಷಸಸ್ಯಮವಶ್ಯಮುದಯಿಸುವೀದೇವಕೀಗಾತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಮನೀಗಳ ವಿನಾಶಮನೆಯ್ದಿಸುವೆನೆಂದು ಬಗೆದಂದು ,

ಪೇೞ್ವಬಗೆಯಿರ್ಕೆ ಪಕ್ಕದ
ಕೀೞ್ವಾಳನ ‡ ಕೈಯೊಳಿರ್ದ ಬಾಳಂ ಕೊಂಡಾ ।
ನೇಱ್ವುದುಮಾವಸುದೇವಂ
ಬಾಷ್ಪಾಸೆಯೊಳಾದ ಖೇದದಿಂದಿಂತೆಂದಂ ॥ ೪೮

ಅಹಿಮರ್ತ್ಯಾಮರವಿಷ್ಟಪತ್ರಿತಯಮುಮಂ ಮುಂ ಗೆಲ್ದ ನಿನ್ನೊಂದು ದು
ಸ್ಸಹದೋಸ್ಸಾಹಸದಿಂದಮಾದ ಜಸಮೆಲ್ಲಂ ಮಾಸುಗುಂ ತ್ವತ್ಪ್ರತಾ ।

* ಕ. ಖ. ಕೃಷ್ಣಕಂ. † ಮೊ—ಅ. ನಾನಂದುಕೂರ್ತು. ಕ. ನಾನಂದುಮಾಡಿ.
‡ ಕ. ಖ. -ಕೀೞ್ವಾಳಿನ.

ವಹುತಾಶಂ ಕಡುದಣ್ಪನೇಱುಗು * ಮಮೋಘಂ ಸ್ತ್ರೀವಧಂಗೆಯ್ಯೆ ಮಾ
ಣಹೆನ್ನೆತ್ತಿದಿರೀ ನಿಜಾನುಜೆಗೆ ನೀಂ ನಿಸ್ತ್ರಿಂಶ ನಿಸ್ತ್ರಿಂಶಮಂ ॥ ೪೯

ನೆಟ್ಟನೆ ಮೃತ್ಯುವೀಕೆಯು ಸುತರ್ ನಿನಗೆಂದೊಡೆ ಕೊಲ್ವುದೀಕೆಗಂ
ಪುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳಂ ಪರಸಿ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿದ ಕೈಯೊಳಂತು ಕೈ ।
ಮುಟ್ಟಱಿವಪ್ಪೆ ಪೂಮುಡಿಯ ಬಾಲೆಯನೀಕೆಯನೆಂದು ಬಾಸಿಗಂ
ಗಟ್ಟಿದ ಶೀರ್ಷದಿಂದೆಱಗಿದಂ ವಸುದೇವನತೀವಭೀತಿಯಿಂ ॥ ೫೦

ವ। ಅದಂ ಕಂಡು ,

ಆಂ ದಯೆಗೈದು ಕಾದನುಜೆಯಂ ವಸುದೇವಸಮೇತಮೆಂದು ಮ
ನ್ಮಂದಿರ † ಮಧ್ಯಕೇಳಿಗೃಹದೊಳ್ ಸೆಱೆಗೆಯ್ದು ತದೀಯಗರ್ಭನಿ ।
ಷ್ಯಂದಿಗಳಪ್ಪ ಕೂಸುಗಳನಿಂ ಕೊಲಲಿರ್ದೆನದಿಂತುಟೆಂದು ನೋ
ಟ್ಪಂದನುರೂಪಮಾದುದಶರೀರಸಮೋಕ್ತಿಗೆ ನಾರದೇರಿತಂ ॥ ೫೧

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದು ದೇವಕೀಗರ್ಭಾರ್ಭಕದ್ವೇಷಿ ಸುರದ್ವೇಷಿ ಕತಿಪಯದಿನಂಗಳಂ ಕಳಿಪಲಿತ್ತಲ್ ,

ನಂದನವನಮಧ್ಯದ ಕೊಳ
ದಿಂದಗಲದ ಹಂಸಮಿಥುನಮೆನೆ ಕಂಸಮಹಾ ।
ಮಂದಿರಮಧ್ಯದ ಮಣಿಗೃಹ
ದಿಂದಗಲದೆ ನಲಿಯುತಿರ್ದರಾದಂಪತಿಗಳ್ ॥ ೫೨

ವ॥ ಅಂತು ನಿಕಾಮಪ್ರೇಮದಿಂ ಕಾಮಸುಖಮನನುಭವಿಸುತ್ತಿರಲನ್ಯೋನ್ಯಪ್ರೀತಿಬೀಜದಿಂ ಜನಿಸಿದ, ನಿರ್ಭರಸ್ವೇದಸಲಿಲಸೇಚನದಿಂ ನಯಂಬಡೆದ, ಪುಳಕಜಾಳದಿಂ ಜಾಳಕಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು, ಚುಂಬನಾದಿ ಬಹುಕಳಾಕಳಾಪದಿಂ ಪಲ್ಲವಿಸಿದ, ಸಮುಪದಸ್ಖಲನಸುಖನಿಮಿಷಾಳತೋ

---

* ಕ. ಖ. - ಕಡುದಣ್ಣಸೇಱುಗು. † ಕ.ಖ.- ತನ್ಮಂದಿರ.

ನ್ಮೀಲಿತನಯನಂಗಳಿಂ ಮುಕುಳಿತಮುಂ ಕುಸುಮಿತಮುಮಾದ, ನಿಶ್ವಾಸಪವನನಿಂ ಪರಿಮಳಮಂ ಬೀಱುವ ವಧೂವರರಾಗವಿಷಯವಲ್ಲರಿ ಫಲಿತಮಾದುದೆನಿಸಿ,

ಆಗುಣವತಿ ಫಲವತಿ ತಾಂ
ನಾಗೆಯುಮಿದು ವಿಫಲಮೆಂದು ಪತಿಗುತ್ಸವಮಂ ।
ತಾಗದು * ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಫಲವತಿ
ಯಾಗಿರೆಯುಂ ಯೋಗಿಗುತ್ಸವಂ ಪುಟ್ಟಿದವೋಲ್ ॥ ೫೩

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ನವಮಾಸಂ ತೀವಿ ದೇವಕಿ ಬೆಸಲೆಯುಪ್ಪುದುಮದಂ † ಗೃಹಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಂದಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ಕೇಳ್ದು ಕಂಸಂ ತದೀಯಬಾಲಹಿಂಸಾಪರನಾಗಿ ಸೂತಿಕಾಸದನಮಂ ಪೊಕ್ಕು, ವಿಕ್ರಾಂತಮಂತರಿಸೆ, ಪೆಂಪು ಸೊಂಪಳಿಯೆ, ಭುಜಬಳಮೊಳಸರಿಯೆ, ಮಾನಂ ಮ್ಲಾನತೆಯನೆಯ್ದೆ, ಜಸಂ ಮಸುಳೆ, ಧೃತಿ ಗತಿಗಿಡೆ, ಪೊಡರ್ಪಡೆಯುಡುಗೆ, ಕರುಣಮಪಸರಣಂಗೆಯ್ಯೆ, ರೂಢಿ ಗೊಡ್ಡುಗೊಳೆ, ‡ ಧರ್ಮಂ ನಿರ್ಮದಮಾಗೆ, ಮೈಮೆ ಮೆಯ್ಮಱೆಯೆ, ಪಾಟಿ ಹೂಪೆ, ಪೇಸುಗೆ ಪೆಸರಳಿಯೆ, ಹೇಯಂ ಮಾಯಮಾಗೆ, ಸತ್ತ್ವಂ ಸತ್ತ್ವಂಗಿಡೆ, ಕಣ್ಬರಿ ಬೆಂಬರಿಯೆ, ಕುಲಂ ಮಲಿನಮೆನಿಸೆ, ವಿಳಾಸಮೋಸರಿಸೆ, ಬೆಡಂಗಡಂಗೆ, ಮೆಯ್ಯುಮಾಸಾಱದಕೂಸಂ ತಲೆಕೆಳಗಾಗೆ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆವನ್ನಂ, ಬೆನ್ನನೆ ಬಳಿಸಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಮಂತ್ರಮೆನೆ, ವಯಸ್ಯರಪಹಾಸ್ಯಮೆನೆ, § ಧರ್ಮಜ್ಞರಧರ್ಮಮೆನೆ ವೃದ್ಧರಸಂಬದ್ಧಮೆನೆ, ಪಾರ್ಥಿವರಪಾರ್ಥಮೆನೆ, ಸೋದರರಪವಾದಮೆನೆ, ಸೇವ್ಯರಸೇವ್ಯಮೆನೆ, ಯೋಗಿಗಳಭಿಯೋಗಮೆನೆ, ಧಿಷಣರ್ವಿಷಮಮೆನೆ, ಶಿಷ್ಟರಶಿಷ್ಟಮೆನೆ, ವಂಶಜರವಂಶಮೆನೆ, ಪರಿಚಾರರಪಚಾರಮೆನೆ, ¶ ನಾಕಿಗಳವಿವೇಕಮೆನೆ, ವಾರ್ತಿಕರಕೀರ್ತಿಯೆನೆ, ಮಾರ್ಗಣರಮಾರ್ಗಮೆನೆ, ಬಂಧುಗಳಬಂಧುರಮೆನೆ, ವಂದಿಗಳ್ನಿಂದ್ಯಮೆನೆ, ಮಾಗಧರಾಗದೆನೆ, ಸೂ

* ಕ. ಖ. —ತಾಗದೆ. † ಕ. ಖ.—ಬೆಸಲೆಯುಪ್ಪುದನಱಿದುಮದಂ.
‡ ಮೊ—ಅ.—ಗೋಡುಗೊಳೆ. § ಕ. ಖ. ವೈಶ್ಯರಪಹಾಸ್ಯಮೆನೆ.
¶ ಕ. ಖ.—ಪರಿಚಾರರಪರಿಚಾರಮೆನೆ.

ತರಸೀತಿಯೆನೆ, ವಲ್ಲಭೆಯರ್ ಪೊಲ್ಲದೆನೆ, ಪುರಸ್ತ್ರೀಯರನ್ಯಾಯಮೆನೆ, ಸಮುದ್ರಕ್ಷೋಭದಂತೆ ಘೂರ್ಣಿಸುವ ಜನಕ್ಷೋಭಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ,

ದಿವಿಜವಧಪಟುಗೆ ನಿನಗಭಿ
ಭವಮಾಶಿಶುವಧಮೆನಲ್ಕೆ ಮಾಣ್ಬೆನೆ ಮತ್ತೀ ।
ಭವಧಪ್ರಚಂಡಯಮದಂ
ಡಮದೇಂ ಮಾಣ್ಬುದೆ ಪಿಪೀಲಿಕಾವಧವಿಧಿಯಂ ॥ ೫೪

ವ॥ ಎಂದೊದಱಿ ಪಾಸಱೆಯೊಳ್ ಕೂಸನಪ್ಪಳಿಸಿ ಬಾಲನಿಬರ್ಹಣಗರ್ಹಣಾತಿರೇಕದಿಂ ಗತಶ್ರೀಕನಾಗಿ ನಿಜರಾಜಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ।

ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಕುತ್ಸಿತಮಿದೆಂಬಿನಂ ಪ್ರತಿ
ವತ್ಸರಮಾಕ್ರಮದೆ ಶಿಶುಗಳಾಱುಮನಱಿದಂ ।
ಹೃತ್ಸಂತಾಪದೆ ನಯನಗ
ಳತ್ಸಲಿಲಂ ಕುಚದೊಳಿೞಿಯೆ ದೇವಕಸುತೆಯಾ ॥ ೫೫

ಲೋಕಮೆೞ್ವಿನಂ ಶಿಶುಗಳಾಱುಮಮೀಕ್ರಮದಿಂದೆ ಕಾಲಕಾ
ಲಾಕೃತಿಕಂಸನಿಂ ಲಯಮನೆಯ್ದಿರೆ ದೇವಕಿ ಪೊತ್ತಳಂತತಿ ।
ವ್ಯಾಕುಳವೃತ್ತಿಯಂ ನಿಜಫಲಸ್ತಬಕಂ ವನಮತ್ತಹಸ್ತಿಹೇ
ಳಾಕರಭಗ್ನಮಾಗೆ ಕಡುಪಾಡೞಿದೊಂದು ನವಾಮ್ರವಲ್ಲಿವೋಲ್ ॥ ೫೬

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮತ್ತಲ್ ಪನ್ನಗಶಯನನವತರಣೋದ್ಯೋಗದಿಂ ನಾಗೇಂದ್ರನಂ ನೋಡಿ,

ಎಲೆ ಫಣಿರಾಜ ನಿನ್ನ ಫಣರತ್ನಸಹಸ್ರದ ಮಧ್ಯರತ್ನದೊಳ್
ಜಲಧಿವೃತೋರ್ವಿಯಂ ಸರಸಕಿಂಶುಕಕುಟ್ಮಳಸಂಗಿಭಭೃಂಗಿಯಂ ।
ಗೆಲೆ ತಳದಾಮಹಾಮಹಿಮ ನೀಂ ತಳೆದುರ್ವರೆಗಾದ ಭಾರಮಂ
ತೊಲಗಿಪೆನಿಂ ಮದಂಶವಿಭುವಾವಿಭುಗಗ್ರಜನಾಗು ಲೀಲೆಯಿಂ ॥ ೫೭

ಎಲೆ ಮಾಯಾದೇವಿ ಲೋಕತ್ರಯಜನನಿ ಮದಾಜ್ಞಾಸಮುತ್ಪನ್ನೆ ಯುಷ್ಮ
ತ್ಕಲೆ ದಿವ್ಯಾಕಾರದಿಂ ಪುಟ್ಟುಗೆ ಭಗವತಿಯುಂ ಚಂಡಿಯುಂ ದುರ್ಗಿ
ಯುಂ ವೀ|
ರಲುಲಾಯಧ್ವಂಸಿಯುಂ ಕನ್ನೆಯುಮೆನಿಸುಗೆ ಪೂಜೆಕ್ಕೆ ಮಾಂಸಾದಿನಾನಾ
ಬಲಿಯಿಂ ದೇವರ್ ನರರ್ ತ್ವಚ್ಚರಣಕಮಲಮಂ ಶ್ರೀಜಯಶ್ರೀನಿಮಿತ್ತಂ ॥

ಮೊದಲೊಳ್ ನೀಂ ದೇವಕೀಗರ್ಭದ ಶಿಶುವನನಂತಾಂಶಸಂಕರ್ಷಣಂಗೆ
ಮುದ್ದನಿಂಬಿಂ ತತ್ಸಪತ್ನೀಜಠರದೊಳಿರಿಸಲ್ಲಿಂಬಳಿಕ್ಕಂ ವ್ರಜಸ್ಥಾ |
ನದ ನಂದಸ್ತ್ರೀಯ ಗರ್ಭಕ್ಕವತರಿಸಿ ಮದೀಯಾನುಸಂಜಾತೆಯಾಗೀ
ತ್ರಿದಶತ್ರಾಣಾರ್ಥಮಾಂ ದೇವಕಿಯ ಬಸಿಱೊಳಂಶಾಂಶದಿಂ ಪುಟ್ಟಿದಪ್ಪೆಂ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಬೆಸಸುತಿರ್ಪನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲೊಂದುದಿವಸಂ ದೇವಕೀದೇವಿ ಪುಷ್ಪವತಿಯಾಗಿ ಚತುರ್ಥಸ್ನಾನಾನಂತರಂ ಮಂಗಳಪ್ರಸಾಧನಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ವಸುದೇವನೊಡನೆ ಧವಳಶಯ್ಯಾತಳಮನಲಂಕರಿಸಿ ಬಹು ವಿಧಪ್ರಣಯಕೇಳೀಕಳಾವಿಡಂಬಸಂಭೋಗಸುಖಸುಧಾರಸತೃಪ್ತಿಯಿಂ ಸುಖಸುಪ್ತೆಯಾಗಿರ್ಪಿನಂ,

ಧರೆಗವತರಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ವರನವತಾರಕ್ಕೆ ಪೀಠಿಕಾಪ್ರಕರಣದಂ |
ತಿರೆ ಬಂದನಂತಭೋಗೀ
ಶ್ವರನಾದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭದೊಳ್ ಜನಿಯಿಸಿದಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ಅಂತನಂತನನಂತಶಯನನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಬಂದು ದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭದೊಳ್ ನೆಲಸೆ ಕತಿಪಯಮಾಸಂಗಳ್ಗೆ,

ವನಜಾಕ್ಷಂ ಬೆಸಸೇೞ್ದುದಂ ನೆನೆದು ಮಾಯಾದೇವಿ ಬಂದೆಯ್ದು ಕಂ
ಸನ ಮಾಳ್ಪೊಂದಪಕಾರದಿಂ ಬಿಡಿಸುದಿಂದೀದೇವಕೀಗರ್ಭಮಂ |
ಬಿನಮಾದೇವಿಯ ಗರ್ಭದರ್ಭಕನನತ್ತಲ್ ಗೋಕುಲಕ್ಕುಯ್ದು ಮೋ
ಹನಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿನಿಂದು * ಯೋಜಿಸಿದಳಂತಾರೋಹಿಣೀಗರ್ಭದೊಳ್ ॥

* ಕ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿನಿಂತು.

ವ॥ ಆಗಳಾದೇವಕಿ ಪುಷ್ಪವತಿಯಾದಂತೆ ಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳಂ ತೊಲಗಿಸಿ ಕಂಸಕೃತಾಪಕಾರದಿಂ ನಿರ್ವಿಕಾರಮೆ ಪೊಲ್ಲಮೆಯಾದುದೆಂದು ಖೇದಿಸುತ್ತಿರಲದಂ ಕಂಡು,

ಸ್ನಿಗ್ಧತರಾಂಗಕೇಪಿಷ್ಟ ವದನೇಂದುಮರೀಚಿ ಕಪೋಲಪಾಂಡು ವಿಂ *
ಪೃಗ್ಧವಳಾಂಶುವೆಂಬಿಕೆಗೆ ಗರ್ಭದ ಚಿಹ್ನಮದೆತ್ತವೋದುದೀ ।
ಮುಗ್ಧೆಗದೆಂತು ಪುಟ್ಟಿದುದೊ ಖೇದಮೆನುತ್ತುಮೆ ತತ್ಪ್ರಪಂಚಸಂ
ವಿಗ್ಧೆಯರಾತ್ಮಮೋಹಶಿಖಿದಗ್ಧೆಯರೀಕ್ಷಿಸಿದರ † ವಿದಗ್ಧೆಯರ್॥ ೬೨

ವ॥ ಅವರೊಳಗೊರ್ಬಳ್ ಮನದನ್ನಳಪ್ಪ ಕೆಳದಿ ತತ್ಪ್ರಪಂಚಮಂ ತಿಳಿಯಲೆಂದಾದೇವಕಿಯುಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೊರ್ದಿ,

ಉಗುಟ್ದಪುದಿಲ್ಲ ಚಂದ್ರಿಕೆಯನುಜ್ಜ್ವಳಲೋಚನೆ ಲೋಚನಂ ಮಸಂ
ಬುಗೆ ನಯಮಂ ಪುದುಂಗೊಳಿಸಿತಿಲ್ಲ ಲತಾಂಗಿ ಲತಾಂಗಲೇಖೆ ಮೆ।
ಲ್ನಗೆವೆಳಗಂ ತುಳುಂಕಿದಪುದಿಲ್ಲೆ ಸಿವಿಂದುಮುಖೀ ಮುಖೇಂದುವೇ
ಕೆಗೆ ‡ ನಿನಗಾವಕಾರಣದಿನಾದುದು ಪೇಳೆನಿತೊಂದು ಬೇವಸಂ ॥ ೬೩

ವ॥ ಎಂದುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ,

ಮುತ್ತಂ ಕೊಯ್ದಬಿಲಿಕ್ಕಿದ
ಬಿತ್ತರದಿಂ ಸುರಿವ ತೋರಕಣ್ಬನಿಯಿಂ ತ ।
ನ್ನುತ್ತುಂಗಕುಚಕೆ ಹಾರಮ
ನಿತ್ತಳ್ ಸತಿಯಿತ್ತುದಿಲ್ಲ ಸಖಿಗುತ್ತರಮಂ ॥ ೬೪

ವ॥ ಅಂತು ಕಿಱಿದಾನುಂ ಬೇಗವಿರ್ದು ಮನವನೆಂತಾನುಂ ಸಂತೈಸಿ ಕೆಳದಿಗಿಂತೆಂದಳ್ :—

ಪ್ರಸವಸಮಯಮನೆ ಪಾರ್ದ
ರ್ದಸುರಂ ಬಂದೆನ್ನ ಶಿಶುವನುಯ್ವುದುಗೆಟ್ಟೆ ।

* ಪೊ—ಅ. ಪಾಂಡುಪೀ. † ಕ. ಖ.—ದಗ್ಧೆಯಪೇಕ್ಷಿಸಿದರ್.
‡ ಪೊ—ಅ. ಮುಖೇಂದುವೇಕೆಗೆ.

ಬಸಿಱೊಳ್ ಕರಗಿಸೆ ಪಡೆದಂ
ಪೊಸತಪ್ಪದವೞಿಲನೆನ್ನೊಳೆಂದಿಂದುಮುಖೀ ॥ ೬೫

ಕಳಹಂಸಂ ಸುೞಿಯದ ಪೂ
ಗೊಳನಮೃತಮರೀಚಿಯಿಲ್ಲದಂಬರಚಕ್ರಂ ।
ಕಳಭಂ ಸಂಚರಿಸದ ವನ
ವಳಯಂ ಸುತನಾಡದಂಗಳಂ ರಂಜಿಕುಮೇ ॥ ೬೬

ಮೊಗವಂ ನೋಡುವ ಲಲ್ಲೆಗೆಯ್ವ ಮೊಲೆಯುಂಬಬ್ಬಬ್ಬ ಜೂಬೆಂಬ * ಕೆ
ಮ್ಮಗೆ ಕಾಲ್ಪತ್ತುವ ದೂರದಿಂದೆ ಪರಿತಂದಪ್ಪಪ್ಪೆನುತ್ತಪ್ಪು ಪೊ ।
ಯ್ಯಗೆಚೆಯ್ಯಾಡುವಮೇಲುದಂಮುಸುಕಿಡುತ್ತೋಯೆಂಬ†ದಾಯೆಂಬಮು
ದ್ದುಗಳಂ ಬೀಱುವ ಕಂದನೊಳ್ ನಲಿವ ಪೆಣ್ಣೋಂ ನೋಂಪಿಯಂ
ನೋಂತಳೋ ॥ ೬೭

ಆನತಭೂಮಿಪಾಲಕಕುಲಂಗೆ ಹಿಮಾಂಶುಕುಲಂಗೆ ಕೀರ್ತಿಸಂ
ತಾನಕುಲಂಗೆ ಮೈಮೆಯ ಕುಲಾಂಗನೆಯಪ್ಪಿನಿತರ್ಕೆ ನೋಂತೆನಾಂ ।
ನೋನೆನೆ ನೋಡೆ ಕಂಸನ ವಿಜೃಂಭಣಮಂ ಜಯಿಸಲ್ ಸಮರ್ಥನಂ
ಭೂನುತನಂ ಯಶೋವಿದಿತನಂ ಸುತನಂ ಪಡೆವೊಂದು ನೋಂಪಿಯಂ ॥

ವ ॥ ಎನಲತಿ ಪ್ರೌಢೆಯೆನಿಸಿದ ಕೆಳದಿ,

ಎನಸುಂ ನಿನ್ನ ತಪಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವರವಿತ್ತಂ ಶ್ರೀವರಂ ತಾನೆ ನಂ
ದನನಪ್ಪೆಂ ನಿನಗೆಂದು ಪೂರ್ವಭವದೊಳ್ ವೃದ್ಧೋಕ್ತಿಯಿಂ ದೇವಿ ಕೇ ।
ಳ್ದನಿದಂ ನೀಂ ಪಡೆದಪ್ಪೆಯಿನ್ನವಿತಥಂ ಕ್ಷತ್ರಾಧಮಾಕ್ಷೌಹಿಣೀ
ವನದಾಹೋಗ್ರ‡ಕೃಶಾನುವಂ ರಿಪುರವಿಸ್ವರ್ಭಾನುವಂ ಸೂನುವಂ ॥೬೯

ವ ॥ ಎಂದು ನುಡಿಯೆ,

ನವಘನಮಾಲಾರವದಿಂ
ದವನೀದೇವಿಯ ನಿದಾಘಪರಿತಾಪಮಡಂ ।

* ಖ ಮೊ—ಅ.—ಮೊಲೆಯುಣ್ಬಬ್ಬಬ್ಬಜೂಬೆಂಬ.
† ಕ. ಖ. ಗ.—ಮುಸುಕಿ ದತ್ತೋಯೆಂಬ.
‡ ಕ. ಖ. ಗ.—ದಾವೋಗ್ರ.

ಗುವವೊಲ್ ಸಖಿಯ ಸುಭಾಷಿತ
ರವದಿನದಂಗಿದುದು ದೇವಕೀಪ್ರತ್ಯಾಪಂ ॥ ೭೦

ವ॥ ಆಗಳಾಗರ್ಭಸ್ಖಲನಸಮಯಮುಮೃತುಸಮಯಮಾಗೆ ಚತುರ್ಥ ದಿವಸಮನಂತರಂ ಮಜ್ಜನಂಬೊಕ್ಕು ಮಂಗಳಾಚಾರಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು,

ಮಿಸುಪ ದುಕೂಲದೊಳ್ಗುಡಿಗೆ ಚಂದನಕರ್ದಮದಣ್ಪು ಮಲ್ಲಿಕಾ
ಕುಸುಮಮನಾಂತ ಕುಂತಳಭರಂ ಸುಲಿಪಲ್ಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಬೆಳ ।
ರ್ತೆಸೆವಧರಂ ತಳತ್ತಳಿಪ ಮುತ್ತಿನ ಪಚ್ಚವನಂಗ ಕೀರ್ತಿಯಂ
ಪಸರಿಸ ಕೊಂಡ ಬೆಳ್ಪುಸದನಂ ಬಗೆಗೊಂಡುದು ಕೋಮಲಾಂಗಿಯ ॥೭೧

ಇದು ಚಿತ್ರಂ ನಿಜವಕ್ತ್ರಶೋಭೆಯೊಳೆ ತಾರಾಧೀಶನಂ ಗೆಲ್ದುದ
ಲ್ಲದೆ ತತ್ತಾರಕಚಂದ್ರಿಕಾಬಲಮುಮಂ * ಮುಕ್ತಾಫಲಾಲಂಕೃತಾ ।
ಪದುಕೂಲಂಗಳನೀಕೆ ಗೆಲ್ದಪಳೆನಲ್ ತನ್ವಂಗಿಗೇಂ ಚೆಲ್ವುವೀ
ಪದುವೋ ಮುತ್ತಿನ ಪಚ್ಚವುಂ ದುಗುಲಮುಂ ಮಾಂಗಲ್ಯಶೃಂ
ಗಾರಮುಂ ॥೭೨

ವ॥ ತದನಂತರಂ,

ನಗಟ್ದುಡೆನೂಲ ಗೆಜ್ಜೆಯುಲಿ ಕೀರದ ಸಾರಿಕೆಯಿಂಚರಂಗಳಂ
ಮಿಗೆ ಚರಣಸ್ಫುರನ್ನಖಮಯೂಖದ ಬೆಳ್ಪು ಸಹಾರಪುಷ್ಪಮಂ ।
ದ್ವಿಗುಣಿಸೆ ಸುಯ್ಯ ಕಂಪಗುರುಧೂಪದ ಕಂಪನಪರ್ವೆ ದೀಪಕಾಂ
ತಿಗೆ ತನುಕಾಂತಿ ಮಾರ್ಮಲೆಯೆ ಪೊಕ್ಕಳಳಂಕೃತ ಸೆಜ್ಜೆವಾಡಮಂ† ॥೭೩

ಜಳಶಯನವತರಿಸುವುದಂ
ತಿಳಿದಲ್ಲಿಂ ಮುನ್ನ ದುಗ್ಧವಾರಿದಿ ತಳ್ಪ ।
ಚ್ಛಳದಿಂದವತರಿಸಿತ್ತಾ
ನಿಳಯದೊಳನೆ ಧವಳತಲ್ಪಮೆಸೆದುದನಲ್ಪಂ ॥ ೭೪

---

* ಖ. ಗ—ತತ್ತಾರಕಚಂದ್ರಿಕಾಜ್ವಲಮುಮಂ. ಮೊ—ಅ. ತತ್ತಾರಕ ಚಂದ್ರಿಕೋಜ್ಜ್ವಲಮುಮಂ.

† ಕ.—ಶಯ್ಯಾಗೇಹಮಂ.

ಸ್ಮಿತಧವಳಕಮಳವನದೊಳ್
ರತಿರಾಗದೆ ಹಂಸಿ ಹಂಸನಂ ಸೋಂಕುವವೋಲ್ ।
ಅತಿಶಯಶಯನಸ್ಥಳದೊಳ್
ಪತಿಯೊಡನಾಕಾಂತೆ ಸುರತಸುಖದಿಂದಿರ್ದಳ್ ॥ ೨೬

ವ ॥ ಅಂತಶ್ರಾಂತರಾಗದಿಂ ಸಂಭೋಗಸುಖಸಾಗರದೊಳೋಲಾಡಿ ಪರಿಶ್ರಮ ನಿಮೀಳಿತಲೋಚನೆಯಾಗಿ ವಸುದೇವನೊಡನೆ ಪವಡಿಸಿರ್ದು ಯಾಮಿನೀ ಯಾಮತ್ರಯವಿರಾಮ ಸಮಯದೊಳ್,

ದ್ಯುತಿಧೌತವ್ಯೋಮಚಂಡಾಂಶುವನಮಲಸುಧಾಸೂತಿಯಂ ದರ್ಪದೈರಾ
ವತಮಂ ಪ್ರೋದ್ದಾಮಹೇಮಾಚಲಮನಭಿನುತಾಂಭೋಜಮಂ ತ್ವಂಗ
ದುತ್ತುಂ ।
ಗತರಾಂಭೋರಾಶಿಯಂ ಸತ್ಫಲಲಳಿತ * ಸುರೋರ್ವೀಜಮಂ ಶೈಲಶೃಂಗ
ಸ್ಥಿತಗರ್ಜತ್ಸಿಂಹಮಂ ಸ್ವಪ್ನದೊಳತಿಮುದದಿಂ ದೇವಕೀದೇವಿ ಕಂಡಳ್ ॥

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಮಿಗುವಂಗದ್ಯುತಿ ಲೋಕಮಂ ಬೆಳಗೆ ಚಂಚತ್ಕುಂಡಲಂ ಗಂಡಭಿ
ತ್ತಿಗಳಂ ಚಿತ್ರಿಸೆ ಕೌಸ್ತುಭಂ ಪೊಳೆಯೆ ವಕ್ಷೋದೇಶದೊಳ್ ಶಂಖಚ
ಕ್ರಗದಾಪದ್ಮಧರಂ ಸುಪೀತವಸನಂ ಬಂದಾಸ್ಯದೊಳ್ ಪೊಕ್ಕುದಂ
ಮೃಗಲಕ್ಷ್ಮಾನನೆ ಕಂಡಳುಣ್ಮೆ ನಭದೊಳ್ ದೇವೇಂದ್ರ ತೂರ್ಯಸ್ವನಂ॥

ವ॥ ಆ ಮಹಾಶ್ಚರ್ಯಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನೋತ್ಸವಾನಂತರಂ ಸಹಸ್ರಕಿರಣೋದಯಸಮಯದೊಳ್,

ಕಳಕಾಂಚೀಮಂಜುಮಂಜೀರಕವಳಯರವಂಪೊಣ್ಮೆ ನೇತ್ರಾಂಬುಜಂಪಾ
ಟಳಕಾಂತಿಶ್ರೀಯಿನೊಪ್ಪುತ್ತಿರೆ ತನುಲತೆ ಸೌರಭ್ಯಮಂ ಬೀಱೆ ಸೂಸೆ ।
ವರಳಕಂ ಜೋಲ್ದಿರ್ದ ಬಂಬಲ್ಮುಡಿ ಶಿಥಿಲತೆವೆತ್ತಿರ್ದ ನೀವೀಭರಂ ಕ
ಣ್ಗೊಳಿಪನ್ನಂ ಲೀಲೆಯಿಂದುಪ್ಪವಡಿಸಿದಳ ನೀರ್ದಾಂಗಿ† ಶಯ್ಯಾಗ್ರ
ದಿಂದಂ ॥ ೨೮

* ಕ. ಖ. ಗ.—ಪಳಿತ.
† ಕ, ಖ, ಗ.—ಸಿದ್ರಾಂಗಿ. ಮೊ. ಅ. ಹೃದ್ಯಾಂಗಿ.

ದೇವಗುರುದ್ವಿಜರಂ ಸ
ದ್ಭಾವದಿನರ್ಚಿಸಿಸು * ವಸ್ತ್ರಭೂಷಾದಿಗಳಿಂ ।
ದೇವಕಿ ಕೈಗೆಯ್ದೆಸೆದಳ್
ಲಾವಣ್ಯದ ದಿವಸಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪೊಳ್ಪೇಱುವವೊಲ್ ॥ ೭೯

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ನಿರ್ವರ್ತಿತನಿತ್ಯನಿಯಮನಾಗಿ ವಸುದೇವನಿರೆ,

ಇಂದಿದು ಚಿತ್ರಮೀಗಮಕಮೀಪರಿಯೀದರಹಾಸಮೀಬೆಡಂ
ಗೆಂದಿನ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿದೆನುತುಂ ಜನಮೀಕ್ಷಿಸೆ ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂ ।
ಬಂದಳದೊಂದು ವಿಭ್ರಮಮದೊಂದು ವಿಳಾಸಮದೊಂದು ಚೆಲ್ವದೊಂ
ದಂದಮದೊಂದು ದೇಸೆ ಪೊಸತಾಗಿರೆ ವಲ್ಲಭನಲ್ಲಿಗಕ್ಕಱಿಂ ॥ ೮೦

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ನಿಜಕಾಂತನರ್ಧಾಸನಮನಲಂಕರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು,

ಪಗಲೊಳಗೆಳವೆಳ್ದಿಂಗಳ
ನುಗುೞ್ದಪ್ಪುದಿದೊಂದು ಚಂದ್ರಮಂಡಲಮೆನೆ ದಂ ।
ತಗಭಸ್ತಿಗಳ್ ನಿಜಾಸ್ಯದಿ
ನೊಗೆತರೆ ಸತಿ ಪತಿಗೆ ಕಂಡ ಕನಸಂ ಪೇೞ್ದಳ್ ॥ ೮೧

ವ॥ ಆಕನಸುಗಳನನುಕ್ರಮದಿಂ ಕೇಳ್ದು,

ಪರಮಾನಂದರಸಾರ್ಣವ
ಪರಿಸರವೃಕ್ಷಮೆ ಕೊನರ್ತುದೆನೆ ವಸುದೇವಂ ।
ಧರಿಯಿಸಿ ಪುಳಕಮನಾಶುಭ
ಚರಿತೆಗೆ ತತ್ಫಲಮನಱಿಪಲಂದಿಂತೆಂದಂ ॥ ೮೨

ರವಿಯಿಂ ಭಾಸುರಮೂರ್ತಿ ಪೂರ್ಣಶಶಿಯಿಂ ಸದ್ವೃತ್ತನಿಂದ್ರೇಭದಿಂ
ದವನೀಭರ್ತೃ ಸುರಾದ್ರಿಯಿಂ ಸ್ಥಿರತರಂ ಪಂಕೇಜದಿಂ ಶ್ರೀವಧೂ।

* ಗ— ಸದ್ಭಾವದಿನರ್ಚಿಸುವ.

ಭವನಾಪಾರಿಧಿಯಿಂದಪಾರಮಹಿಮಂ ಕಲ್ಪದ್ರುಪಿಂ ಸತ್ತ್ವಗೌ
ರವಯುಕ್ತಂ ಮೃಗರಾಜನಿಂ ಪುರುಷಸಿಂಹಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ ನಂದನಂ ||೮೩

ವ|| ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಪೋದ ಭವಂಗಳೊಳ್ ನೆರಪಿದೊಂದು ತಪಂ ಫಲಮಾಯ್ತು ನಿನ್ನೊಳಿಂ
ದಾದನುಜಾರಿ ಬಂದು ಭವದಾನನದೊಳ್ ಪುಗೆ ಕಂಡುದೊಂದು ಪು |
ಣ್ಯೋದಯದಿಂ ಚತುರ್ಭುಜನೆ ಪುಟ್ಟಿದಪಂ ಯದುವಂಶರಾಜ್ಯಸಂ
ಪಾದನನುಗ್ರಸೇನಭಯಭೇದನನುದ್ಧತಕಂಸಸೂದನಂ || ೮೪

ಮಡದೀ ನೀಂ ಪಡೆವಾಸುತಂ ರಿಪುಚಮೂಸಂಹಾರವಂ ಹಾರವಂ
ಪೊಡರಲ್ ಮಾಳ್ಕುಮನಾಕುಳಂ ತವಿಕುಮೀದೇವಾರಿಯಂ ವಾರಿಯಂ |
ವಡಬಾಸ್ಯಂ ತವಿಪಂತಿರಾವುಕನನೀ* ನಿರ್ಬಂಧದಿಂ ಬಂಧದಿಂ
ಬಿಡಿಕುಂ ತನ್ನಯ ತೇಜದಿಂದೆಮಿಗುವುದ್ಯದ್ಭಾನುವಂ ಭಾನುವಂ ||೮೫

ಎನಲಪ್ರತಿಹತಸುತಲಾ
ಭನಿವೇದಕವಾರ್ತೆ ತೀವೆ ಪುಳಕಮನಾಂತಳ್ |
ವನಿತೆ ವಸಂತಾನಿಳನಿಂ
ವನಲತೆ ಕಳಿಕಾಕಳಾಪಮಂ ತಾಳ್ದುವವೋಲ್ || ೮೬

ವ|| ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್,

ದೇವಕಿ ವಿಷ್ಣುವಂ ಬಸಿಱೊಳಾಂತಿರೆ ವೈಷ್ಣವಮಾಯೆಯುಂ† ಯಶೋ
ದಾವಧು ನಂದಗೋಪನ ಮನಃಪ್ರಿಯೆ ಗರ್ಭದೊಳಾಂತಳಿಂದ್ರದಿ |
ಗ್ದೇವಿ ನವಾರ್ಕಮಂಡಲಮನಾಂತಿರೆ ತತ್ಪ್ರಭೆಯುಂ ನಭೋಂಗಣ
ಶ್ರೀವಧುವೊಂದೆ ಕಾಲದೊಳ್ ತಾಳ್ದಿ ವಿರಾಜಿಸುವೊಂದು ಮಾಣ್ಕೆಯಿಂ||

ವ|| ಆಗಳಾಗೋಕುಲದೊಳಿರ್ದ ವಸುದೇವನರ್ಧಾಂಗಿ ರೋಹಿಣೀ ದೇವಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಗರ್ಭನಿರ್ಭರಭಾರವತಿಯಾಗಿರೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್,

---

*ಕ, ಖ, ಗ.—ರಾವುಕನಸೇ. †ಕ. ಖ. ಗ.—ವಿಷ್ಣುವ ಮಾಯೆಯಿಂ

ಜಲಧರಪಥಪರ್ಯಟನ
ಕ್ಕಲಸಿ ಸುಧಾಸೂತಿ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಶಿಶುರೂಪ ।
ಚ್ಛಲದಿಂ ನೆಲೆವಡೆದವೊಲು
ಜ್ಜ್ವಲತನು ರೋಹಿಣಿಗನಂತನಂದುದಯಿಸಿದಂ ॥ ೮೮

ವ॥ ಅಂತು ಪುಟ್ಟುವಿನಮಿತ್ತಲ್,

ಗರ್ಭಸ್ಥನಪ್ಪ ಶೌರಿಯು
ನಿರ್ಭರಸರಸಪ್ರಕಾಶವಿಭ್ರಾಜನನಿಯೊಳಾ ।
ವಿರ್ಭವಿಸಿದುದೆನೆ ತನು ಸಂ
ದರ್ಭಿತಗೌರಿಮದಿ * ನೆಸೆದುದಾದೇವಕಿಯಾ ॥ ೮೯

ಎಳವೆಯಕೆಯಿಂ ಬೆಳರ್ತಂ
ಗಳೆಲೆ ಕರ್ಪಡರ್ದ ಬಾಸೆಯುಂ ತಳೆದೆಸೆದ ।
ತ್ತಳನೀಮಾಲೆಯು ತಿಱುವಂ
ತಳೆದಂಗಜಪುಷ್ಪಚಾಪಮೆನೆ ದೇವಕಿಯಾ ॥ ೯೦

ತ್ರಿದಶಾರಿಧೂಮಕೇತುವ
ನುದರದೊಳಾದೇವಿ ತಳೆದುದರ್ಕಿದೆ ದೃಷ್ಟಾಂ ।
ತದ † ಧೂಮಲೇಖೆಯೆನೆ ಕ
ರ್ಪೊದವಿದ ರೋಮಾಳಿ ರಂಜಿಕುಂ ದೇವಕಿಯಾ ॥ ೯೧

ತರಣಿಪ್ರಭನರ್ಭಕನೀ
ತರುಣಿಯ ಹೃತ್ತಿಮಿರಮಂ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಬಹಿ ।
ಷ್ಕರಿಸಿದನೆನಲೆಸೆಗುಂ ಕುಚ
ಭರಚೂಚುಕಯುಗಳಕಾಳಿಮಂ ದೇವಕಿಯಾ ॥ ೯೨

ಮೇದಿನಿಯು ಭಾರವೆಮರರ
ಖೇದಂ ಬಳರೆಸೆಕವೆಂಬರಿಷ್ಟತ್ರಯಮಿಂ ।

---

* ಕ. ಖ. ಗ.—ಗೌರವದಿ. † ಗ.—ತಳೆದಳೆನೆ ತದ್ವಧುಗರ್ಭದ.

ಪೋದಪುವೆಂದ ಋಪುವವೊಲ್
ಪೋದುವು ಮಧ್ಯದ ವಳಿತ್ರಯಂ ದೇವಕಿಯಾ ॥ ೯೩

ಘನತೀವ್ರತೇಜನಂ ಮಾ
ನಿನಿ ಗರ್ಭದೊಳಾಂತು ಗೌರವರ್ಣೆನಿ ಮಧ್ಯಂ ॥
ದಿನರವಿಯಂ ಮಧ್ಯದೊಳಾಂ
ತು ನಿಂದ ಶರದಭ್ರಲೇಖೆವೋಲ್ ಸೊಗಯಿಸಿದಳ್ ॥ ೯೪

ಸುದತಿಯು ಗರ್ಭಚಿಹ್ನಮೆನದೇವೊಗೆದ್ದಪ್ಪುದೊ ಬಾಸೆ ಕರ್ಪನಾಂ
ತುದು ನಡು ಕೂಡೆ ಪೊಂಗಿದುದು ಬೀಗಿದುದುರ್ಬಿ ಕುಚಂ ಮೊಗಂ ಬೆಳ ।
ರ್ತುದು ವಳಿ ಪಿಂಗಿಪೋಯ್ತು ನಯುವೇಱಿದುದಂಗಶಲಾಕೆ ಗುಜ್ಜುಗೊಂ
ಡುದು ನಡೆ ಮೆಲ್ಪುಗೊಂಡುದು ಸರಂ ಕುಡಿಗೊಂಡುವು ಕುಂತಳೋ
ತ್ಕರಂ ॥ ೯೫

ವ॥ ಅಂತಿರ್ದ ದೇವಕಿಯ ಸಮೀಪದೊಳಂದೇಕಾಂತಸಮಯ ದೊಳ್ ಸಮಸ್ತಸುರಗಣಂ ನೆರೆದು ಬಂದಂತರ್ಹಿತರೂಪದಿಂದಂತರಿಕ್ಷ ದೊಳ್,

ಪಿರಿದು ಸಮಸ್ತವಿಷ್ಟಪವದಂ ಪಡೆದಂ ಪಿರಿಯಂ * ವಿರಿಂಚನಾ
ಸರಸಿಜಯೋನಿಯಂ ಜಠರಹೇಮಪಯೋರುಹದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿಪಂ ।
ಬುರುಹವಿಲೋಚನಂ ಪಿರಿಯನಾದನುಜಾರಿಯನಾತ್ಮಗರ್ಭದೊಳ್
ಧರಿಯಿಸಿ ನಿಂದನೀಂ † ಪಿರಿಯಳಿಂ ಪಿರಿಯರ್ ಪೆಱರಿಲ್ಲ ಲೋಕದೊಳ್॥ ೯೬

ವ॥ ಇಂತು ವಿಶ್ವರೂಪಗರ್ಭಿಣಿಯಪ್ಪ ದೇವಿ, ನೀಂ ಬ್ರಹ್ಮಗರ್ಭ ಪ್ರಕೃತಿಯಂತೆಯುಂ, ಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯಗರ್ಭದೃಷ್ಟಿಯಂತೆಯುಂ, ವಿವೇಕ ಗರ್ಭವಿದ್ಯೆಯಂತೆಯುಂ, ವೇದಗರ್ಭವಾಣಿಯಂತೆಯುಂ, ಯಜ್ಞಗರ್ಭ ಶ್ರುತಿಯಂತೆಯುಂ, ಆಚಾರಗರ್ಭಸ್ಮೃತಿಯಂತೆಯುಂ, ಹೋಮಗ ರ್ಭಸ್ವಾಹೆಯಂತೆಯುಂ, ವಹ್ನಿಗರ್ಭಾರಣಿಯಂತೆಯುಂ, ಮಣಿಗರ್ಭ

---

*ಕ.—ವಿಷ್ಟಪವರಂಪಿರಿಯಂಜಗದೊಳ್. † ಕ.ಖ.ಗ.—ನಿಂದಳೀ.

ಜ್ಯಾಯಂತೆಯುಂ, ಜ್ಞಾನಗರ್ಭಸನ್ನತಿಯಂತೆಯುಂ, ಅವಬೋಧಗರ್ಭವೇಧೆ* ಯಂತೆಯುಂ, ಕಾಮಗರ್ಭೇಚ್ಛೆ † ಯಂತೆಯುಂ, ನಯಗರ್ಭನೀತಿಯಂತೆಯುಂ, ಪ್ರಭಾವಗರ್ಭಶಕ್ತಿಯಂತೆಯುಂ, ಪರಿಣಾಮಗರ್ಭತುಷ್ಟಿಯಂತೆಯುಂ, ಧೈರ್ಯಗರ್ಭ ‡ ಧೃತಿಯಂತೆಯುಂ, ಪ್ರಣಯಗರ್ಭಭಕ್ತಿಯಂತೆಯುಂ, ಅಭ್ಯುದಯಗರ್ಭಧರೆಯಂತೆಯುಂ, ಐಶ್ವರ್ಯಗರ್ಭಾಜ್ಞೆಯಂತೆಯುಂ, ಪ್ರಕಾಶಗರ್ಭಪ್ರಭೆಯಂತೆಯುಂ, ಪ್ರಸಾದಗರ್ಭದಯೆಯಂತೆಯುಂ, ಶೃಂಗಾರಗರ್ಭವಿಭೂತಿಯಂತೆಯುಂ, ಆನಂದಗರ್ಭಲೀಲೆಯಂತೆಯುಂ, ಮಹತ್ತ್ವಮಂ ಪಡೆದೆಯೆಂದು ಸ್ತುತಿಗೈದು ಪೋಗೆ ಕತಿಪಯಮಾಸಂಗಳಿಂ ಬೞಿಯಂ,

ಲಾಳಿತವಾಗಿ ತನ್ನ ನಡೆಯಿಂ ನಡೆಗಲ್ತೊಡವರ್ಪ ಕೇಳಿಹಂ
ಸಾಳಿಯ ಬೆನ್ನೊಳೈದೆ ನಡೆಯಲ್ ಬಸಮಲ್ಲದೆ ನಿಂದು ಕೈಗಳಿಂ ।
ಲೀಳೆಯನಾಂತು¶ ರಾಗರಸಮೊರ್ಬುೞಿಯಾದವೊಲೆಬ್ಬಿ ಮೆಟ್ಟೆ ಭಾ
ರಾಳಸದಿಂದಪಾದ ಗಮನಾಲಸವೃತ್ತಿಯನೇನನೆಂದಪೆಂ ॥ ೯೭

ಗುರುಕಬರೀಭರಸ್ತನಭರೋರುಭರಸ್ಥಿತಿಯಿಂ ಸ್ವಭಾವಮಂ
ಥರಗತಿಯಪ್ಪ ತನ್ವಿಗೆ ಚತುರ್ದಶಲೋಕಮನೆಯ್ದೆ ಗರ್ಭದೊಳ್ ।
ಧರಿಯಿಸಿದಚ್ಯುತಂ ಬಳೆಯೆ ತನ್ನುದರಾಂತರದೊಳ್ ತದೀಯನಿ
ರ್ಭರಭರದಿಂದವಾದಗಮನಾಲಸವೃತ್ತಿಯನೇನನೆಂದಪೆಂ ॥ ೯೮

ಮೊಲೆಗೆ ವಿಚಿತ್ರಪತ್ರಲತೆ ದುರ್ವಹಮೆಂಬ ವಿಲೋಚನಕ್ಕೆ ಕ
ಜ್ಜಲವತಿಭಾರಮೆಂಬ ತನುಲೇಖೆಗೆ ಚಂದನದಣ್ಪುಬಿಣ್ಣಿತೆಂ ।
ಬಲಸಪದಕ್ಕಲಕ್ತಕರಸಂ ಪೊರೆಯೆಂಬಿನಿತೊಂದುಚಿತ್ರಮಾ
ಲಲನೆಗೆ ದೇವಕೀವನಿತೆಗಾದುದು ನಿರ್ಭರಪೂರ್ಣಗರ್ಭದೊಳ್ ॥ ೯೯

---

*ಕ. ಖ. ಗ.—ಅವರೋಧಗರ್ಭವೇಧೆ. † ಕ.ಖ.ಗ—ಕಾಮಗರ್ಭಶ್ರೀ.

‡ ಕ. ಖ. ಗ—ಜಯಗರ್ಭ. ¶ ಕ. ಖ. —ಕೈಗಳಂ ಲೀಲೆಯಿನಾಂತು.

ವ॥ ಅಂತು ನಿರ್ಭರಗರ್ಭ *ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಮಾಗಿ ನವಮಾಸಂ ತೀವೆ ಸಮನಂತರಂ ಶ್ರಾವಣಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷಾಷ್ಟಮಿರೋಹಿಣೀನಕ್ಷತ್ರದೊಳ್ ಮಹೋತ್ಕೃಷ್ಟಮಪ್ಪ ಮುಹೂರ್ತದಿಂ ಸನಾಥವಾದ ನಿಶಾಮಧ್ಯಸಮಯದೊಳ್, †

ಅತಸೀಪುಷ್ಪಾವಭಾಸಂ ತನುವೆಸೆವಿನೆಗಂ ಕಿಂಕಿರಾತಪ್ರಸೂನ
ಪ್ರತಿಮಂ ಪೀತಾಂಬರಂ ರಂಜಿಸುವಿನಮುದಿತಾರ್ಕಪ್ರಭಂ ಕೌಸ್ತುಭಪ್ರ
ದ್ಯುತಿಬೀಱುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ಶಾಶ್ವತನವತರಿಸಿರ್ದಂ ಗದಾಶಂಖಚಕ್ರಾಂ
ಕಿತಹಸ್ತಂ ವಾಸುದೇವಂ ದನುಜವಿಪಿನಪಾವಂ ಸಮಸ್ತಪ್ರಭಾವಂ ॥೧೦೦

ಇದು ಸಮಸ್ತಕಮಲಭವಾಂಡಮಾಲಾಘಟೀಘಟಿತಾಘಟ್ಟಘಟನಾ
ಸ್ವತಂತ್ರನಿಜಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣಚಕಿತಸಕಳಾಮ್ನಾಯತಂತ್ರ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಶ್ರೀಪಾದಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಸುಕವೀಂದ್ರರುದ್ರ
ಪ್ರಣೀತ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥವಿಜಯಮಹಾಪ್ರಬಂಧ
ದೊಳ್‌ಬಲಭದ್ರಾವತಾರಕೃಷ್ಣೋತ್ಪತ್ತಿ
ವರ್ಣನಂ ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

---

*ಕ. ಖ. ಗ. -- ಗರ್ಭನಿರ್ಭರಂ. ಮೂ- ಅ. -ಗರ್ಭನಿರ್ಭರ. †ಕ. ಖ. ಗ. ಮುಹೂರ್ತ ಸನಾಥವಾದನಿಶಾವಸಾನಸಮಯದೊಳ್.

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀರಮಣಂ ಪ್ರಸ್ಫುರೆ ಕೋ
ಟೀರಾದ್ಯಾಭರಣಚಕ್ರಮುಖ್ಯಾಯುಧನಾ |
ನಾರಶ್ಮಿಯನುವಿಜೃಂಭಿಸೆ
ರಾರಾಜಿಸಿದತ್ತು ಕೌಸ್ತುಭಂ ಪೇರುರದೊಳ್ ॥ ೧

ವ॥ ಆಗಳಭೂತಪೂರ್ವಮಾದ ಪ್ರಸೂತಿಕಾಕೌತುಕಮನಾತ್ಮೀಯಾಪ್ತಗುಪ್ತವಾಕ್ಯದಿಂ ಕೇಳ್ದಕ್ರೂರಾದಿಯಾದವರ್ ಬಂದು ನೋಡಿ,

ಇದುತೇಜೋದುರ್ನಿರೀಕ್ಷ್ಯಂ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗಿ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪುತಿರ್ದಪ್ಪುದಿಂತೀ
ಮದವತ್ಕಂಸಂಗಕಾಂಡಕ್ಷಯಸಮುದಿತಚಂಡಾಂಶು ಚಂಡಾಂಶುವೆಂಬಂ|
ದದಿನೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ಪ್ಪದಂದಬ್ಧಿಯೊಳುದಯಿಸಿದಾಕೌಸ್ತುಭಂ ಕೌಸ್ತುಭಂದಾ
ಳ್ದದನೀತಂ ಕೇವಲಂ ದಾನವರಿಪುವೆ ಪೆಱಂಗೆಲ್ಲಿತೀದಿವ್ಯರೂಪಂ ॥ ೨

ವ॥ ಎಂದು ಪರಮಾನಂದದೊಳವರ್ ತಮ್ಮೊಳೊರೊರ್ಬರೊಂದೊಂದು ಮಾತಂ ತಮ್ಮ ಮನಕ್ಕೆ ತೋಱಿದಂತೆ ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ಘನಪಥವಾಹಿನೀಲಹರಿಕಾರವಮೆಂಬಿನಮುಣ್ಮಿದತ್ತು ಭೋ
ರೆನೆ ದಿವಿಜೇಂದ್ರತೂರ್ಯರವಮಂಬರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮಂದಹಾಸಮೆಂ |
ಬಿನಮೆಸೆದತ್ತರಲ್ವಲರ ಬೆಳ್ಸರಿ * ತತ್ಸುರನಂದನಾಳಿನೀ
ನಿನದಪಿದೆಂಬಿನಂ ಪಸರಿಸಿತ್ತಮರೀಮೃದುಗೇಯನಿಸ್ವನಂ ॥ ೩

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ದನುಜಕ್ಷತ್ರಾಧಮಾನೀಕಮನಗಣಿತಮಂ ಕೂಡೆ ನಿರ್ಮೂಲನಂಗೆ
ಯ್ದನಿತುಂ ಭೂಭಾರಮಂ ಪಿಂಗಿಸಲುದಯಿಸಿದಂ ಚಕ್ರಿ ನಿಮ್ಮಾಭರಾಕ್ರಾಂ

* ಕ. ಖ— ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂ॥ ದನಿವಿಂಪರೆಲ್ಲರುಂ ನಲಿವರುತ್ತೆ.

ತಿನಿರೋಧಂ ಮೊೞ್ದು ದಿನ್ನೆಂದಹಿಪತಿ ಪೆಡೆಯಂ ಬಿರ್ಬಿದಂ ದಿಗ್ಗಜಂ ಘೋ
ರೆನೆ ದಾನಾಸಾರಮಂ ಸೂಸಿದುವು ಕಮಠನುಂ ತೂಗಿದಂ ಹರ್ಷದಿಂದಂ ॥೪

ವ॥ ಅಂತು ಸಕಲಲೋಕಂಗಳೊಳುತ್ಸವಪರಂಪರೆ ನೆಗೞುತ್ತು
ಮಿರಲಿತ್ತಲವತಾರಂಗೆಯ್ದು ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರ್ದ ಜನಾರ್ದನಂಗೆ ಬದ್ಧಾಂ
ಜಲಿಯಾಗಿ,

ಮತಿಯೊಳ್ ನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿ ಕಣ್ಮಲರೊಳಾನಂದಾಶ್ರು ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಸಮು
ದ್ಗತರೋಮಂ ಮುಖದೊಳ್ ವಿಲಾಸಮೆಸೆಯುತ್ತಿರ್ಪನ್ನಮಿಂತೆಂದರಾ ।
ನತಮೂರ್ಧರ್ ಪಿತೃಮಾತೃಗಳ್ ದಯೆಯಿನಸ್ಮದ್ಗರ್ಭದೊಳ್ ಗೋಪಿನೀ
ಪತಿ ನೀಂ ಪುಟ್ಟಿದೆ ಧನ್ಯರೆಮ್ಮವೊಲದಾರ್ ಮುನ್ನಾದವರ್ ಯಾದವರ್ ॥೫

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದನಂತರಂ ಕಂಸಕೃತಾಪಚಾರಮಂ ತತ್ಪ್ರಸಂ
ಚಮನಱಿಪೆ, ಕಮಲನಾಭಂ ಕರುಣಾರಸಾರ್ದ್ರಹೃದಯನಾಗಿ ಮುನ್ನಂ
ನಿಮಗೆ ಪುಟ್ಟಿದುವಾಱುಂ ಮಕ್ಕಳೆಂಬಿವು ಪಾತಾಳದೊಳಿರ್ದ ಹಿರಣ್ಯ
ಕಶಿಪುವಿನ ಮಕ್ಕಳ್, ಮದೀಯಸಂದೇಶದಿಂ ಪುಟ್ಟಿಪೋದುವು. ಮತ್ತೊಂ
ದುಶಿಶುವೆಂಬುದಂ ಬಸಿಱೞಿದುದೆಂಬಂತೆ ಗರ್ಭದಿಂ ತೆಗೆದುಯ್ದು ರೋಹಿ
ಣಿಯ ಗರ್ಭದೊಳ್ ನಿಲಿಸಿದೆಂ. ಅತ್ತ ಗೋಕುಲದೊಳಾಮಹಾತ್ಮನು
ದಯಿಸಿರ್ಪಂ. ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಮುನಿದಸ್ಮತ್ಸಹಜಾತರಂ ಶಿಶುಗಳಂ ಕೊಂದುಗ್ರಸೇನಂಗೆ ಬಂ
ಧನಮಂ ತಂದು ತದೀಯರಾಜ್ಯಪದದೊಳ್ ನಿಂದಾತನಂ ಘಾತ ಕೊ ।
ಲ್ವೆನಮೋಘಂ ದನುಜಾವತಂಸನನತರ್ಕ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಕಾಸಾರಹಂ
ಸನನತ್ಯಂತನೃಶಂಸನಂ ಸುರಬಲಪ್ರಧ್ವಂಸನಂ ಕಂಸನಂ ॥ ೬

ವ॥ ಎಂದು ವಿಶ್ವರೂಪಂ ಕರ್ತವ್ಯಮನಱಿಪಿ ತನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪ
ಮನಡಂಗಿಸಿ ವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯಂ ಪಸರಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯಶಿಶುರೂಪಮಂ
ಕೈಕೊಂಡು ನಿಲ್ವುದುಂ, ಆವಸುದೇವನುಂ ದೇವಕಿಯುಮಿದಾರೊಡನೆ
ನುಡಿದೆವೆಮಗುತ್ತರಮಂ ಕೊಟ್ಟರಾರ್, ಇದು ಶಿಶು ತಾಂ ಬೇಱೆ; ನಾರಾ

ಯುಣನೆ ಬಂದು ನುಡಿದು ಪೋದನೆಂಬ ವಿಭ್ರಾಂತಿಯುಮಪ್ಪುಕೆಯುದ್ಧವುಂ ತಾದೊಡಮೀಶಿಶುವಂ ನಮ್ಮಸಂತಾನಕ್ಕುೞಿಪಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರಪ್ಪುದರ್ಕು ಪಾಯಮಾವುದು. ಈ ಶಿಶುವಿನಪ್ಪೆಯುಂ ರಕ್ಕಸಂ ಕೇಳ್ದೊಡುೞಿಯ ಲೀಯಂ; ಇದಂ ಕೇಳ್ದೊಡೆ ಕಂಸಂ ಕೊಂಡುಯ್ಗುವೆಂದು ನಾಡೆಯುಂ ಮೞುಗಿ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ,

ಇಂದೆಸಿತಾನುಮಂಬುಧರಕಾಲದ ಕಾಳದಿರುಳ್ಗಳೆಲ್ಲಮೇಂ
ನಿಂದುವೊ ಗಟ್ಟಗೊಂಡೆನೆ ಭಯಂಕರಮಾದುದು ವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯಿಂ
ದಂದಿನ ಕಾರಿರುಳ್ ನೆಗೆದ ಕಾರ್ಮುಗಿಲಿಂ ದಳವೇಱಿದೊಂದುಮ
ಬ್ಬಿಂದಮಜಾಂಡಮಂಜನಕರಂಡಕದಂತೆ ಕಱಂಗಿ ನಿಲ್ವಿನಂ ॥ ೭

ನೆಗೆದ ಮುಗಿಲೆಂಬ ನೀಲಾ
ದ್ರಿಗಳಿಂ ನಿರ್ಝರಮೆ ಸೂಸಿ ಸುರಿದಪುವೆಂಬ ।
ನ್ನೆಗಮೇಂ ಕಱೆದುದೊ ಪೆರ್ಮೞೆ
ಜಗಮೆಲ್ಲಂ ಸಲಿಲಪೂರದಿಂ ತೇಂಕುವಿನಂ ॥ ೮

ವ॥ ಅಂತಗುರ್ವಾಗಿ ಪರ್ಬಿದಮುಂದಗತ್ತಲೆಯೊಳಂ ಧಾರಾವರ್ತಮೆನಿಸಿ ಕಾರ್ಮುಗಿಲಿಂ ಕಱೆವ ಪೆರ್ಮೞೆಯೊಳಮಂಜದೆ ಮಗನನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ವಸುದೇವನೆಂತಾನುಮಾರಾಕ್ಷಸರಕ್ಷಿತಪ್ರಸೂತಿಕಾನಿಳಯದಿಂ ತಳರ್ದು ನಡೆವಾಗಳಾಯೋಗನಾಥಂ ಪುರಜನಂಮೆಯ್ಯಱಿಯದಂತು ನಿದ್ರೆಯುಂ ಕವಿಸೆ ಮಧುರಾಪುರಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬಯಲ್ದೊಱೆವರಿವ ಬಟ್ಟೆಯೊಳುದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರ್ಪಲ್ಲಿ,

ಅರಿಪಾಯ್ತೀ ಶಿಶುಗೆತ್ತ ಸಾರ್ವನಱಿಸಲ್ ಕಂಸಾಸುರಂ ಪೇೞ್ದ ಚಾ
ರರ ಕೈದೀವಿಗೆ ಮಾಲೆಗೊಂಡು ಬೆಳಗುತ್ತೀ ಬಂದುದೆಂಬೊಂದು ಭೀ ।
ತಿರಸಂ ಶ್ರೀವಸುದೇವನೊಳ್ ನೆಗೆವಿನಂ ನಾನಾಫಣಾರತ್ನಮೊ
ಪ್ಪಿರೆ ಬಂದಂ ಮೞೆಯಂ ನಿವಾರಿಸಲನಂತಂಗಂದನಂತೋರಗಂ ॥ ೯

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದುರಗಪರಿವೃಢಂ ಪ್ರಸಾರಿತಫಣಾಸಹಸ್ರನಾಗಿ ಕೊಡೆವಿಡಿದಂತೆ ಬರೆ ಪೆಡೆವಣಿಯ ಬೆಳಗಿನಿಂ ಬಟ್ಟೆಗೊಂಡತಿತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂ ಪೋಗೆವೋಗೆ ತನ್ಮಹಾವೃಷ್ಟಿಯಿಂ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ಬಂದ ಕಾಳಿಂದಿಯಂ ಕಂಡು,

ಪಿರಿದುಂ ಕಂಸನ ಭೀತಿಯಿಂದೆ ವಸುದೇವಂ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಲ್ಲಿ ಕ
ಮ್ಮರಿವಾಯ್ದಂತಿರೆ ಪೊಕ್ಕಡಂಗೆ ತನಗಾತೀವಿರ್ದ ಕಾಳಿಂದಿ ಚೆ।
ಚ್ಚರಮಾಗಳ್ ನೆಲೆಯಾಗೆ ದಾಂಟಿ ನಡೆದಂ * ದುರ್ವಾರಸಂಸಾರಸಾ
ಗರಮಂ ದಾಂಟಿಸುವಾಮಹಾಮಹಿಮನಂ ಪೆತ್ತಂಗಿದೇಂ ಚಿತ್ರಮೋ ॥೧೦

ತೀರದೊಳಿರ್ದ ಗೋಕುಲಮನಾನಕದುಂದುಭಿ ಪೊಕ್ಕು ಸೂತಿಕಾ
ಗಾರದೊಳಾಗಳಾಗಲೆ ಯಶೋದೆಗೆ ಸಂಭವಿಸಿರ್ದ ಕನ್ನೆಯೊಳ್ ।
ಶೌರಿಯನಂದು ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಚೆಚ್ಚರಮಾಕೆಯನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ದು
ರ್ವಾರತಮೋನಿಗೂಢಗತಿಯಿಂ ಪರಿದೈದಿದನಾತ್ಮಗೇಹಮಂ ॥ ೧೧

ವ॥ ಅಂತೆಯ್ದಿ ಪೊಕ್ಕು ಸುತ್ರಾಮಾರಿಗೆ ಮಾರಿಯಂ ತರ್ಪಂತೆ ತಂದಾ ಕುಮಾರಿಯಂ ದೇವಕಿಯ ಮುಂದೆ ಪಟ್ಟಿರಿಸಿ ಪೋದ ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇೞ್ದು ತತ್ಪೂರ್ವಪ್ರಸವೋಚಿತಮಿಥ್ಯಾಸಂಭ್ರಮಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದಿರ್ಪುದುಂ,

ಘನಘೋರನಿಷ್ಠುರಾಂಗ
ಧ್ವನಿಯಿಂದಾಶಿಶುವಿನೞ್ಕೆ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ।
ತ್ತನಿತುಂ ದಿಕ್ತಟಮಂ ಭೋ
ರೆನೆ ಶಂಕಾಕುಳಿತಮಪ್ಪಿನಂ ಭುವನಜನಂ ॥ ೧೨

ಸಕಳಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂಡೋದರಮೊಡೆದುದಿದೆಂತಪ್ಪ ಕೋಳಾಹಳಂ ಕೌ
ತುಕದಿಂದ್ರಂ ಪಾಯ್ದನಕ್ಕುಂ ಕವಿಯಲೆಲೆಲೆ ಸನ್ನಾಹಮಂ ತಾಳ್ದಿ ಸೈನ್ಯ।
ಪ್ರಕರಂ ಬರ್ಕೆಂಬುದುಂ ತತ್ಸಮಯದೊಳ್ ಗೃಹಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಂತೀರಮಂ ದೇ
ವಕಿ ಪೆತ್ತಾ ಕೂಸಿನೊಂದೞ್ಕೆಯ ದನಿಯೆನೆ ಕೇಳ್ದಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದು ಕಂಸಂ॥

* ಕ—ದಾಂಟಿದನದಂ.

ವ॥ ಅಂತು ಸೂತಿಕಾಸದನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ದೇವಕಿಯ ಮುಂದೆ ಪಟ್ಟಿರ್ದ ಶಿಶುವಿನ ಪಿಂಗಾಲಂ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆತಂದು,

ಅಸುರಂ ಕನ್ನೆಯನುಯ್ದು ವಧ್ಯಶಿಲೆಯೊಳ್ ಪೊಯ್ವಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಂ ಸಿಡಿ
ಲ್ದು ಸಿಡಿಲ್ ಪೋಪವೊಲಂಬರಕ್ಕೆ ನೆಗೆದೆಂದಳ್ ಖಿನ್ನನಾಂ ಕಂಸ ರಾ।
ಕ್ಷಸ ಕೇಳ್ ಕೊಲ್ವೊಡೆ ಕಾವರಾರೆಲವೊ ಮಾಣ್ ನಿನ್ನಂ ಕೊಲಲ್ವೇಡಿ ಪು
ಟ್ಟಿ ಸರೋಜೇಕ್ಷಣನತ್ತಲೊಂದೆಡೆಯೊಳಾಯಿರ್ದಪ್ಪನೆಮ್ಮಗ್ರಜಂ ॥ ೧೪

ವ॥ ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ತದೀಯಪರುಷಭಾಷಿತಂ ತನಗೆ ಕರ್ಣಶೂಲವಾಗೆ,

ಈಕೃತಕಿಯೇಕೆ ಪುಟ್ಟಿದ
ಳೇಕಾರಣದಿಂದೆ ಪಾಱಿಪೋದಳ್ ಗಗನ।
ಕ್ಕೀಕೆಯದಾವಳೊ ಮೃತ್ಯುವೊ
ಮಾಕಾಳಿಯೊ ಚಂಡಿಯೋ ಮಹಾಭೈರವಿಯೋ ॥ ೧೫

ವ॥ ಎಂದನಿಮಿಷದ್ರೋಹನನಿಮಿಷಮಾರ್ಗದೊಳಿರ್ದ ದುರ್ಗಿಯನನಿಮಿಷನೇತ್ರನುಮು* ತ್ತಾನಿತಾನನನುಮತ್ಯಂತವಿಸ್ಮಯಸ್ವಾಂತನುಮಾಗಿ ನೀಡುಂ ನೋಡುತ್ತುಮಿರೆ,

ವದನಂ ಪೂರ್ಣಶಶಾಂಕನಂತೆಸೆಯೆ ಮೇಘಶ್ಯಾಮಳಾಂಗಂ ತ್ರಿಭಂ
ಗದಿನಿಂಬಾಗಿರೆ ನೀಲಚೇಲದುಡೆಯುಂ ಮೇಲ್ಕೊಂಡ ಪೊಂಬಟ್ಟೆಯುಂ।
ಕದಪಂ ಪೋದುವ ಕುಂಡಲದ್ವಿತಯಮುಂ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ತಾನಾಗಳಾ
ಡಿದಳಂಟುಂ ನಳತೋಳ್ಗಳಂ ಪಸರಿಸುತ್ತುಂ ಕನ್ನೆ ರೋದೋಂತದೊಳ್॥

ವ॥ ಅಂತು ಗಗನರಂಗದೊಳ್ ನೃತ್ಯಲೀಲೆಯಂ ಮೆಱೆದು ವಾಸವನಿವಾಸಕ್ಕಭಿಮುಖಿಯಾಗಿ ಪೋದಳ್. ಅನ್ನೆಗಮತ್ತಲ್,

ಇದಿರ್ವಂದೊಪ್ಪುವ ದೇವದುಂದುಭಿಯೊಳಂ ದೇವಾಂಗನಾನೃತ್ಯಗೀ
ತದೊಳಂ ದೇವಮಹೀರುಹವ್ರಜದೊಳಂ ದೇವಾಪಗಾತೋಯಕುಂ।
ಭದೊಳಂ ದೇವವರಂ ಸ್ತವಂಗೆಯೆ ವರಂಗೊಟ್ಟಾಮಹೇಂದ್ರಂಗೆ ಸ
ವ್ಮದದಿಂ ದುರ್ಗಿ ಬೞಿಕ್ಕೆ ತಾಂ ನೆಲಸಿ ನಿಂದಳ್ ಯೋಗಪೀಠಾಗ್ರದೊಳ್॥

---

* ಖ. ನೇತ್ರೆಯನು.

ದನುಜಂ ದುರ್ಗಿಯ ತೇಜದೊಂದು ತೆಱನಂ ಕೈಮಿಕ್ಕು ಪೋದಂದಮಂ
ತನಗೆಂದುಗ್ರದುರುಕ್ತಿಯಂ ನೆನೆದಿದೇನಾಶ್ಚರ್ಯಮೆಂದಂದು ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ಚಿಂತಾಗಿರಿ ಮೇಲೆ ಬೀೞೆ ಪಿರಿದಂ ಬೆಂಬೞ್ದು ಬಂದೆಯ್ದಿ ಪೊ
ಕ್ಕು ನಿಜಾವಾಸಮನಾಪ್ತ*ಮಂತ್ರಿನಿವಹಕ್ಕಿಂತೆಂದನಾಸ್ಥಾನದೊಳ್॥ ೧೮

ಅಶರೀರಧ್ವನಿಯಂತೆ ನಾರದನ ಪೇೞ್ದಾದೇಶವಿಂದಾಯ್ತು ಮ
ಧ್ಯಶಿಲೋಚ್ಚಲಿಂಖಲೆಯಾಗಿ ದುರ್ಗೆ ನುಡಿದಳ್ ಪುಟ್ಟಿರ್ದ ನೀಗಳ್ ಚತು ।
ರ್ದಶಲೋಕಪ್ರಭು ವಿಷ್ಣು ನಿನ್ನ ಪಗೆಯೆಂದಾರ್ಗಲ್ವರೀಭದ್ರಬಾ
ಲಿಶನಂ ದೈವವಿಸೂತ್ರಮಂ ಪುರುಷಕಾರಂ ನಿಱಿಲೇನಕ್ಕುಮೋ ॥ ೧೯

ಆನೆಗಱಿಂದ್ರನೆಕ್ಕತುಳದೊಳ್ ಧುರದೊಳ್ ಬಲದೊಳ್ ಕಡಂಗಿ ನಿಂ
ದಾನಲೊಡರ್ಚಲಾಂಕೆಗೊಳಲಾಱದೆ ಪೋಗಿ ಗಡಂ ಮುರಾಂತಕಂ ।
ಗಾನತನಾಗಿ ಪುಯ್ಯಲಿಡೆ ಕೇಳ್ದು ಮದೀಯವಧಾರ್ಥಮಾಸುಧಾಂ
ಭೋನಿಧಿತಳ್ಪನಿಂದು ಗಡ ಪುಟ್ಟಿದನಿಲ್ಲಿಗದಾವುದುದ್ಯಮಂ ॥ ೨೦

ವ॥ ಎಂದು ಸಚಿವರೊಳ್ ಸಮಾಳೋಚನಂಗೆಯ್ದಾಗಳಂತೆ ನಿಜವಿವೇಕವನಮಂ ಸ್ವಕೀಯಕೋಪವಹ್ನಿ ಸುಡಲೊಡರ್ಚೆ,

ತೊಡೆವೆಂ ಶಕ್ರನ ನಾಮಮಂ ತುಡುಕಿ ನೀರೊಳ್ ಮೆಟ್ಟುವೆಂ ವಹ್ನಿಯಂ
ಪೊಡೆವೆಂ ಕಾಲನನಿಕ್ಕಿ ಡೊಕ್ಕರಿಸುವೆಂ ದೈತೇಯನಂ ಕಟ್ಟುವೆಂ ।
ಜಡರಾಶೀಂದ್ರನನೆಯ್ದುವೆಂ † ಪವನನಂ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಕೊಂಡು ಕೂ
ಗಿಡಿಪೆಂ ವಿತ್ತಪನಂ ಪರಾಭವಿಸುವೆಂ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಿಯಂ ॥ ೨೧

ವ॥ ಎಂದಾಸ್ಫೋಟಿಸಿ ಲೋಕಪಾಲಕರಂ ನಿರ್ದಾಂಟಿಸಿ, ‡

ಅಸುಹೃದ್ದ್ವೇಷಾಂಕುರಮುದ
ಯಿಸಿದತ್ತುಗುರೊಳ್ ಚಿವುಂಟುವೆಂ ಕೊಡಲಿಗೊಳಲ್ ।
ಬಸವಲ್ಲದು ಬಳೆದೊಡೆ ಬಳೆ
ಯಿಸುವುದು ನೀತಿಯೆ ವಿರೋಧಿಯಂ ವ್ಯಾಧಿಯುಮಂ ॥ ೨೨

---

* ಖ. ನಾತ್ಮ. † ಮ—ಅ—ನೆಬ್ಬುವೆಂ ‡ ಕ. ಖ—ನಿರ್ದಾಟಿಸಿ.

ವ॥ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಿಜವಕ್ಷೋಜನಿಕ್ಷಿಪ್ತಕ್ಷ್ವೇಡಪೀಡಿತಲೋಕಘಾತಿನಿಯುಕ್ತ ಪೂತನಿಯುಮಂ, ಸ್ವಕೀಯಪರಿಧಾವನವೇಗವಿಘಟಿತವೈರಿಬಾಲಶಕಟನೆಂಬ ಶಕಟನುಮಂ, ರಾಕ್ಷಸವೀರದಕ್ಷಿಣಕಟೀತಟಪ್ರಬದ್ಧಾಸಿಧೇನುಕನೆಂಬ ಧೇನುಕನುಮಂ, ನಿಸ್ಸೀಮನಿಕಾಮಬಾಹುಸಾಹಸಾಡಂಬರಪ್ರಳಂಬನೆಂಬ ಪ್ರಳಂಬನುಮಂ, ಮಾನವಭುಜಾವಷ್ಟಂಭಾರಿಷ್ಟನೆಂಬರಿಷ್ಟನುಮಂ, ಹೇಷಿತಘೋಷಣಶ್ರವಣಮಾತ್ರವಿತ್ರಸನರಚಿತಜಂಭಾರಿದೇಹಪರಿರಂಭರಂಭಾತಿಲೋತ್ತಮೋರ್ವಶೀಸುಕೇಶಿಯೆಂಬಕೇಶಿಯುಮಂ, ಮತ್ತಮನೇಕರೂಪಪರಾವರ್ತನರಸಾದಾನವರೆಂಬದಾನವರುಮಂ, ಕರೆದೆನ್ನ ಶತ್ರುವದೊಂದುತಾಣದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿರ್ದನಾತನಂ ಸಕಲಭೂತಳದೊಳುಳ್ಳ ಚತುರ್ವರ್ಣಜಾತಶಿಶುಜಾತದೊಳನ್ಯರೂಪಾವಷ್ಟಂಭಸ್ವಾಪವವಿಶೇಷದಿಂದಱಿದೊಡಂಬಡಿಸಿದಂದದೊಳೋರೊರ್ಬರೊಂದೊಂದು ನೆವದಿನೊರ್ಮೆ ತಪ್ಪಿದಡೊರ್ಮೆ ಕೊಂದಿಕ್ಕುವುದೆಂದು ಬೆಸಸಿ ವಸುದೇವನ ದೇವಕಿಯು ಸೆಱೆಯುಂ ಬಿಟ್ಟು— ಎನ್ನ ಪಗೆಯೆನಿಸಿರ್ದ ವನಜನಾಭಂ ಮತ್ತೊಂದುತಾಣದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದಂ; ಕೆಮ್ಮನೆ ನಿಮ್ಮನಚ್ಚೆಗಂ ಬಡಿಸಿದೆನೆಂದು ಚಾಟುವಚನಂಗಳಿಂ ಮೊಱೆದು ಮಿಥ್ಯಾವಿನಯವಿನೋದೋಪಗೂಹಿತಸ್ವಾಂತಚಿಂತಿತಚಿತ್ತನಾಗಿರ್ದಂ. ಆಗಳಾ ಭೋಜರಾಜಂಗೆ ಕರಮಂ ತೆಱಲೆಂದು ಬಂದ ನಂದಗೋಪನಂ ಕಂಡು ಕಪಟನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರನಾರಾಯಣಪ್ರೇರಿತಮನಸ್ಕನಾಗಿ ವಸುದೇವ ನಿಂತೆಂದಂ:—

ಪ್ರಿಯ ಕೇಳುತ್ಸವವಾರ್ತೆಯಂ ತನಯನಂ ಪೆತ್ತಳ್ ಗಡಂ ನಿನ್ನಪ
ತ್ನಿ ಯಶೋದಾವಧು ತತ್ತನೂಜನೊಡನಿಂಬಿಂ ಭಾವನಿರ್ದ್ವಂದ್ವನಾ।
ಗಿಯೆ ನೀಂ ರಕ್ಷಿಸು ರೌಹಿಣೇಯನೆನಿಪಸ್ಮತ್ಪುತ್ರನಂ ವಿಕ್ರಮೋ
ದಯರಾರಾದೊಡೆ ಕಾವರೆಂದು * ನುಡಿದಂ ಶ್ರೀನಂದಗೋಪಾಲನೊಳ್ ॥

ವ॥ ಎನೆ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ನಂದಗೋಪಂ ನಂದನಮುಖಾರವಿಂದಾವಲೋಕನೋತ್ಸುಕಂ ಗೋಕುಲಕೆ ಪೋಗಿ ನೀಲೋತ್ಪಲದಳಶ್ಯಾಮ

* ಕ. ಗ. —ಕಾವುದೆಂದು.

ನಪ್ಪತಾಮರಸನೇತ್ರನಂ ನೋಡಿ ಪರಮಪ್ರೇಮರೋಮಾಂಚಿತಗಾತ್ರನುಮಾನಂದಬಾಷ್ಪಜಲಲುಳಿತನೇತ್ರನುಮಾಗಿ ಸುಖದಿನಿರಲ್; ಅಪ್ರಸೂತಿಕಾಸದನಕ್ಕೆ ದನುಜವೈರಿ ಪುಟ್ಟಿದಷ್ಟಮದಿವಸದೊಳ್ ಯಶೋದೆ ಪೊಱಮಟ್ಟ ಸಮಯಮಂ ಪಾರ್ದು,

ಪ್ರಣಯಾಲಂಬಿನಿಯಂತೆ ಪೂತನೆ ಯಶೋದಾಕಾರದಿಂ ಬಂದು ನಿ
ರ್ಘೃಣೆ ನಂಜೂಡಿದ ತನ್ನ ಪೆರ್ಮೊಲೆಯನೂಡಲ್ ಬಾಲಕಂ ನೆತ್ತಱಿಂ |
ನೆಣನಂ ಖಂಡಮನೆಯ್ದೆ ಪಿಂಡಿ ಪೀಱಿದುಂಡೋಹೋಹೊ ಹಾ ಮಾಣ ದಾ
ರುಣ ಮಾಣೆಂದೊಱಲುತ್ತೆ ಬೀೞೆ ತವೆ ಪೀರ್ದಂ ಪೂತನಾಜೀವಮಂ ||

ವ|| ಆಗಳಟ್ಟಾಸುರಮಾಗಿ ಬೆಟ್ಟು ಕೆಡೆವಂತೆ ಭೂತಳದೊಳ್ ಕೆಡೆದ ಪೂತನೆಯ ಮೇಲೆ ಮೊಲೆಯಂ ಕಡೆವಾಯೊಳಟ್ಟು ಪಟ್ಟಿರ್ದ ಶಿಶುವಂ ಯಶೋದೆ ಬಂದು ಕಂಡು,

ಪೂತನೆಯ ಕೆಡೆದ ವಿಕೃತಿಗೆ
ಭೀತಿಯನೊಳಕೊಳ್ಳದೆತ್ತಿಕೊಂಡಳ್ ಮಗನಂ |
ಕೌತುಕಮೇಂ ಪೆಂಡಿರೊಳಂ
ಭೀತಿರಸಂ ಮೋಹರಸಮನೊತ್ತರಿಸುಗುಮೇ || ೨೫

ತತ್ಸಮಯೋಚಿತಶಾಂತಿಯ
ನುತ್ಸವದಿಂ ಮಾಡಿ ವಿವಿಧರಕ್ಷಾವಿಧಿಯಂ |
ವತ್ಸಂಗೆ ನೆಗೞ್ದ ಸಕಲಸು
ಹೃತ್ಸಂತತಿ ಪರಸೆ ನಂದನಿರ್ದಂ ಸುಖದಿಂ || ೨೬

ವ|| ಅನ್ನೆಗಂ ವಸುದೇವನಾದೇಶದಿಂ ದ್ವಾದಶದಿನಕ್ಕೆ ನಾಮಕರಣೋತ್ಸವಮಂ ಮಾಡಲೆಂದು ಗಾರ್ಗ್ಯನೆಂಬ ಪುರೋಹಿತಂ ತಿರೋಹಿತವೇಷನಾಗಿ ಬಂದು ಯಥೋಚಿತಮಂಗಳಾಚಾರಮಂ ಮೆಱೆದು ರೋಹಿಣೀಸುತಂಗಂ ರಾಮನಾಮಮಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ದೇವಕೀಸುತಂಗೆ ಕೃಷ್ಣಾಭಿಧಾನಮುಮಂ ಮಾಡಿ ತನಯರ್ಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣರೆಂಬ ನಾಮಾಕರಣಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಪಲವುಮನ್ವರ್ಥನಾಮಮುಮನಿಟ್ಟು ಮತ್ತಮಾಗಾಮಿಕಾರ್ಯಮನಱಿಪಿ ಪರಸಿ ಪೋಪುದುಮನಂತರಂ,

ಬಲಿಬಾಯನಂಗಳುಂ ಮಂ
ಗಲತೂರ್ಯಮುಮೆಸೆಯೆ ಗೇಯರವಮುಂ ಪೊಂದೊ ।
ಟ್ಟಿಲ ಪೊಳಪುಂ ರಂಜಿಸುತಿರೆ
ಕಲನಾದದ ಗೋಪಕಾಂತೆಯರ್ ನೆರೆದಾಗಳ್ ॥ ೧೭

ಉದರಮ ತೊಟ್ಟಿಲಾಗೆ ಭುವನತ್ರಯಮುಂ ನೆಱೆ ತಾಳ್ದಿ ದೇಹಿವ
ರ್ಗದ ಕೃತಪಾಪಪುಣ್ಯಫಲಮಂ ಸಲೆ ತೂಗುವ ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯುಂ ।
ಪದುಳದೆ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ ಪಡಿಸಿ ತೂಗಿದರಚ್ಯುತ ಜೋ ಮಹಾತ್ಮ ಜೋ
ಸಗಮಲಬೋಧ ಜೋ ಪರಮ ಜೋ ಹರಿ ಜೋಯೆನುತುಂ ಲತಾಂಗಿ
ಯರ್ ॥ ೧೮

ವ॥ ಆ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂ ಬಳಿಕ್ಕೆ ಕತಿಪಯದಿನಂಗಳ್ಗೆ,

ಅನಿಮಿತ್ತದರಸ್ಮಿತದಿಂ
ದನಕ್ಷರಾಳಾಪದಿಂದಸಂಕೇತವಿಳೋ ।
ಕನದಿಂದಕಾರಣಾಸನಂ
ದನದಿಂದುತ್ತಾನಶಯನದಿಂ ಹರಿಯೆಸೆದಂ ॥ ೧೯

ವ॥ ಅಂತೆಸೆಯುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಮೊಂದುದಿವಸಂ ಯಶೋದೆ ಪರಿಚಾರಿಕಾಜನಂ ಬೆರಸು ಕಾಳಿಂದೀನದಿಗೆ ಪೋದ ಪಿಂದೆ,

ತೊಟ್ಟಿಲನೊದೆದಾಡುತ್ತುಂ
ಪಟ್ಟಿರ್ದನನುರುಳಿವರಿದು ಶಿಶುವಂ ಕೊಲಲೆಂ ।
ದಿಟ್ಟೊತ್ತಿ ತದಂಘ್ರಿತಳಂ
ಮುಟ್ಟಿಸಿಡಿಲ್ ಪೊಡೆವ ತೆಱದೆ ಕೆಡೆದಂ ಶಕಟಂ ॥ ೨೦

ಶಕಟಂ ಬೀಳ್ವೆಡೆಯೊಳ್ ಮಹಾಕುಲನಗಂ ಬೀೞ್ವಂತೆ ಬೇಱೊಂದು ದೈ
ತ್ಯಕರಾಳಾಕೃತಿ ಬೀೞೆ ಗೋಪರಿದನಿಂ ಕಂಡಂಜುಗುಂ ನೋಡೆ ಕೌ ।
ತುಕವಿಶಾಕರಾಸಿನ ಸಾಸಮೆಂದುಮಿದು ಪೊಲ್ಲೆಂದಚ್ಯುತಂ ನುರ್ಗಿದಾ
ಶಕಟಂ ತೋರ್ಪ * ನಿಶಾಟರೂಪಮನದೃಶ್ಯಂಮಾಡಿ ಪಟ್ಟಿರ್ದನಂ ॥ ೨೧

* ನೊ. ಅ. ತೋಱೆ.

ಗುರುಕುಚೆ ಗೋಪಿ ಬಂದು ಶಕಟಂ ಶತಧಾಕೃತಮಾದುದಿಂತಿದೇಂ
ದಿರದೆ ಬಚಿಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಶುಕಜಲ್ಪಿತದಿಂ ಬಗೆವೋಗಿ ಕಂದನ |
ತ್ವರುಣತಳಾಂಘ್ರಿಯಿಂದಱಿದು ತತ್ಕಮಳಾಕ್ಷನನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಘೂಂ
ಕರಿಸಿ ನಿಜೇಶ್ವರಂಗಱಿಪಿ ಮಾಡಿಸಿದಳ್ ಬಹುಶಾಂತಿಕರ್ಮಮಂ ‖ ೩೨

ಅಲಿಗಳ ಸೋಂಕಿಂ ಪ್ರಾತ
ರ್ಜಲರುಹಮಲರ್ವಂತೆ ಗೋಪಿಯರ್ ಪದೆಪಿಂ ಜ |
ಕ್ಕುಲಿಸೆ ಲಲಿತಾ * ನನಾಂಬುಜ
ಮಲರ್ದೆಸೆದುದು ಮಂದಹಾಸದಿಂ ಮುರಹರನಾ ‖ ೩೩

ಅಲಿಗಳಱಿಗಿರ್ದ ತಾವರೆ
ಯಲರಂ ಸಕಳಂಕಮಾದ ಶಶಿಮಂಡಲಮಂ |
ಗೆಲೆವೆಂದುದಂಜನಂ ಪೆರೆ
ದಲರ್ದ ಮೊಗಂ ಸಕಳಸುರಮನೋರಂಜನನಾ ‖ ೩೪

ಕುಸುಮಾಕರಸಮಯದೊಳತಿ
ಮಸೃಣತರಂ ಚೂತಪೋತಕಂ ನನೆಯಿಂ ರಂ |
ಜಿಸುವಂತಿರೆ ತನಯಂ ರಂ
ಜಿಸಿದಂ ಶೈಶವದೊಳಾಕುಶೇಶಯನಯನಂ ‖ ೩೫

ವಿವಿಧಸಟಾವಳಿ ಕಿಱುಜಡೆ
ನವಕೇಸರಕಾಂತಿ ಕೊರಲ ರಕ್ಕೆಯ † ರತ್ನ |
ಚ್ಛವಿಯಾಗಲಂಬೆಗಾಲಿ
ಕ್ಕುವ ಪದದೊಳ್ ಸಿಂಹಶಿಶುವೊಲೆಸೆದಂ ಕೃಷ್ಣಂ ‖ ೩೬

ತನ್ನ ದಟಂದೆ ಮಾಣದೆ ಗೃಹಾಂಗಣಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋಪನಂ
ಬೆನ್ನನೆ ಪೋಗಿವೋಗಿ ಪಿಡಿತಂದೆನಸುಂ ಜಡಿದೋರ್ವ ಗೋಪಿ ಪಾ |
ಪಿನ್ನಡುಮಂ ತೊಡರ್ಚೆ ದೃಢಮಾಗಲುಲೂಖಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಪೋ
ಗಿನ್ನೆಲೆ ಪೋಗಲಾರ್ಪೊಡೆಲೆ ಚಂಚಲಚೇಷ್ಟಿತ ನೋಡ್ಪೆನೆಂಬುದುಂ ‖ ೩೭

---

* ಖ. ಗ. ಯಸಿತಾ. † ಖ. ಗ. ಭೂಷಿತ.

ಪನೆ ವಿಱುಗಲ್ ಮುಗುಳ್ನಗೆನಗುತ್ತೊರಲಂ ತೆಗೆಯುತ್ತುಮೊಯ್ಯನೊ
ಯ್ಯನೆ ಮುಱಿದಂಬಿಕಾಮುಖಮನೀಕ್ಷಿಸುತುಂ ನಡೆಯಲ್ ಮಹಾಯಮಾ |
ರ್ಜುನಕುಜದಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿದೊರಲಂ ತೆಗೆಯಲ್ಕನುಗೆಯ್ದೊಡಾಯಮಾ
ರ್ಜುನತರು ಕಿೞ್ತು ಬೇರ್ವೆರಸು ಬಿೞ್ದರೆ ಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ದನಚ್ಯುತಂ ॥೩೮

ವಿಯದಾಶಾವಧಿಯಾಗಿ ಪೆರ್ಚಿ ಬೆಳೆದಿರ್ದಾಮತ್ತಿಯಂ ಕೃಷ್ಣನ
ಪ್ತಿಯ ಕೂಸಾಟದೆ ಕಿೞ್ತಮಾನುಷಚರಿತ್ರಂ ನೋೞ್ಪ ಗೋಪಾಲರೊಳ್ |
ಭಯಮಂ ಮಾಡದೆ ಮುದ್ದಿದೆಂಬದಟಿದೆಂಬಂತಾಯ್ತು ಯುಕ್ತಂ ಜಗ
ತ್ತ್ರಯರಕ್ಷಾಪ್ರಿಯನಪ್ಪ ಕೃಷ್ಣನ ಚರಿತ್ರಂ ಭೀತಿಯಂ ಮಾೞ್ಕುಮೇ॥

ವ॥ ಆಗಳಾಕಳಕಳಧ್ವನಿಯುಂ ಕೇಳ್ದದೇನೆಂದು ನಂದಗೋಪಂ ಪೊಱವೊಱಬಿಲಿಂ ಬಂದು ಭಗ್ನವಾಗಿರ್ದಾಮಹಾಸ್ಕಂಧಶಾಖಾರ್ಜುನವಿಟಪಿಯುಮಂ ದರಸ್ಮಿತಭಿನ್ನೋಷ್ಠಪುಟನಾಗಿರ್ದ ದಾಮೋದರನುಮಂ ಕಂಡು ಕೌತುಕಾನನ್ದನಿರತಿಶಯಹೃದಯನಾಗಿರ್ಪಿನಂ ಯಶೋದೆ ॥

ಪರಮಸುಖಾರ್ದ್ರಲೋಚನದಿನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಂದನನಂ ಸರೋರುಹೋ
ದರನನಿದಾರ ಮಾಣಿಕವಿದಾರ ನಿಧಾನವಿದಾರ ಮುದ್ದಿದಾ |
ರರಸನಿದಾರ ಬಲ್ಲಹನಿದಾರ ಕರೀಂದ್ರನಿದಾರ ಸಿಂಹಮೆಂ
ದಿರದಮರ್ದಪ್ಪಿದಳ್ ಪದೆಪಿಸಿಂ ಮೊಲೆವಾಲ್ತೊಱೆದೆಚ್ಚುಪಾಯ್ವಿನಂ ॥೪೦

ತರುಣೇಂದು ದಿನಕ್ರಮದಿಂ
ಪರಿವರ್ಧಿಸಿ ವಾರಿನಿಧಿಯನೊದವಿಪ ತೆಱದಿಂ |
ಮುರರಿಪು ದಿವಸಕ್ರಮದಿಂ
ಪರಿವರ್ಧಿಸಿ ಜನದ ಮುದಮನೊದವಿಸುತಿರ್ದಂ ॥ ೪೧

ಒಂದಡಿಯನಿಟ್ಟು ಹರಿಮ
ತ್ತೊಂದಡಿಗಡಿಯೆತ್ತುವಾಗಳುಂ ವಿಕ್ರಮನಾ |
ದಂದಿನ ಸಂಸ್ಕಾರಂ ಬಿಡ
ದೆಂದೆನೆ ಬಗೆಗೊಳಿಸಿದಂ ತಳರ್ನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೪೨

ಕಮಲಭವಾದ್ಯರುಂ ಪಡೆವರೇ ಹರಿಪಾದರಜೋಲವಪ್ರಸಾ
ದಮನೆನೆಲತ್ಯಲಭ್ಯತರವಾದ ತದಂಘ್ರಿಗಳನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಂ।
ಕ್ರಮಿಸಿದುವೆಂದು ತನ್ನ ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಗೇಂ ತಲೆದೂಗುತಿರ್ದಳೋ
ಕ್ಷಮೆಯೆನೆ ಕಂಪಿಕುಂ ಧರೆ ತಳರ್ನಡೆವಂಘ್ರಿಭರಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನಾ॥ ೪೩

ಎಡೆಗಿಱಿದಿರೆ ಪೊಂಗವಡಿಕೆ
ಬಿಡೆ ಘಲ್ಲನೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಮಿಱುಗೆ ದಶನಾಂಶು ಕುರುಳ್।
ಜಡಿಯೆ ತೊದಳ್ನುಡಿಯು ತಳ
ರ್ನಡೆಯು ಬೆಡಂಗಸುರವೈರಿಗಡಿಗಡಿಗೆಸೆಗುಂ॥ ೪೪

ಬಡವೃಟ್ಟಿದ ಕೌಸ್ತುಭಮಿ
ರ್ಪೆಡೆಗಂ ದಾಯಾದನಪ್ಪೆನೆನ್ನಗಮೆಂದಂ।
ದುಡುಪತಿಕಳ ನೆಲೆಸಿತ್ತೆನೆ
ಪೊಡೆಯುಲರನ ಕೊರಲ ಪುಲಿಯುಗುರ್ ಕರಮೆಸೆಗುಂ॥ ೪೫

ನೊಸಲೊಳ್ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಮನೋ
ಜಸೂದನಂ ಪೆಱನದಾವನಾನೆ ದಲೆಂದೀ।
ವಸುಮತಿಗೆ ಸೂಚಿಪಂದದಿ
ನೆಸೆದಂ ಹರಿ ನೊಸಲಕಣ್ಪೊಲೆಸೆವರಲೆಲೆಯಿಂ॥ ೪೬

ವಿಕ್ರಮಮೂರ್ತಿಗೆ ತಾರಾ
ಚಕ್ರಂ ಕಟಿಸೂತ್ರಮಾಗೆ ತತ್ಕಟಿಸೂತ್ರಂ।
ಚಕ್ರಿಗೆ ಬಾಲ್ಯಕ್ಕನುರೂ
ಪಕ್ರಮಮಾಯ್ತೆನಿಸಿ ಮುತ್ತಿನುಡೆವಣಿಯೆಸೆಗುಂ॥ ೪೭

ಸಲೆ ಪಾಱಿಗಿಡದೆ ಗುಣದಿಂ
ತೊಲಗಿರದೀ ಕೃಷ್ಣಪದಮನಾಶ್ರಯಿಪೆವ್ಮಂ।
ತೆಲೆ ಮರ್ತ್ಯಪದಮನಾಶ್ರಯಿ
ಸಲೊಲ್ವೆನೆಂಬಂತೆ ಹರಿಯ ನೂಪುರಮುಲಿಗುಂ * ॥ ೪೮

* ಕ. ಖ. ಗ. ಮೆಸೆಗುಂ.

ಎನಿತೊಂದು ಪದೆಪು ಮೋಹಂ
ವನಜಾಕ್ಷನೊಳನಿತು ಪದೆಪು ಮೋಹಂ ಬಳನೊಳ್ ।
ತನಗಾಗೆ ನಂದವಧು ತ
ತ್ತನಯದ್ವಯಕೇಳಿಯಿಂದೆ ಸುಖಮಂ ಪಡೆದಳ್ ॥ ೪೯

ಒಡನೊಡನಾಡಿಗಳ್ ಗಡಣದಿಂ ಬರೆ ಗೆಜ್ಜೆಯ ನುಣ್ಬರಂ ಪೊದ
ಳ್ದುಡೆವಣಿಯಿಂಚರಂ ನೆಗಪೆ ಕಣ್ಮಲರ್ಗಳ್ ಪೊಳೆದಾಡೆ ಧೂಳಿ ಮೆ ।
ಯ್ಗಡರ್ದಿರೆ ಮುಗ್ಧಜಲ್ಪನಮೊಡಂಬಡೆ ರಂಜಿಸಿ ತಾಯ ದಿಟ್ಟಿ ತ
ಮ್ಮೊಡನೊಡನೆತ್ತಲುಂ ಪರಿವಿನಂ ಪರಿದಾಡಿದರಾಬಳಾಚ್ಯುತರ್ ॥ ೫೦

ಘನಕುಚೆ ಗೋಪಿ ಪಾಲ್ಗಡೆಯುತುಂ ಮನೆವಾಟ್ಟೆಗೆ ಪೋಗೆ ಗೆಜ್ಜೆಯಿಂ
ದನಿ ನಸುಪೊಣ್ಮದಂತು ಪರಿತಂದೆಡೆಗೆಯ್ದೊಳೆ ತೋಡಿ ಬೆಣ್ಣೆಯಂ ।
ತಿನುತಿರೆ ಗೋಪಿ ಕಂಡೆಲೆಲೆ ಕಳ್ಳತನಂಗಳನಣ್ಣ ಕಂಡೆವಾ
ವೆನೆ ಕಡೆವಾಯ ಬೆಣ್ಣೆವೆರಸೊಯ್ಯನೆ ಪಿಂಗುವ ಕೃಷ್ಣನೊಪ್ಪಿದಂ ॥೫೧

ವ॥ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಯದೊಳ್ ಪಾಲ್ಗುಡಿಯಲೊಲ್ಲದಾಟಗು
ಟ್ಟುವ ದಾಮೋದರನಂ ಯಶೋದೆ ಕಂಡು,

ಶಕಟವಿಮರ್ದನಾ ಮುಸಲಿ ಬಾರದ ಮುನ್ನಮೆ ನಮ್ಮ ಹೇಮಘಂ
ಟಿಕೆ ಘಣಿಲೆಂಬ ನಂದಿನಿಯ ಪಾಲಿದೆ ನೀಂ ಕುಡಿಯಲ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಚೆಂ ।
ಡಿಕೆ ಬಳೆದಪ್ಪುದೆಂಬವಳೆ ನಂಬಿಸೆ ಪಾಲ್ಗುಡಿದೀಗಳಬ್ಬೆ ಚೆಂ
ಡಿಕೆಯೆನಿತುದ್ದವಾದುದೆನುತುಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವ ಮುಕುಂದನೊಪ್ಪುಗುಂ॥೫೨

ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ.

ಚಾರಿಮೆಟ್ಟುವ ಭಂಗಿ ದೋರ್ವಲನಂ ಮನಂಗೊಳೆ ಮಂಜುಮಂ
ಜೀರಕಂಕಣಕಿಂಕಿಣೀರುತಿ ಪೊಣ್ಮೆ ವಕ್ರಿತಕಂಧರಂ ।
ಸ್ಮೇರವಕ್ತ್ರಸರೋರುಹಂ ಲಲಿತಾಯತೇಕ್ಷಣನಾಗಿ ಸಂ
ಸಾರನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರಿ ಮುರಾರಿ ಕೈಪಱೆಗಾಡಿದಂ ॥ ೫೩

ನೀರದೋತ್ಪಲ * ವರ್ಣನಾಡಿದನಾಡಿದಂ ಕಮಲೇಕ್ಷಣಂ
ಚಾರುಹಾಸನಿವಾಸನಾಡಿದನಾಡಿದಂ ಸುಭಗಂ ಶುಭಾ ।
ಕಾರನಾಡಿದನೆಂದು ಗೋಪಿಯರಾಡಿಸುತ್ತುಮಿರಲ್ಕೆ ಸಂ
ಸಾರನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರಿ ಮುರಾರಿ ಕೈಪಜಿಗಾಡಿದಂ ॥ ೫೪

ಕ್ಷೀರಲಂಪಟನಾಡಿದಂ ನವನೀತಚೋರಕನಾಡಿದಂ
ದಾರಕವ್ರಜಮಲ್ಲನಾಡಿದನಾಡಿದಂ ಹರಿ ಗೋಕುಲಾ ।
ಧಾರನಾಡಿದನೆಂದು ಗೋಪಿಯರಾಡಿಸುತ್ತುಮಿರಲ್ಕೆ ಸಂ
ಸಾರನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರಿ ಮುರಾರಿ ಕೈಪಜಿಗಾಡಿದಂ ॥ ೫೫

ದಾರುಣಾಕೃತಿಪೂತನಾಂತಕನಾಡಿದಂ ಶಕಟಪ್ರಸಂ
ಹಾರನಾಡಿದನಾಡಿದಂ ಯಮಳಾರ್ಜುನದ್ರುಮಘಾತಿಯೆಂ ।
ಬೀರವಂ ನೆಗಜಲ್ಕೆ ಗೋಪಿಯರಾಡಿಸುತ್ತುಮಿರಲ್ಕೆ ಸಂ
ಸಾರನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರಿ ಮುರಾರಿ ಕೈಪಜಿಗಾಡಿದಂ ॥ ೫೬

ವೀರದೈತ್ಯರನಿಕ್ಕಲಾಡಿಯೆ † ಪುಟ್ಟಿದಂ ಹರಿಯೆಂದು ಕೈ
ವಾರದಿಂದವೆ ಮಾತನಾಡೆ ವಿರೋಧಿಗಳ್ ಯಮಲೋಕಮಂ ।
ಸಾರಲಾಡೆ ಯಶೋದೆ ರಾಗರಸಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ ತುಳುಕಾಡೆ ಸಂ
ಸಾರನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರಿ ಮುರಾರಿ ಕೈಪಜಿಗಾಡಿದಂ ॥ ೫೭

ಆನಂದಮೂರ್ತಿ ಸುಖಲ
ಕ್ಷ್ಮೀನಿಳಯಂ ಸಕಲಸಾರಸರ್ವಸ್ವನೆನಿ ।
ಪ್ಪಾನೀರಜನೇತ್ರನ ಲೀ
ಲಾನುಷ್ಠಿತಬಾಲಕೇಳಿ ಬಣ್ಣಿ ಪರಳವೇ ॥ ೫೮

ವನಜಜ ಬನ್ನಿ ಮಿತ್ತ್ರ ಹರ ಕುಳ್ಳಿರಿಮುನ್ನತಪೀಠದೊಳ್ ಪದಾ
ವನತಿಯಿನೇಕೆ ಮಹೇಂದ್ರ ದಿವಿಜರ್ ಪುಗೆ ಬಾರಿಸವೇಡೆನುತ್ತ ಮು ।
ನ್ನಿನ ನಿಜಲೀಲೆಯೋಲಗದ ಪೆರ್ಮೆಯ ಮಾತನದೊರ್ಮೆ ಸುಪ್ತಿಯೊಳ್
ಕನವರಿಸುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಹರಿ ಗೋಪಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯಮಂ ನೆಗಳ್ಚಿದಂ ॥ ೫೯

* ಕ. ಮೊ. ಅ.—ನೀರಜೋತ್ಪಲ. † ಖ. ಗ.—ನಿಕ್ಕಲೋಸುಗ.

ಬಂದಲ್ಲದೊಂದನೆನುತುಮ
ದೊಂದುದಿನಂ ಕೃಷ್ಣನಾಱಗುಟ್ಟಿದೊಡದನೇ ।
ನೆಂದುಂ ಮಾಣಿಸಲಱಿಯದ
ದೊಂದು ಕಥಾಂತರದೆ ಗೋಪಿ ಮಾಣಿಪ ಬಗೆಯಿಂ ॥ ೬೦

ಕತೆಯುಂ ಕೇಳಲೆ ಕಂದ,ಹುಂ ರಘುಜನೆಂಬಂ ಹುಂ ಸಕಾಂತಂ ವನ
ಸ್ಥಿತನಾದಂ ಗುರು ಪೇೞೆ ಹುಂ ದಶಶಿರಂ ಕೊಂಡುಯ್ದನಾರಾಮನಾಂ ।
ಸತಿಯಂ ತಾನೆನೆ ಪೂರ್ವಮಂ ನೆನೆಯುತುಂ ಹುಂಕೊಳ್ಳದುತ್ಕೋಪಹುಂ
ಕೃತಿಯಂ ಮಾಡುತುಮೌಂಡುಗರ್ಚಿ ಕಿಸುಗಣ್ಬಟ್ಟಚ್ಯುತಂ ರಂಜಿಕುಂ॥

ಆಡುತ್ತುಂ ಸಹಪಾಂಸು
ಕ್ರೀಡಿತರೊಳ್ ಕೃಷ್ಣನಬ್ಬ ಮಣ್ಣಂತಿಂದಂ ।
ನೋಡೆಂದು ಹಳಧರಂ ಪಿಸು
ಣಾಡಲ್ ಕೇಳ್ದುರ್ವಿ ಗೋಪಿ ಸೆಳವಿಡಿದೊಲವಿಂ ॥ ೬೨

ಹರಿ ನೀಂ ಮಣ್ದಿಂದೆ ತಿನ್ನಂ ಜನನಿ ಪುಸಿದನೆಮ್ಮಗ್ರಜಂ ತೋಱು ವಕ್ತ್ರಾಂ
ತರಮಂ ನೋಡೆಂದು ಬಾಯಂ ತೆಱೆವುದುಮದಱೊಳ್ ವಾರ್ಧಿಯೇೞುಂ ಕುಲೋರ್ವೀ ।
ಧರಮೇೞುಂ ದ್ವೀಪಮೇೞುಂ ಬೆರಸು ಜಗಮನೀರೇೞುಮಂ ಕೂಡೆ ಕಂಡ
ಚ್ಚರಿವಟ್ಟಂಮುಚ್ಚು ಮುಚ್ಚಾನನಮನೆನುತುಮಾಕಾಂತೆ ವಿಭ್ರಾಂತೆಯಾದಳ್ ॥ ೬೩

ಕಮಳಾಕ್ಷನ ಮಹಿಮೆಯನಱಿ
ದುಮದಂ ತನ್ಮಾಯೆಯಿಂದೆ ಮಱೆವರ್ ಗೋಪರ್ ।
ಯಮಿಗಳುಮಂ ಮೋಹಿಪ ವಿ
ಷ್ಣುಮಾಯೆ ಮೋಹಿಸದೆ ಗೋಪರಂ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ೬೪

ಪೂತನೆ ಬಿದ್ದುದಂ ಶಕಟನೊತ್ತಿದುದಂ ಯಮಳಾರ್ಜುನಾವನೀ
ಜಾತಮನಾಹತಂ ಕೆಡೆದುದಂ ನೆನೆದದ್ಭುತಮಿಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಾ ।

ಯ್ತಾತಪತಾಪದಿಂದಮಿದು ನಿಸ್ತೃಣನಿರ್ಜಳನಿಷ್ಪ್ರವಾಳವೆ
ಲ್ಲೀತರುವಾದುದೀಯೆಡೆಯೊಳಿನ್ನಿರವಾಗದು ಪೋಪುದುತ್ತಮಂ ॥ ೬೫

ನಮಗಿಂನಿಪ್ಪೊರ್ಡವೊಂದೆ * ಸುಸ್ಥಳವತೀವಾಸೇವ್ಯವೀನಮ್ಮಗೋ
ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಬಹುಪ್ರಕಾರತೃಣಮುಂ ಸುಚ್ಛಾಯೆಯುಂ ತನ್ನೊಳ್ ।
ಪ್ರಮಿತಂ ಕೇಳಿಸುಖಪ್ರದೇಶಮೆಸೆಗುಂ ವೃಂದಾವನಂ ಕೀರಕೇ
ಕಿಮರಾಳವ್ರಜದಾವನಂ ಪ್ರಚುರಕಾಳಿಂದೀವನಂ ಪಾವನಂ ॥ ೬೬

ವ॥ ಎಂದು ನಂದಗೋಪಂ ಗೋಪವೃದ್ಧರೊಳ್ ಸಮಾಳೋಚನಂಗೆಯ್ದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಿಖಿಲಗೋಪಕಟಕಂ ಬೆರಸು ಕತಿಪಯ ಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂ ಪೋಗಿ,

ವೃಂದಾವನತಟದೊಳ್ ಗೋ
ವೃಂದಾವನವಾಂಛೆಯಿಂದೆ ಮನೆಗಟ್ಟಿದನಾ ।
ನಂದಂ ಕೃತಗೋಪಜನಾ
ನಂದಂ ದುರ್ಭೇದಶಕಟರುಚಿ † ರಂಜಿಪಿನಂ ॥ ೬೭

ನಯಮುಂ ತೋರ್ಕೆಯುಮಿರ್ಪುವೋಡಿದ ನಿದಾಘಾಕ್ರಾಂತಭೂಜಾಳಿ ಶಾ
ರಿಯ ಸಂಕಲ್ಪದೆ ಪತ್ರಪುಷ್ಪಫಲಭಾರಾಕ್ರಾಂತಮಾಗಿರ್ದುವೋ ।
ರ್ಮೆಯೆ ವೃಂದಾವನ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ನಿಜನಿಮೇಷೋನ್ಮೇಷಮಾತ್ರಂ ಜಗ
ತ್ತ್ರಯಸೃಷ್ಟಿಕ್ಷಮಮಾದ ಕೃಷ್ಣನ ಮಹತ್ತ್ವಕ್ಕೇನಿದಾಶ್ಚರ್ಯಮೇ ॥

ಅಸುರಾರಿ ಕಾಕಪಕ್ಷದಿ
ನೆಸೆದಿರ್ದಂ ಕಾಕಪಕ್ಷವಿಸರದ ತಣ್ಪಿಂ ।
ದಸುರಗಣಮಿರ್ಕುಮೀರಣ
ವಸುಧೆಯೊಳಂದಮರರೊಸಗೆವಡೆವಾಜಿಪಿನಂ ॥ ೬೯

ಆದಿಪುರುಷಂ ಸರೋಜಭ
ವಾದಿನುತಂ ತ್ರಿಭುವನಾದಿಗುರು ಗೋಪಪದ ।

*ಕ. ಗ.—ನಮಗಿಂತಪ್ಪಡವೊಂದೆ. † ಮೊ. ಅ.—ಕಟಕರುಚಿ.

ಕ್ಕಾದಿಪದದಮಿಂತಿದೆನೆ ತುಱು
ಗಾದಂ ಲೀಲಾಯಿತಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭುಗುಚಿತಂ ॥ ೭೦

ಮಿಳಿರ್ವನ್ನಂ ಕುಡಿವಾಲಮುವ್ವಳಿಸುವನ್ನಂ ದಿಟ್ಟಿ ಸೋಚಿಕ್ಕಿ ಕೆ
ಕ್ಕಳಿಪನ್ನಂ ಕಿವಿ ಸೋಂಕಿನಿಂ ಕೆಱಕಿಡುತ್ತುಂ ಬರ್ಪಿನಂ ಪೋಗಿ ತಂ
ದೆಳವುಲ್ಲುಂ ಮೊಳವುಲ್ಲುಮೆಂಬ ಪಸುವುರ್ಲ್ಲೊಳ್ ತಾಂಗಿ ಕಾಳಿಂದಿಯೊಳ್
ತಿಳಿನೀರೂಡಿ ಮುರಾರಿ ವತ್ಸಕುಲಮಂ ಕಾದಂ ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ॥ ೭೧

ಶೈಶವದೊಳಬಲೆಯರ್ಗೆ ಕು
ಶೇಶಯಲೋಚನನ ಮೂರ್ತಿ ಪಡೆದುದು ರಾಗಾ ।
ವೇಶಮನೆಳವೆಱೆಯ ಕಳಾ
ವೇಶಮದುತ್ಪಲಿನಿಗಳ್ಗೆ ಪಡೆವವೊಲೊಲವಂ ॥ ೭೨

ಅನುನಯದಿಂ ಬನಕ್ಕೊಡನೆ ಪೋಗಿ ಲತಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಯರ್
ವನರುಹನೇತ್ರನಂ ಪಿಡಿದು ಚುಂಬಿಸಿ ತಳ್ತಮರ್ದಪ್ಪಿ ಪೀವರ ।
ಸ್ತನಭರದೊಳ್ ಪೊರಳ್ಚಿ ನಿಬಿಡೋರುಯುಗಂಗಳೊಳಿಟ್ಟಮರ್ಚಿ ಸಂ
ಜನಿತಕಟೀತಟದ್ರವೆಯರುತ್ಪಲಕಾಂಗಿಯರಾಗಿ ರಂಜಿಪರ್ ॥ ೭೩

ಕಾಮಾಂಗಚೇಷ್ಟೆಯಿಲ್ಲದ
ದಾಮೋದರನಂಗಸಂಗದೊಳಗಾಸತಿಯರ್ ।
ಕಾಮಾಮೃತಮಂ ತಳೆದರ್
ಸೋಮಮಣಿಸ್ಥಳಿಗಳೂಸರ್ವವೋಲ್ ಶಶಿರುಚಿಯಿಂ ॥ ೭೪

ವಿಕಸಿತತಿಲಾತಸೀಕುಸು
ಮಕಾಂತಿಗಳ್ ನೀಲಹೇಮರುಚಿಸಿಚಯರ್ ಗೈ ।
ರಿಕಲಸಿತಫಾಲಕರ್ ಬಾ
ಲಕರೆಸೆದರ್ ವತ್ಸಪಾಲಕರ್ ಬಲಕೃಷ್ಣರ್ ॥ ೭೫

ಸ್ಮೃತಕರ್ಣ್ಣಿಕಾರಸುಮನ
ಶ್ರುತಿಪೂರರ್ ಚಿತ್ರಕುಸುಮಮಯವನಮಾಲರ್ ।
ಶಿತಿಕಂಠಬರ್ಹಶೀರ್ಷರ್
ನುತವೇಣೀಸ್ಫುರಿತಚೂಡರಸಕೃತ್ಕ್ರೀಡರ್ ॥ ೭೬

ಅನುಕೃತಮಯೂರಕೇಕಾ
ನಿನಾದ * ಮೃದುಗಾನತಾನನಿಪುಣರ್ † ಮಧುರ ।
ಸ್ವನಪತ್ರವಾದ್ಯನಿರತರ್ ‡
ಮನೋಜ್ಞಗೋಪಾಲವೇಣುವಾದನಸುಭಗರ್ ॥ ೭೭

ತೋಯಜನಾಭನನಂತಸ
ಹಾಯಂ ನಲಿದಿಂತು ವತ್ಸಕುಲಮಂ ಕಾದಂ ।
ಕಾಯೆ ವಿರಹಿಣಿಗನಂಗಂ
ಕಾಯೆ ಮನೋರಥಮಹೀರುಹಂ ನಾಕಿಗಳಾ ॥ ೭೮

ಅಚ್ಛನವಪೀತ¶ ಪಟನ
ಭ್ರಚ್ಛವಿ ನವಕುಸುಮಭೂಷಿತಂ ಕಮಳಾಕ್ಷಂ ।
ಸ್ವಚ್ಛಂದಗಾಮಿ ಯಮುನಾ
ಕಚ್ಛಂಬಿಡಿದೆತ್ತಿರುತ್ತು ಮೊಂದವಸರದೊಳ್ ॥ ೭೯

ಘುಳುಘುಳೆನುತ್ತೆ ಬುದ್ಬುದಚಯಂ ನೆಗೆದಪ್ಪುದಿದೇಕೆ ನೀರಜಂ
ಗಳ ರಜದಂತದೊಂದರುಣಕಾಂತಿ ಪೊದಳ್ದಪುದೇಕೆ ಧೂಮಮಂ ।
ಡಳಮೊಗೆದಪ್ಪುದೇಕಿದಱೊಳೀಹ್ರದಮದ್ಭುತಮೆಂದು ಗೋಪರಂ
ಜಳರುಹನಾಭನಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮಿಂತಿದು ಕಾಳಿಯಹ್ರದಂ ॥ ೮೦

ವ॥ ಈಕರ್ಮಡುವಿನೊಳ್ ಕಾಳಿಯಮಹಾಸರ್ಪನಿರ್ಪಂ. ಈಘುಳುಘುಳುಧ್ವನೋದ್ಗತಬುದ್ಬುದಪ್ರಕರವಾಸ್ಫುಟಾಧರನತಿಸ್ಫಾರಸ್ಫುಟಾಫೂತ್ಕಾರವಾತೋದ್ಗತಬುದ್ಬುದಪ್ರಕರಂ. ಈಯರುಣಕಿರಣಮಂಜರೀಪುಂಜಮಾಫಣೀಂದ್ರನ ಫಣಾಮಣಿಗಣಾರುಣಕಿರಣಮಂಜರೀಪುಂಜಂ. ಈಸಮುದ್ದಾಮಧೂಮಸ್ತೋಮಮಾಲೇಲಿಹಾನನಾಭೀಲಹಾಳಾಹಳೋದ್ದಾಮ ಧೂಮಸ್ತೋಮಂ. ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

---

* ಖ.—ನಿನದರ್. † ಖ.—ನಿಯತರ್. ‡ ಖ.—ಚತುರರ್.
¶ ಖ. ಗ.—ಅಚ್ಛನ್ನಪೀತ.

ಆವಿಷಮಾಹಿಯ ವಿಷಮುಖ
ಪಾವಕನಿಂ ಪಾಱುತಿರ್ಪ ಖಗಕುಳಮುಂ ತೀ ।
ರಾವನಿಜ ಭೂಜಕುಳಮುಂ
ಬೇವುದು ಯೋಜನಪರಿಪ್ರಮಾಣಾಂತರದೊಳ್ ॥ ೮೧

ವ॥ ಆಪ್ರದೇಶಮಂ ಪೂರ್ವಲಾಕಾಳಕೂಟಮಂ ಧರಿಸಿದ ಪುರಹರಂಗಮರಿದು ; ನಾಮೆತ್ತ ಪೋಗಲಾಗದೆಂದು ಸಹಪಾಂಸುಕ್ರೀಡಿತರಪ್ಪ ಗೋಪಾಲಕರ್ ಪೇಳೆ,

ತ್ರಿದಶಾಸುರರಂ ಸುಡುವ
ಗ್ಗದ ವಿಷಮಂ ನುಂಗಿದಾತ್ರಿಣೇತ್ರನುಮಾನಂ ।
ಬುದನರಿಯರ್ ಮಾನವರೆಂ
ದದರ್ಕೆ ನಗುವಂತೆ ದನುಜರಿಪು ನಸುನಗುತುಂ ॥ ೮೨

ದುಷ್ಟೋರಗನಂ ತಗುಳ್ದುಂ
ಶಿಷ್ಟಜನಂ ಸೇವಿಪಂತು ಮಾಡುವೆನಿದನು ।
ತ್ಕೃಷ್ಟಮೆನೆ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ
ಶಿಷ್ಟಪ್ರತಿಪಾಲನಾರ್ಥಮೆನ್ನವತಾರಂ ॥ ೮೩

ವ॥ ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ಕೃತಪ್ರತಿಜ್ಞನಾಗಿ ನೋಡುವೆನೆಂದು ತತ್ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಳ್ಪಲ್ಲಿ,

ವದನೋಚ್ಛ್ವಸದಿನುಣ್ಮುತಿರ್ಪ ಯಮುನೋರ್ಮಿಶ್ರೇಣಿಯಂ ತನ್ನಪ
ಕ್ಕದ ಸೇವಾಗತಭೋಗಿಭಂಗುರವಪುಃಕಾಂಡಂಗಳಿಂ ಮಿಕ್ಕು ನಿ ।
ಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಂ ವಿಷವಹ್ನಿಯಿಂ ವಿಳಯಕಾಲಜ್ವಾಲೆಯುಂ ಭೋಗರ
ತ್ನದಚೆಲ್ವಿಂ ದ್ಯುತಿಮಾಲಿಯುಂ ಮಸಕದಿಂ ದಂಭೋಳಿಯುಂ ಕಾಳಿಯಂ॥

ವ॥ ಆಕುಂಭೀನಸನ ಸಂರಂಭಮಂ ಕಂಡುಮಿರ್ಕಲನಂ ನೋಡೆ,

ಅಮರಪತಿಯೊಡನೆ ತಳ್ತುಱ
ದಮೃತಮನುಯ್ವಲ್ಲಿ ಗರುಡಹಸ್ತದಿನಂದೊಂ ।

ದಮೃತದ ಪನಿ ತನ್ನೊಳ್ ಪನಿ
ತು ಮಹೀಜಂ ವಿಷದೆ ಬೇಯದಿರ್ದುದು ತಡಿಯೊಳ್ ॥ ೮೫

ಆಗಸದಿಂ ವಧ್ಯಶಿಲಾ
ನಾಗಂಗೆ ಗರುತ್ಮನೆಱಗುವಂತಾಮರದಿಂ ।
ನಾಗಾರಿಕೇತು ಕಾಳಿಯ
ನಾಗಂಗೆಱಗಿದನಮರ್ತ್ಯರೀಕ್ಷಿಸೆ ನಭದೊಳ್ ॥ ೮೬

ಸಿಡಿವ ಪೆಡೆವಣಿಗಳಂ ನೂ
ರ್ಮಡಿಸುತ್ತುಂ ನೆಗೆವ ತದ್ವಿಷಾಗ್ನಿಯ ಕಿಡಿಯಿಂ ।
ದೊಡನೆಯ ಗೋಪರ್ ತಂತ
ಮ್ಮೊಡಲೊಳ್ ಪುಗುಳೇಪೆ ಪೋಗಿ ಪುಯ್ಯಲ್ಚುವುದುಂ ॥ ೮೭

ಶಿಶಿರಪಯಃಕಣಮೆರಸಿದ
ಕುಶೇಶಯಚ್ಛದಮೆನಕ್ಷಿಗಳ್ ಬಾಷ್ಪಜಲ ।
ಪ್ರಶಮಿತರುಚಿಗಳ್ ಪೋಲ್ತಿರೆ
ಯಶೋದೆಯುಂ ನಂದಗೋಪನುಂ ನಡೆತಂದರ್ ॥ ೮೮

ಉದಯಿಪ ವಿವೇಕಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಸಿದಿಗೊಳ್ವರ್ಘ್ಯಾಂಬುವೆನಿಸಿ ಖೇದಾಶ್ರುಜಲಂ ।
ಮೊದಲೊಳ್ ಸೂಸೆ ಬಱಿಕ್ಕಂ
ವಿದಿತಾಚ್ಯುತಮಹಿಮನಾಗಿ ಬಲನೆೞ್ತಂದಂ ॥ ೮೯

ನಸುಜೋಲ್ದುಳ್ಕುಡೆಯುಂ ತೆಱಂಬೊಳೆದು ಪಾಱುತ್ತಿರ್ದ ಸಂವ್ಯಾನಮುಂ
ನೊಸಲೊಳ್ ತಳ್ತ ಕುರುಳ್ಗಳುಂ ತುಱುಗಿ ನೀರೇಱಿರ್ದಲರ್ಗಣ್ಗಳುಂ ।
ಬಿಸುಸುಯ್ವೆಂಕೆಯಿನಿರ್ಪುಗುಂದಿದಧರಂ ಬಿಟ್ಟಿರ್ದ ಧಮ್ಮಿಲ್ಲಮುಂ
ಪೊಸತೊಂದೊಪ್ಪಮನೀಯೆ ವಿಹ್ವಳತೆಯಿಂ ಬಂದತ್ತು ಗೋಪೀಜನಂ ॥

ದಾರಕಮಲ್ಲನೆಲ್ಲಿದನಮಾನುಷಖೇಳನದೆಲ್ಲಿದಂ ವ್ರಜಾಂ-
ಭೋರುಹಮಿತ್ರನೆಲ್ಲಿದನನಂತಸಹಾಯನದೆಲ್ಲಿದಂ ಕನ ।

ನ್ನೀರದಕಾಂತಿಯೆಲ್ಲಿದನುದಂಚಿತಚಂದ್ರಕಳಾಪನೆಲ್ಲಿದಂ
ಚಾರುಸುವರ್ಣವರ್ಣಪಟನೆಲ್ಲಿದನೆಲ್ಲಿದನಬ್ಜಲೋಚನಂ ‖ ೯೧

ವ॥ ಎನುತ್ತೆಯ್ದುವಂದು * ನೋೞ್ಪಲ್ಲಿ,

ಘನಗರಳಂ ವಿಜೃಂಭಿಸೆ ಫಣಾಮಣಿ ರಂಜಿಸೆ ಘೋರಫೂತ್ಕೃತ
ಧ್ವನಿ ಮಿಗೆ ಪಾವು ಸುತ್ತಿರಲನಾಹತಲೀಲೆಯೊಳಂದು ಬಾಳಚಂ ।
ದನಕುಜದಂತೆ ಕೃಷ್ಣನೆಸೆದಿರ್ದುದವಾಮದಪಾಯಮೆಂದು ವೇ
ದನೆ ಪಿರಿವಾಯ್ತು ನಂದನ ಯಶೋದೆಯ ಗೋಪಿಯರಂತರಂಗದೊಳ್ ‖

ಭವದೀಯಮನೋಹರಬಾ
ಲ್ಯವಿನೋದಾಮೃತದೊಳೆಯ್ದೆ ತೀವಿದ ಮತ್ಸ್ವಂ ।
ತವನಿಂತೀವಿಷದಿಂ † ತೀ
ವುವುದೇ ಶ್ರೀವತ್ಸವತ್ಸ ವತ್ಸ ಸವತ್ಸಾ ‖ ೯೩

ಪಿರಿದುಂ ಮದೀಯಜನ್ಮಾಂ
ತರಪುಣ್ಯದಿನೆಮಗೆ ನಿನ್ನ ದೊರೆಯ ತನೂಜಂ ।
ದೊರೆಕೊಂಡನೆಂಬ ಸುಖಸಾ
ಗರಮುಂ ದುಃಖಾನಳಾರ್ಚಿ ಪೀರ್ದಪುದಲ್ತೇ ‖ ೯೪

ಹರಿಯಿಲ್ಲದ ಪವನಾಧ್ವಂ
ಹರಿಯಿಲ್ಲದ ಲೋಕಪಾಲಪರಿಷದ್ವಲಯಂ ।
ಹರಿಯಿಲ್ಲದ ಕಾಂತಾರಂ
ಹರಿ ನೀನಿಲ್ಲದ ಮದೀಯಗೋಕುಲಮಫಲಂ ‖ ೯೫

ಎಂದು ನಂದಗೋಪನುಂ ಯಶೋದೆಯುಮಳವಿಗಿೞಿದಜಿಲನೊಳ
ಕೊಂಡು ಚಂಡಾಹಿತುಂಡಖಂಡಿತಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷವದನವಿನ್ಯಸ್ತ ‡ ತರಳ
ತಾರನೇತ್ರರುಂ ‡ ನಿಸ್ಸಂಜ್ಞತ್ರಿಸಂಜ್ಞಗಾತ್ರರುಮಾಗೆ, ತದನಂತರಂ,

* ಖ.—ಎನುತ್ತೈತಂದು. † ಕ. ಖ. ಗ.—ನಾಶೀವಿಷದಿಂ
‡ ಕ, ಗ.—ವಿನ್ಯಸ್ತ ನಿರಸ್ತತರಳತಾರಾನೇತ್ರರುಂ.

ರಮಣೀಯಸ್ಥಾನದೊಳ್ ನಿನ್ನೊಡನೆ ನಲಿದು ಸರ್ವೋಲ್ಬಣಸ್ಥಾನ
ದೊಳ್ ಮಾ
ಣ್ಬೆಮ ನೀನೆಲ್ಲಿರ್ಪೆ * ಯಿರ್ದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಖಮೆಮಗಾಕಾಮಬಾಣಾಗ್ನಿ
ಯಿಂ ಸ।
ರ್ಪಮುಖಕ್ಷ್ವೇಡಾಗ್ನಿಯೆಂ ದುಸ್ಸಹಮೆ ಸುಭಗ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೀಬರ್ಪೆವೆಂದ
ಶ್ರಮದಿಂ ಗೋಪೀಜನಂ ಕರ್ಮಾಡುವರ್ಗೆ ಪುಗವೇಡೆಂದು ಸಂತೈಸಿ
ರಾಮಂ ॥ ೯೬

ಜನಕಂ ರಕ್ಷಕನಂತಕ
ನನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತ ನಿನಗದಾರ್ಸನಜಂಗಂ ।
ಜನಕಂ ರಕ್ಷಕನಂತಕ
ನೆನಿಸಿದೆ ಕೇಳ್ ಪೊಗಳ್ವರಳವೆ ನಿನ್ನ ಮಹತ್ತ್ವಂ ॥ ೯೭

ಪರನಪರಂ ಭವನಭವಂ
ಚರನಚರಂ ಸಗುಣನಗುಣನೇಕನನೇಕಂ ।
ಕ್ಷರನಕ್ಷರನೆನಿಪಗಣಿತ
ವಿರುದ್ಧಗುಣ ನಿನ್ನ ನಿಜವದೇಂ ಕೇವಳಮೋ ॥ ೯೮

ನೆನೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಂ ನೀ
ನೆನಿತನಿದಂ ಕೊಂಡುಕೊನೆವೆ ನೀವಾರ್ವನಿದ ।
ಕಿನಿತೇಕೆ ಮಾನುಷತ್ವಮ
ನೆನಸುಂ ನಟಿಯಿಸುವೆ ಕೃಷ್ಣ ಪೊಱಮಡು ಮಡುವಿಂ ॥ ೯೯

ವ॥ ಎನಲೊಡಂ,

ತಿಳಿಯೆ ವಿನೋದವನಿದೆ ಹರಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಯ್ಮುಱಿವಂತೆ ಗೆಯ್ದು ತ
ನ್ನಳವಱಿದೆಯ್ದೆ ಸುತ್ತಿದ ಪಾವಿನ ಪೆರ್ಪೆಡೆಯಂ ಪದಾಂಬುಜಂ
ಗಳ ಕೆಳಗಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಕರದಿಂದೆ ತದೀಯಶರೀರಕಾಂಡಮಂ
ಜಲರುಹಕಾಂಡಮಂ ಪಿಡಿವವೋಲ್ ಪಿಡಿದಾಡಿದನಂದು ಲೀಲೆಯಿಂ ॥೧೦೦

---

* ಕ. ಖ. ಗ.—ನೀನೆಲ್ಲಿರ್ದೆ.

ಕಾಳಿಯನಂ ಮರ್ದಿಪ ವನ
ಮಾಳಿಗೆ ಸುಗಿದೀಗಳುಗುಳುತಿರ್ದಪನೊ ರಾಹು !
ವ್ಯಾಳಂ ಮುನ್ನುಂಡಮರ್ದಂ
ಪೇಟೆನಿಸಿನುದರಲ, ಸುರಿವ ಬಲ್ಸರಿ ಸುರರಾ ॥ ೧೦೧

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ಮೀಱುವ ಸುಯ್ಯೆಲರ್ ಕೊರಗಿ ತೋಱುವ ವಕ್ತ್ರಪಯೋಜವಶ್ರುವಂ
ಪೇಱುವ ಕಣ್ಮಲರ್ ಪೊಳೆದು ಪೊರ್ದುವ ಪೋಲುವ ಮಂಜುಘೋಷಮಂ ।
ಬೀೞುವ ಸಿಂಜಿನೀವಳಯಕಾಂಚಿಗಳಿಂಬಿವೆ ಱುಂದವೊಂದು ಚೆ
ಲ್ವೇಱಿರೆ ಭೋಗಿಭಾಮಿನಿಯರಾಮಡುವಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟರಚ್ಚಿಯಿಂ॥ ೧೦೨

ಬಂದಚ್ಯುತನಭಿಮುಖದೊಳ್
ನಿಂದು ಕೃತಾಂಜಲಿಗಳಾಗಿ ಕಾಳಿಯಸತಿಯರ್ ।
ಸಂದ ಪತಿಭಕ್ತಿಗುಣದಿಂ
ದಂದುದಯಿಸಿದಮಲಬೋಧದಿಂದಿಂತೆಂದರ್ ॥ ೧೦೩

ಅನಿಮೇಷರಕ್ಷಣಾರ್ಥಂ
ನಿನಗೆ ತನುಗ್ರಹಣಮಾದುದದಱಿಂದಿನ್ನಾ* ।
ಮುನಿಸಂತತಿಗಮಚಿಂತ್ಯವೆ
ದೆನಿಪ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ನೀಂ ಕುಶೇಶಯನಯನಾ ॥ ೧೦೪

ಉದಯಸ್ಥಿತಿಸಂಹಾರ
ಪ್ರದಂ ಜಗಕ್ಕೆನಿಪ ಕಮಲಭವಹರಿಹರನಾ ।
ಮದ ಪುರುಷಾಕಾರತ್ರಯ†
ಮದು ನಿನ್ನ ವಿಡಂಬಮಲ್ತೆ ಪರಮಜ್ಯೋತೀ ॥ ೧೦೫

ಕ್ಷಮರಾರಿತರರ್ ನಿಜಪದ
ಮುಮನಱಿಯಲ್ ಪದ್ಮಭವನ ಮತಿಗಂ ಹರಿ ನಿ ।

---

* ಕ, ಖ, ಗ,—ಅದಱಿಂದಂನೀಂ, † ಕ, ಖ,—ಪುರುಷಕಾರಣತ್ರಯ

ನ್ನ ಮಹತ್ತ್ವಂ ಪ್ರಥಿತಮೆಗಾ
ಧಮಗಾಧಮುಮುನ್ನತೋನ್ನತೋನ್ನತಮಲ್ತೇ ॥ ೧೦೬

ವಿವಿಧಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂ [ಮೊ
ಧವ ನಿನ್ನವಕಾಶಮದಱ]* ಸೂಕ್ಷ್ಮತರಾಂಶಾಂ ।
ಶವೆನಲ್ ನಿಜಸ್ವರೂಪದ
ಪವಣುಮನಾರ್ ಬಲ್ಲರೆಂತದಂ ಬಣ್ಣಿಸುವರ್ ॥ ೧೦೭

ನಾಕಿಗಳಿಂದ್ರಾದ್ಯರ್ ಪರ
ಮಾಕ್ಸತಿ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದೆನಲ್ ನಿನ್ನವತಾ ।
ರಾಕೃತಿಯನರಿ ಪರ್ ಮಹಿ
ಮಾಕರ ಪರಮಾರ್ಥಮಾರ್ಗ ಲಕ್ಷ್ಯಂ ನಿನ್ನಾ ॥ ೧೦೮

ಯೋಗಾಕ್ಷಿಯಿಂದೆ ಕಂಡು ಮ
ನೋಗೃಹದೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ ಭಾವಕುಸುಮೋತ್ಕರದಿಂ ।
ಯೋಗಿಗಳರ್ಚಿಪ ನಿನ್ನನ
ದೇಗಾಣ್ಬೆಮಬಲೆಯರಾವದೆಂ†ತರ್ಚಿಪೆವೋ ॥ ೧೦೯

ಬಿತ್ತರಿಸಲರ್ಚಿಸಲ್ ಮುನಿ
ಪೋತ್ತಮರುಂ ಬಲ್ಲರೇ ಕ್ರಿಯಾಮಾತ್ರಮನೋ ।
ವೃತ್ತಿಗಳಿನೆಂತು‡ ನಿನ್ನಂ
ಬಿತ್ತರಿಸುವೆವೆಂತು ನಿನ್ನನರಿ ಪೆವೀಶಾ ॥ ೧೧೦

ಜಗದಾಧಾರಕನೈ ನೀ
ನಗಧರ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಭಾರಮಂ ಕ್ಷೀಣಬಲೋ ।
ರಗನೆಂತು ಸೈರಿಪಂ ಕಂ
ಠಗತಾಸು ಗತಾಸುವಕ್ಕುಮೇಕಕ್ಷಣದಿಂ ॥ ೧೧೧

---

*[ಭೂಪವನಾಗ್ನಿಜಲಾಮ್ಬರಮುವು]
† ಕ. ಖ. ಗ.—ದೇಗಾಮ್ಬಬಲೆಯರೆನಾವದೆಂ. ‡ ಕ.ಖ. ಗ.—ನೆಂದು.

ರಿಕ್ಕಟದ ಶಕ್ತಿಯುಂ ಮುಂ *
ದಿಕ್ಕಿಯುಮಾತ್ಮಾಂತರಂಗದೊಳ್ ಮುಳಿಸಂ ಪಿಂ ।
ದಿಕ್ಕಿಯುಮೀಫಣಿಯುಂ ಕೊಂ
ದಿಕ್ಕದಿರಿಕ್ಕೆಮಗೆ ಪುರುಷಭಿಕ್ಷಮನರಸಾ ॥ ೧೧೨

ಸೃಷ್ಟಿಸಮಯದೊಳದರ್ಕಿದು
ಚೇಷ್ಟಿತಮೆಂದಖಿಳಜಾತಿಯೊಳ್ ಕಲ್ಪಿಸೆ ನೀಂ ।
ದುಷ್ಟತೆ ನಿಸರ್ಗಮಾಯ್ತೆನೆ
ಮುಷ್ಟಿವಿಷೋರಗತೆ ನಿನ್ನ ಮಾಡಿದ ಮಾಟಂ ॥ ೧೧೩

ಅಪರಾಧಮಿಲ್ಲ ಪರಿಭಾ
ಷಿಪೊಡೀತೆಱದಿಂದಮೆಮ್ಮೊಳದುಕಾರಣದಿಂ ।
ಕೃಪೆಗೆಯ್ವುದೆಮಗೆ ನೀಂ ರ
ಕ್ಷಿಪುದೀಕಾಳಿಯಫಣೀಂದ್ರನಂ ಫಣಿಶಯನಾ ॥ ೧೧೪

ವ॥ ಎಂದು ದಂದಶೂಕವನಿತಾಜನವಭಿಷ್ಟುತಿಗೆಯ್ದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಕಾಳಿಯ † ವ್ಯಾಳಕುಳಾಂಗನಾಜನದ ದೈನ್ಯವಚನಪರಂಪರೆಗೇಳ್ದು ಕರುಣಂಗೆಯ್ದು ಕಾಳಿಯನಂ ನೋಡಿ ನೀನಿಲ್ಲಿರಲ್ವೇಡ ಅಪತ್ಯಭೃತ್ಯಬಾಂಧವಾಂತಃಪುರಪುರಸ್ಸರಮುರಗೇಶ್ವರ ಸಮುದ್ರಮಂ ಪೋಗಿ ಪುಗು ನಿನ್ನ ಪೆಡೆದುಱುಗಲೊಳನ್ನ ಪದಪದ್ಧತಿಗಳರ್ದಪುವು. ಇವಂ ಕಂಡೊಡೆ ಪನ್ನಗವಿರೋಧಿಯುಂ ಕಾದು ಕೞಪುಗುಂ ಪೋಗೆಂದು ಪೇೞಿಕೞಪೆ ಕಾಳಿಯವ್ಯಾಳನುಂ ತನ್ಮಹಾಹ್ರದಮಂ ಕ್ರೀಡಾಹ್ರದಮೆಂದೆಂಬಿನಮಬಲಾಬಾಲಗೋಪಾಲಸುಲಭಮಪ್ಪಂತು ಮಾಡಿ ತದಾಶ್ರಯಕ್ಕೆಬರ್ಪನ್ನೆಗಮಿತ್ತ,.

ಜಗಮೆಲ್ಲಂ ಪೊಗೞ್ವಂತು ಕಾಳಿಯಮಹಾಸರ್ಪಾಂಕನಂ ಕಾದು ಮಾ ‡
ತೆಗೆ ನಂದಂಗೆ ಬಲಂಗೆ ಗೋಪವಧುಗಳ್ಗಾನಂದಮಂ ಮಾಡಿ ದೇ ।

* ಕ.ಖ.ಗ.—ಅಕ್ಕಟಮದುಕ್ತಿಯುಂಪಿಂ. † ಕ.ಖ.ಗ.—ತದೀಯ.
‡ —ಕಾದೆಶೋದೆಗೆ.

ವೆಗಣಂ ಕೀರ್ತಿಸೆ ತನ್ಮಹಾಹ್ರದದಿನೆಟ್ಟಂದೆತ್ತಲಾಶೀರವಂ
ಮಿಗೆ ಪೊಕ್ಕಂ ವ್ರಜಮಂ ಸವತ್ಸನಿವಹಂ ವಿಕ್ರಾಂತಚಕ್ರಾಯುಧಂ ॥೧೧೫

ಇದು ಸಮಸ್ತ ಕಮಲಭವಾಂಡಮಾಲಾಘಟೀಘಟಿತಾರಘಟ್ಟಘಟನಾಸ್ವತಂತ್ರ
ನಿಜಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣಚಕಿತಸಕಳಾಮ್ನಾಯತಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಶ್ರೀ
ಪಾದಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಸುಕವೀಂದ್ರರುದ್ರಪ್ರಣೀತ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥ
ವಿಜಯಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ಬಾಲಲೀಲಾವಿನೋದ
ಪೂತನಾವಧಶಕಟಾಸುರಭಂಜನಯಮಳಾರ್ಜು
ನೋನ್ಮೂಲನವತ್ಸಗೋಪಾಲವಿನೋದ
ಕಾಳಿಯಸರ್ಪದರ್ಪದಳನಂ
ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕಂ ಸುಭಗಂ
ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕೇಷುದಳಿತಗೋಪೀಹೃದಯಂ ।
ಗೋವರ್ಧನಪಟು ನಲಿದಂ
ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯೊಳಸೆವ ವೃಂದಾವನದೊಳ್ ॥ ೧

ವರುಣವಧೂವರಶ್ವಸಿತಗಂಧವಹಂ ಮಕರೇಶಚಾರುಚಾ
ಮರಮರುತಂ ಜಳೇಶಮುಕರೋದ್ಗತಪುಚ್ಛಸಮೀರನಂಜನ ।
ದ್ವಿರದನಕರ್ಣತಾಳಪವಮಾನನಿದೆಂದು ವಿತರ್ಕಿಪನ್ನಮ
ಸ್ಫುರಿತದವಾನಳಂ ಸುೞಿದುದೊಯ್ಯನೆ ಪಶ್ಚಿಮದಿಗ್ಭವಾನಿಳಂ ॥ ೨

ಪಡುವಣೆಲರಿರ್ಪು * ವಡೆಯಿಸ
ಲಪವಿಯೊಳುತ್ತಂಬ † ದಿಂದಮುದ್ಧಂ ಬರ್ಪಾ ।
ಸಡಿಯಿಂ ಮುನ್ನಂ ಬಂದಾ
ಸಡಿಯೊಳ್ ನಳನಳಿಸುವೆಳದಳಿರ್ಗಳ್ ರಯ್ಯಂ ॥ ೩

ಮುಗಿಲಿದಿರೇೞ್ ಕಾದಲರೇೞ್ ಪೊಲಂ ಪಸುರೇೞ್ ಕಾಡ ಮ
ಲ್ಲಿಗೆ ನನೆಯೇೞ್ ಮೊಲ್ಲೆ ನಯವೇೞ್ ಬಿಸಿಲ್ ಕಡುದಣ್ಣ ಸೇೞ್ ಕೇ ।
ದಗೆ ಸುೞಿಯೇೞ್ ಹಂಸೆ ಭಯವೇೞ್ ನವಿಲ್ ನಲವೇೞ್ ಕಾಮುಬಾ
ಹಗೆ ಜವುವೇಱಿಪತ್ತು ವಿರಹಿಪ್ರಕರಕ್ಕೞಲೇಱುತಿರ್ಪಿನಂ ॥ ೪

ಎಱಗದೆ ತಮ್ಮೊಳ್ ಮಧುಕರ
ನೆಱಗಿರೆ ಕೇದಗೆಯೊಳುಬ್ದ ಕಣ್ಬಸಿವೆಪೆಯುಂ ।
ಕಱೆವಂತಿರೆ ಕಱಿವೂಗಳ
ಸುೞಿ ಬೀತುವು ಸುರಗಿ ಹೊನ್ನೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ವನದೊಳ್ ॥ ೫

---

* ಕ—ರಿಂಪು. † ಖ—ಳಂಬಣ್ಣ.

ಮೊದಲಿಡೆ ಕಾರ್ಮುಕಂ ಗಿಳಿಯೆಱಂಕೆಯ ಬಣ್ಣದ ಪುಲ್ಗೊನರ್ ಪೊದ
ೞ್ದುದು ಪೊಲದೊಳ್ ವಿರಾಜಿಸುವ ಮಾಣಿಕವಣ್ಣದ ಕೋರಕಂಗಳಿಂ ।
ಪುದಿದೆಸೆದತ್ತು ಸಾಳತರು ಮುತ್ತಿನ ಬಣ್ಣದ ಕುಟ್ಮಳೌಘವಾ
ದುದು ಕುಟಜಂಗಳೊಳ್ ಪವಳವಣ್ಣದ ಪೂಗಳನಾಂತುದರ್ಜುನಂ ॥ ೬

ಚಾದಗೆ ನಾಟಕಂನಲಿದುದದ್ರಿಕುಜಂಗಳ ಕೋಟರಂಗಳೊಳ್
ಪೋದಗೆ ತತ್ತಿಯಿಕ್ಕಿದುದು ಮಾನಸಪದ್ಮವನಕ್ಕೆ ಪೋಪ ಚಿ ।
ತ್ತೋದಯವಂಚೆಗಾಯ್ತು ಮಱಿಗೋಗಿಲೆಗಳ್ ಗಱುವೊಯ್ದು ನಾಕುಳಂ
ಪೋದುವು ಪಾೞಿ ವಾಯಸದ ಗೂಡುಗಳಿಂ ನವಮೇಘಕಾಲದೊಳ್ ॥ ೭

ಹರಿಗೋಪಾಳಿಪದಕ್ಕೆ ತೂರ್ಯಪಟುಘೋಷಂ ಕೇಕಿನಾಟ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂ
ಧುರಢಕ್ಕಾನಿನದಂ ವಿಯೋಗಿನಿವಹಕ್ಕಂಗೋದ್ಭವಜ್ಯಾಲತೋ ।
ದ್ಧುರನಾದಂ ಕಳಹಂಸಯೂಥಗಮನೋದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಭೇರೀಗಭೀ
ರರವಂ ತಾನೆನೆ ನವ್ಯಮೇಘನಿನದಂ ಪೊಣ್ಮಿತ್ತು ರೋದೋಂತದೊಳ್ ॥ ೮

ನೆರೆದ ಮುಗಿಲ್ ಕಲಂಕುವುದನೀಕ್ಷಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮನಂ ಕಲಂಕಿ ಕ
ೞ್ಗರೆ ಮಱಿದುಂಬಿವಿಂಡನೊಳಕೊಂಡಿರುಳೊಳ್ ಮುಗಿದಿರ್ದ ಪಾಂಡುಪಂ।
ಕರುಹದ ಭಂಗಿಯುಂ ತಳೆದು ವಿಸ್ಮಿತಮಾನಸರಾಗಿ ಮಾನಸರ್
ಪರಿಕಿಸೆ ಮಾನಸಕ್ಕೆ ಪರಿಗೊಂಡುದು * ಕೂಡೆ ಮರಾಳಮಂಡಲಂ ॥ ೯

ಅಱದಿನಿಸಂ ಬೆಟ್ಟದ ತಾ
ಪ್ಪೆಱೆ † ಗೊಂಡಿರಲೆಂದು ಬಿಲ್ಲಪಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲಂ ।
ತೊಱೆದುವು ತೊಱೆದಡಿಗಳನಾರ್
ತೊಱೆಯುದರನುಕೂಲವೃತ್ತಿಗೆಟ್ಟೆಸಗುವರಂ ॥ ೧೦

ದಿನನಾಥಂ ನವವರ್ಷಾ
ವನಿತೆಯ ಪೀವರಪಯೋಧರಸ್ಪರ್ಶನದಿಂ ।

---

* ಖ. ಗ—ಪರಿಗೊಂಡುದು. † ಕ. ಗ—ಅರಿದೆನಿಸಂ ಬೆಟ್ಟದ ತಾಪ್ಪೆಱೆ.
ಮೊ, ಅ.—ಅರಿದಿನಿಸು ಬೆಟ್ಟದ ತಾಪ್ಸಿಱು.

ವಿನತಾಂಶುಕನಾದನೆನಲ್
ವನಿತೆಯು ಮೊಲೆಮುಟ್ಟೆ * ಶೌಚಿಯಾವಂ ಜಗದೊಳ್ ॥ ೧೧

ಮಾಕಂದಂ ಬೀತಿರೆ ಜಂ
ಬೂಕುಜಫಳದಿಂ ಶುಕಾಳಿ ಸುಖಿಯಾಯ್ತು ಪಿಕಂ ।
ಮೂಕತೆವೆತ್ತಿರ್ದುದುಮ
ತ್ತೇ† ಕಗ್ರಾಹಿಗೆ ಸುಖೋದಯಂ ಸಮನಿಪುದೇ ॥ ೧೨

ವಿದಳಿಸೆ ಘನದಂತಿ ಬಿಸಿ
ಲ್ಗುದುರೆಗಳಂ ಪನಿತು ಪೆತ್ತನೆತ್ತರ ಪನಿಯಂ ।
ದದಿನಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕಣ್ಗೊಳಿ
ಸಿದತ್ತು ಕಾರ್ಮುಕದೊಳಿಂದ್ರಗೋಪಕಳಾಪಂ ॥ ೧೩

ವಿಳಸಲ್ಲೋಲಪ್ರವಾಳಪ್ರತತಿಯನಪರಾಂಭೋಧಿವೀಚೀಚಯಂಕೆಂ
ದಳರಂ ತದ್ವಾರ್ಧಿ ವೇಳಾವನಸಮಿತಿ ದವಜ್ವಾಳೆಯಂ ನೀಲಶೈಲಾ ।
ವಳಿ ಕೈಕೊಂಡಭ್ರಮಂ ತಳ್ತಿಡರ್ವವೊಲಡರ್ತ್ತೆತ್ತಲುಂ ಬಳ್ಳಿವಿಂಚಂ
ತಳದಾಶಾಮಂಡಲಂ ಕಟ್ಟಿನೆ ಕುನಿಯೆ ‡ ಜಳಸ್ಫೀತಜೀಮೂತಜಾತಂ ॥

ಜಳಮಂ ವಾರಾಶಿಯೊಳ್ಮೇನ್‌ಬೆರಸು ಮೊಗೆತರಲ್ ಮೇಘವಾಬಾಳವಿಾನ್ಗಳ್
ಪೊಳದಾಡುತ್ತಿರ್ದುವಾಕಾಶದೊಳನಲವಿಭಿನ್ನಾಂಜನಚ್ಛಾಯೆಯಿಂ ಗೊಂ।
ದಳಿಸಿದಂಭೋದದೊಳ್ ತಾಂ ಬಳಸಿ ಪೊಳೆವ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾಜಾಳಮಾಗಳ್
ತಳದತ್ತಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ಕಟ್ಟಿಲೆ ಬಿಡೆ ಬಿಸಿಲಂ ಕಾಱುತಿರ್ಪಂದದಿಂದಂ ॥

ಗಗನಶ್ರೀಯ ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರವಿಳಸತ್ಸಂವ್ಯಾನಮೆಂಬಂತೆ ಕಾ
ರ್ಮುಗಿಲೆಂಬಾನೆಯ ರನ್ನದಗ್ಗವಣೆ ¶ ಯೆಂಬಂತಬ್ಜಗರ್ಭಾಂಡಭೂ ।
ರಿಗೃಹದ್ವಾರದುದಾರತೋರಣಮಿದೆಂಬಂತಭ್ರದೊಳ್ ನೋಡೆ ದಿ
ಟ್ಟಿಗೆ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ಬಹುಪ್ರಭಾಶಬಳಿತಂ ಗೀರ್ವಾಣಬಾಣಾಸನಂ ॥ ೧೬

---

* ಖ. ಗ—ಮುಟ್ಟೆ. † ಕ. ಗ—ಮೂಕತೆವೆತ್ತಿರ್ಪುದಱಿಂದೇ.
‡ ಕ.ಗ—ಕನಿಯೆ.ಖ.—ಕವಿಯೆ. ¶ ಮೊ. ಅ.—ದಂಕವಣೆ.

ಮನದನುರಾಗದಿಂ ನೆಗೆದು ನೀಡಿದ ಕಂಠಮೆರಲ್ದು ತುಪ್ಪುೞು
ರ್ಬನಿಮಿಷಮಾದ ಕಣ್ ತೆಱೆದ ಚಂಚು ವಿಜೃಂಭಿಪೆಱಂಕೆ ರಂಜಿಸಿ ।
ತ್ತನೆ ನಲವೇಱು ತೋರವನಿ ತಣ್ಬನಿ ಮುಂಬನಿಯೆಂಬ ಕಾರ್ಮುಗಿ
ಲ್ವನಿಯನಲಂಪಿನಿಂದಮಿದಿರ್ಗೊಂಡು * ಕರ್ದುಂಕಿದುದುದ್ಧಚಾತಕಂ ॥

ಪಳುಕಿನ ಬಟ್ಟುಗಳ್ ಗಗನದಿಂದುದಿರ್ದಪ್ಪುವು ಚಿತ್ರಮೆಂಬಿನಂ
ಘಳಘಳನಭ್ರದಿಂದಮಿಡುಕುಂಬನಿ ಸೂಸೆ ಬೞಕ್ಕೆ ವೃಷ್ಟಿಕ ।
ಣ್ಣೊಳಸಿದುದಂದು ತೀವ್ರಪವನಾಹತಿಯಿಂ ತಟಿದಂಶುವೆಂಬ ಕೆಂ
ದಳಿರ್ಗಳನಾಂತ ಮೇಘಲತೆಯಿಂದಲರ್ಗಳುಗುತಿರ್ದುವೆಂಬಿನಂ ॥ ೧೮

ನಿಳಯದ ಸೂರ್ಗಳೊಳ್ ತೞ್ತನೆ ಮುತ್ತಿನ ಸೂಸಕದಂತೆ ನಂದನಂ
ಗಳ ತರುಪತ್ರದೊಳ್ ಮುಕುಳಮಂಜರಿಯಂತೆ ಚರತ್ಪುರಾಂಗನಾ ।
ವಳಿಯ ಕುರುಳ್ಗಳೊಳ್ ತಳೆದ ಸೇಸೆಗಳಂತೆಳವುಲ್ಗಳೊಳ್ ಘನೋ
ಪಳಕುಳದಂತೆ ತೋಱಿದುವು ನವ್ಯಘನಚ್ಯುತತೋಯಬಿಂದುಗಳ್ ॥ ೧೯

ಸುರಗೋಪಂಗಳುಮಾಲಿಕಲ್ಲುಮೆಳವುಲ್ಲುಂ ಕೆಂಪಿನಿಂ ಬೆಳ್ಪಿನಿಂ
ಹರಿತಚ್ಛಾಯೆಯಿನಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಸೆಗುಂ ಮಾಣಿಕ್ಯದಿಂ ಮುತ್ತಿನಿಂ ।
ಗರುಡೋದ್ಗಾರದ ಪಚ್ಚೆಯಿಂ ಸಮೆದ ನಾನಾಭೂಷಣಾನೀಕಮಂ
ಧರಣೀವಲ್ಲಭೆಗಂಬುದಾಗಮವಿಟಂ ತಂದಿಕ್ಕಿದೊಂದಂದದಿಂ ॥ ೨೦

ನನೆವಿಲ್ಲಂ ಬಿಟ್ಟು ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯ ತಿಱುವಪ್ಪೊಯ್ದಿಂದ್ರಕೋದಂಡಮಂ ಕೊಂ
ಡು ನಿಜಾಗ್ರಸ್ಕಂಧದೊಳ್ ಕೇದಗೆಯೆಸೆವೆರಲೆಂದೆಂಬ ಕೂರಂಬು ತೀವಿ ।
ರ್ದನಿಷಂಗಂ ಕಣ್ಗೊಳಲ್ಮಲ್ಲೆಯ ನನೆಗಣೆಯುಂ ತೂಗುತುಂ ಕಂತು ವೀಱುಂ
ದನೆನುತ್ತುಂ ಗರ್ಜಿಪಂತಾದುದು ವಿರಹಿಗಳಂ ಕೇಕಿಭೇಕಪ್ರಣಾದಂ ॥ ೨೧

ತವೆ ಮುಂ ತಿಂದು ನಿದಾಘಸಲ್ಲಕಿಯನಾದಿತ್ಯೇಂದುಬಿಂಬಂಗಳಂ
ಕವಳಂಗೊಂಡು ಸಿಡಿಲ್ಗಳೆಂಬ † ಕಿಸುಗಣ್ಬೀಡುಂ ಮರುಚ್ಚಾಪಮುಂ ।

* ಘ—ಸವಿಗೊಂಡು. † ಕ—ಬಿಸಿಲ್ಗಳೆಂಬ

ಬವಿಚಿತ್ರಾಂಬರದೊಂದು ಚೆನ್ನಮಿಳಿಯುಂ ಮಿಂಚೆಂಬ ಕೊಂಬುಂಕರಾ
ಳವೆನಲ್ ಗರ್ಜಿಸಿದತ್ತಗಲ್ದಿನಿಯುರಂ ಕಾರೆಂಬ ವೊರದ್ವಿಪಂ ॥ ೨೧

ಮರಕತರುಚಿಯೊಳ್ ದೂರ್ವಾಂ
ಕುರಮಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸದಿರ್ದ ಮೃಗಶಿಶುಗೆ ನಗಾಂ ।
ತರದಲ್ಲಿ ಹರಿಣನಿತ್ತುದು
ಕರುಣಿಸಿ ನಿಜಸ್ಯಕ್ವದೂರ್ವೆಯುಂ ಕಾರ್ಮುಕದೊಳ್ ॥ ೨೨

ಕರಿಕಳಭಂಗಳ್ ಬಿಸವ
ಲ್ಲರಿಗೆತ್ತೆಱಗುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಧಾರಾಧರಪು ।
ಷ್ಕರಧಾರೆಗಳಂ ಕರಪು
ಷ್ಕರದಿಂ ಬರೆತೆಗೆದುವೆಂದರಣ್ಯಾಂತರದೊಳ್ ॥ ೨೪

ದರಿಗೊಂಡೀಡಿಱಿವಾಡುತುಂ ಕೊಣಕುತುಂ ಬಾರುತ್ತುಮೊಳ್ಗಾಡೊಳಾ
ದರದಿಂ ಮೇದೆಳವುಲ್ಗಳಂ ತೊರೆದು ಪಾಲ್ಗಳ್ ಕೆಚ್ಚಲಿಂದೆಚ್ಚುಪಾ ।
ಯ್ತರೆ ಪಟ್ಟಿರ್ದುವೆಬಿಲ್ವ ಕರ್ಣವರೆಮುಚ್ಚಿರ್ದಕ್ಷಿಗಳ್ ಪೊಯ್ವ ಸುಯ್
ನೊರೆವಿಂಡುಣ್ಮುವಸೃಕ್ವಮೆಂದೆಸೆಯೆ ಮೆಲ್ಕೊತ್ತುತ್ತೆ ಕಾಡೆರ್ಮೆಗಳ್ ॥

ಅವಿಶಾಲಾಂಬರವಪ್ರಸನ್ನದಿವವಸ್ಪಷ್ಟಾಧ್ವವಸ್ವಚ್ಛತೋ
ಯವನುದ್ಯೋಗಜನೌಘವಸ್ತದವವಸ್ಮೇರಾಬ್ಜವಶ್ಲಕ್ಷ್ಣಕೈ ।
ರವವಕ್ರೀಡಿತಹಂಸವಸ್ಫುರಿತಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯವಶ್ಲಿಷ್ಟಕೋ
ಕವಯೂನಾಧ್ವಗವಸ್ವರಾನ್ಯಭೃತವೆಂದೊಪ್ಪಿರ್ದುದಭ್ರಾಗಮಂ ॥ ೨೬

ನವನೀಳಾಂಭೋದವಂಭೋದದಿನೆಱಗುವ ಧಾರಾಳಿ ಧಾರಾಳಿಗಳ್ ಸೂ
ಸುವಿನಂ ತಳ್ಪೊಯ್ವ ಜಂಝಾನಿಳನನಿಳಸಿನಾವೋದವಂ ಪೇಱಿ ಪೂವೇ।
ಱುವ ಕುಂದಂ ಕುಂದದೊಳ್ ತಳ್ತಳಿಗಳಳಿಗಳಂ ಪಣ್ಣಳಿಂಗೆಲ್ದ ಜಂಬೂ
ನಿವಹಂ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ಚೆಲ್ವಾದುದು ಚಟುಲತಟಿಜ್ಜಾಲವೆಂಭೋದಕಾಲಂ ॥

ತಳರ್ದಾತ್ಮಾಲಯದಿಂದಿರುಳ್ ಸುಳಿವ ಜಾರಸ್ತ್ರೀಯ ವಕ್ತ್ರೇಂದುವಂ
ಚಳವಿದ್ಯುನ್ನಯನಾವಲೋಕದೊಳ್ ಕಂಡನ್ಯಾಯಮಾಯ್ತೀವಿಯು ।

ತ್ತಳಚೂಡಾಮಣಿಚಂದ್ರನಂ ಕಱಿದೆನೋ ವರ್ಷಾಂಬುವಿಂ ಕೂಡೆ ಭೂ
ವಳಯುಕ್ಕೆಂಬಿನವಂತದೇಂ ಮೊಱಗಿತೋ ಮೇಘಂ ನಿಶೀಥಂಗಳೊಳ್ ॥

ಚಪಳಾಪಾಂಗಾಂಶು ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯುಸಡರೆ ಚಂದ್ರಾತಪಂ ನೀಳ್ದ ಬಾಳಾ
ತಪಮಂ ತಳ್ತಂದಮಾಗಲ್ ಸುೞಿದುದು ಪದಚಂಚನ್ನ ಖದ್ಯೋತಸುವ್ಯ ।
ಕ್ತಪದಂ ಮಾರ್ಣಾಳಜಾಳಂ ಬಳಸಿದ ಜಳದೇವೀಸಮೂಹಂಬೊಲಂಭೋ
ದಪಯೋಧಾರಾಳಿ ತಳ್ಪ್ಪುಯ್ವಿನಮೆಸೆದಿರುಳೊಳ್ ಜಾರನಾರೀಕದಂಬಂ ॥

ಬದವಿದ ಕೇಗು ನೀಳ್ದ ಕೊರಲೆತ್ತಿದ ಪಕ್ಷಮೊಱಲ್ದು ತಿರ್ಪಿನಂ
ಮದನನ ಪಂಚರತ್ನಮಯಖೇಟಕದಂತಿರೆ ಬಿರ್ಚಿ ಬರ್ಹಮಂ ।
ಪದೆಮು ನವಿಲ್ಗಳಾಡೆ ಚಪಲಾಕ್ಷಿಘನಾಗಮಲಕ್ಷ್ಮಿಗಂದು * ಹ
ರ್ಷದಿನುಗುತಿರ್ಪ † ಕಣ್ಬನಿಯಸೋನೆವೊಲಾದುವು ಭೂರಿವೃಷ್ಟಿಗಳ್ ॥

ಪರಿವೆ ಮುಗಿಲ್ ಪಳಂಚೆ ಖಚರೀನಿಚಯಸ್ತನತಾರಹಾರವ
ಲ್ಲರಿ ಪಱಿಯಲ್ ಪೊದಱ್ದ ಬಿಡುಮುತ್ತು ಘನೋಪಳದೊಂದುರೂಪದಿಂ ।
ಸುರಿಯಲನಂತರಂ ಬಱಿಯುದಾರವೆಱಲ್ದಪುದೆಂಬ ಚೆಲ್ವನಾ
ವರಿಸಿದುವೆಂದು ಸಂದಣಿಸಿ ನೀಳ್ದ ಪಯೋಧರವಾರಿಧಾರೆಗಳ್ ॥ ೩೧

ಬಲ್ಸರಿ ಪಿಱುಸರಿ ಪೆರ್ಮಳೆ
ಮೆಲ್ಸರಿ ತುಂತುರ್ ತುಷಾರವಿಡುಕುಂಬನಿ ತಂ ।
ದಲ್ಸೋನೆ ನಟ್ಟಬಡಪಮೆ
ನಲ್ಸರಿದುವು ಬಿಡದೆ ಮಳೆಗಳಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ॥ ೩೨

ಕೆಱೆ ಕಾಲ್ಪುರದಿಂ ತೀವಿರೆ
ಕೆಱೆಗಳ ಕಡೆಗೋಡಿ ಪಳ್ಳಮಂ ಪಳ್ಳಂಗಳ್ ।
ತೊಱೆಯುಂ ತಾಂ ತೊಱೆಗಳ್ ಬಾಂ
ದೊಱೆಗೊರೆಯೆನಲುರ್ಬೆ ಪೊಕ್ಕರಳ್ಕುಱೆ ಪಥಿಕರ್ ॥ ೩೩

* ಕ, ಖ, ಗ—ಕಂಡು † ಕ, ಖ—ರ್ಷದಿನಗುತಿರ್ಪ.

ಸಂದಣಿಸಿರ್ದ ಕೇದಗೆಗಳೊಳ್ಗೞಿಯೊಳ್ ಗಱಿಸೋಂಕಿ ಕುಂದದೊಳ್
ಕುಂದದ ಲೀಲೆಯಿಂ ಸುೞಿದು ಕಂದಳದೊಳ್ * ದಳಮಂ ಕಲಂಕಿ ಕೈ।
ವಂದ ಕದಂಬಪುಷ್ಪದ ಪರಂಪರೆಯೊಳ್ ಪರಿದಾಡಿ ತಣ್ಪು ಕಂ
ಪೊಂದಿರೆ ಬಂದು ತೀಡಿದುದು ಮಾರುತನಾತ್ತಕಳಾಪಿನೀರುತಂ ॥ ೩೪

ವಿದಳಿತವಾದ ಕಂಟಕಕದಂಬದಿನುರ್ಬಿದ ವಾಹಿನೀಸಮೂ
ಹದಿನಭಿವೃದ್ಧಿವೆತ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯದಿಂ ಬಗೆಗೊಳ್ವ ಕುಂದದ।
ಭ್ಯುದಯದಿನೇೞ್ಗೆಗೆಟ್ಟಳಿಱಿ ಪೋದ ಮಹೋದ್ಧತರಾಜಹಂಸತೇ
ಜದಿನೆಸೆದತ್ತು ರಾಜ್ಯವಿಭವಂ ಜಳದಾಗಮಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥ ೩೫

ಸುಮನೋಗೋಪಸಮಾವೃತಂ ಜಲಧರಶ್ಯಾಮಂ ಕದಂಬದ್ರುಮೋ
ದ್ಗಮಮಾಳಾಸುಭಗಂ ಮಯೂರನವಬರ್ಹಾಳಂಕೃತಂ ಕುಂದಹಾ।
ಸಮನೋಜ್ಞಂ ಭುವನಾತ್ಮಕಂ ವಿಜಿತಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯತೇಜಂ ಘನಾ
ಗಮದೊಳ್ ಶೌರಿ ಘನಾಗಮಂಬೊಲೆಸೆದಂ ಗೋಪಾಲಲೀಲಾಸ್ಪದಂ ॥ ೩೬

ತೊಲಗದ ಮೋಡವೋಡಿದುದು ತಂದಲಗುಂದಲೆಯಾಯ್ತು ಮೇಘಮಂ
ಡಲವೆಳಱಿತ್ತು ಮಿಂಚುವೆಳಗುಂ ಬರಮಾಯ್ತು † ಶಿಖಂಡಿ ತಾಂಡವ।
ಕ್ಕಲಸಿದುದೆಯ್ದೆ ಕುಂದಲತೆ ಕುಂದಲೊಡರ್ಚಿದುದಂಚೆ ಚಂಚುವಿಂ
ನಲಿದು ಮೃಣಾಳಮಂ ಸವಿವುದಾಯ್ತು ಶರತ್ಪ್ರಥಮಪ್ರವೇಶದೊಳ್॥ ೩೭

ಕೆಲಬರಾನುಂ ಪೊೞ್ತು ಚೆಂಬೊಂದಳಿರ ಪಸೆಗಳೊಳ್ ಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ ಕುಳ್ಳಿರುತ್ತುಂ
ಕೆಲಬರಾನುಂ ಪೊೞ್ತು ಮಲ್ಲಶ್ರಮದೆ ಪೊಣರ್ದ ಗೋಪಾಲರಂ ಜಾಳಿಸುತ್ತುಂ ‡।
ಕೆಲಬರಾನುಂ ಪೊೞ್ತು ನಾದಾಮೃತಮೊಸರ್ವಿನೆಗಂ ವೇಣುವಂ ಬಾಜಿಸುತ್ತುಂ
ತುಱುಗಾದಂ ಗೋಪವೇಷೋಚಿತವನಕುಸುಮಾಲಂಕೃತಂ ಪಂಕಜಾಕ್ಷಂ ॥

---

* ಕ. ಖ. ಗ—ಕೆಂದಳದೊಳ್. † ಕ. ಗ.—ವೆಳಗಂಚಿರಮಾಯ್ತು.
‡ ಕ—ಬಾಳಿಸುತ್ತುಂ.

ವ॥ ಅಂತು ಗೋಪಾಲವಿನೋದದಿಂ ಕಾಮಪಾಲಂಬೆರಸು ಗೋವರ್ಧನಗಿರೀಂದ್ರದಿಂದತ್ತಮತಿದೂರಾಂತರದೊಳ್ ಚರಿಸುತ್ತಿರ್ದಲ್ಲಿ, *

ತಾಳದಳಾವಳೀಕಳಕಳಾನಿಳನುರ್ವಿಸಿ ತೀಡೆ ಪೇಚಿವಿಾ
ಗಾಳಿಯಿನಾದ ನಿಷ್ಠುರನಿನಾದಮಿದಾವುದೆನಲ್ಕೆ ಕೇಳ್ದು ಗೋ ।
ಪಾಳರಿದಲ್ತೆ ಕಂಸವಧುಗಳ್ ಮಧುವಂ ಕುಡಿವೊಂದು ತಾಳಭೂ
ಜಾಳಿಯ ತೀವ್ರಸ್ವೋರರವವಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಲೆ ಬಾರದಚ್ಯುತಾ ॥ ೩೯

ವ॥ ಅದೆಂತೆಂದೊಡಾಮಹೋತ್ತಾಳತಾಳವನಮಂ ಧೇನುಕನೆಂಬ ರಾಸಭರಾಕ್ಷಸಂ ಕಾದಿರ್ಪಂ. ಆರಾಸಭನ ರಭಸಮಂ ಪೇಟ್ಪೊಡೆ ಮುನ್ನೊಂದು ಸಮಯದೊಳ್ ಪಾಲೋಮಿ ತಾಳಮಧುವಂ ಬಯಸಿ ಕಾಪಿಲ್ಲದ ಪೊಳ್ತಿಱುದಲ್ಲಿಗೆ ಪುರಂದರಪುರಸ್ಸರಂ ಬಂದು ಹೃದ್ಯಮಪ್ಪ ಮದ್ಯಮಂ ಕೇಳಿವಟ್ಟಲೊಳೆಱೆದು ಕುಡಿಯಲುಜ್ಜುಗಂಗೈವುದುಂ ಮಱುಜ್ಜವದಿನಟ್ಟಾಸುರಂ ಮಸಗಿ ರಾಸಭಂ ಬಂದುಮಾವಾಸವಸೈನ್ಯಮಂ ಕರ್ಬಿಯುಮೊದೆದುಂ ಚಿಗುಳಿದುಟಿದುಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸುತ್ತುಮಿರೆ ಸತ್ತು ಕಾಣ್ಬ ಸಗ್ಗದಿಂದಿರ್ದುಕಾಣ್ಬ ನರಕಮೆ ಲೇಸೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯುಮುಂಟು ಅಲ್ಲದೆಯುಮೆಮಗೆ ವಿಶೇಷದಿಂದಿರ್ದುಕಾಣ್ಬ ಸಗ್ಗದಿಂ ಕಟ್ಟೆಯಿಂ ಸತ್ತು ಕಾಣ್ಬ ನರಕಮೇವುದು ; ಅಂಮೆರುಳಲ್ಲೆಂ. ಈಸಾಂಪರಾಯದಿಂ ಪಲಾಯನಮೆ ಲೇಸೆಂದು ವಾಸವನತಿಜವಾಶ್ರವಮನಿಸಿದುಚ್ಚೈಶ್ರವಮನೇಱಿ ಮನೋವೇಗದಿಂ ಪೋಗೆ ದಿವಂಬರಂ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಮರಳ್ದು ಬಂದಂ ಧೇನುಕನಿಂತುಟೆನೆ, ದರಹಸಿತವದನಾರವಿಂದನಾಗಿ,

ರಾಸಭವಿಜೃಂಭಣಕ್ಕೇ
ನೋಸರಿಪುದೆ ಪೋಗಿ ತಾಟಿ ಪಣ್ಗಳನೊಲವಿಂ ।
ಲೇಸಪ್ಪವನಾಸ್ವಾದಿಸಿ
ಗೋಸವಿಂತಿಯನಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲನಾಡಿಸಿ ಬರ್ಪೆಂ ॥ ೪೦

* ಕ.ಗ.—ಚರಿಯಿಸುತ್ತಿರ್ದಲ್ಲಿ.

ವ॥ ಎಂದು ಪೋಗಿ ತಾಳವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಪಕ್ವಫಲಮಂ ಕಂಡಱ್ತವಟ್ಟೆನಿದನಿಟ್ಟು ಕೆಡಪುವೊಡೀಸ್ಥಳಂ ಕಾಷ್ಠಪಾಷಾಣವರ್ಜಿತಂ ಅಲ್ಲಾಡಿ ಕೆಡಪುವೆನೆಂದುಬಿದೆಗೊಂಡಳ್ಳಾಡಲಾಕಳಕಳವಂ ಕೇಳ್ದು ರಾಸಭರಾಕ್ಷಸನತಿಕ್ಷೋಭಮಂ ತಳದಂತಕಂಗುರುಬಾಡು * ವ್ರೋವರಿಗಳಂತಿರ್ದ ಘೋರಘೋಷಣಘೋಣಾವಿವರಂಗಳುಂ, ಸುರನರರುಧಿರಮಾಂಸಂಗಳಿಂ ತಣಿಪಿದಪೆನಂಜದಿರಿಮೆಂದು ಭೂತಪಿಶಾಚಂಗಳ್ಗಭಯಮಿತ್ತ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಯ ಕರತಳಂಗಳಂತಿರ್ದುದ್ಗತಸ್ಫುರಿತಕರ್ಣಂಗಳುಂ, ವದನಹ್ರದರೌದ್ರರಸದ ಪೊನಲ್ ಪೊಱಪೊಣ್ಮೆ ಸೂಸಿ ಪರಿಯದಂತು ಕಟ್ಟೆಗಟ್ಟಿದ ಶಿಲಾಶಕಲಂಗಳಂತಿರ್ದ ಕುಲಿಶಕಠಿನದಶನಂಗಳುಂ, ಜಗಮೆಲ್ಲಮನುಡುಗಿ ಸುಡುವ ಕಲ್ಪಾಂತಹುತವಹಂಗಿದಱ ಕಣ್ಬೇಡೆ ಬೀಡುದಾಣಮೆಂಬಂತೆ ಕೆಂಪಡರ್ದ ಕೆಂಡಮಂ ಕೇಸುರಿಯನುಗುೞ್ವ ಕಣ್ಗಳುಂ, ಲೋಕಪಾಲಕರ ನೊಸಲಕ್ಕರಮಂ ತೊಡೆವ ಸಮ್ಮಾರ್ಜನಿಯಿದೆಂಬಂತೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಬೀಸುವುದ್ದಂಡಬಾಳದಂಡಮುಂ, ಪ್ರಳಯಜಲಧರದ ಮೊೞಗಿಂದೆಱಗುವ ಬಱಸಿಡಿಲ ಬಳಗಕ್ಕಮಿದಱ ಕಂಠನಾಳಮೆ ನಿರ್ಗಮಮಾರ್ಗಮೆಂಬಂತೆ ಗರ್ಗರಮಾಗಿ ನೆಗೆವ ಹೇಷಾವಿನಿರ್ಘೋಷಮುಂ, ಸ್ವಪಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ್ ಪೊಱಮಡಲೋಸುಗಂ ಪಾತಾಳತಳದ ಮುಚ್ಚಳನೊಡೆದು ಕಳೆದಪುದೆಂಬಂತೆ ಭೂತಳಮನಪ್ಪಳಿಸಿ ಪೊಯ್ವ ನಿಷ್ಠುರಶಫಟಂಕಮುಂ, ಭಯಂಕರಮಪ್ಪಿನಂ ಬಂದು ಇತ್ತ ಗೋಪಾಲಗಣಮನತ್ತ ದೇವಗಣಮಂ ಕಂಡು ಮಹಾಹೂಂಕಾರಂ ಮಾಡಿ ಭರದಿಂ ಕರ್ಚಿ ಮುಱಿದೊದೆವ ಸಮಯದೊಳ್ ಮುರಾಂತಕನದಱ ಪಿಂಗಾಲ್ಗಳನಡಸಿ ಪಿಡಿದು ತಾಟಿ ಪಣ್ಗಳನಿಟ್ಟು ಕೆಡಪಲಿದೊಂದುಪಾಯಮಾದುದೆಂದು,

ಅರಿಜೇವಕ್ಕಂತಕಂ ಕಣ್ಣಡಲಹಿತಪುರಾಭ್ಯಂತರಂ ಗೋಟಿಡಲ್ ದೇ
ವರ ತಂಡಂ ರಾಗದಿಂ ಜೊಬ್ಬಿಡೆಯಿಡೆ ಖರನಿಂ ತಾಟಿ ಪಣ್ಣುಂ ರಿಪುಸ್ತ್ರೀ
ಯರ ಬಾಷ್ಪಂ ಬೀೞೆ ದೈತ್ಯಪ್ರತತಿ ಭಯರಸಾಂಭೋಧಿಯೊಳ್
ಬೀೞೆ ಕಂಸಂ

* ಕ, ಗ.—ತಳೆದಂತಕನಂಗುರುಬಾಡು. ಖ. ತಳೆದಂತಕನಂಗುರು ಬಾಡಿಸು. ಮೊ. ಅ. ತಳೆದಂತಕನಂಗುಱುಬಾಡು.

ಪಿರಿದುಂ ಬೆಂಬೀಳೆಬೀಳ್ತಂದುವು ಧರೆಗೊಡನಾಕಪ್ಪೆಯುಂ ತಾಱಪೆಣ್ಣುಂ॥

ಪರುಷತರಸ್ವನೋನ್ಮುಖರನಂ ಖರನಂ ಖರನಂ ಮುರಾರಿ ಸಂ
ಹರಿಸೆ ಜಯಪ್ರವೋದಸುಮನರ್ ಸುಮನರ್ ಸುಮನಸ್ಸುವೃಷ್ಟಿಯಂ ।
ಸುರಿಯೆ ಲತಾಂತದೊಳ್ಪಸಟನಂ ಸದನಂ ಸದನಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾ
ಗಿರೆ ತಳರ್ದಂ ಶುಭಾಚರಣದಿಂ ರಣದಿಂ ರಣದಿಂದ್ರಕಾಹಳಂ ॥ ೪೦

ವ॥ ಅಂತಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು,

ಎಳವುಲ್ಲಂ ಮೇಯಿಸುತುಂ
ತಿಳನೀರ್ಗುಡಿಯಿಸುತುಮುದ್ಧುತಣ್ಣೆಳಲೊಳ್ ಗೋ ।
ಕುಳಮಂ ನಿಲಿಸುತ್ತುಂ ಮಂ
ಗಳಚರಿತಂ ಕ್ರೀಡಮಾನನೆಸೆದಂ ಕೃಷ್ಣಂ ॥ ೪೩

ಪರಿವರಿ ಪಾಱುಂಬಳ ಮರ
ಗೆರಸಿ ಕುಳಿಲ್ಸೆಂಡು ಬಟ್ಟು ತಿಱಿಕಲ್ಲಟ್ಟುಂ ।
ಗರೆ ಹೊಣೆ ಗುಂಡೆಂಬಿವನಾ
ಮುರಹರನಲ್ಲಲ್ಲಿಗಾಡುತುಂ ಬರಲಿದಿರೊಳ್ ॥ ೪೪

ಗಗನೇಚರಿಯರ ಪದದಲ
ತೆಗೆವೊರೆದರುಣಂಗಳಾದುವಿದಱ ಫಲಶ್ರೀ ।
ಣಿಗಳನೆ ಪಣ್ಗಳ ಕೆಂಪಿಂ
ಸೊಗಯಿಸಿತುದ್ದಂಡಕಾಂಡಭಾಂಡೀರವಟಂ ॥ ೪೫

ವಸುಧೆಗೆ ಗುಡಿ ಕವಿದಂತೆ
ಣ್ದೆಸೆಯಂ ಬಾಸಣಿಸಿ ಶಿಖರಶಾಖೆಯ ನೀಲಿಂ ।
ಮಸುಳಿಸಿ ಖಚರಶ್ರಾಂತಿಯು*
ನೆಸೆದುದು ಭುವನೈಕಭವನದಂತಾಭೂಜಂ ॥ ೪೬

ವ॥ ಆಭಾಂಡೀರವೆಂಬ ಮಹಾವಟವಿಟಪಿಯೊಳ್,

ನೀಲೋತ್ಪಲರುಚಿ ಧೃತ † ವನ
ಮಾಲಂ ರಾಜೀವಲೋಚನಂ ಕ್ರೀಡಿಸಿದಂ ।

---

*ಕ. —ಖಚರಶ್ರುತಿಯು. †ಖ. ಗ. ಕೃತಧೃತ.

ಪೀಲಿಯ ತಲೆಸುತ್ತಿನ ಪ
ಚ್ಚೋಲೆಯ ಪೊಂಬಟ್ಟೆಯುಡೆಯ ಚೆಲ್ವೆಸೆವಿನೆಗಂ ॥ ೪೭

ಖೇದನನರ್ತನಹಾಸ್ಯವ
ನಾಡಂಬರನಟನವೇಣುವಾದನಗೇಯ |
ಕ್ರೀಡೆಗಳಂ ಗೋವುಗಳೊಡ
ನಾಡುತ್ತುಂ ರಾಮಕೃಷ್ಣರಿರ್ದವಸರದೊಳ್ ॥ ೪೮

ಛಿದ್ರಾನ್ವೇಷಿ ನಿಶಾಟಂ
ರೌದ್ರತ್ವಮನುಚಿದು ಗೋಪವೇಷದೆ ಬಂದಂ |
ತದ್ರಮಣೀಯರ ಪೊರೆಗವ್ಯೆ
ತದ್ರವನಿಭವೇಣುನಿನದನುಕ್ತಿಪ್ರಾರ್ಥಂ ॥ ೪೯

ಸ್ರಕ್ಸುಭಗೋರಸ್ಸ್ಥಳನಂ
ದೃಕ್ಸೌವ್ಯಶರೀರನಂ ಸವೇಣುಸ್ವನನಂ |
ವಾಕ್ಸಾರನನಾಬಳವಿ
ಷ್ವಕ್ಸೇನರ್ ಗೋಪಬಂಧುಗೆತ್ತರ್ ಖಳನಂ ॥ ೫೦

ನಾಡೆ ಮನವಂ ಪ್ರಬೋಧಿಸಿ
ಮೊಡೆ ಖಳಂ ಹರ್ಷವಂ ಬಚಿಕ್ಕಂ ಹರಿಣ |
ಕ್ರೀಡನವೆಂಬುದನೆರೆವ
ಚ್ಚಾಡಲ್ ವಸುದೇವನಂದನರ್ ಬಗೆದಂದರ್ ॥ ೫೧

ಈವಸುದೇವತನೂಜರೊ
ಳಾವನೊಳಾಂ ಪೊಣರ್ವನೆಂದು ಹರಿಬಳರಂ ದು |
ರ್ಭಾವದಿನೀಕ್ಷಿಸಿ ಹರಿಯ ಭು
ಜಾವಷ್ಟಂಭಕ್ಕೆ ಮನದೊಳಳ್ಕಿದನಸುರಂ ॥ ೫೨

ವ॥ ಅಂತಾಪ್ರಳಂಬನೆಂಬ ದಾನವಂ ಕೃಷ್ಣನದ್ಭುತಪರಾಕ್ರಮನೆಂ
ಮ ಸಂಕರ್ಷಣವಧಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಿರ್ಪಿನೆಗಮೆರಲೆಧೀಂಕನಾಡಲೆಂದಿರ್ಬ

ರಿರ್ಪರೊಂದಾಗೆರೆವೆಚ್ಚಾಡುವಲ್ಲಿ ದಾಮೋದರಂ ಸುಧಾಧಾಮನೆಂಬ ಗೋಪ ಕುಮಾರಕನೊಡನೆ ರೌಹಿಣೇಯಂ ಮಾಯಾವೇಷನಾಗಿ ಗೋಪನಪ್ಪ ಪ್ರಳಂಬನೊಡನೆ ಮಿಕ್ಕ ಗೋಪಾಲರೆಲ್ಲಂ ಗೋಪಾಲರೊಡನೆ ಗೆಡೆಯಾಗಿ ಲಘುಕ್ರಮದೆ ಸಮಪಾದದಿಂ ಲಂಘಿಸಿ ಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಡು ಭಾಂಡೀರಸ್ಕಂಧಮಂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ತಂತಮ್ಮೊಳಾಡಿ ಸೋಲ್ತವರ ಪೆಗಲೇಱಿ ಬರ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್,

ಯುಗಸಂವರ್ತನಕಾಲಕಾಲಜಲದಂ ಬಾಲೇಂದುವಂ ಪೊತ್ತಿದೇಂ
ನೆಗೆದತ್ತೆಂಬಿನಮದ್ಭುತಾಕೃತಿಯನಾಂತಾರಾಮನಂ ಪೊತ್ತುಕೊಂ।
ಡಗಲುತ್ತುಂ ದಿಗಿಭಂಬರಂ ಬಳೆಯುತುಂ ನಾಕಂಬರಂ ಪಾಱುತುಂ
ಗಗನಾಗ್ರಂಬರಮಿಂತು ದಾನವಖಳಂ ಪೋತಂದನಾಟೋಪದಿಂ ॥ ೫೩

ಕುಡುದಾಡೆ ಮಿಂಚು ಕಿಸುಗಣ್
ಸಿಡಿಲೆನೆ ನೀಲಾಭ್ರಘಟೆಯೆ ಶರದದ ಮೇಘ।
ಕ್ಕೆಡೆಗುಡದೆ ಮಗುಟೆ ಗಗನಮ
ನೆಡೆಗೊಂಡವೊಲಾಯ್ತು ದನುಜನಾಕೃತಿ ನಭದೊಳ್ ॥ ೫೪

ವ ॥ಆಗಳಾಮಹಾಕಾಯದೈತ್ಯಸ್ಕಂಧದೊಳಿರ್ದ ಸಂಕರ್ಷಣಂ ಕಿಂಕರ್ತವ್ಯತಾಮೂಢನಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತು ಮಿರೆ ಕಮಳಲೋಚನಂ ನೋಡಿ,

ಎಲೆಲೆ ಮಹಾತ್ಮ ನೀ ನಿತರಬಾಲಕರಂತೆವೊಲಿಂತು ಪೋಗಿ ವಿ
ಹ್ವಲತೆಯನೇಕೆ ಮಾಡಿದಪೆ ನೀಂ ನೆನೆ ನಿನ್ನ ಮಹತ್ತ್ವಮಂ ಜಗಂ।
ವಿಲಯಮನೆಯ್ದು ವಾಪದದೊಳಂ ಲಯಮೆಯ್ದದ ಶೇಷಮೂರ್ತಿನೀಂ
ಹಲಧರ ಶೇಷನಾಮಮದಱಿಂ ನೆಗಳ್ದ ಪ್ರಭು ನೀನೆ ನಿಶ್ಚಯಂ॥ ೫೫

ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಜಗಮಿರ್ಪುದಾರುದರದೊಳ್ ಶಕ್ರಾದಿದೇವರ್ ಮಹಾ
ಪದವೀಸಂಸ್ಥಿತರಾದರಾರ ದಯೆಯಿಂ ವಾರಾಶಿ ಮರ್ಯಾದೆದ।
ಪ್ಪದದಾರಾಜ್ಞೆಯಿನಿಂದ್ವಿನರ್ ಬೆಳಪರಾರಾದೇಶದಿಂ ತದ್ರಮಾ
ಸ್ಪದನೆನ್ನಂ ತಳದಿರ್ಪನಂತನಯನಂ ತಜ್ಜ್ಞತ್ವ * ಮೇನಕ್ಕುಮೋ ॥ ೫೬

* ಮೊ. —೨— ನಿನಗಿಂತಜ್ಞತ್ವ.

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಸ್ವಕೀಯಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ತಿಳಿದು ಸಪ್ತಾರ್ಣವಮೇಖಲಾವೃತವಸುಂಧರಾವಹಶಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾಗಿ ನಕ್ತಂಚರನ ಮಸ್ತಕಮಂ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂ ತಿವಿದು,

ಕುಲಿಶವಿಘಾತಮೆಂಬ ದೃಢಮುಷ್ಟಿವಿಘಾತದಿನುಣ್ಮೆ ಘಾಯ್ವಿನಂ
ತಲೆಯ ಮಿದುಳ್ಗ ಸಱಿತಲೆಯುಮಟ್ಟೆಯೊಳಾಳ್ವಿನಮಟ್ಟೆಯುಂ ಧರಾ।
ತಲದೊಳುರುಳ್ವಿನಂ ತಲಮುಮಾಖಳನಟ್ಟೆಯ ಬಿಣ್ಪಿನಿಂ ರಸಾ
ತಲಕಿಳಿವನ್ನಮಂತು ಮುಸಲಾಯುಧನಿಕ್ಕಿದನಾಪ್ರಳಂಬನಂ॥ ೫೭

ವ॥ ಅಗಳ್,

ಅನಿಮೇಷಾಹಿತನಾಸ್ಯಗಹ್ವರಪನಿರ್ಯಲ್ಲೋಹಿತಂ ಕಾಕಗೃ
ಧ್ರನಿಕಾಯಚ್ಚದನಾವಗೂಹಿತಮೆನಲ್ ಬಿಟ್ಟರ್ದನಂ ಗೆಲ್ದನಿಂ।
ದನನೊಲ್ದೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ನಿಜಾಗ್ರಭವನಂ ದೈತ್ಯಾರಿ ತೇಜೋಭಿರಾ
ಮನನುಗ್ರಾರಿವಿರಾಮನಂ ವಿಜಯಭೃಂಗಾರಾಮನಂ ರಾಮನಂ॥ ೫೮

ವ॥ ಅಂತು ವಿಜಯಮಂಗಳಂ ನೆಗಟೆ ಗೋಕುಲಮಂ ಪೊಕ್ಕು ನಂದನಂದನಂ ಗೋಪಾಲವಿನೋದಮಹೋತ್ಸವಮಾಗೆ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ,

ತುಱುಗಿರ್ದ ನೀಲಮೇಘದ
ತುಱುಗಲ್ ನೆಱೆ ಪಂಗಿ ಪೋಗೆ ತೆಱಪಾದುದಱಿಂ।
ದೆಱಗಿದಳಿಪಟಲಿ ಪೋಗಲ್
ತೆಱಪಾದುತ್ಪಲವನಂಬೊಲಿರ್ದುದು ಗಗನಂ॥ ೫೯

ಲವಣಾರ್ಣವಮಂ ದುಗ್ಧಾ
ರ್ಣವದೊಳ್ದಿರೆಮೊಲೆ ಮುಸುಕಿದಂತಿರೆ ನೀಳ।
ಚ್ಛವಿಯೆನಿಪ ಘನಾಧ್ವಮನಡ
ರ್ದುವು ಶರದದ ಮುಗಿಲ್ಗಳೆಸೆದುವತಿಧವಳಂಗಳ್॥ ೬೦

ರವಿಹಯಲಾಲಾಪಿಂಡಂ
ದಿವಿಜನದೀಫೇನಮಾಲೆ ರಾಹುವನಿಮೋರ್ಽ।

ಕವಿದೆಂಬಿನಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ
ಧವಳಾಂಬುದಪಟಲಮೆಸೆದುದಂಬರತಳದೊಳ್ ॥ ೬೧

ದರಿಯಂ ಮೀಱಿರ್ದ ನೀರೊತ್ತಿಱಿತರೆ ತೊಱೆಗೆಲ್ಲಂ ಪ್ರಱಿಲ್ವಾಜ್ಜೆ ಮೆಯ್ವೋ
ಱಿರೆ ಸ್ವೈವಾಳಂ ಮಳಲ್ದಿಂಟೆಗಳಸೆಯೆ ಶರತ್ತಾಪಸಂಪತ್ತಿಯಿಂದಂ ।
ತೆರೆಗಳ್ ನೀರ್ವೊರ್ಕ್ಕುವೋಲ್ ತೀರದ ತರುಪಟಲಚ್ಛಾಯೆ ನೀರೊಳ್ಬೆಡಂಗಾ
ಗಿರೆ ತತ್ತ್ವಾವಾಸಚಿತ್ತಕ್ಕೆಣೆಯೆನೆ ತಿಳಿದತ್ತಂದು ಸಿಂಧುಪ್ರತಾನಂ ॥ ೬೨

ಬಾಲೆಯುರುರದೊಳ್ ಕಿಱುವೊಲೆ
ಮೇಲುದು ನಸುದೊಲಗೆ ತೋರ್ಪ ತೆಱದಿಂ ಸರಸೀ ।
ಮೂಲೆಯೊಳೆಸೆದುವು ನವಪ
ತ್ರಾಲಿಯ ತೆಱಪಿಂದೆ ತೋರ್ಪ ಕಮಲದ ಮುಗುಳ್ಗಳ್ ॥ ೬೩

ಮಾನಸದಿಂ ಸಿತಾಂಬುಜಶತಂ ತಳರ್ವಂತೆವೊಲೆಯ್ದಿ ನೀರದ
ಸ್ಥಾನದೊಳಿರ್ದ ಬೆಳ್ಮುಗಿಲ ಮಕ್ಕಳವೋಲ್ ನಿಜಪಾಂಡುದೇಹಸಂ ।
ತಾನಕವಭ್ರದೊಳ್ ಮಿಱುಗೆ ಬಂದೆಱಗಿತ್ತು ಕೊಳಂಗಳೊಳ್ ತಟೀ
ಫೇನವಿತಾನವಾತ್ಮರುಚಿಯೊಳ್ ತಡಮಾಗೆ ಮರಾಳಮಂಡಳಂ ॥ ೬೪

ಇವು ಕಂದರ್ಪಂಗೆ ದೋರ್ದರ್ಪವನಳಿಗಱಿಪಂ ಗಂಧವಾಹಂಗೆ ಸೌಗಂ
ಧವನಬ್ಜಂಗೂರ್ಜಿತಾಟೋಪವನಡರಿಸುಗುಂ ತಮ್ಮ ಪುಷ್ಪೇಷುವಿಂ ತ ।
ಮ್ಮ ವಿಕಾಸೋಲ್ಲಾಸದಿಂ ತಮ್ಮತಿಪರಿಮಳದಿಂ ತಮ್ಮ ಚೆಲ್ವಿಂದೆನಲ್ ಜಾ
ತಿ ವನೇಜಾತಪ್ರಸೂನಾವಳಿಯನಿಱಿಸಿ ಸಂಪತ್ತುವೆತ್ತಿರ್ದುದೆತ್ತಂ ॥ ೬೫

ಪಿಂಗಳಮಾದ ನೆಲ್ಲ ತೆನೆಯಂ ನಸು * ಗರ್ಚಿದ ರಕ್ತಚಂಚು ಪ
ಕ್ಷಂಗಳ ಶಾಡ್ವಲಚ್ಛವಿ ಮನಂಗೊಳೆ ಪಾಱುವ ಕೀರಮಾಲೆ ರೋ ।
ದೋಂಗಣಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದೊಳೊಪ್ಪುವ ಬೆಳ್ಮುಗಿಲೆಂಬ ಬಳ್ಳಮಾ
ಡಂಗಳ ಪೊನ್ನ ಮಾಣಿಕದ ಪಚ್ಚೆಯ ತೋರಣದಂತೆ ರಂಜಿಕುಂ ॥ ೬೬

ಐರಾವಣಕುಲಸಂಭವ
ವಾರಣಘಟೆ ನೆರೆದು ಪತ್ತಿ ಶೀಕರಜಲಮಂ ।

---

* ಖ. ಗ—ನಲಿ.

ಧಾರಿಣಿಗೆ ಸೂಸಿದಪುವೆನೆ
ಶಾರದಘನಘಟೆಯಿನೆಱಗಿದುವು ಬೆಳ್ಸರಿಗಳ್ ॥ ೬೭

ವಾರಿಧಿಯೊಳುಳ್ಳ ನೀರಂ
ಕಾರ ಮುಗಿಲ್ ಕಱೆದು ಪೋಗಲುೞಿದಾಮುತ್ತಂ ।
ಶಾರದಮೇಘಾವಳಿ ತಂ
ದೋರಂತಿರೆ ಕಱೆದುವೆನಿಸಿದುವು ಬೆಳ್ಸರಿಗಳ್ ॥ ೬೮

ನೀರಧಿಯ ನೀರ್ಗೆ ಪೋಪಾ
ಕಾರಮುಗಿಲ್ ಮರಳವೆಂದು ಶರದಭ್ರಂಗಳ್ ।
ಸಾರಿರ್ದ ಗಗನಗಂಗೆಯ
ನೀರನೆ ಕಱೆವಂತಿರೆಱಗಿದುವು ಬೆಳ್ಸರಿಗಳ್ ॥ ೬೯

ಶರದಭ್ರಕುಸುಮ ತರುಗಳ್
ಮರುದಾಹತಿಯಿಂ ಪರಾಗಪಾಂಸುಪ್ರಸರಂ ।
ಬೆರಸುರಲಂ ಸುರಿದಪುವೆನೆ
ಸುರಿವ ಬಿಸಿಲ್ಮಳೆಗಳಸೆದುವಭ್ರಾಂಗಣದೊಳ್ * ॥ ೭೦

ಮದಚಳೆಯಾಗಿ ನೀರ್ವೊಗೆವ ಖೇಚರಕಾಂತೆಯ ಹಸ್ತದಿಂ ಬೞಿ
ಲ್ದ † ನವರೌಪ್ಯಕುಂಭಮೆ ತರಂಗಿತನಾಕತರಂಗಿಣೀಪ್ರವಾ ।
ಹದೊಳದೆ ಕಾಣಲಾದಪುದೆನಲ್ ನಿಱಿಗೊಂಡ ಶರದ್ಘನಾಳಿಯಿಂ
ಪುದಿದನಿಳಾಧ್ವದೊಳ್ ಪೊಳೆಯುತಿರ್ದುದು ಚಂಡಮರೀಚಿಮಂಡಲಂ ॥ ೭೧

ಶರದಭ್ರಮೆಂಬ ಬೆಳ್ದಾ
ವರೆಗಳ ಮಕರಂದರೇಣು ಪವನಾಹತಿಯಿಂ ।
ಪರೆದು ಪಸರಿಸಿದುದೆನೆ ಪಿಂ
ಜರರುಚಿ ರಂಜಿಸಿದುದಂದು ಕಂಜಪ್ರಿಯನಾ ॥ ೭೨

---

* ಕ. ಖ. ಗ—ಅಭ್ರಾಗಮದೊಳ್

† ಕ—ಬಿರ್ದುಂಕಿದ. ಖ.—ಕೞಿಲ್ದ. ಗ.—ಬರ್ದುಂಕಿದ.

ಕಡಲಂ ಸುರಾಸುರರ್ ಕಡೆ
ವೆಡೆಯೊಳ್ ತೆರೆತೆರೆಗಳೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಚೆಲ್ವಿಂ ।
ಗೆಡೆಗೊಂಡು ನಿಱಿವುಗಿಲ್ಗಳ
ನಡುವೆ ಕರಂ ಮಿಱುಗಿದತ್ತು ಹಿಮಕರಬಿಂಬಂ ॥ ೭೩

ಮೃಡಹಾಸದ್ಯುತಿಯಂತೆ ಕಂತುಶರದಂತಿರ್ದಚ್ಚ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಂ
ಕಡುದರ್ಪಿಂ ಗೆಡೆಗೊಂಡಿದೊಂದು ಬಿಸಿಲೆಂದಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಂ ಜನಂ ।
ನಡೆ ನೋಡುತ್ತೆ ಮಹೋತ್ಪಳೋತ್ಪಳನಿಮೇಷೋನ್ಮೇಷಚಿಹ್ನಂಗಳಂ
ಗಡ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳದೆಂಬುದೇವೊಗಪ್ಪೆನೂರ್ಜಚ್ಛ್ರೀಯ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಾ* ॥

ರಾಜಿಸುತಿರ್ದವೆಂದರುಣಪಂಕಜಪಾಂಡುಪಯೋಜನೀಳನೀ-
ರೇಜಕದಂಬಕಂಗಳ ಪೊದಱ್ದರವಂ ಪರೆಪುತ್ತೆ † ಷಟ್ಪದೀ ।
ರಾಜಿಯ ವರ್ಣಸಂಕರತೆಯಿಂದೆ ಕೊಳಂಗಳನಂಗರಾಜನೀ
ರಾಜನಲೀಲೆಗೆಂದು ರತಿ ತೀವಿದ ಬಣ್ಣವುರಂಗಳಂದದಿಂ ॥ ೭೫

ವ॥ ಅಂತು ವಿಮಳಾಬ್ಜವಿಭವಂ ನಭದೊಳಂ ನಳಿನಿಯೊಳಂ, ಗೋಸಮೃದ್ಧಿ ಗೋಕುಲದೊಳಂ ಮಾರ್ತಂಡಮಂಡಳದೊಳಂ; ಕುಸುಮಶಿಳೀಮುಖಪ್ರಚಾರಂ ವಿರಹಿತತಿಯೊಳಂ ಮಾಳತಿಯೊಳಂ, ಮದೋದಯಂ ಮದನನೊಳಂ ಮತ್ತಗಜದೊಳಂ, ಅನುಕೂಲವೃತ್ತಿ ನದಿಯೊಳಂ ನಲ್ಲರೊಳಂ, ಪ್ರಸನ್ನಭಾವಂ ಜಲದೊಳಂ ಜನದೊಳವಾದ ಶರತ್ಸಮಯದೊಳ್,

ನಂದಾದಿಗೋಪರಿಂದು ಪು
ರಂದರಮಹವೆಂದು ಹರ್ಷದಿಂ ಸಂಭ್ರಮಿಸಲ್ ।
ಮಂದರಧರನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಂ
ಕ್ರಂದನಮಹವೇನಿಮಿತ್ತಮೆಮಗಿದು ಚಿತ್ರಂ ॥ ೭೬

* ಮೊ-ಅ-ಊರ್ಜಶ್ರೀಯಬೆಳ್ದಿಂಗಳಂ.

† ಕ. ಖ. ಗ. —ಪೊದಟ್ದಿರೆನಂಬರಮತ್ತ. ಮೊ—ಅ. ಪೊದಱ್ದಲಿವಂಚೆಯಮತ್ತ.

ವ॥ ಎಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ,

ತೀವಿದ ಗಟ್ಟಿಪಾಲೊದವು ಗೋಧನದೊಳ್ ನೆಗಲ್ದಂ ತೃಣಾದಿಸ
ಸ್ಯಾವಳಿ ಪೆರ್ಚುಗುಂ ನದನದೀಕುಳದೊಳ್ ಪರಿವರ್ಧಿಕುಂ ಜಗ।
ಜ್ಜೀವನಜೀವನಂ ಮಳೆಗಳಿಂ ಮಳೆಯುಂ ಕಱೆವಂ ಹಿತಾರ್ಥಮಿಾ
ಭೂವಳಯಕ್ಕೆ ಶಕ್ರನದುಕಾರಣಮರ್ಚಿಪುದಿಂದ್ರನಂ ಜನಂ॥ ೭೭

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ನಂದಗೋಪನ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ಪುರುಹೂತಂಗೆ ಕೋಪಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸಲ್ವೇಡಿ ಕೃಷ್ಣನಿಂತೆಂದಂ:—ನಮಗೀದಿವಿಜರಾಜನಿಂ ಪ್ರಯೋಜನಮಿಲ್ಲ, ಗೋಪಾಲರಾಗಿ ವನದೊಳ್ ಚರಿಯಿಸುವನಮಗೆ ವನಾನ್ವಿತಂಗಳಪ್ಪ ಗಿರಿಗಳುಂ ಗೋಧನಂಗಳುಂ ಪರಮಗತಿಯುಮಿಷ್ಟದೈವತಮುಮೆಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಈಗಿರಿಗಳ್ ಕಾಮರೂಪಿಗಳ್ ತಂತಮ್ಮ ತರುತೃಣಚ್ಛೇದದಿಂದಪರಾಧಂಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ ಮಂದಿಗಳಂ ಸಿಂಹಶರಭಭೇರುಂಡಶುಂಡಾಲಶಾರ್ದೂಲ ಸರ್ಪಾದಿಕ್ರೂರರೂಪಂಗಳಿಂ ಬಾಧಿಸದಂತು ಶಾಂತಿಯುಂ ಮಾಡಲ್ವೇಳ್ಪುದಿನ್ನೆಮಗೆ ಗಿರಿಯಜ್ಞಮುಂ ಗೋಯಜ್ಞಮುಂ ಪ್ರಧಾನಮಂಗಳಂ. ಅದುಕಾರಣದಿಂ,

ಘನರಸಭಕ್ಷ್ಯಾನ್ನಗಳಿಂ *
ಘನರಸಗಂಧಾಕ್ಷತೌಘದಿಂದಂ ನೆಗಳ್ಚಿಂ।
ಅನುಮತಿಯೊಳ್ ಗಿರಿಯಜ್ಞಮಿ
ದನುಮತಿಯೆನಗೆಂದು ಚಕ್ರಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದಂ॥ ೭೮

ಅನ್ನಿಮಗೆ ಪುತ್ರನಪ್ಪೊಡ
ಮೆನ್ನೊಳ್ ನಿಮಗಳ್ಕಱುಳ್ಳೊಡಂ ನಿಮಗೆನ್ನಿಂ।
ದನ್ನಂ ಪುಟ್ಟುವೊಡಂ ನೀ
ಮೆನ್ನೆಂದುದುಗೆಯ್ವುದೆನಗೆ ಮಾಳ್ಪುದು ಮುದಮಂ॥ ೭೯

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ, ನಂದಗೋಪಪ್ರಭೃತಿಗೋಪವೃದ್ಧರಿಂತೆಂದರ್:—ಎಲೆಕೃಷ್ಣ, ನಿನ್ನ ರೂಪಮುಂ, ಸೌಷ್ಠವಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯುಂ, ಪ್ರಭಾವಪ್ರಕರ್ಷಮುಂ, ಶೃಂಗಾರಗೌರವಮುಂ, ವಿಲಾಸವಿನ್ಯಾಸಮುಂ, ವೇಷವಿ

* ಕ—ಭಕ್ಷ್ಯಾರ್ಣವದಿಂ.

ಶೇಷಮುಂ, ಸತ್ಪ್ರವರ್ತನೆಯುಂ, ವಿಕ್ರಮಾಧಿಕ್ಯಮುಂ, ವಿವೇಕಾತಿರೇಕಮುಂ, ನೋಡಲ್ ನೀಂ ಪರದೈವತಕಳಾಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ತೋರ್ಪೆ, ನಿನ್ನಭಿಮತಾರ್ಥಮನೆ ಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥರಪ್ಪೆಮಗೆ ನೀಂ ದರಸ್ಮಿತಪ್ರಸನ್ನವದನನಪ್ಪಕಾರ್ಯಮೇ ಕರಣೀಯಮೆಂದು ಮಹೇಂದ್ರಮಹಮುಂ ಮಾಣ್ದು ಗಿರೀಂದ್ರಮಹಮನೊಡಂಬಟ್ಟು ತನ್ಮಹಾಮಹೋಚಿತಪರಿಕರಂಗಳಂ ಗೋವರ್ಧನನಗಕ್ಕೆ ನಡೆಯಿಸಿ ಗೋಪಾಲಬಾಲಕರೆಲ್ಲರುಂ ಕೈಗೈದು ಗೋಧನಂಗಳಂ ಶೃಂಗಾರಂಗೆಯ್ಸಿ ನೆರೆದು ಬರ್ಪುದೆಂದು ಗೋಕುಲದೊಳಯ್ದೆ ಸಾಱಿಸುವುದುಂ

ತನತನಗೊಲವಿಂ ಕೈಗೆ
ಯ್ದು ನಗಾರ್ಚನಪರಿಕರಂಗಳಂ ನೆರಪುವ ಗೋ ।
ಧನಮನಲಂಕರಿಸುವ ಘೋ
ಷನಿವಾಸಿಗಳಿಂದಮಾಯ್ತು ಕಳಕಳನಿನದಂ ॥ ೮೦

ವ॥ ಆಗಳಾಸಂಭ್ರಮಮಾನ್ತ ಜನದ ಕಳಕಳದಿಂ ದಳಂಬಡೆದು ಘೋರ್ಗರೆದುಲಿವ ಕೊರಲ ಗಂಟೆಯುಮುರದಗೆಜ್ಜೆಯುಂ * ಮೊಂದಂಬಡೆಯೆ; ಪೊಳೆವ ಪಂಚವಣ್ಣಿಗೆಯ ಪಟ್ಟೆಯ ತೋರದೊಂಗಲುಂ, ಬೇವಿನ ದಂಡೆಯುಂ, ನವಿಲ ಕಂಠದ ಬಾಸಿಗಮುಮೆಲುಗೆ; ವಾರಮುಂ, ಉಱಚೆಲ್ಲಿಯುಂ, † ನೇವಣಮುಂ ಲೀಲೆವಡೆಯೆ ; ಮೆಯ್ದೊಡೆದ ಹರಿದ್ರಾದ್ರವಮುಂ, ಕುಂಕುಮ ಪಂಕಮುಂ, ಬಿಂಕಂಬಡೆಯೆ ; ಶೃಂಗಾರದಿಂ ಭಂಗಿವಡೆದು, ವೃಷಬಲೀವರ್ದಧ್ವಾನಮುಂ, ಗೋವತ್ಸಕದಂಬಹಂಭಾರವಮುಂ, ವಿಜೃಂಭಿಸೆ ಗೋಲೋಕಮವನಿಗವತರಿಸಿದಂತೆ, ಗೋಮಂಡಲಮೆ ಗೋಮಂಡಲಾದ್ವೈತಮಾದಂತಸಂಖ್ಯಾತಮೆನಿಸಿ ಮುಂದುವರಿವ ತುಱುಗಳುಮನವಱ ಪಿಂದೆ ಶಂಖರಸದರಿವಾಳವ ಪಸುರ ತಿಗುರೊಳಂ, ಮೃಗಮದಘುಸೃಣಚಂದನಚರ್ಚೆಯೊಳಂ, ನಿಂಬಮಾಲೆಯ ಕಿಱುವೀಲಿಯ ಪೆಂಚೆಯದ ಕೇಶಬಂಧದೊಳಂ, ಶಾರದೈಕವನ್ಯಕುಸುಮದ ಚಿತ್ರಹಾರ ‡ ಕೇ

* ಮೊ—ಅ. ಉಲಿವಘಂಟೆಯುಮುರಗೆಜ್ಜೆಯುಂ. † ಕ. ಖ. ಗ.—ಅಲಗೆ ವಾರಮುಂ ಚೆಲ್ಲಿಯುಂ. ‡ ಕ. ಗ.—ಚಿತ್ರಪೂರ.

ಯುಂರ್ಣಪೂರದ ಭೂಷಣಂಗಳೊಳಂ, ಪಟ್ಟಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ಗಂಡು ಡಿಗೆಯೊಳವೆಸೆದು ಪಸದನಂಗೆಯ್ದು ಸಂಮಾರ್ಜಿತೋಜ್ಜ್ವಲದಶನನಿಚಯತಾಂಬೂಲಚರ್ವಣಭರಿತಕಪೋಲರುಂ, ಗೋನಿಯೋಗದಂಡಧರರುಮಾಗಿ, ಕೆಲಬರ್ ಕೋಡ ಕಾಳೆಗಳ ನೂದುತ್ತುಂ, ಕೆಲಬರ್ ಪಿಂಡೊಡೆದ್ರ ಪರಿವ ಬಲವದ್ದರ್ಪಯುಕ್ತ ವತ್ಸಂಗಳ ಬಟಿವಿಡಿದು ಪರಿಯುತ್ತುಂ, ಕೆಲಬರ್ ಮಾರ್ತಳಂಬೊಯ್ದಾರ್ದ್ದು ವೃಷಭಂಗಳಂ ಕೆಂಗೋಲ್ಮಸಗಿಸುತ್ತುಂ ಬರೆ, ಗೋಪಾಲರಂ ಕಂಡತಿಮುದಿತಹೃದಯನಾಗಿ ಮುಕುಂದಂ ನಗಯಜ್ಞೋಪಯೋಗ್ಯದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ತಂದು ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರ್ದ ನಂದ ಗೋಪಪುರೋಗಮರನನುರಾಗದಿಂ ನೋಡಿ,

ದಿವ್ಯಸ್ರಗ್ದಿವ್ಯಾಂಬರ
ದಿವ್ಯಾಲಂಕಾರದಿವ್ಯಲೇಪನಭಾಸ್ವ ।
ದ್ದಿವ್ಯಾಕೃತಿಯಂ ಧರಿಯಿಸಿ
ದಿವ್ಯಗಭೀರೋಕ್ತಿಯಿಂದಮಾಗಳ್ ಪೇೞ್ದಂ ॥ ೮೧

ಪೂಜಿಸಿಮೆನ್ನನಿಲ್ಲಿಗಧಿದೇವತೆಯಾನೆನುತದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂ
ದಾಜಲಜಾಕ್ಷನಂ ನೆರೆದು ಘೋಷಜನಂ ವಿವಿಧೋಪಚಾರದಿಂ ।
ಪೂಜಿಸಿದತ್ತುಬಿತ್ತರಿಸೆ ಗೋಪಕದಂಬಕವೊಳ್ಳೊಳಲ್ಗಳಂ
ಬಾಜಿಪ ಕೋಡ ಕಾಳೆಗಳನೂದುವ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದಾರ್ವ ಸಂಭ್ರಮಂ॥ ೮೨

ವ॥ ಅಂತು ವಿಕೀರ್ಯಮಾಣಪ್ರಸವಧವಳಾಕ್ಷತಾಸಾರಪ್ರಕಾಶ ವಿಶದಮುಂ, ಕಾಳಾಗುರುಧೂಪೋದ್ದಾಮಧೂಮಸ್ತೋಮಜಲಜೀಮೂತಸಮುದಯಶ್ಯಾಮಳಮುಂ, ನೀರಾಜನದೀಪಕಳಿಕಾಶ್ರೇಣೀಶೋಣಾಂಶುಬಾಲಾತಪಪ್ರಸರಪಿಶಂಗಮುಂ, ಯಕ್ಷಕರ್ದಮಕರ್ದಮೀಭೂತ ಧಾತುಸ್ಥಲಸ್ಥಗಿತಮುಂ, ವಿಚಿತ್ರವಾದಿತ್ರನಿನದಘನಗರ್ಜಿತೋರ್ಜಿತಮುಂ, ವಿವಿಧೋಪದಂಶಭಕ್ಷ್ಯೌದನರಾಶಿಪ್ರತಾನಪ್ರತ್ಯಂತಪರ್ವತ ಪರೀತಮುಂ, ಲೇಹ್ಯಚೋಷ್ಯಪಾಯಸದ್ರೋಣೀಕಟಾಹದೀರ್ಘಿಕಾಸಂ

ಕುಲವಿಶಂಕಟವುಂ, ಆಜ್ಯ ನಿರ್ಝರ ಪರಂಪರಾಪರೀತವುಂ, ದುಗ್ಧ ಕುಂಭಸಹಸ್ರಸಂಗತವುಂ ದಧಿಹ್ರದಶತಾವರ್ತವುಮೆನಿಸಿ, ಗೋವರ್ಧನನಗಂ ಸೊಗಯಿಸೆ,ನಗೇಂದ್ರಯಜ್ಞಮಂ ನೆಗಳ್ದು ಗೋಪಸಮಾಜಂ ವಿರಾಜಿಸೆ ತದನಂತರಂ,

ಅಪ್ರಮಿತಪಾಯಸಾಜ್ಯರ
ಸಪ್ರಿಯಶಕ್ತ್ವನ್ನಚಯಮನುಂಡೆಂ ತಣಿದೆಂ ।
ಸುಪ್ರೀತನಾದೆನಾಂ ಶೈ
ಳಪ್ರಭು ನಿಮಗೆಂದಗಾಗ್ರದೊಳ್ ಹರಿ ನುಡಿದಂ ॥ ೮೩

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದಾಗಳಾದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂ ತೊಲಗಿಸಿ ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಗೋಪಸ್ವರೂಪದಿಂ ಗೋಪಗೋಪೀಜನಂಗಳೊಡನೆ ತನ್ನ ಹಾವುಹಮಂಗಳಪ್ರಶಂಸೋಕ್ತಿಗಳಂ ನೆಗಳುತ್ತುಂ ಬಂದು ನಂದನಂದನನಾನಂದದಿಂ ಗೋಕುಲದೊಳಿರ್ಪನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್,

ಮೊಣ್ದಿನ್ನಮಹಮನಗಮಂ
ಪೂಣ್ದರ್ಚಿಸಿದಂ ಮುಕುಂದನೆಂದು ಮಹೇಂದ್ರಂ ।
ಕಣ್ದೆಱೆಗಲ್ ಕೆಂಪೇರ್ದಿರೆ
ನುಣ್ದಿಳಿರಿಂ ತಳ್ತಶೋಕಕುಜದಂತಾದಂ ॥ ೮೪

ವ॥ ಅಂತು ಭೂಧರವಿರೋಧಿ ಭೂಧರಂಗೆ ಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿ ಪುಷ್ಕಳಾವರ್ತಕಬಲಾಹಕನಿಕಾಯಮಂ ಕರೆದು,

ಇಂದೆ ಲಯಕಾಲಮಕ್ಕೆಮ
ಸಂದೆಯಮೇಂ ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ನೀಂ ಪೋಗಿ ಶಿಲಾ ।
ವೃಂದಾನ್ವಿತವೃಷ್ಟಿಯನೇ
ಱಂ ದಿನಮುಂ ಕಱೆಯಿಮೆಂದು * ಬೆಸವೇೞಲೊಡಂ ॥ ೮೫

ಮರನಂ ಮರದಿಂ ಮೋದುವ
ಗಿರಿಯಂ ಗಿರಿಯಿಂದೆ ಪೊಡೆವ ಕಡಲಂ ಕಡಲೊಳ್ ।

* ಕ. ಗ.—ದಿನಪರ್ಯಂತಮೆಂದು.

ಬೆರಸುವ ವಿಳಯಾನಿಳನೆನೆ
ಭರದಿಂ ಕಡುಗಾಳಿ ಬೀಸಿದುದು ಗೋಕುಲದೊಳ್ ॥ ೮೬

ಗಾಳಿಯ ಪೊಯ್ಲಿಂದಂ ದ್ಯುತಿ
ಮಾಳ ತೆರಳ್ದೊಡನೆ ನೆಗಬ್ದ ತಮದೊಡ್ಡೆನಲಾ ।
ಭೀಳತೆವೆತ್ತುದು ನೀಳಘ
ನಾಳಿ ನಿರಕ್ಷೀಕೃತಾಂಬರಂ * ಘನಪಥದೊಳ್ ॥ ೮೭

ಸಿಡಿಲುಂ ಮಿಂಚುಂ ಮೊಱಗುಂ
ಗಡಣಿಸೆ ಶುಂಡಾಲಹಸ್ತನಿಭಧಾರೆಯೊಳಂ ।
ದೊಡಗೂಡಿ ಶಿಲಾವಳಿಗಳ್
ಕೆಡೆಯೆ ಘನಾಘನಘಟಾಳಿ ಕಱೆದುವು ಮಱೆಯಂ ॥ ೮೮

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್,

ಸಮುದಗ್ರಗ್ರಾವವರ್ಷಂ ಕಱೆಯೆ ತುಱುವುಮಾವುಂ ಪಡಲ್ವಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿ
ಪ್ಪ † ಮೆನುತ್ತುಂ ಗೋಪಗೋಪೀತತಿ ಮಱೆವುಗೆ ಗೋವರ್ಧನಾದ್ರೀಂ
ದ್ರಮಂ ಕಿ ।
ೞ್ತು ಮಹಾಂಭೋನಿರ್ಝರಂ ಝಲ್ಲರಿವೊಲಿರೆ ಮಹಾವೃಷ್ಟಿಯಿಂ ವಾಮ
ದೋರ್ದಂ
ಡಮೆ ಕಾವಾಗಿರ್ಪಿನಂ ಗೋಕುಲಕೆ ಕೊಡೆವೊಲಂದೆತ್ತಿ ನಿಂದಂ ಮು
ಕುಂದಂ ॥ ೮೯

ವ॥ ಅಂತು ದಿವ್ಯರೂಪದಿಂ ನಗಮಂ ನೆಗಪಿ ಗೋಪಗೋಪೀಜನಂ
ಗಳ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ,

ನೀವಱಿಸೆ ತಣಿದೀನಗ
ದೇವತೆ ಹಿಮವೃಷ್ಟಿಚಯಮನಪಹರಿಸಲ್ ಬಂ ।
ದಾವಿರ್ಭವಿಸಿದೊಡೆನಗೆ ಮ
ಹಾವಪ್ಪುದಾಯ್ತೆಂದು ನಗುತುಮಗಧರನೆಂದಂ ॥ ೯೦

---

* ಙ.—ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆ ವೃತಾಂಬರಂ.

† ಮೊ—ಅ—ಕಱುವುಮಾವುಂಪಡಲ್ವಟ್ಟುಬೀೞ್ತುಕರ್ಗ.

ಹರಿ ತನ್ನಂಶಾಂಶದಿನೊಸೆ
ದಿರೆ * ತೋಱುವ ತನ್ಮಹತ್ವದಂಶಾಂಶಮೆ ಗೋ ।
ಧರಣಬಲಮಂತು † ಮಾತ್ಮೋ
ದರಸ್ಥಲೋಕಂಗೆ ಪಿರಿದೆ ಶೈಲೋದ್ಧರಣಂ ॥ ೯೧

ನಾನಾವನಸಂಕೀರ್ಣಂ
ನಾನಾಶೃಂಗೋಪಕಂಧರನಿರ್ಝರಯುಕ್ತಂ ॥
ನಾನಾಮೃಗಗಣಘೋರಂ
ನಾನಾಯೋಜನವಿಶಾಲಮಾಶೈಲೇಂದ್ರಂ ॥ ೯೨

ಮರವಾಯ್ವು ಪೊಣರ್ವ ವಿಸಟಂ
ಬರಿವ ಕರೇಣುಗಳ ನೆರೆವ ಹರಿವಿರುತಿಗೆ ಕೊ ।
ಕ್ಕರಿಸುವ ನೀರ್ಸರೆ‡ ಗೆಯ್ವಿಭ
ಪರಿಕರಮೆಸೆಗುಂ ಮುರಾರಿ ನೆಗಪಿದ ನಗದೊಳ್ ॥ ೯೩

ಮಂಡಳಿಸಿರಲಲಸಿ ಮಹೀ
ಮಂಡಳಮಂ ಪೊತ್ತು ನೆಗೆದ ಶೇಷನೆನಲ್ ಶ್ರೀ ।
ಖಂಡರಸಭೂಷಿತಂ ಭುಜ
ದಂಡಂ ಬಗೆಗೊಂಡುದಗಮನಾಂತಚ್ಯುತನಾ ॥ ೯೪

ಅಂಭೋಜನಾಭನಿಂದು
ತ್ತಂಭಿತಮಾದೊಂದುದಗ್ರಗೋವರ್ಧನಮು ।
ಜ್ಜೃಂಭಿಸುತಿರ್ದುದು ರುದ್ರಂ
ಸ್ತಂಭಿಸಿದಾತ್ರಿಪುರದಂತೆ ಗಗನಾಂಗಣದೊಳ್ ॥ ೯೫

ತಳರದತಂದ್ರಿತಮಿಳೆಯಂ
ತಳದಿರ್ಪಚ್ಛಿಗಮಡಂಗೆ ಹರಿಕರಶಯ್ಯಾ ।

---

* ಮೊ— ಅ-.ನೊಗೆದಿರೆ.

† ಮೊ—ಅ—ವರಣಬಲಮೆಂತು. ‡ ಕ—ಗ. ನಿಪ್ಪೆರೆ.

ತಳದೊಳೊಱಗಿದವೊಲಿರ್ದುದು
ಜಳದನಿಮೀಳಿತಗುಹಾವಿಳೋಚನಮಚಳಂ ॥ ೯೬

ಇರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ಮೋಣದೆ
ಸುರಿವ ಮಹಾವೃಷ್ಟಿಯುಂ ನಿವಾರಿಸಲಗಮಂ ।
ಹರಿ ಧರಿಯಿಸೆ ಸಪ್ತದಿನಂ
ಬರಮಲ್ಲಿಂ ಬಱಿಕ ಪರೆದು ಪೋಯ್ತು ಘನೌಘಂ ॥ ೯೭

ವ॥ ಅಂತು ವಿಫಲೋದ್ಯೋಗಮಾಗಿ * ಮಹಾದ್ಭುತವೃಷ್ಟಿಪೋಪುದುಂ ಕಂಡು ಗೋಪಗೋಪೀಜನಂ ನಿಜಸ್ವೈರದಿಂ ಸಂಚರಿಸೆ ಪೂರ್ವಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಪರ್ವತಮನಿರಿಸಿ ತದೀಯಶಿಖರಶಿಳಾತಳದ ಮೇಲೆ ವನಮಾಲಿ ಲೀಲೆಯಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪನ್ನೆಗಮತ್ತಲಮರೇಂದ್ರಮಂ ವಿಸ್ಮಿತಸ್ವಾಂತನಾಗಿ ನಿಜಾಂತರಂಗದೊಳಿಂತೆಂದಂ,

ಕ್ಷಮಾಧರನಿವಾಸದೊಳ್ ಬಳೆಯನಿಕ್ಕಿದಾಶೌರ್ಯಕಂ
ಕ್ಷಮಾಧರತೆಯುಂ ಕಿರಿಚ್ಚಲದೆ ತೋಱಿದಾಧೈರ್ಯಕಂ ।
ಕ್ಷಮಾಧರಮನೀಗಳೆತ್ತಿ ಮೆಱೆದಾ ಮಹಾವೀರ್ಯಕಂ
ಕ್ಷಮಾಧರನನಾತನಂ ಕ್ಷಮೆಗೊಳಲ್ಕೆವೇೞ್ಕುಂ ದಿಟಂ ॥ † ೯೮

ವ॥ ಎಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ

ಮಿಳಿರ್ವನ್ನಂ ಚಮರೀರುಹಂ ಮಿಱುಗುವನ್ನಂ ಪಾಂಡರಚ್ಛತ್ರಮಂ
ದಳವೈರಾವತಮಸ್ತಕಸ್ಥಿತನಮರ್ತ್ಯವ್ಯೂಹಸೇವ್ಯಂ ವಿಯ ।
ತ್ತಳದಿಂ ಭೋಂಕನೆ ಬಂದನೀಕ್ಷಿಸುವಲಂಪಿಂ ವಜ್ರಿ ಗೋವರ್ಧನಾ
ಚಳಭಾರೈಕಸಹಿಷ್ಣುವಂ ಜಳಧರಭ್ರಾಜಿಷ್ಣುವಂ ವಿಷ್ಣುವಂ ॥ ೯೯

* ಕ. ಗ.– ವಿಪುಲೋದ್ಯೋಗಮಾಗಿ.

† ಕ.ಗ.– ಕ್ಷಮಾಧರನಿವಾಸದೊಳ್ ಬಲಿಯನಿಕ್ಕಿದಾಶೌರ್ಯಮಂ
ಕ್ಷಮಾಧರತೆಯುಂ ಕಿಱಿಲ್ ಚಲದೆ ತೋಱಿದಾಧೈರ್ಯಮಂ ।
ಕ್ಷಮಾಧರಮನೀಗಳೆತ್ತಿ ಮೆಱೆದಂ ಮುಕುಂದಂ ನತ
ಕ್ಷಮಾಧರನನಾತನಂ ಕ್ಷಮೆಗೊಳಲ್ಕೆವೇೞ್ಕುಂ ದಿಟಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು,

ನೆಗಪ್ದ ಗೋವರ್ಧನಾಗ್ರೋಪಲದಿನೆಸೆದುಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಮೇಘಾಧ್ವದೊಳ್ನಿಂದು ಗರುತ್ಮಂಮೊಟ್ಟಿಪಕ್ಷಾವಳಿಯನೆಱಲೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದ ಗೋಪಾಲವೇಷಂ ಬಗೆಗೊಳ್ವಬ್ಜಾಕ್ಷನಂ ಶ್ಯಾಮಳತನುರುಚಿಯುಂ ಬಾಳನಂ ದೀರ್ಘಬಾಹಾಯುಗನಂಶ್ರೀವತ್ಸವಕ್ಷಸ್ಸ್ಥಳನನತುಲತೇಜಸ್ವಿಯುಂ ವಜ್ರಿ ಕಂಡಂ॥೧೦೦

ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಪಾಲಕಂ ಗೋ
ಪಾಲಕನಾಗಿರ್ದ ಲೀಲೆಯುಂ ಕಂಡು ಮರು ।
ತ್ಪಾಲಕನೆನೆಗಕ್ಷಿಸಹ
ಸ್ರಾಲಂಬನವಿಂದು ಸಫಲಮೆಂದೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ೧೦೧

ವ॥ ಅಂತು ಸಹಸ್ರಲೋಚನಂ ಪರ್ಯಾಪ್ತಸಹಸ್ರಲೋಚನನಾಗಿ ಸಹಸ್ರಪತ್ರಾಯತನೇತ್ರನಂ ನೋಡಿ,

ಎಲೆ ಸರ್ವಾತ್ಮ ಪಿಪೀಲಿಕಾದಿಗಜಪರ್ಯಂತಂ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣಿಸಂ
ಕುಲಮೆಲ್ಲಂ ಭವದಂಶಜಾಲಮದಱಿಂ ನೀನೀಗಳಂಶಾಂಶದಿಂ ।
ದಿಲೆಯೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದ ನಿನ್ನದೊಂದೆಸಕಮೇಂ ಸಾಮಾನ್ಯಮೋ ಮೇಣ್ಜಗ
ದ್ವಲಯತ್ರಾಣಸಮರ್ಥಮೋ*ತಿಳಿವೆನೆಂದೀವೃಷ್ಟಿಯುಂಮಾಡಿದೆಂ॥೧೦೨

ಇನ್ನಮರಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯು
ಮಿನ್ನಖಿಳವಿರೋಧಿವಧಮುಮಕ್ಕುಂ ನಿನ್ನಿಂ ।
ನಿನ್ನ ಭುಜಬಲಮನಱಿದೆಂ
ನೀನ್ನಗಮಂ ನೆಗಪಿ ಸಪ್ತದಿನಮಿರ್ದುದಱಿಂ ॥ ೧೦೩

ಏಕಂ ಕೂಟಸ್ಥಂ ನಿ
ನ್ನಾಕಾರತ್ರಿತಯಮಾದ ವಿಭುತೆ ಸಮಗ್ರಂ ।
ಶ್ರೀಕಾಂತ ಮದ್ವಿಧರ್ ಸ್ವ
ಭ್ರೂಕೋಟಿಯ ಪರ್ಬಿನಿಂದ † ಪೆಪ್ಪರ್ ಕಿಡುವರ್ ॥ ೧೦೪

* ಖ.—ಸಮಗ್ರಮೋ. † ಖ—ಜರ್ಬಿನಿಂದ.

ವ॥ ಆಸಮಗ್ರಪ್ರಭಾವಮುಂ ನಿನ್ನೀಗಳವತಾರದೊಳ್ ಕಾಣಲಾ
ದಪುದೆಂತೆನೆ,

ನೀಂ ತುಱುಗಾವೊಡಮೇಂ ನಿ
ನ್ನಂತಿಕದೊಳ್ ನೋಡೆ ಮದ್ವಿಳಾಸಂ ಮಸುಳ್ಗು ।
ತ್ತಂತುಟೆ ವೆಲಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭು
ವೆಂತಿರ್ದೊಡಮಿರ್ದ ತೆಱನೆ ಚೆಲ್ವಾಗಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೦೫

ಪುರಮಥನರೂಪದಿಂ ನೀಂ
ಮರುಳ್ಗಳೊಡನಾಡಿದೈ ನರಾಕೃತಿಮಿಷದಿಂ ।
ಹರಿ ಗೋವುಗಳೊಡನಾಡಿದೆ
ಪರಮೈಕಂಗುಚಿತ * ಮಕ್ಕುಮೀಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಂ ॥ ೧೦೬

ಜಗದುದಯಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಕಾರಣ ಭಕ್ತಸನಾತನ ತ್ರಿಮೂ
ರ್ತಿಗಳಮಹಾಧಿಪತ್ಯಮದು ನಿನ್ನ ವಿಡಂಬಮೆನಲ್ ಜುಗುಪ್ಸಿತಂ ।
ಬಗೆವೊಡಿದಾಧಿಪತ್ಯಸವನಂ ನಿನಗಾಗಿದನೆಂಬೆನೆಟ್ಟಯಿಂ
ನಗಧರ ಗೋಪನಾಗಿ ನಲಿವಲ್ಲಿಗೆ ತಾಳ್ದು ಗವಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ॥ ೧೦೭

ಶ್ರೀವರ ನಿನಗಾಂ ಮಾಪ್ಪೆಂ
ಗೋವಿಂದಪದಾಭಿಷೇಕಮಂ ಧರಿಯಿಸು ನೀಂ ।
ಗೋವಿಂದನಾಮಮಂ ನಿನ
ಗಾವಭಿಧಾನಕ್ಕಮಾಪೆಸರ್ ಪ್ರಿಯಮಕ್ಕುಂ ॥ ೧೦೮

ವ॥ ಎಂದು ದೇವೇಂದ್ರಂ ಪಯೋನಿಧಿಯ ಪಾಲಂ ತೀವಿ ತರಿಸಿ
ಐರಾವತದ ಕೆಲವೆಣೆಯ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಘಟಂಬಿಡಿದು ನೀಲಗಿರಿಯ
ಚೂಳಿಕೆಯೊಳಿಂದುಮಂಡಲವಮೃತಧಾರೆಯಂ ಕಱೆದಪುದೆನೆ ಕೃಷ್ಣಂಗ
ಭಿಷೇಕಂಮಾಡಿ ಪಾರಿಜಾತದ ಪುಷ್ಪದಿಂ ಸಮೆದ ಬಾಸಿಗಮಂ ಕಟ್ಟಿ ದೇವ
ದುಂದುಭಿಗಂಧರ್ವಗೇಯಜಯಜಯಧ್ವಾನವಂತರ್ಧಾನದೊಳ್ ಭೋರ್ಗ

* ಕ—ಪರಮೇಶಂಗುಚಿತ.

ರೆಯೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಲಾಜವರ್ಷಸಿತಾಕ್ಷತಾಸಾರವಂತರಿಕ್ಷದೊಳ್ ಸುರಿಯೆ ಗೋವಿಂದಾಭಿಧಾನಮನನುಕರಿಸಿ ವಿಭೂತಿಯಂ ಮೆಱೆಯೆ ದರಸ್ಮಿತಪ್ರಸನ್ನವದನಾರವಿಂದನಾಗಿ ಗೋವಿಂದನಾಮೋತ್ಸವವಿಭೂತಿಯಂ ಮೆಱೆದ ಪುರುಹೂತನಂ, ನಿನಗೆ ಸಂತುಷ್ಟನಾದೆಂ; ವರಂಗಳಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳನೆ, ಶತಕ್ರತು ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಪುಟನಾಗಿ ಬಿನ್ನಪಂ ಜಗನ್ನಾಥ, ಪಾಂಡವಮಧ್ಯಮನರ್ಜುನನೆಂಬನೆನಗತಿಪ್ರಿಯತನಯಂ; ದುರ್ಯೋಧನಂಗೆ ಭಾಗಿನೇಯಂ, ನಿನಗೆ ಮೈದುನನುಮಪ್ಪಂ. ಆವಿಜಯನೊಳೆಂದು ನಿನ್ನದೊಂದು ವಿಜಯಶಕ್ತಿಯ ಕಳೆಯಂ ನಿಯೋಜಿಸುವುದು. ಆಪಾರ್ಥನೊಳಪ್ರತ್ಯೂಹಮೈತ್ರಿಯಿಂ ವರ್ತಿಸುವುದು. ಮುಂದೆ ನೆಗೞ್ವಭಾರತಯುದ್ಧದೊಳ್ ಕಪಿಧ್ವಜಂಗೆ ನೀನೆ ಸಾರಥಿಯಪ್ಪುದು. ಈವರತ್ರಯಮಂ ನೀನೆನಗೆ ದಯೆಗೆಯ್ವುದೆನೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕನುತ್ಸಾಹದಿಂ ದೇವವರಂಗೆ ವರಂಗಳಂಕೊಟ್ಟಂದಿನಿರುಳ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳೊಳ್ ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಿದಪೆಂ; ನೀನಾವಿನೋದಮನೆನ್ನ ಸಮೀಪದೊಳಿರ್ದು ಗೋಪಜನಕ್ಕದೃಶ್ಯರೂಪನಾಗಿ ನೋಡಿ ಪೋಪುದೆಂದು ನಿಳಿಸುವುದುಂ. ಇಂದ್ರನಂ ಕೞಿಪಿದನೆಗೆತ್ತು ಗೋಪಾಲಕರ್ ಬಂದು ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿ ಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಪೂತನಾಹರಣದಿಂ ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧರಣಪರ್ಯಂತವಾದ ಸಾಹಸಂಗಳನೆಣಿಸಿ ವಿಸ್ಮಯವಿಧೂನಿತೋತ್ತಮಾಂಗರಾಗಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು,

ಪಸುಗೂಸುತನದೊಳಂ ಸಾ
ಹಸಮತಿಮಾನುಷಮತೀಂದ್ರಿಯಂ ನಿನಗದಱಿಂ ।
ಬೆಸಗೊಂಡಪೆವೊಂದಂ ಬಂ
ಚಿಸದುಳ್ಳುದನೆಮಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಪೇೞಲೆ ವೇೞ್ಕುಂ ॥ ೧೦೯

ಸುರನೋ ಸಿದ್ಧನೊ ಯಕ್ಷನೋ ಗರುಡನೋ ನೀನಾರ್ಗೆಪೇೞೆಂದು ಗೋ
ಪರೆನಲ್ ಸಪ್ರಣಯಪ್ರಕೋಪಿ ಹರಿ ಕೇಳ್ದಾನಾರುಮಲ್ಲೆಂ ಮದಾ ।
ಚರಣಂ ದೂಷ್ಯಮೆ ಮಾಣ್ಬುದೆನ್ನ ಕೆಳೆಯಂ ಮೋಣ್ಮಚ್ಚರಿತ್ರಂ ಮನೋ
ಹರಮೋ ಭಾವಿಪುದೆನ್ನನಾತ್ಮಸಮನೆಂದೇಕನ್ಯಥಾಕಲ್ಪನಂ ॥ ೧೧೦

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾದಿವ್ಯವಚನಮಕ್ರಮಮೆ ತಮಗನುಗ್ರಹ ಪಕ್ಷಮಾಗೆ ಕೃಷ್ಣನಂ ಪರಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪನೆಂದಱಿದು ಗೋಪರ್ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಿರ್ಪಿನಮನಂತರಂ,

ಅರುಣಾಂಶುಗಳಿಂ ಪಶ್ಚಿಮ
ಗಿರಿಕೂಟಮನರ್ಕಪೂರ್ವಪಲ್ಲವಚಯದಿಂ ।
ನೆರಪಿ ಪಡುನೇಸಱಿಸೆದುದು
ಶರನಿಧಿ ನಾಥಂಗೆ ಪಿಡಿದ ಮಾಣಿಕಗೊಡೆವೋಲ್ ॥ ೧೧೧

ವ॥ ಅಂತು ನೇಸರ್ಪಡಲೊಡಂ,

ಅವಿತತಮೆಳ್ಬರ್ ಮಹಾಬಾ
ಡವವಹ್ನಿಯ ಭೀತಿಯಿಂದಮೊಯ್ಯನೆ ಪೂರ್ವಾ ।
ರ್ಣವದಿಂದಂ ಪೊಱಮಟ್ಟುದು
ಪವಳದ ಕೆಂಪಡರ್ದ ಕೂರ್ಮನೆನೆ ವಿಧುಮೆಸೆದಂ ॥ ೧೧೨

ವ॥ ಅಂತು ನಿಶೀಥಿನೀನಾಥಮಂಡಲಮುದಯಶಿಖರಿಶಿಖರ*ಮಂಡನಮೆಪ್ಪುದುಂ,

ಇಂಗಡಲಿಂದಮಿಂದು ಗಡ ಪುಟ್ಟಿದನಂತದು ಕೆಮ್ಮನಿಂದುಮಿಂ
ದಿಂಗಡಲಲ್ತೆ ಪುಟ್ಟಿತೆನೆ ರಂಜಿಸಿ ಗೋಪವಧೂಕದಂಬಕಾ ।
ಪಾಂಗರುಚಿಚ್ಛಟಾಪಟಲದಿಂ ದಳವೇಱಿ ಪಳಚ್ಚ ನಚ್ಚ ಮೆ
ಚ್ಛಿಂಗಳಶೇಷಮುಂ ಬೆಳಗಿದತ್ತು ನಿಶಾಲತೆ ಪೂತ ಮಾಚ್ಛೆಯಿಂ ॥ ೧೧೩

ವ॥ ಅಂತು ವಿಕಸಿತಕುಮುದಕುವಲಯಮಾಲತೀಕುಸುಮಾಮೋದಿತದಿಗಂತರಾಳವಾದಮಲಕೌಮುದೀವಿಲಾಸಮಂ ಮನದೆಕೊಂಡು,

ಚಳಮಾಲೋರಸ್ಸ್ಥಳಂ ಕಾಂಚನರುಚಿಸಿಚಯಂಸಂಚಲತ್ಕರ್ಣಪೂರಂ
ವಿಳಸದ್ಬರ್ಹಾವತಂಸಂ ಸ್ಫುರದಧರಸುಧಾಪೂರದಿಂ ವೇಣುರಂಧ್ರಾ ।

---

* ಕ—ಶೇಖರ.

ವೆಳಯುಂ ತೀವ್ರತ್ತುಮುದ್ಯನ್ನಟಥರವಪ್ರವಿಂ ಬಂದು ವೃಂದಾವನಾಂತ
ಸ್ಸ್ಥಳಮಂ ಪ್ರೊಕ್ಷ್ಯಂ ಪದಾಬ್ಜನ್ಯಸನಮೆಸೆಯೆ ರಾಸಕ್ರಿಯಾರಂಭಚಿತ್ತಂ॥

ಮುರಹರನ ಕೊಳಲ ಸನ್ನೆಯು
ವೆರರವಕನುಸರಪಿದೆಂಬಿನಂ ಬಗೆಗೊಳಲಾ ।
ಸರದ ಬಱುವಿಡಿದು ತನ್ಮುರ
ಹರನಲ್ಲಿಗೆ ನೆರೆದು ಗೋಪಿಯರ್ ನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೧೧೫

ಕೊಂಕಿದ ಪುರ್ಬು೦ ತೆಳ್ವಸಿ
ಱಂ ಕೋಮಲತನುವುಮೆಸೆಯೆ ನಡೆತಂದುದು ಚೆ ।
ಲ್ವಿಂ ಕದಳೀಪತ್ರದ ದೂ
ರ್ವಾಂಕುರದೆಳವಿದಿರ ಬಣ್ಣದಬಲಾನೀಕಂ ॥ ೧೧೬

ವದನೇಂದುವ ಕಾಂತಿ ಕಟಾ
ಕ್ಷದ ರುಚಿ ದರಹಾಸದಂಶು ತಳ್ತಿರೆ ನಡೆತಂ ।
ದುದು ಹಂಸಯಾನದಿಭಯಾ
ನದ ಮಂಥರಯಾನದಂಗನಾನಿಕುರುಂಬಂ ॥ ೧೧೭

ಕರ್ಣಾವರೆಗಳ ಪೊಳಪುಗ
ಳರ್ಣ್ದೆಸೆಯುಂ ಪುದಿಯೆ ಬಂದುದತಿಮೃದುಗತಿಯಿಂ ।
ಪೂರ್ಣ್ದೆಸೆವ ತೋರದೊಡೆಗಳ
ನುರ್ಣ್ದೊಡೆಗಳ ಬಟ್ಟದೊಡೆಗಳಬಲಾನೀಕಂ ॥ ೧೧೮

ನಡು ನಳಿಯೆ * ಪೊಳೆಯೆ ಕಣ್ಗಳ್
ಪೊಡರೆ ಕುಚಂ ಮಿಳಿರೆ ಮೇಲುದೆಸೆಯೆ ವಿಳಾಸಂ ।
ನಡೆದರ್ ಕೇಸಡಿಗಳ † ತಳಿ
ರಡಿಗಳ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳತನುಶರಸನ್ನಿಭೆಯರ್॥ ೧೧೯

---

* ಕ, ಖ, ಗ—ಸೆಳೆಯೆ. † ಕ,ಗ,—ನಡೆತಂದರ್ ಕೇಸಡಿ.

ಉಡೆನೂಲ್ ಸಡಿಲಲ್ ಮೆಲ್ಲಲಿ
ಪೊದರೆ ನಿಜಾವಳಿಯ ಶೋಭೆ ರಂಜಿಸೆ ಬಂದರ್ ।
ಗಡಣದೆ ತೆಳ್ನಡುವಿನ ಸೆಳ್
ನಡುವಿನ ಬಡನಡುವಿನಸಿಯನಡುವಿನ ಸತಿಯರ್ ॥ ೧೨೦

ಲಳಿತನಿಜರೂಪವಿಭ್ರಮ
ವಿಳಾಸವಮಡರ್ದೆಸೆಯೆ ಬಂದರಾಮೆಳಕಕುಚಂ ।
ಗಳ ನಾರಂಗಕುಚಂಗಳ
ನಳನೀ ಕುಟ್ಮಳಕುಚಂಗಳಳಜವ್ವನೆಯರ್ ॥ ೧೨೧

ಅವಯವದ ಚೆಲ್ವು ತಾನಂ
ತವಯವದಿಂ ಗೆಲೆ ವಿಳಾಸವಮರಿಯರ ವಿಳಾ ।
ಸವನಿಚಿಸಲ್ ಬಂದರ್ ಪವ
ಳವಾಯ ತಳಿರ್ವಾಯ ತೊಂಡೆವಾಯೊಳ್ವೆಂಡಿರ್ ॥ ೧೨೨

ಜಗುಳೆ ಕಳಕಾಂಚಿ ಹಾರಮ
ನುಗುಳೆ ಕುಚಂ ನೆಗಳೆ ನೂಪುರಧ್ವನಿ ರೂಪಂ ।
ಪೊಗಳೆ ಜನವೆಂದು ಬಂದರ್
ನಗೆಮೊಗದುಡುಮೊಗದ ಮುದ್ದುಮೊಗದಂಗನೆಯರ್ ॥ ೧೨೩

ಲಳಿತಾಕಾರಂ ವಿಭವಂ
ಬೆಳಗುವ ಲಾವಣ್ಯಮೆಸೆಯೆ ಬಂದರ್ ನಗೆಗ ।
ಣ್ಗಳ ಚೆಲ್ಲಗಣ್ಗಳಲರ್ಗ
ಣ್ಗಳ ನಿಡುಗಣ್ಗಳ ಬೆಡಂಗಿಯರ್ ಕೋಮಲೆಯರ್ ॥ ೧೨೪

ದೊರೆಯಾರೆೋ * ಚೆಲ್ವಿಂಗ
ಪ್ಸರಸಿಯರೀಕೆಯರೊಳನಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿವೆರ್ ಸುಕರ್ಣ ।
ಗುರುಳ ಸುಚಿಗುರುಳ ನಿಡುಗುರು
ಳುರುಳಿಗುರುಳ ತುಂಬಿಗುರುಳ ಗೋಪಸ್ತ್ರೀಯರ್ ॥ ೧೨೫

---

* ಖ. ಗ.—ಬರೆಯಾರೋ.

ತುಡುಗೆಯ ಬಂ * ಬಲ್ವೆಳಗಿಂ
ಪಡೆಯುತ್ತಿರ್ದ್ದಸೆಯೊಳಿಂದ್ರಚಾಪಶ್ರೀಯಂ ।
ನಡೆತಂದರ್ ಚೆಲ್ವಿಂದೊ
ಳ್ನುಡಿಯ ತಡಂನುಡಿಯ ತೊದಳ ನುಡಿಯೊಳ್ವೆಂಡಿರ್ ॥ ೧೭೬

ಬಂದೆಳಸಿ ಬಳಸೆ † ಗೋಪೀ
ವೃಂದಂ ತುಹಿನಾಂಶು ‡ ಬೆಳಗೆ ಕುಮುದಾಮೋದ ।
ಸ್ಯಂದಿ ಮೃದುಪವನನೆಸಗೆ ಮು
ಕುಂದಂ ತತ್ಕೇಳಿರಂಗದೊಳ್ ರಂಜಿಸಿದಂ ॥ ೧೭೭

ಮುಡಿಗಟ್ಟಿಂಬಾಗೆ ನುಣ್ಬೀಲಿಯಿನಮರೆ ಭುಜಂ ರತ್ನಕೇಯೂರದಿಂದು
ಳ್ಕುಡೆ ಚೆಲ್ವಂಬೀಱೆ ಪೀತಾಂಬರದಿನಗಲ್ದುರಂ ಕೌಸ್ತುಭಶ್ರೀಯಿನೊಳ್ಪಂ।
ಕುಡೆ ಗಂಡಂ ಕುಂಡಲಾಂದೋಳನದಿನೆಸೆಯೆ ನಿಂದಂ ತ್ರಿಭಂಗಾಂ
ಗದಿಂ ¶ ನೋ
ಟ್ಪೊಡೆ ಶೃಂಗಾರಾವತಾರಂಮುರರಿಪು ಕೊಳಲಂ ಬಾಜಿಸುತ್ತಿರ್ದನಾಗಳ್॥

ಇದು ಸಮಸ್ತಕಮಲಭವಾಂಡಮಾಲಾಘಟೀಘಟಿತಾರಘಟ್ಟಘಟನಾಸ್ವತಂತ್ರ
ನಿಜಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣಚಕಿತಸಕಲಾಮ್ನಾಯತಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಶ್ರೀ
ಪಾದಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಸುಕವೀಂದ್ರರುದ್ರಪ್ರಣೀತಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥ
ವಿಜಯಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ಪಯೋಧರಾಗಮನಧೇನು
ಕನಿರ್ಧೂನನಪ್ರಳಂಬನಿಶುಂಭನಶರತ್ಕಾಲಗಿರಿಯ
ಜ್ಞಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧರಣಶಕ್ರಾಗಮನ
ಗೋವಿಂದಾಭಿಷೇಕೋತ್ಸವರಾಸ
ಕ್ರೀಡಾಪ್ರಾರಂಭವರ್ಣನಂ
ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ

---

* ಖ.—ನಿಡುಗಂಗಳ.

† ಕ. ಗ.—ಬಯಸಿ. ‡ ಕ. ಗ.—ಕುಮುದಾಂಶು

¶ ಕ. ಖ. ಗ.—ತ್ರಿಭಂಗಾಗ್ರದಿಂ.

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀಕಮಳಲೋಚನಂ ತ್ರ್ಯ
ಶ್ರೀಕೃತಪದನುನ್ನತೈಕಜಘನಂ ಲಲಿತ।
ಭ್ರೂಕಂ ತಿರ್ಯಗ್ವಳತ
ವ್ಯಾಕುಂಚಿತಕಂಠನೂದುತಿರ್ದಂ ಕೊಳಲಂ ॥ ೧

ಕಳೆಯಂ ಪತ್ತಿಸಿ ರಾಗಮಂ ನಿಲಿಸಿ ನುಣ್ಪಂ ನಣ್ಪುಗೆಯ್ದಿಂಪನಿ
ರ್ಕುಳಿಗೊಂಡೊಟ್ಟಜೆಯುಂನಿಮಿರ್ಚಿನಯಮಂತಳ್ಪೊಯ್ದಲಂಕಾರಮಂ
ಕೆಳೆಗೊಂಡಾಣತಿಯಂ ತೆರಳ್ಚಿ ಜತಿಯಂ ಸೈತೋಜೆಯಂ * ತಾಳ್ದಿ ಗೋ
ವಳರಾಯಂ ಕೊಳಲೂದಿದಂನೆಗಳ್ದುವನಂ ಮಾಧುರ್ಯತೂರ್ಯಸ್ವನಂ ॥

ಭಣಿತೆ ಬೆಡಂಗು ಕಾಕು ಖಚರಂ ಗಮಕಂ ತಿರುಪಿಂಪು ನುಣ್ಪು ನೇ
ವಣೆ ಕಣೆ ಬಣ್ಣದೊಡ್ಡವಣೆ ಕಾಳಸಿ ಬೈಸಿಕೆ ಪಟ್ಟ ಕಾಂತಿ ಕೊಂ।
ಕಣು ಕನುಜಾಯಿ ಗೀತಿ † ಜತಿ ಜೋಕೆ ನಯಂ ಬಹುಲಾಯಿ ದೇಸೆ ಪೆ
ಲ್ಲಣೆ ಕಳೆಯೆಂಬಿವಂ ಮೆಱೆದು ಬಾಜಿಸಿದಂ ಮುರವೈರಿ ವಾಸವಂ ॥ ೩

ರಸಭಾವಂ ಪೆಱತೋಜೆ ಬೇಱೆ ಜತಿ ಮತ್ತೊಂದಿಂಪಪೂರ್ವಂ ನಯಂ
ಪೊಸತೆಂಬಂತಿರೆ ನಾಳಿಕೇರರಸಧಾರಾವೃಷ್ಟಿ ಜೇನೆಯ್ಯ ಸೋ।
ನೆ ಸುಧಾಸಾರವಿದೆತ್ತಣಿಂ ಪಸರಿಸಿತ್ತೆಂಬಂತು ದೈತ್ಯಾರಿ ಬಾ
ಜಿಸಿದಂ ಬಣ್ಣಿಸೆ ವಾಸವಂ ಮಧುರನಾದಾವಾಸವಂ ವಾಸವಂ ॥ ೪

ಕಮಳದಳಾಕ್ಷನಾಕೃತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಾಸಿರ ಕಣ್ಗಳಂಗದೊಳ್
ಸಮನಿಸಿದೀಕ್ರಮಂ ಸಫಲಮಾಯ್ತನಗೀತನದೊಂದು ವೇಣುನಾ।
ದಮನೊಸೆದಾಲಿಸಲ್ ಕಿವಿಗಳೇಕೆಯೊ ಸಾಸಿರವಾದುವಿಲ್ಲೆನು
ತ್ತಮರವರಂ ಮನಂಗೊಳೆ ನೆಗಳ್ದುದು ಕೃಷ್ಣನ ವೇಣುನಿಸ್ವನಂ ॥ ೫

---

* ಕ.ಖ.ಗ—ತೈತೋಜೆಯಂ. † ಖ—ರೀತಿ.

ವ॥ ಅನಂತರಂ,

ಸುರುಚಿರಚಿತ್ರಾಭರಣಾಂ
ಬರಗೋಪೀರಚಿತರಾಸಮಂಡಲಬದ್ಧಾಂ।
ತರವೃತ್ತಿ * ಗೋಪಚಂದ್ರಂ
ಪರಿವೇಷಂಗೊಂಡ ಚಂದ್ರನಂತೆಸೆದಿರ್ದಂ ॥ ೬

ಅಸಕೃದ್ಭ್ರೂಪಲ್ಲವೋಲ್ಲಾಸಿತವೆಸೆಯೆ ಚಳಲ್ಲೋಚನಾರೇಚನಂ ರಂ
ಜಿಸೆ ಮುಕ್ತಾಚ್ಛೋಟಿಕಾಡಂಬರಮಳವಡೆ ಬಾಹಾಲತಾಂದೋಳಮುನ್ಮೀ।
ಲಿಸೆ ಕೃಷ್ಣಂ ನೃತ್ಯಮಂ ಸೂತ್ರಿಸುವುದುವೊಲವಿಂ ಪಾಡುತುಂ ಗೋಪಿಯರ್ನ
ರ್ತಿಸಿದರ್ ಚೈತ್ರಾನಿಳಂ ಸೂತ್ರಿಸೆ ವನಲತೆಗಳ್ ನರ್ತಿಪೊಂದಂದದಿಂದಂ॥ ೭

ಇನಿಸಂ ಕ್ಷೀಬಮ್ಮಾಡಿ ಭೃಂಗೀರುತಿಯನಿಱಿಸಿ ಪುಷ್ಪಾಯುಧಜ್ಯಾಲತಾನಿ
ಸ್ವನಮಂ ವಾಣೀವಿಸಂಚೀರವಮನಲೆದು ಗೇಯಸ್ವನಂ ಪೊಣ್ಮೆ ಗೋವಿಂ।
ದನೆ ನಾನಾರೀತಿಯಿಂ ಕತ್ತುರಿಯ ಸೆಳೆಯನಳ್ಳಾಡಿದೊಂದಂದದಿಂ ವಾ
ಸನೆಯೂದತ್ತೆಂಬಿನಂ ಪಾಡಿದುದೆಸೆಯೆ † ನಟದ್ಗೋಪಕಾಂತಾಕದಂಬಂ ॥ ೮

ತನತಸಗೆ ಗೋಪಿಯರ್ ಕೃ
ಷ್ಣನಂಕವಾಲೆಯನೆ ಪಾಡಿದರ್ ‡ ಕೃಷ್ಣಂ ಚಂ।
ದ್ರನ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ ತಣ್ಣೆಲ
ಲ ನೆಯ್ದಿಲೊಪ್ಪವನೆ ಪಾಡಿದಂ ¶ ಕಳರವದಿಂ ॥ ೯

---

* ಕ.ಖ.ಗ— ವರ್ತಿ.

† ಮೊ—ಅ.ಪಾಡಿದನೆಸೆಯೆ. ‡ ಕ. ಖ. ಗ—ಪಾಡುತುಂ.

¶ ಕ.ಖ.ಗ —ನೆಯ್ದಿಲೊಪ್ಪವನೆ ಪಾಡಿದರ್. ಮೊ— ಅ — ನೆಯ್ದಿಲೊಪ್ಪವನೆ ಪಾಡಿದರ್.

ವಲಯಝಳೀರಣಮಂಘ್ರಿಭೂಷಣರವಂ ಕಾಂಚೀರವಂ ಪೊಣ್ಮೆ ಸು
ಯ್ವೆಲರ್ಗಂಪಣ್ಪಿನಕಂಪು ಪೂಮುಡಿಯು ಕಂಪೊಂದೊಂದನೊಟ್ಟೈಲಸೆ ದೋ ।
ರ್ವಲನಂ ಭ್ರೂವಲನಂ ಕಟಾಕ್ಷವಲನಂ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ಗೋಪಾಂಗನಾ
ವಲಿಯೊಳ್ ರಂಜಿಸಿದತ್ತು ಕಂಜನಯನಸ್ವಾಂತಕ್ಕಣಂ ಪೆಕ್ಕಣಂ ॥ ೧೦

ಗೀತರಸಪ್ರವಾಹನದಿ ಚಂಚಳನೇತ್ರಮರೀಚಿವೀಚಿ ಸಂ
ಘಾತಿತಹೃದ್ಯವಾದ್ಯಘನಘೋಷಣದೇೞ್ಗೆ ನಿಸರ್ಗವಾದ ಸಂ ।
ಗೀತರಸಾಬ್ಧಿ ಪೆರ್ಚೆ ಹರಿಲೋಚನಚಂದ್ರಿಕೆಯಿಂ ವಿಧೂದಯ
ಸ್ಫೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಯಂತೆ ಪರಿಘೂರ್ಣಿಸುತಿರ್ದುದು ರಾಸಕೇಳಿಯೊಳ್ ॥ ೧೧

ನವಯೌವನೆಯರ್ ಲಾವ
ಣ್ಯವತಿಯರೞಿದದ್ರಿಧರನ ಮನಮಂ ಕೋಲಾ ।
ಟವನಾಡಲ್ ಕೆಲರಾಟಂ
ದು ವಿನೋದದೆ ಕನಕದಂಡಮಂ ಪಿಡಿದೆಸೆದರ್ ॥ ೧೨

ಯುಗಪತ್ಕೂರ್ವವಿಧಾನದಿಂ ಯುಗಪದುತ್ತಾನಾಂಗಸಂಸ್ಥಾನದಿಂ
ಯುಗಪದ್ವಿಭ್ರಮವೇಗದಿಂ ಯುಗಪದಭ್ಯಾಯಾತಚಾತುರ್ಯದಿಂ ।
ಯುಗಪದ್ದಂಡಖಣಿಲ್ ಖಣಿಲ್ಕ್ವಣಿತದಿಂ ಕೋಲಾಟದೊಳ್ ಕೃಷ್ಣನಂ
ಬಗೆಗೊಂಡರ್ ಸವಸತ್ತ್ವವಿಭ್ರಮಣಿಯರ್ ಶ್ರೀರೂಪೆಯರ್ಗೋಪಿಯರ್॥

ಈನಟಿಯಂತರಂಗಮೆ ಮುಕುಂದನ ಚಿತ್ತಮೆ ಬಲ್ಲುದೀಕೆಗಿಂ
ತೀನಯದಿಂದೆ ನರ್ತಿಪುದನೆಂಬಿನೆಗಂ ರಸಭಾವರಮ್ಯಸಂ ।
ಸ್ಥಾನಕನೃತ್ಯಮಾ ಪರಮತತ್ತ್ವಸುಖಕ್ಕೆಣೆಯಾಗಿ ತೋಱೆ ಗೋ
ಪೀನಟ ತೋಱಿದಳ್ ಮಿಸುಗುವೋಲೆಯ ತೂಕಮೆ ತೋಱೆ ನೃತ್ಯಮಂ॥

ನಗೆಮೊಗದಿಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ತುಳುಂಕೆ ಬಳಲ್ಮುಡಿಯಿಂದರಲ್ಗಳ
ಲ್ಲುಗೆ ನಿಡುಗಣ್ಗಳಿಂ ಪೊಳಪು ಸಾಲಿಡೆ ನೀಳಚಳಾಳಕಾಳಿಯಿಂ ।
ಮೃಗಮದರೇಣು ಸೂಸೆ ಲತೆ ತೆಂಬೆಲರ್ಗೊಯ್ಯನೆ ನರ್ತಿಪಂದದಿಂ
ಸೊಗಯಿಸೆ ಗೋಪಿ ಡಕ್ಕೆಯ ಲಯಕ್ಕೆ ಪೆಱಳ್ ಜತಿಮೆಟ್ಟುತಾಡಿದಳ್॥ ೧೫

ಮಸೃಣಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ಕುಮುದದೊಳ್ಳಸಳಂ ಕರೆವಂತಿರಂಘ್ರಿವಿ
ನ್ಯಸನದಿನಬ್ಜಮಂ ಕೆದಱುವಂತಿರೆ ಕೈಸಿರಿಯೊಂದು ದೇಸೆಯಿಂ ।
ಕಿಸಲಯಜಾಲಮಂ ಪರಪುವಂತಿರೆ ಭೂಷಣಕಾಂತಿಯಿಂ ತಟಿ
ತ್ಪ್ರಸರಮನೆತ್ತಲುಂ ಪಸರಿಪಂತಿರೆ ಬೊಂಬುಳಿಗೊರ್ವಳಾಡಿದಳ್ ॥ ೧೬

ವ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್,

ತ್ರಿಗುಣಿಸೆ ನಯನವಿಭೂಷಾಂ
ಶುಗಳಲಗಿನರುಚಿಯನಲಗ * ನೆರಡುಂ ಕೈಯೊಳ್ ।
ತ್ರಿಗುಣಿಸಿ ಚಿತ್ರಂಬಡೆದಳ್
ಬಿಗಿಯೆ ಕುಚಂ ಬಿಗಿಯಿಪಂತು ಕಂತುಗೆ ದೊಣೆಯುಂ ॥ ೧೭

ವ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್,

ಸರಳತರಾಂಗುಳೀಮೃದುನಿವರ್ತನದಿಂ ಕಱಿಗಣ್ಮುತಿರ್ಪ ಬಂ
ಧುರರಸಗೇಯಮೆಂಬಮೃತಪೂರಮನೊಯ್ಯನಲಾಬುವಿಂದಮು ।
ತ್ತರಿಸುತುಮಿರ್ದಳೀಕೆಯೆನೆ ಬಾಜಿಸಿದಳ್ ಪೆಱಳುನ್ನತಸ್ತನಾಂ
ತರದೊಳಗೌಂಕಿ ವೀಣೆಯನದೇನ್ಪೊಗಟ್ವಂ ಸುರತಪ್ರವೀಣೆಯುಂ ॥ ೧೮

ವ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್,

ಅಲಕಚಯಂಗಳಾಡೆ ನೊಸಲೊಳ್ ಕಬರೀಭರಮಾಡೆ ಬೆನ್ನೊಳುಂ
ಜಜ್ವಲತರಹಾರಮಾಡೆ ಕುಚದೊಳ್ ಮಿಸುಪ್ಪೋಲೆಗಳಾಡೆ ಗಂಡಮಂ ।
ಡಲದೊಳದೊಂದು ಕಂತುಕದ ಬೆಂಬೞಿಯೊಳ್ ಪೊಳದಾಡೆ ಕಣ್ಬೊಣರ್
ಸುಲಲಿತೆ ಸೆಂಡನಾಡಿ ಮುಳುಗಾಡಿಸಿದಳ್ ಹರಿಯಂ ಸುಖಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ ॥ ೧೯

ವ॥ ಅಂತುಮನೋಹರಮಾದ ವಿವಿಧವಿನೋದಮಂ ನೋಡಿ ಸಫಲೀಕೃತಸಹಸ್ರಲೋಚನನರವಿಂದಲೋಚನನಂಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ದೇವ, ನಿನ್ನ ಸಮೀಪದೊಳಾನಿರೆ † ನೀನುಪೇಂದ್ರನಾಗಿ ರಾಸಗೋಷ್ಠಿಯನನುಕರಿಸಿದ

* ಖ. ಗ—ಗಳಿಂ ತನುರುಚಿಯ ಬೆಳಗ. † ಕ. ಗ—ಸುಖಪದದೊಳಾನಿರೆ.

ಕಾರಣದಿಂದುಪೇಂದ್ರಾಭಿಧಾನಮಂ ಧರಿಯಿಸುವುದೆಂದತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನುಡಿದಿಂದ್ರಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೋದಂ. ಇತ್ತ ಗೋಪಿಯರೊಡನೆ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿನಿರ್ದೊರ್ವಳ್ ಕೃಷ್ಣನನ್ಯಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಪೋಗೆ ಕೃಷ್ಣಚೇಷ್ಟಿತಸ್ವಾಯತ್ತರೂಪೆಯರ್ ಗೋಪಿಯರ್ ವೃಂದಾವನದೊಳಿರ್ದಲ್ಲಿ,

ಆಂ ಕೃಷ್ಣನೆನಿಸಿಯಿರ್ದೆನೆ *
ಪಂಕಜಮುಖಿಯರಿರ ನೋಡಿಮೆನುತುಂ ಶ್ರೀವ |
ತ್ಸಾಂಕನ ಸುಲಲಿತಯಾನದ
ಬಿಂಕಮನನುಕರಿಸಿ ತೋಱುತಿರ್ದಳದೊರ್ವಳ್ ‖ ೬೦

ದಾಮೋದರನಾಂ ಮತ್ತಿಯ
ನೀಮುಱಿದಪೆನೆಂದದೊಂದು ಕುಜಮಂ ಕಾಂಚೀ |
ದಾಮದೆ ತೊಡರ್ಚಿ ಶಿಶುಲೀ
ಲಾಮುಗ್ಧಸ್ಮಿತಮನೊರ್ವಳಾಗಳ್ ಮೆಱೆದಳ್ ‖ ೬೧

ಕಾಳಿಯನ ಮಡುವನಾಂ ಮನ
ಮೊಳಯೆನಿದೆ ಕದಡಿದಪ್ಪೆನೆನುತುಂ ನೀರೊಳ್ † |
ತೋಳೆರಡುಮನಾಸ್ಫೋಟಿಸಿ
ನೀಳಾಬ್ಜದ ಕಾವುವಿಡಿದು ಕುಣಿದಳದೊರ್ವಳ್ ‖ ೬೨

ತಾಳಫಳಂದಿಂಗೆಮ ಗೋ
ಪಾಳರ್ ಖಳನಿಂದೆ ತಾಱಿನಿಟ್ಟಪೆನೆನುತುಂ |
ಲೋಳಾಕ್ಷಿ ‡ ಪೊರೆಯ ಕೌಂಗಂ
ನೀಳಾಬ್ಜದಿನಿಟ್ಟು ಹರಿಯ ಪರಿಯಂ ಮೆಱೆದಳ್ ‖ ೬೩

ಪಿಂಗುಗೆ ವೃಷ್ಟಿಭಯಂ ನಿಮ
ಗಾಂ ಗೋವರ್ಧನಮನೆತ್ತಿದೆಂ ಕೃಷ್ಣನೆಂ |

---

* ಕ.ಖ.ಗ.—ಇರ್ದನೆ. † ಕ.ಖ.ಗ.—ನೆನುತುಮುದೊರ್ವಳ್.
‡ ಕ.ಗ.—ಲೀಲಾಕ್ಷಿ.

ದಂಗತ್ರಿಭಂಗಿ ಸೊಗಯಿಸ
ಲಂಗನೆ ಕಂತುಕಮನೆತ್ತಿ ನಿಂದಳದೊರ್ವಳ್ ॥ ೨೪

ಮೃಗನಯನೆ ನೋಡಿ ವನವೀ
ಥಿಗಳಂ ಧ್ವಜ ವಜ್ರ ಪಂಕಜಾಂಕುಶರೇಖಾ ।
ಳಿಗಳಿಂದೆಸೆದಪುದಿದು ಲಲಿ
ತಗಾವಿನಗಧರನ ಪಜ್ಜೆಯೆಂದೊಸೆದುಲಿದಳ್ ॥ ೨೫

ನಳಿನಾಕ್ಷನ ಪದಪದ್ಧತಿ
ಗಳ ಬಟೆಯೊಳಲಕ್ತಕಾಂಕ ಪದಪದ್ಧತಿಗಳ್ ।
ಪೊಳೆವುವಿವೆ ನೋಡಿದಾವಳೊ
ಬಳರಿಪುವೊಡನಲಿವ ಧನ್ಯೆಯೆಂದಳದೊರ್ವಳ್ ॥ ೨೬

ಅನ್ಯಾಸಕ್ತಂ ಕೃಷ್ಣಂ
ಮಾನ್ಯೆಯದೊರ್ವಳನವಜ್ಞೆಗೆಯ್ದನಿದಂತಾ * ।
ಮನ್ಯುನಿರಾಯುಸವಿಮುಖಪ
ದನ್ಯಾಸದ ಪಜ್ಜೆಯೆಂದು ನುಡಿದಳದೊರ್ವಳ್ ॥ ೨೭

ಒಡನಲಿವ ನಲ್ಲಳಚ್ಚುಬ್ಬಿತ
ನಡಿವಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಗೆಳಸಿದಳವನೀ ।
ಯಡಿಯೊಳ್ ಪೋರ್ಕುೞ † ಯಾಯ್ತಂ
ದಡಿಗಡಿಗಾಯೆಡೆಯನೊರ್ವಳೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದಳ್ ॥ ೨೮

ಅನುಗತಿವೆತ್ತ ನಲ್ಲಳಡಿವಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದುವಜ್ಜಲೋ
ಚನನಡಿವಜ್ಜೆ ನೀಡುಮಿದಿರಿಂ ಬೞಯುಂ ಪುದಿದಿರ್ದುವೆಂತವಳ್ ।
ಮುನಿದು ನಿಲಲ್ಕೆ ತಾಂ ತಿಳಿಪಲೆಂದೆಡೆಯಾಡಿದ ಪಾಂಗಿದೊಂದು ತ
ದ್ವನಿತೆಯೊಳಾದ ಕೃಷ್ಣನೊಲವೆಂದು ಪೆೞಳ್ ಮನದೊಳ್ ಕಲಂಕಿದಳ್ ॥

* ಕ.ಖ.ಗ.—ನದಂತಾಂ. † ಕ.ಖ.ಗ.—ದನವನೀಯೆಡೆಯೊಳ್ ಪೊರ್ಕುೞಿ.

ಸ್ತನವತಿಗನುಯಾತೆಗೆ ಕೃ
ಷ್ಣನೊಲ್ದು ಕೈಗೊಟ್ಟು ನಡೆದನೀಯೆಡೆಯೊಳಿದಾ ।
ವನಿತೆಯ ಲಘುಪದಪದ್ಧತಿ
ಯೆನುತುಮುದಂ ಸಖಿಗೆ ತೋಱಿದಳ್ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ॥ ೩೦

ವ॥ ಇಂತನೇಕಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪ್ರಣಯಯುವತಿಯರ್ ತೊೞಲ್ದು ನೋಡಿ,

ಹರಿ ಪೋತಂದಡಿವಜ್ಜೆಗಳ್ ಬಯಲೊಳಿಲ್ಲಿಂದಿತ್ತ ಪಿನ್ನಿಲ್ಲ ಚಂ
ದ್ರರುಚಿಶ್ರೇಣಿಗಭೇದ್ಯಮಪ್ಪ ಬನದೊಳ್ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದನಾಧೂರ್ತನೆಂ ।
ದಿರೆ ಗೋಪೀಜನಮಾಗಳೊರ್ಮೊದಲೆ ವೃಕ್ಷಚ್ಛಾಯೆಯಂ ಕೈಕೊಳು
ತ್ತಿರೆ ಶೃಂಗಾರರಸಾಬ್ಧಿ ಮೇಲೆ ಕವಿದಂತೆಯ್ತಂದನಬ್ಜೇಕ್ಷಣಂ ॥ ೩೧

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ವಿಕಸಿತಮುಖಾರವಿಂದನಾಗಿ ಮುಂದಿರ್ದ ಶೃಂಗಾರನಿಧಿಯಂ ಕಂಡತಿಪ್ರಣಯ * ಕುಪಿತೆಯರಾದ ಗೋಪಿಯರೊಳ್,

ಪ್ರಿಯೆಯೊರ್ವಳ್‌ವಿನಿಗೂಢಸಂಭ್ರಮೆಯ'ಮೊರ್ವಳ್‌ಪಾಟಲೀಲೋಲನೇ
ತ್ರೆಯುಮೊರ್ವಳ್ ವಿತತಸ್ಮಿತಾನ್ವಿತೆಯುಮೊರ್ವಳ್ ದಂತದಷ್ಟಾರುಣೋ।
ಷ್ಠೆಯುಮೊರ್ವಳ್ ವಿಮುಖೀಕೃತಾಕೃತಿಯುಮೊರ್ವಳ್ ಕುಂಚಿತ ಭ್ರೂಶಲಾ
ಕೆಯುಮಾಗಿರ್ದ ಬೆಡಂಗದೇಂ ಪಡೆದುದೋ ಕೃಷ್ಣಂಗತಿಪ್ರೀತಿಯಂ॥೩೨

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಸರಸಾಲೋಕನದಿಂ ವಚ
ನರಚನೆಯಿಂ ಹಸ್ತಕಮಳಸಂಸ್ಪರ್ಶದಿನಂ ।
ಬುರುಹೇಕ್ಷಣಂ ಪ್ರಸನ್ನಾ
ಚರಿತೆಯರಪ್ಪಂತುಮಾಡಿದಂ ಗೋಪಿಯರಂ ॥ ೩೩

ಮಾರ್ದವದೆ ಸಖಿಯರೊಡನೆ ಜ
ನಾರ್ದನನಾಡುತ್ತುಮಿರ್ದ ಪದದೊಳ್ ದೆಸೆಗಳ್ ।

* ಖ.ಗ.—ಕಂಡತಿಪ್ರಣೀಯ.

ಮೊರ್ದನಿವಿಡಲದ್ಭುತವೃಷ
ನರ್ದನವುಣ್ಕಿದುದದೊಂದು ವಜ್ರಾಶನಿವೊಲ್ ॥ ೩೪

ವ॥ ಅನಂತರಂ,

ಬಲಭಿನ್ನಾಗೇಂದ್ರನೊಳ್ ಮಾರ್ಮಲೆದ ಹರವೃಷಾಧೀಶನೊಳ್ ಪೋರ್ದ ಕೀನಾ
ಶಲುಲಾಯಶ್ರೇಷ್ಠನೊಳ್ ತಾಗಿದ ರಣಗಣನಾರೇಖೆಯೆಂಬಂತುರೇಖಾ।
ವಳಿ ಪೀನಸ್ಕಂಧದೊಳ್ ತಳ್ತಿರೆಯಿರೆ ಪೊಱಮಟ್ಟತ್ತು ಕಾಂತಾರದಿಂ ಪಾ
ಟಲನೇತ್ರಂ ತುಂಗಗಾತ್ರಂ ಘನತರಕಕುದಂ ಶಾತಶೃಂಗಂ ಗವೇಂದ್ರಂ ॥

ಕುಲಿಕಾಟೋಪಮನಂತಕಾರಭಟಿಯಂ ಕಂಠೀರವಕ್ಷೋಭಮಂ
ಕುಲಿಶಾಡಂಬರಮಂ ಲಯಾನಲಶಿಖಾಸಂರಂಭಮಂ ಘೋಷದಿಂ।
ಗೆಲೆವಂದೊರ್ಮೆಯೆ ಮುಟ್ಟೆವಂದುದು ಬೆಱಂಟುತ್ತುಂ ಮಹೀರಂಗಮಂ
ಕೆಲೆದುಬ್ಬೇಱಿಸುತಂಗಮಂ ಮೊನೆಯಿಡುತ್ತುಂ ಶೃಂಗಮಂ ಪುಂಗವಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಮುಟ್ಟೆ ಬರ್ಪರಿಷ್ಟಾಸುರನಂ ಕಂಡು,

ಭಯಚಕಿತನೇತ್ರೆಯರ್ ಗೋ
ಪಿಯರೀಕ್ಷಿಸೆ ಕೃಷ್ಣನಾರ್ದು ತಳಶಬ್ದದುರ।
ತ್ರ್ಯಯನಸುರವೃಷಂಗಭಿಮುಖ
ತೆಯಿನೆಯ್ದಿದನೆಸೆಯೆ ಗಂಡಗರ್ವಮುಖರ್ವಂ ॥ ೩೭

ವ॥ ಅಂತೆಯ್ದಿ ಪೊಣರ್ದು,

ಗಿರಿ ಪವಿ ಮುಟ್ಟಿದನ್ನೆಗಮರಣ್ಯಕುಜಂ ದವಮುಬ್ಬಿದನ್ನೆಗಂ
ಕರಿ ನಖರಾಯುಧಂ ಮುಳಿಯುದನ್ನೆಗಮುಗ್ರನಿಶಾಟರಚ್ಯುತಂ।
ಪರಿಯಿಡಮನ್ನೆಗಂ ಬಱಿಯುಮೇನೆನೆ ಶೃಂಗಮನೊತ್ತಿ ಗಂಟಲಂ
ಮುರಿದರುಣಾಂಬುಮಂ ಪಿಱಿದು ಮರ್ದಿಸಿದಂ ವೃಷನಂ ಜನಾರ್ದನಂ ॥

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್,

ಅಪರಿಮಿತಂ ಪೊರ್ಣ್ಮುದುದಮು
ರಪಟುಹರವಮಾರವಪ್ರಕಾರದೆಚಂದ್ರಾ।
ತಪಮು ಕಟಿಲ್ದಿಳಗುಗುಮಂ
ತೆ ಪೊದಬ್ದುದು ಘೋರೆನಲಲರ ಬೆಳ್ಸರಿ ನಭದೊಳ್ ॥ ೩೯

ವ॥ ಅಂತು ವಿಜಯೋತ್ಸವಂ ನೆಗಟೆ ಗೋಪವರಾಂಗನಾಜನಂ ಬೆರಸು ಬಂದುಪೇಂದ್ರಂ ಗೋಕುಲದೊಳ್ ಸುಖದಿನಿರೆ ಮಱುದಿವಸ ಮುದಯ ಸಮಯದೊಳ್,

ತ್ರಿದಶಾರಿ ಕೇಶಿ ಮಡಿದಪ
ನಿದು ಶುಭದಿನಮೆಂದು ಶಕ್ರಮಂಗಳಸವನ*।
ಕ್ಕುದಯಾಚಲವೇದಿಯೊಳಿ
ಪಿದ ಪೊಂಗಳಸಂಬೊಲಾಯ್ತು ದಿನಕರಬಿಂಬಂ ॥ ೪೦

ಬಾಳಾತಪದ ವಿಳಾಸಮ
ನೇಳಿಸೆ ಪೀತಾಂಬರಾಂಶು ವೃಂದಾವನದೊಳ್ ।
ಲೀಳಾಲಂಕೃತಗಮನಂ
ನೀಳೋತ್ಪಳವರ್ಣನಚ್ಯುತಂ ಕ್ರೀಡಿಸಿದಂ ॥ ೪೧

ಸುರಭಿ ಘಟೋಧ್ನಿ ದುಗ್ಧನಿಧಿ ನಂದಿನಿ ವತ್ಸಲೆ ಕಾಮಧೇನು ಪೀ
ವರಕುಚೆ ಗೋಪಿ ಸಲ್ಲಕಿಯೆನಿಪ್ಪಭಿಧಾನದ ಗೋಕದಂಬಮಂ ।
ಕರೆದು ಮುರಾರಿ ಮೆಯ್ದೊಡೆದು ಮೇಯಿಸಿಯುಂ ತಿಳಿನೀರನೂಡಿಯುಂ
ಮರದ ನೆೞಲ್ಗಳೊಳ್ ಸಿಲಿಸಿಯುಂ ಮೆಱೆದಂ ನಿಜಗೋಪಲೀಲೆಯಂ ॥

ಮುತ್ತಿನ ನೀಲದೆಕ್ಕಸರದೋಲೆ† ಕದಂಪಿನೊಳಾಡೆ ನೆತ್ತಿಯೊಳ್
ಕತ್ತುರಿವೀಲಿಯುಂ ಮಿಱುಗೆ ಪೀತಪಟಂ ಕಟಿಯೊಳ್ ಬೆಡಂಗುಮೆ।

---

* ಖ.—ಮಂಗಳಮಸನ. ಗ.—ಮಂಗಳಸಮಯ. † ಖ. ಗ.—ನೀಲದೆಕ್ಕ ತರದೋಲೆ.

ಯ್ವೆತ್ತಿರೆ ಕಾಲ ಪೊಂದೊಡರ ದೈತ್ಯರ ಹಾಹೆಗಳೊಪ್ಪೆ ವೇಣುವಿಂ
ತುತ್ತುರುನಿಸ್ವನಂ ನೆಗಟೆ ಗೋವಳರಾಯನ ಲೀಲೆ ರಂಜಿಕುಂ ॥ ೪೩

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್,

ತುರಗಾಕಾರದೆ ಕಾಳರಕ್ಕಸನೆ ಮೂಜುಂ ಲೋಕವಂ ನುಂಗಲೆ
ಚ್ಚರುತಿರ್ಪಂತಿಳೆಯುಂ ಖುರಾಗ್ರಹತಿಯಿಂ ನುಗ್ಗೆತ್ತು ವಾಶಾಗಜೋ।
ತ್ಕರಮಂ ಪೋಗೆಗೊದೆವಬ್ಧಿಯುಂ ಸರಳಿಪಕರ್ಣಶ್ವಂಗಳಂ ನಿಳ್ಕೆ ಕೊ
ಪ್ಪರದಿಂ ಪಾಯ್ವಳವಿಂದೆ ಕೇಶಿ ಪರಿತಂದಂ ಕಂಸನಾದೇಶದಿಂ ॥ ೪೪

ವ॥ ಅಂತುನಿಜಗತಿವಿಜೃಂಭಣಂ ಭುವನಕ್ಷೋಭವಾಗೆ,

ಪೆಸರ್ವೆತ್ತರ್ ದಶಕಂಧರಾದಿದನುಜರ್ ಮುನ್ನಾದೊಡಂ ಕೇಶಿಯುಂ
ಪೆಸರ್ಗೊಂಡನ್ಯನಿಶಾಟರಂ ಪೆಸರ್ಗೊಳಲ್ವೇಡಿಂತತಿಕ್ರೂರರಿಂ।
ತುಸವುಚ್ಛೃಂಖಳರಿಂತು ಸಾಹಸಿಕರಿಂತುದ್ವೃತ್ತರಾರೆಂಬಿನಂ
ಗ್ರಸನಾಟೋಪದಿನೆಯ್ದಿದಂ ಹರಿಯನುತ್ಕರ್ಣಂ ವಿದೀರ್ಣಾನನಂ * ॥

ವ॥ ಆಗಳಾಕೇಶಿಯುಂ ಮುಂಜಕೇಶಿ ಮಾರ್ಕೊಂಡು,

ಕರಮಂ ತೂಂತಿ ತದಾಸ್ಯದೊಳ್ ಬಳೆಯಿಸಲ್ ತದ್ವರ್ಧನೋದ್ರೇಕದಿಂ
ಸೆರೆಗಳ್ ಬೀಗಿ ನೆಳಲ್ನೆಳಲ್ಗರೆಯೆ ನೆತ್ತರ್ ಮೂಗಿನೊಳ್ ತೀವಿ ಪಾ।
ಯ್ತರೆ ನಿಟ್ಟೆಲ್ವು ಛಟಚ್ಛಟೆಂದೊಡೆಯೆ ತದ್ದೈತ್ಯಾಧಮಂ ನೀಳದಿಂ
ಬಿರಿದಂ ಭೂತಗಣಕ್ಕಮಂಡಜಗಣಕ್ಕಂ ಪರ್ಚುಗೊಟ್ಟಂದದಿಂ † ॥೪೬

ವ॥ ಆವಧಕ್ರಮಮಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿ,

॥ ಪೃಥ್ವಿ ॥

ಅದೊಂದು ಪರಿ ತಾಟಿನಿಟ್ಟು ಖರದೈತ್ಯನಂ ಕೊಂದ ಪಾಂ
ಗದೊಂದು ಪರಿ ಗಂಟಲಂ ಮುರಿದರಿಷ್ಟನಂ ಕೊಂದಗು।

---

* ಖ. ಗ.—ವಿಶೀರ್ಣಾನನಂ. † ಕ. ಗ.—ಪಚ್ಚುಕೊಟ್ಟಂದದಿಂ.

ರ್ದೊಂದು ಪರಿ ಕೇಶಿಯುಂ ಸಮದೆ ಸೀಳ್ದು ಕೊಂದಂದಮೆಂ
ದದೇಂ ಕಹಕಹೋರು * ನಿಸ್ವನದೆ ನಕ್ಕನಾನಾರದಂ ॥ ೪೭

ಅಭಿನವಭಂಗಿಯೊಳರಿಯಂ
ವಿಭು ಮಡಿಪಿದೆ ಭಾಪುಭಾಪೆನುತ್ತುತ್ಸವದಿಂ ।
ನಭದೊಳ್ ಮುನಿಪತಿ ನಾರದ
ನಭಿನುತಮತಿ ಮುಖರನಾಗಿ † ಹರಿಗಿಂತೆಂದಂ ॥ ೪೮

ಜಗಮಂ ನುಂಗುವ ಶೂಲಿ ನೀನೆ ಜಗಮಂ ಮಾಳ್ಪಬ್ಜಜಂ ನೀನೆ ತ
ಜ್ಜಗಮಂ ರಕ್ಷಿಪ ವಿಷ್ಣು ನೀನೆ ಜಗಮುಂ ಪೋ ನೀನೆ ಸರ್ವೇಶ ಸ
ರ್ವಗ ಸರ್ವಾತ್ಮಕ ಸರ್ವಭೂತಮಯ ನಿನ್ನಿಂ ಭಿನ್ನಮಾಗಿರ್ಪ ವ
ಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲೀರಿಪು ಭಿನ್ನನಾದನಿದು ಚಿತ್ರಂ ಪದ್ಮಪತ್ರಾಂಬಕಾ ॥ ೪೯

ಗತಿಗೆಟ್ಟ ಕೇಶಿ ಸಮರ
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳ್ ಕೆಡೆದಿರ್ದುದೀಗಮುನ್ನಿಲ್ಲದುದೊಂ ।
ದತಿಶಯಸುಗತಿಯನೊಳಕೊಂ
ಡು ತರಣಿಮಂಡಲಮನೆಯ್ದಿದಂ ಕಡುಚೋದ್ಯಂ ॥ ೫೦

ದಾನವರೊಳತಿಕ್ರೂರಂ
ತಾನಿವನೆನಿಸಿರ್ದ ಕೇಶಿಯಂ ಕೊಂದುದಱಿಂ ।
ನೀನಿಂ ಕೇಶವನೆಂಬಭಿ
ಧಾನದೆ ವರ್ತಿಸು ಮುರಾರಿ ಧರೆ ಕೀರ್ತಿಪಿನಂ ॥ ೫೧

ವ॥ ಎಂದು ಅರವಿಂದನಂದನಸೂನುಮಂತರ್ಧಾನಗತನಾಗಿ ಪೋಗೆ ಮಧುರಾಪುರನಿವಾಸಿಗುಗ್ರಸೇನಸೂನುಗದೊಂದು ಕಾರ್ಯಮನಱಿಪಲೆಂದೆಂದು ಬಗೆದಂದು,

ಬಿಂಬದಧಿದೈವಮರ್ಕನ
ಬಿಂಬದೆ ತಳರ್ದಿೞಿದುದಿಂತಿದದ್ಭುತಮಸುರಂ ।

* ಕ. ಖ. ಗ.—ಕಹಕಹಾರ. † ಖ.—ಮುಕುರನಾಗಿ.

ಗೆಂಬಿನವಿನಬಿಂಬದ ದೆಸೆ
ಯಿಂ ಬಂದಿಳಗಿಳಿದನವಮಲಕಾಂತಿಮುನೀಂದ್ರಂ ॥ ೫೦

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ದೈತ್ಯರಾಜನಿಂದಾತಿಥ್ಯಪೂಜೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ವಿಶಿಷ್ಟವಿಷ್ಟರಾಸೀನನಾಗಿ,

* ಪಿಸುಣಂ ಪೇಪ್ದೊಡದೇವುದೊ
ಕಿಸುಜಡೆಯುಂ ಬೂದಿ ಕಚ್ಚಟಂ ಬೊಕ್ಕಣವುಂ ।
ಪಿಸುಣಾಟಿ ಮತ್ತನೆ ಮೊಣ್ಬನೆ
ಪಿಸುಣರ ದೇವಂಗೆ ನಾರದಂಗಿದು ಸಹಜಂ ॥ ೫೩

ಅಸುರನ ಮುಖಾಬ್ಜಮಂ ಕೊರ
ಗಿಸುವಲ್ಲಿಗಿದೊಂದು ಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕೆಯೆನೆ ದಂ ।
ತಸಮುಜ್ಜ್ವಲರುಚಿ ಪಸರಿಸ
ಲಸಪ್ಯಮಂ ದಿತಿಜಪತಿಗೆ ಯತಿಸತಿ ನುಡಿದಂ ॥ ೫೪

ದೇವಕಿಯ ಸುತನಿನಟ್ಟಿಯೆ ಮ
ಹಾವೀರರ್ ಖರವೃಷೇಂದ್ರ ಕೇಶಿಪ್ರಮುಖರ್ ।
ದೇವಾರಿ ತೀಕ್ಷ್ಣನಖದಂ
ಷ್ಟ್ರಾವಳಿಯುಚಿದೊಂದು ಸಿಂಗಮಂ ನೀಂ ಪೋಲ್ತೈ ॥ ೫೫

ನಿನಗಂತಕನುಂ ದೇವಕ
ತನಯಾಷ್ಟಮಗರ್ಭಜಾತನಾಬಾಲನೆ ತೆ ।

ಪಿಸುಣಂ ಪೇಱದೊಡೇವುದೊ
ಬಿಸು * ಜಡೆಯುಂ ಬೂದಿ ಕಚ್ಚಟಂ ಬೊಕ್ಕಣವುಂ ।
ಪಿಸುಣಿರೆ ಮತ್ತೆಯುಮವಾಱ್ಪುದೆ †
ಪಿಸುಣರ ದೇವಂಗೆ ನಾರದಂಗಿದು ಸಹಜಂ ॥

ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪಾಠವು ತಾಳಪತ್ರಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿದೆ.

* ಕ.—ಬಿಸು. † ಕ.—ಪಿಸುಣರೆ ಮತ್ತನೆ ಮೊಣ್ಬನೆ.

ದ್ದನುಜರನಿಕ್ಕಿದನಿಂ ಪ್ರೌ
ಢನಾಗದನ್ನೆಗವೊಡರ್ಚುಪಾಯಾಂತರಮಂ ॥ ೫೬

ವ॥ ಎಂದು ನಾರದಂ ನೀರದಪಥಕ್ಕೆ ಪೋದಂ. ಆಗಳಾ ಭೋಜರಾಜಂ,

ದೇವಮುನಿ ನುಡಿದ ನುಡಿಯಿಂ
ಭಾವಿಸಿ ವಸುದೇವಕೃತಕಮಂ ಭಯನಿಷ್ಪಂ ।
ದಾವೆಯುಮಂ ಪರ್ಯಾಕುಲ
ಜೀವಂ ಪಾವಡರ್ದ ಪಂದೆಯಂತೆವೊಲಿರ್ದಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅಂತು ಕಿಱಿದಾನುಂ ಬೇಗಮಿರ್ದು ತನ್ನಂ ತಾನೆ ಸಂತೈಸಿ ಕೊಂಡು ನಿಜಾಂತಿಕದೊಳಿರ್ದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ,

ದೇವಕಿಯ ಪುತ್ರನಸ್ಮ
ಜ್ಜೀವಾಂತಕನಲ್ಲದುೞಿದ ಪಗೆಯೆನಗರಿದೇ ।
ಗೋವಳಿಗರ ಶಿಶುವೆಂದಿರ
ಲಾವೈರಿಯೆ ದೇವಕೀಸುತಂಗಡದೆಂತೋ ॥ ೫೮

ಎನ್ನಂ ವಂಚಿಸಿ ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ವಸುದೇವಂ ದೇವಕೀಪುತ್ರನಂ
ಛನ್ನಾಕಾರದಿನುಯ್ದು ಪಲ್ಲಟಿಸೆ ಮಾಯಾಬಾಲೆಯೊಳ್ ನಂದನುಂ ।
ತನ್ನಂಗೋದ್ಭವನೆಂದೆ ರಕ್ಷಿಸಿದನಕ್ಕುಂ ಕೃಷ್ಣನಂ ಪೊಲ್ಲಕೆ
ಯ್ದನ್ನೋಡಿಂ ವಸುದೇವನಿಂತೆನಗೆ ಕೌಟಿಲ್ಯಜ್ಞರೇಗೆಯ್ವರೋ ॥ ೫೯

ಇಡುವೞಿಯೊಳಿರ್ಪವೊಲ್ ಮ
ಲ್ಪಡಿಸಿದನೆಂತೆನ್ನನೆನಗೆ ವಸುದೇವನೆನಲ್ ।
ಪೆಡದಲೆಯ ಪಾವು ಸೋಂಕಿಲ
ಕಿಡಿ ನಣ್ಪಿನ ಮೃತ್ಯುವಿಂಪುದೋಱುವ ಗರಳಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ಎಂದು ನೊಂದು ನುಡಿದು ಪ್ರಧಾನಪುರುಷರೊಳಕ್ರೂರನಂ ಕರೆದು,

ವದನಚತುಷ್ಕವಿಲ್ಲದ ರಜೋಗುಣವಿಲ್ಲದ ಪದ್ಮಪೀಠವಿ
ಲ್ಲದ ಕಳಹಂಸವಿಲ್ಲದ ಕಮಂಡಲುವಿಲ್ಲದ ಪಾಶರಜ್ಜುವಿ ।

ಲ್ಲದ ವಿಮಳಾಕ್ಷಮಾಲಿಕೆಯುಮಿಲ್ಲದಪೂರ್ವವಿರಿಂಚ ಧರ್ಮಕೋ
ವಿದ ನಯಯುಕ್ತ ದಾನಪತಿ ಪೇಳ್ದಪೆನಾಂ ನಿನಗೊಂದು ಕಾರ್ಯಮಂ ॥

ವ॥ ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಬಳಸೂದನಸೂದನನಪ್ಪೆನಗೆ ನಂದನಂದನನೊಳ್ ಸಂಧಾನಂ ನೀತಿನಿಂದಿತಮುಂ, ಪ್ರಭಂಜನಸಖಪ್ರಭಾವಪ್ರಭಂಜನನಪ್ಪೆನಗೆ ಕುಲಹೀನವನಿತಾಸ್ತನ್ಯೋಪಪುಷ್ಟನೊಳನುಬಂಧಿಕೆಯತಿಕಷ್ಟಮುಂ, ಕಾಲಪ್ರಳಯಕಾಲನಪ್ಪೆನಗೆ ಸಹಾಯಶೂನ್ಯನೊಳ್ ಯಾನಮತಿಹೀನಮುಂ, ಕ್ರವ್ಯಾದಸಂಹನನಕ್ರವ್ಯಾದನಪ್ಪೆನಗೆ ಅನಭ್ಯಸ್ತಶಸ್ತ್ರನೊಳ್ ಯುದ್ಧಮತಿನಿಷಿದ್ಧಮುಂ, ಕೀಲಾಲಪವಕ್ಷಸ್ಸ್ಥಲಕೀಲಾಲಪನಪ್ಪೆನಗೆ ಕಾಕಪಕ್ಷಧಾರಿಯೊಳ್ ಸಾಮಮಪ್ಪುದಕಾರ್ಯಮುಂ, ಪ್ರಕಂಪನಜೀವಪ್ರಕಂಪನನಪ್ಪೆನಗೆ ಗೋಪಾಲಯುಕ್ತನೊಳ್ ಭೇದಮಯುಕ್ತಮುಂ, ಪುರಮಥನಮಿತ್ರಪುರಮಥನನಪ್ಪೆನಗೆ ನವನೀತಚೋರನೊಳ್ ಪ್ರದಾನಮಪ್ರಯೋಜನಮುಂ, ಉಗ್ರಸಂಗ್ರಾಮೋಗ್ರನಪ್ಪೆನಗೆ ಗೋನಿಯೋಗದಂಡಧರನೊಳ್ ದಂಡಮಪಹಾಸ್ಯಮುಮಪ್ಪುದು. ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಕೃಷ್ಣನೊಳ್ ಕುಟಿಲೋಪಾಯಮೆ ಕರಣೀಯಂ. ಆಮಾಯಾವಿಯಂ ಧನುರ್ಮಹೋತ್ಸವಾಮಂತ್ರಣವ್ಯಪದೇಶದಿಂ ವಿನಾಶಮನೆಯ್ದಿಸುವೆಂ. ಅಲ್ಲಿಂ ಬಳಿಯಂ,

ಆಂ ದೇವಕಜೆಯನಾನಕ
ದುಂದುಭಿಯಂ ನಂದನಂ ಯಶೋದಾವಧುವಂ ।
ಕೊಂದವರ ರಕ್ತಜಲದಿಂ
ನಂದಿಸುವೆಂ ಮತ್ಪ್ರಕೋಪತೀವ್ರಾನಳನಂ ॥ ೬೦

ಯಾದವರನಿಕ್ಕಿ ನಿರ್ದಾ
ಯಾದವರಪ್ರಾಜ್ಯರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಧುಗಾಂ ।
ಕಾದಲನಪ್ಪೆಂ ಬಳಿಯಂ
ಕಾದಲಣಂ ಗೋತ್ರವೈರಿಯುಂ ನೆಱೆದಪನೇ ॥ ೬೧

ಧಿಷಣನೆನಿಪ್ಪ ಮಂತ್ರಿಗುಚಿತಂ ಪತಿಕಾರ್ಯಮದರ್ಕೆನೀನಕ
ಲ್ಮಷಮತಿ ಪೋಗಿ ಗೋಕುಲಕೆ ಗೋಪಕದಂಬಕಮಿಂದು ಗವ್ಯಮಾ ।
ಹಿಷರಸಸಂಕುಳಂ ಬೆರಸು ಕಾರ್ಮುಕಪೂಜೆಗೆ ಬರ್ಪುದೆಂದು ತ
ನ್ಮಿಷದೊಳ್ ಚೆಚ್ಚರಂ ರಥಮನೇಱಿಸಿ ತರ್ಪುದು ರಾಮಕೃಷ್ಣರಂ ॥ ೬೪

ವ॥ ಎನಲಂದು,

ಕರ್ಕಶಮಸಂ ಸುರಾರಿ ಕು
ತರ್ಕೋಕ್ತಿಯನಂತು ಪೂಣ್ದು ಬೆಸವೇಳ್ದನದಂ ॥
ಮಾರ್ಕಂಡುಪಾಂಶುವೆನ್ನದು
ದರ್ಕಪರಿಜ್ಞಾನದಾನಪತಿ ಕೈಕೊಂಡಂ ॥ ೬೫

ಶುಭಲಕ್ಷಣಾಶ್ವಯುಕ್ತಮ
ನಭಿನುತಸಾರಥಿಸನಾಥಮಂ ಮಣಿಘಂಟಾ ।
ಸುಭಗಮನುದಿತಧ್ವಜಮಂ
ಪ್ರಭಾವಿರಾಜಿತಮನೇಱಿದಂ ಪೊಂದೇಱಂ ॥ ೬೬

ವ॥ ಅಂತು ನಿಜರಥಮನೇಱಿ ಪೊೞಲಿಂ ತಳರ್ದು,

ಮಖಪುರುಷನಿರ್ದ ದೆಸೆಗಭಿ
ಮುಖನಾದೊಡೆ ಪೋಯ್ತುಘಂ ಪರಾಙ್ಮುಖಮಂತ ।
ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಮಾನಸಮು
ನ್ಮುಖವಾದುದು ಭೋಂಕನಲರ್ದುದಾಸ್ಯಾಂಭೋಜಂ ॥ ೬೭

ಸನಕಾದ್ಯರನಂತಯುಗಂ
ಮನದೊಳ್ ಚಿಂತಿಸಿಯುಮಯ್ದಲಱಿಯದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಶನನಾನೆಯ್ದಿದಪೆಂ ಪೋ
ಗಿ ನಿಮಿಷದಿಂದೆನ್ನಿನೆಯ್ದಿ ಧನಮೆಯ್ದಿದರಾರ್* ॥ ೬೮

---

* ಕ. ಖ. —ದೆನ್ನನೆಯ್ದಿಜಸಮೆಯ್ದುದರಾರ್. ಗ-ದೆನ್ನನೆಯ್ದಿ ಜನಮೆಯ್ದಿದರಾರ್.

ಯಮಿವರರುಂ ಲಕ್ಷಿಸಲ
ಕ್ಷಮರೆನಲಾ * ಕಾರಶೂನ್ಯಮಾದಪರಬ್ರ ।
ಹ್ಮಮೆ ಸಾಕಾರತೆವೆತ್ತಿಂ
ದಮನೀಕ್ಷಿಸುವೊಂದು ಸೈಪು ಸಮನಿಸಿತೆನ್ನೊಳ್ ॥ ೬೯

ತ್ರಿದಶಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರ ಚಾ
ರುದೃಷ್ಟಿಗಂ ಕಾಣಲರಿದೆನಿಪ್ಪಮಿತಾಕಾ ।
ರದ ನಾರಾಯಣನಂ ಚ
ರ್ಮದೃಷ್ಟಿಯೊಳ್ ಕಂಡಪೆಂ ಗಡಾನೆ ಕೃತಾರ್ಥಂ ॥ ೭೦

ಪೊಡವಿಯೊಳಾಂ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿರೆ
ನಡೆ ನೋಡಿ ದಯಾನ್ವಿತಂ ಸುದರ್ಶನಚಕ್ರಂ ।
ಬಿಡಿವ ನಿಜದಿವ್ಯಕರದಿಂ
ಪಿಡಿದೇಂ ನೆಗಪುಗುಮೆ ಕಮಳಲೋಚನನೆನ್ನಂ ॥ ೭೧

ಧರೆಯಿಂದೇಳ್ವುದುಮಾನುಂ †
ಬರೆ ತೆಗೆದು ಪುನಃಪುನಂ ಜನಾರ್ದನನಾಮಂ ।
ದರಮಂ ತಟ್ಕೈಸಿದ ಭುಜ
ಪರಿಘಂಗಳಿನೆನ್ನನೊಲ್ದು ತಟ್ಕೈಸುಗುಮೇ ॥ ೭೨

ಅವನತಿಯಿಂ ಪೊರೆದ ಮದೀ
ಯವದನಭೂರಜಮನೊಲ್ದು ತೊಡೆಗುಮೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಯುವತಿಯುಮುಖಘರ್ಮಪಯೋ
ಲವಮಂ ತೊಡೆವರುಣಹಸ್ತತಳದಿಂ ಕೃಷ್ಣಂ ॥ ೭೩

ಸನ್ನುತಿಗೆಯ್ದಾರಾಧಿಸೆ
ತನ್ನಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರೊಳಗೆತ್ತಾನುಂ ।

---

* ಕ. ಖ. ಗ.—ಕ್ಷಮವೆನಲಾ. † ಕ. ಖ. ಗ.—ಮೆನ್ನಂ.

ಮುನ್ನುಡಿದ ದಿವ್ಯವಚನಮ
ನೆನ್ನೊಳ್ ನುಡಿಗುಮೆ ನೃಕೀಟನೊಳ್ ನರಸಿಂಹಂ ॥ ೨೪

ಅಸುರನ ಚರನೆಂದಪಮಾ
ನಿಸುಗುಮೊ ಮೇಣ್ ಭಕ್ತನೆಂದು ಮನ್ನಿಸುಗುಮೊ ಭಾ ।
ವಿಸಿ ತಿಳಿದೆನಿಂತಿದಂ ಕ
ರ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಚೈತನ್ಯರೂಪನಱಿಯನೆ ಕೃಷ್ಣಂ ॥ ೨೫

ವ॥ ಎಂದು ಪರಮಭಾಗವತಂ ಶುಭಧ್ಯಾನ ಪರಾಯಣನಾಗಿ,

ನಿಜದಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷಿದಕ್ಷಿಣ
ಭುಜಪರಿಘಸ್ಪಂದಮೊಗೆಯೆ ವನಮೃಗಶಕುನಿ ।
ವ್ರಜಶಕುನಂ ಶುಭಮೆನೆ ಪವ
ನಜವಾನ್ವಿತರಥದಿನೆಯ್ದಿದಂ ಗೋಕುಲಮಂ ॥ ೨೬

ಗೋಪಸ್ತ್ರೀದಧಿಮಂಥನಶ್ರಮಹರಂ ಗೋದೋಹನಕ್ಷೀರಧಾ
ರಾಪಾತೋತ್ಥಲವಾಪಹಾರಪಟು ಸದ್ಯಸ್ತಪ್ತಸರ್ಪಿಸ್ಸುಗಂ ।
ಧೋಪೇತಂ ಸುಳಿಯಲ್ ವಿಭಾತಪವಮಾನಂ ಪೊಕ್ಕನಕ್ರೂರನಂ
ದಾಪೊಬ್ಬುತ್ಸವದಿಂದೆ ವತ್ಸಕುಲಹಂಭಾ ಘೋಷಮಂ ಘೋಷಮಂ॥ ೨೭

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ನಂದಗೋಪನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ವರೂಥದಿಂ ಪ್ರಾಂಗಣತಳಕ್ಕವತರಿಸಿ,

ಭುಜಯುಗಮಾದೊಡಂ ಭುಜಚತುಷ್ಟಯಮೆಂಬಿನಮೊಪ್ಪುತಿರ್ಪುವಾ
ಭುಜದೊಳ್ ಶಂಖಚಕ್ರನಳಿನೀಗದೆಗಳ್ ತೊಡರ್ದಂತೆ ಸೌಷ್ಠವಂ ।
ಭಜಿಯಿಸಿದತ್ತು ಕೌಸ್ತುಭಮನಾಂತವೊಲಿರ್ದುದು ವಕ್ಷಮಂತೆ ನೀ
ರಜದಳಲೋಚನಂಗಳಸೆದಿರ್ದಪುವೀತನೆ ಕೃಷ್ಣನಾಗನೇ ॥ ೨೮

ವ॥ ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ಭಾವಿಸಿ,

ಗೋದೋಹನಲೀಲೆಯೊಳ
ಬ್ಜೋದರನಿರೆ ಕಂಡು ದಾನಪತಿ ಸಂತಸದಿಂ ।

ದಾದಿಸ್ವರೂಪದಿಂ ಚೆ
ಲ್ವಾದುದು ಲೀಲಾಸ್ವರೂಪಮೆಂದೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ॥ ೭೯

ವ॥ ಅಂತು ಸಂತೋಷದಿಂದಕ್ರೂರಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದುಂ ಭಕ್ತಜನಮನೋನಿವಾಸಂ ವಾಸುದೇವಂ ಗೋದೋಹನವಿನೋದಮಂ ಮಾಣ್ದು ಗೋಪಾಲವಿಭೂಷಣವಿಲಾಸಮೆಸೆವಿನಮಿದಿರೆಬ್ದು ವೆಂದು,

ಹೃಷ್ಟತೆಯಿಂದಕ್ರೂರಂ
ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗೆ ಕಾರುಣ್ಯಸುಧಾ ।
ವೃಷ್ಟಿ ಪಸರಿಸಿದುದೆನೆ ನಿಜ
ದೃಷ್ಟಿಪ್ರಭೆ ನಿಮಿರೆ ನೋಡಿದಂ ಕಮಳಾಕ್ಷಂ ॥ ೮೦

ಆರಿಂತುಧನ್ಯರೆನಲ
ಕ್ರೂರಂ ತಾಂ ಪಡೆದನೆಂತು ಬಯಸಿದನಂತಾ ।
ಶೌರಿಯ ಕರಸಂಸ್ಪರ್ಶನ
ಕಾರುಣ್ಯನಿರೀಕ್ಷಣಪ್ರಸಾದೋಕ್ತಿಗಳಂ ॥ ೮೧

ವ॥ಅನ್ನೆಗಂ,

ರಾಗದೆ ಬಂದಿದಿರೆಬ್ದ
ಭ್ಯಾಗತಪೂಜೆಯನೊಡರ್ಚಿ ನಂದಂ ನುಡಿದಂ ।
ಸ್ವಾಗತಮೆ ಸುಖಮೆ ಭವದೀ
ಯಾಗಮದಿಂ ಸುದಿನಮಾದುದಿಂದಿನ ದಿವಸಂ ॥ ೮೨

ವ॥ ಎಂದು ಸಂಭಾಷಣಂಗೆಯ್ದು ನಂದಗೋಪನ ಮುಖಾರವಿಂದಮಂ ನೋಡಿ ದಾನವಲ್ಲಭನಿಂತೆಂದಂ:—

ಏತೆಱದ ತಪೋದಾನ
ವ್ರಾತದೊಳೇಂ ಮೊಗ್ಗಿ ನಂದ ನೀನೀತ್ರಿಜಗ ।
ತ್ರಾತಂಗೆ ಜಳಧಿಶಾಯಿಗೆ
ತಾತನೆ ಆದೊಂದು ಪೆಂಪಜಂಗಮಲಭ್ಯಂ ॥ ೮೩

ರೂಡಿಯುನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಮರವಾತ್ಸಗವಿಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯಶಕ್ತಿ ಕೈ
ಗೂಡಿವುದೀಕೆಗಬ್ಧಿಶಯನಂ ಗಡ ನಂದನನೀಮನೋಹರ ।
ಕ್ರೀಡನನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೊಲೆಯೂಡಿದ ತಳ್ತುಮರ್ದಪ್ಪಿದೊಲ್ದು ಮು
ದ್ದಾಡಿಸಿದೀಭವತ್ಸತಿ ಯಶೋದೆ ಕುಲಕ್ಕೆ ಯಶೋದೆಯಲ್ಲಳ್॥ ೮೪

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದನಂತರಂ,

ಭುವನೋತ್ಸಾಹಕರಂ ಧನುರ್ಮಹಮದರ್ಕಂ ಪಾಲ್ಕೊಸರ್ ತುಪ್ಪಮಂ
ಬಿವನುಯ್ದೀವುದು ಪೋಗಿ ನೀನಖಿಲಗೋಪಾಲಾನ್ವಿತಂ ನಂದ ಮುಂ ।
ದಿವರಂ ರಾಮಮುಕುಂದರಂ ರಥದ ಮೇಲಿಟ್ಟುಯ್ದಪೆಂ ನೋಡ್ಕೆ ಪ
ರ್ವವನೀಬಾಲಕರೆಂಬಿದರ್ಕೆ ಬೞಮಂದೆಂ ಭೋಜರಾಜಾಜ್ಞೆಯಿಂ ॥೮೫

ಎನೆ ಮಿಕ್ಕು ಮನದೆ ಕೊಂಡಸು
ರನ ಪೊರೆಗಾತ್ಮಜರನಟ್ಟುವೆಡೆಗುತ್ತರಮೊಂ ।
ದಿನಿಸು ಪೊೞಮಡದೆ ಬಿಡೆ ಕ
ಣ್ಬನಿ ಪೊೞಮಟ್ಟುವು ಯಶೋದೆಗಂ ನಂದಂಗಂ ॥ ೮೬

ವ॥ ಅಂತಿರ್ದಂರನಕ್ರೂರಂ ದರಸ್ಮಿತವದನಾರವಿಂದನಾಗಿ ನೋಡಿ,

ಈತರುಣರನೆಂತಟ್ಟುವೆ
ನಾತೀಕ್ಷ್ಣಂ ಕಂಸನಲ್ಲಿಗೆಂಬೊಂದು ಭಯಾ ।
ಕೂತಂ ಬೇಡಟ್ಟಿದೊಡೇ
ನೀತಂಗಳನಾದಿಮಧ್ಯನಿಧನರವೋಘಂ ॥ ೮೭

ಭುವನಂ ಸಹಸ್ರಶತವಾ
ದವೞಯೆ ನಿಲ್ವಾಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನುಮಂ ನುಂ ।
ಗುವದೊಂದು ಮಹಾಪ್ರಳಯಮ
ನವಯವದಿಂ ನುಂಗಿ ನೊಣೆವ ಹರಿಗರಿದುಂಟೇ ॥ ೮೮

ಆಕಥೆಗಳನಱಿಯದೊಡೇ
ನೀಕೃಷ್ಣನ ಜಯಮನೀಗಳಱಿಯಿರೆ ಕಡುಕೆ ।

ಯದ್ದಾ ಕೇಶಿಧೇನುಕರ್ಕಳ
ನೇಕಾಂಗದೆ ಗೆಲ್ದುದಲ್ಲವೇ ದೃಷ್ಟಾಂತಂ ॥ ೮೯

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದು ನಂದಗೋಪನುಮಂ ಯಶೋದೆಯುಮಂ ನೆಂತಾನುಮೊಡಂಬಡಿಸಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣರನೊಡಗೊಂಡುಯ್ಯಲುದ್ಯೋಗಿಸಿರ್ಪುದಂ ಕಂಡು,

ವನಜಾತಾಕ್ಷನನುಯ್ದ ಗಲ್ಬುವುದಱಿಂದಕ್ರೂರನಾಗಿರ್ದು ಮಾ
ಣ್ದನೆ ಹಿಂದೋಳರವಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ್ಗೆ ತಣ್ಣಾಳಿಗೆ ।
ನ್ನೆನಸುಂ ಕ್ರೂರತೆಯಂ ನೆಗೞ್ದಪನೋಽಕ್ರೂರನೆಂತಾದನೀ
ತನತಿಕ್ರೂರನಮೋಘಮೆಂದರಱಿಲಿಂದಕ್ರೂರನಂ ಗೋಪಿಯರ್ ॥ ೯೦

ದಿತಿಸುತನ ರಾಜಧಾನಿಯ
ಚತುರೆಯರಂ ಕಂಡೊಡೆಮ್ಮನೀಗ್ರಾಮ್ಯೆಯರಂ ।
ದಿತಿಜಾರಿ ನೆನೆಗುಮೇ ಮಾ
ಳತಿಗೆಱಗಿದ ತುಂಬಿ ನೆನಗುಮೇ ಮಿಕ್ಕಲರಂ ॥ ೯೧

ಆನಗರಮನಿಂ ಪೊಕ್ಕೊಡೆ
ದಾನವರಿಪು ಗೋಪಪಳ್ಳಿಯುಂ ನೆನೆದಪನೇ ।
ಮಾನಸದೊಳಿರ್ಪ ಹಂಸಂ
ತಾನಿತರಸರೋಜಷಂಡಮಂ ನೆನೆದಪುದೇ ॥ ೯೨

ಇಂತಪ್ಪಸುಭಗರೂಪನ
ನಂತನನಿಂ ಕಂಡರಪ್ಪೊಡಾಕಂಸಪುರೀ ।
ಕಾಂತೆಯರೇಂ ಬರಲೀಗುಮೆ
ತಂತಮ್ಮ ವಿಳಾಸನಿಗಡದಿಂ ಸೆಱೆಗೆಯ್ವರ್ ॥ ೯೩

ಸೋಗೆ ಕಚಂ ಸುರಧನು ಭೂ
ಷಾಗಣಮಚಿರಾಂಶುವಕ್ಷಿ ಬೆಮರ್ವನಿ ಮಱೆ ತಾ ।

ನಾಗಿರೆ ಪೆಱತೊರ್ಬಳ್ ಮೇ
ಘಾಗಮಲಕ್ಷ್ಮಿವೊಲುಪೇಂದ್ರನಂ ಬಗೆಗೊಂಡಳ್ ॥ ೯೪

ಕರಯುಗಳಂ ತೆರೆ ಶೃಂಗಾ
ರರಸಂ ನೀರ್ ನಿಮ್ನನಾಭಿ ಸುೞಿಯಾಗೆ ತನೂ ।
ದರಿಪೆಱತೊರ್ವಳ್ ನದಿಯುಂ
ತಿರೆ ಜಳಶಯನನ ಮನಕ್ಕೆ ಸುಖಮಂ ಪಡೆದಳ್ ॥ ೯೫

ಘನಜಘನಕೃತಕಗಿರಿಯಿಂ
ಸ್ತನಫಲದಿಂ ಬಾಹುಲತಿಕೆಯಿಂ ಪಿಕರವದಿಂ ।
ವನಮಾಲೆಯುಂದದಿಂದಂ
ವನಮಾಲಾಧರನೊಳೊರ್ವಳೊಲವಂ ಪಡೆದಳ್ ॥ ೯೬

ಕುಂತಳಭೃಂಗಂ ನೇತ್ರಲ
ತಾಂತಂ ನಿಜಸೌರಭಂ ವಿಲಾಸಸ್ಥಿತಿ ಚೆ ।
ಲ್ವಂ ತಳಯೆ ಮಾಧವೀಲತೆ
ಯಂತಿರೆ ಮಾಧವನನೊರ್ಬವಧು ರಂಜಿಸಿದಳ್ ॥ ೯೭

ವ॥ ಅಂತು ಗೋಪಿಯರ್ ತಮತಮಗೆ ನೆರೆದು ನೋಡುತ್ತುಮಿರೆ,

ಬಡನೇಱ ರಥಮನಗ್ರಜ
ನೊಡವರಲಕ್ರೂರನೊಡನೆ ಹರಿ ಪೋಱಮಡಲಾ ।
ಗಡೆ ಪೋಱಮಟ್ಟುದದೊರ್ವಳ
ನಿಡುಸುಯ್ಲ್ಲ ಸಮೀರನೊಡನೆ ಜೀವಸಮೀರಂ ॥ ೯೮

ವ॥ ಮತ್ತಮಂತಂತೆ ಕಿಱಿದಂತರಮಂ ದೇವಕೀನಂದನಸ್ಯಂ
ದನಂ ನಡೆಯೆ,

ಬಡನೆಯ್ದಿದುವಲರ್ಗಣ್ಗಳ್
ಬಿಡದೆ * ಮನಂ ಪೋಯ್ತು ಮನದ ಪಿಂತಣೆ ಧೈರ್ಯಂ ।

* ಕ. ಖ. ಗ.—ಬಡನೆಯ್ದುವಲರ್ಗಣ್ಗಳ್ ಬಿಡಿದು.

ನಡೆಗೊಂಡುದು ಧೈರ್ಯದ ಬೆಂ
ಬಿಡಿದೊರ್ವಳ ಜೀವಮಿರದೆ ಪೋದತ್ತಾಗಳ್ ‖ ೯೯

ವ‖ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ವಿಯೋಗಂ ತನಗೆ ದುಸ್ಸಹ ಮಾಗೆ,

ಪೊಡೆಯಲರಾತನಕ್ಷಿಗವಗೋಚರಮಾಗಿರೆ ನಿಟ್ಟಿಸೋಡಿ ಧೀಂ
ಕಿಡುವ ರಥಧ್ವಜಾಗ್ರಮನದುಂ ಮಸುಳುತ್ತಿರೆ ತೇರ ಧೂಳಿಯಂ ।
ಬಿಡೆ ನಡೆ ನೋಡಿ ಧೂಳಿಯುಮಡಂಗಿರೆ ಕೃಷ್ಣನ ತೇರ ಧೂಳಿಯು
ಪ್ಪೊಡಮಿರದಾಯ್ತೆನುತ್ತಬಳ್ ಧೂಳಿವಿಡುತ್ತಿರೆ ಬಾಯ್ಪುಲುಂಬಿದಳ್‖

ನಯನಕ್ಕೆ ಗವ್ಯನಲ್ಲಂ
ಪ್ರಿಯಂ ಮನೋಗವ್ಯನೀಕ್ಷಿಪೆಂ ಮನದೊಳ್ ಶೌ ।
ರಿಯನೆಂದು ನಿಮೀಲಿತನಯ
ನೆಯುಮೊರ್ಬಳ್ ಗೋಪಿ ಯೋಗರೂಢೆವೊಲಿರ್ದಳ್ ‖ ೧೦೧

ವ‖ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲಕ್ರೂರಂ

ತರುಪಟಲೀಪಿನದ್ಧವನರಾಜಿಯುನಲ್ಲಿ ವನೇಚರೀವನೇ
ಚರಜನಲೀಲೆಯಂ ಶರಭಸಿಂಧುರಸಿಂಹತರಕ್ಷುಮುಖ್ಯಭೀ ।
ಕರವನಸತ್ತ್ವಸಂಭ್ರಮಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ತೋಱುತುಮಚ್ಯುತಂಗೆ ಚೆ
ಚ್ಚರಮಿರದೆಯ್ದಿದಂ ಜಗುನೆಯಂ ಮಧುರೋಪವನಾಂತರಸ್ಥಮಂ ‖೧೦೨

ವ‖ ಅಂತೆಯ್ದಿ ವನಪವನ ಲೋಲತ್ಕಲ್ಲೋಲದೊಳಂ, ವಿಸ್ಫುರತ್ಫೇನದೊಳಂ, ಚಳಚ್ಚೆಳಿಚಿಮದೊಳಂ, ವಿಲುಠತ್ಕಮಠದೊಳಂ, ಜೃಂಭತ್ಕುಂಭೀರದೊಳಂ, ಪ್ರೇಂಖಚ್ಛಂಬಿದೊಳಂ, ವಿರುವತ್ಕುರವದೊಳಂ, ಗುಂಜತ್ಕುಂಜದೊಳಂ. ಭ್ರಮದ್ಭ್ರಮರದೊಳಂ, ಸಂಸನತ್ಕಳಹಂಸದೊಳಂ, ಚಂಚತ್ಕ್ರೌಂಚದೊಳಂ, ರಾರಟತ್ಕಾರಂಡದೊಳಂ, ರಂಗದ್ರಥಾಂಗದೊಳಂ, ಅತಿ ಮನೋಹರಮಾದ ಯಮುನಾಹ್ರದದ ಪರಿಸರ

ಪ್ರದೇಶದೊಳಕ್ರೂರಂ. ನಿಜವರೂಥಮಂ ನಿಲಿಸಿ, ನೀವೀ ರಥದಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಂ, ಆಂ ಮಾಧ್ಯಾಹ್ನಿಕಾನುಷ್ಠಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಬಂದಪೆನೆಂದು ವಸುದೇವನಂದನರ್ಗೆ ಪೇೞ್ದು, ಆಪ್ರದಿನಿಯೊಳ್ ಯದುಕುಲಾವನಘ* ಮರ್ಷಣಂಗೆಯ್ದಿರ್ಪುದುಮಲ್ಲಿ,

ಅನಿಮೇಷರ್ ಸುತ್ತುಗೊಂಡಿರ್ಪನಮಖಿಲಮರುದ್ವಂದಿಗಳ್ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿ
ರ್ಪನಮೆತ್ತಂ ದೇವಯೋಗಿಪ್ರತತಿ ಜಯಜಯಧ್ವಾನಗರ್ಭಾಸ್ಯಮಾಗಿ ।
ರ್ಪನಮಿರ್ದಂ ಶ್ರೀಸನಾಥಂ ಫಣಿಪತಿಶಯನಂ ಶಂಖಚಕ್ರಾಂಕಹಸ್ತಂ
ವನಮಾಲಾಕೌಸ್ತುಭಾದ್ಯಾಭರಣಯುತ ನನಂತಾರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶಂ॥

ಆಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನೊಳೊಸೆ
ದಾಲೋಚಿಸುತುಂ † ಯದೃಚ್ಛೆಯಿಂದಂ ತದ್ಗ ।
ರ್ಭಾಲಯಮಂ ನಾಭ್ಯಂಬುಜ
ನಾಳದ ಮಾರ್ಗದೊಳೆ ಪೊಕ್ಕು ವಿಸ್ಮಿತಚಿತ್ತಂ ॥ ೧೦೪

ವನಜೋದರನುದರದ ಲೋ
ಕನಿಕಾಯದೊಳಾತನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ದಿವ್ಯವಿಲೋ ।
ಚನನುಂ ಕಾಮಾಕೃತಿಯಿಂ ‡
ಮನೋಜವಾನ್ವಿತನುಮಾಗಿ ನಡೆದಕ್ರೂರಂ ॥ ೧೦೫

ಗೋಲೋಕಸತ್ಯಲೋಕತ
ಪೋಲೋಕಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಜನಲೋಕದಿವಾ ।
ಕೋಲೋಕಧ್ರುವಲೋಕಮ
ನೇೞುಮನೇೞಧರಲೋಕಮಂ ನೆಱೆ ಕಂಡಂ ॥ ೧೦೬

ದಿಗಿಭಮನೆಂಟುಮನೆಣ್ಬರ್
ದಿಗಧಿಪರಂ ದ್ವೀಪಮೇೞನೇೞುಂ ಕಡಲಂ ।

---

* ಕ—ಯದುಕುಲಾವರನಘ. † ಮೊ—ಅ—ಕಾಂತನನೊಸೆದಾಲೋಕಿಸುತಂ. ‡ ಮೊ—ಅ—ಕಾಮಾಕೃತಿಯುಂ.

ನಗಕುಲಮಂ ಹಿಮವದ್ವಿಂ
ಧ್ಯಗಂಧಮಾದನಹರಾದ್ರಿಯುತಮಂ ಕಂಡಂ ॥ ೧೦೭

ಭೂತಳಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಮಂ
ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಂಡಲಪರೀತಮಂ ಗಗನವಿನಿ ।
ರ್ಧೌತಶಿಖಂಡಮನಮರ
ವ್ರಾತಾಶ್ರಯಮಂ ಸುಮೇರುಗಿರಿಯಂ ಕಂಡಂ ॥ ೧೦೮

ಉಶನನನಮರ್ತ್ಯಗುರುವಂ
ಪಿಶಾಚಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರಂ ದ್ವಾ ।
ದಶಮಾರ್ತಂಡರನೇಕಾ
ದಶರುದ್ರರ ನಷ್ಟವಸುಗಳಂ ನೆಱೆ ಕಂಡಂ ॥ ೧೦೯

ವಿವಿಧನದೀನಿವಹಮುಮಂ
ವಿವಿಧಮಹಾರಣ್ಯತತಿಯುಮಂ ವಿವಿಧಮುನಿ ।
ಪ್ರವರರುಮಂ ವಿವಿಧಕ್ಷೇ
ತ್ರವರ್ಗಮುಮನಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗಿಳಯೊಳ್ ಕಂಡಂ ॥ ೧೧೦

ನಿಖಿಳಜನಪದಮುಮಂ ನಗ
ರಖೇಡಖರ್ವಡಮಡಂಬನಿಗಮದ್ರೋಣಾ ।
ಮುಖಪತ್ತನಾಗ್ರಹಾರಾ
ದ್ಯಖಿಳಮಹಾಗ್ರಾಮಕೋಟಿಗಳುಮಂ ಕಂಡಂ ॥ ೧೧೧

ಗಣನಾತೀತಮಹಾಕ್ಷೌ
ಹಿಣೀಬಲಂ ಬೆರಸು ತಮ್ಮೊಳೋರೊರ್ವರ ಮೇ ।
ಲಣಿಯರಮುತ್ತುವ ಮುತ್ತುವ
ಪೊಣರ್ವ ಕಱುತ್ತಿಱಿವನೇಕನೃಪರಂ ಕಂಡಂ ॥ ೧೧೨

ವ॥ ಅಂತನಂತ * ಭುವನಾಂತರಮಂ ತೊೞಲ್ದು ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಾ
ಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ದಾನವಲ್ಲಭನಿದೆಂತಹಿಶಯನಂ ಕಾಳಿಂದಿಯೊಳರ್ದನೆಂತಾತ

* ಖ.—ಅನಂತರಂ.

ನುದರದೊಳಂಪೊಕ್ಕಂಅಲ್ಲಿಚತುರ್ದಶಭುವನವಿರ್ದುದೆಂತೆಂತೀಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಂತರಾಳಮನೊಂದೆ ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ತೊಟಲ್ದನೆಂತೆನಗಿನಿತುಂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಾದುದಿನ್ನಾವುದು ಕೃತ್ಯಮೆಂದು ನಿಜಾಂತರಂಗದೊಳ್ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ಪಿನಂ, ಬರ್ಪೊದಲೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಯಮುನಾಹ್ರದದೊಳಘಮರ್ಷಣಮಿರ್ದ ತೆಱನಾದುದುಮನಾಸಲಿಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇಷಾಹಿಶಯನನಾಗಿ ದೇವರೂಪಮನುಡುಗಿ ಕೃಷ್ಣನಿರ್ದುದುಮಂ ಕಂಡು ರಥದ ಮೇಲಿರ್ದ ಕೃಷ್ಣನೆತ್ತಬಂದನೆಂದು ನಿಳ್ಕಿ ಪೊಱಗಂ ನೋಡಿ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಯಿಂ ರಥದ ಮೇಲಿತ್ತಲ್ ಕೃಷ್ಣನಿರ್ದುದಂ ಕಂಡು ಸಂತುಷ್ಟಮಾನಸನನುಷ್ಠಾನಮಂ ತೀರ್ಚಿ ಬಂದು ವಿಕಸಿತಮುಖಾರವಿಂದನಾಗಿ ಪೊಂದೇರ ಮೇಲಿರ್ದ ವಸುದೇವನಂದನರ್ಗೆ ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಯಾಗಿ,

ಲಲಿತರಗಳೆ.

ದೇವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಜಯ |
ದೇವ ನಿಜಮಹಿಮಚಕಿತಾಗಮಕಳಾಪ ಜಯ |
ದೇವ ಯೋಗೀಶ್ವರಮನೋಗಮ್ಯಮಾನ ಜಯ |
ದೇವ ಪುರುಷತ್ರಯಾಕಾರಪ್ರಧಾನ ಜಯ |
ದೇವ ಜನನಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಮೌಘಹೇತು ಜಯ |
ದೇವ ಭಕ್ತಾಘವನದವಧೂಮಕೇತು ಜಯ |
ದೇವ ಚಂದ್ರಾರ್ಕಗಗನಾದ್ಯಷ್ಟಮೂರ್ತಿ ಜಯ |
ದೇವ ಮಧುಕೈಟಭಪ್ರಳಯುಕ್ಷಮವರ್ತಿ ಜಯ |
ದೇವ ನಿಜಕುಕ್ಷಿನಿಕ್ಷಿಪ್ತತ್ರಿಲೋಕ ಜಯ |
ದೇವ ವಿನತಾಪ್ರಿಯತನೂಭವಪತಾಕ ಜಯ |
ದೇವ ಶೇಷೋರಗವರಾನಲ್ಪತಲ್ಪ ಜಯ |
ದೇವ ವಕ್ಷೋರುಚಿರಕೌಸ್ತುಭಾಕಲ್ಪ ಜಯ |

ದೇವ ಚಂಪಕರುಚಿರಪೀತಪಟಲೀಲ ಜಯ ।
ದೇವ ಮಂಡಿತಮಕರಕುಂಡಲಕಪೋಲ ಜಯ ।
ದೇವ ವನಮಾಲಾಸ್ಫುರದ್ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ಜಯ ।
ದೇವ ನೀಲೋತ್ಪಲದಳಶ್ಯಾಮಗಾತ್ರ ಜಯ ।
ದೇವ ನಂದಕಗದಾಶಂಖಚಕ್ರಾಂಕ ಜಯ ।
ದೇವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಚನೋತ್ಪಲಶಶಾಂಕ ಜಯ ।
ದೇವ ವಿಕಸಿತಪುಂಡರೀಕದಲನಯನ ಜಯ ।
ದೇವ ಪೀಯೂಷಪಾರಾವಾರಶಯನ ಜಯ ।
ದೇವ ಸತತಾನತಸಮಸ್ತಸುರಯೂಥ ಜಯ ।
ದೇವ ಸಂಸ್ತವಮುಖರಮುನಿಗಣಸನಾಥ ಜಯ ।
ದೇವ ಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶವಿಮಳ ಜಯ ।
ದೇವ ವಾಕ್ಪತಿಭೃಂಗಯುತನಾಭಿಕಮಳ ಜಯ ॥
ದೇವ ದಿವಿಜಾರ್ಥಕೃತವಿವಿಧಾವತಾರ ಜಯ ।
ದೇವ ಸಂಸಾರನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರ ಜಯ ।
ದೇವ ದುರ್ಧರತಮೋದೈತ್ಯಮದಹರಣ ಜಯ ।
ದೇವ ಸಮುದಗ್ರಮಂಥಾಚಲೋದ್ಧರಣ ಜಯ ।
ದೇವ ಸಂಹಾರಿತಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷವೀರ ಜಯ ।
ದೇವ ಸಂದಾರಿತಹಿರಣ್ಯಕಶರೀರ ಜಯ ।
ದೇವ ಬಲಿಬಂಧನೋಚ್ಛೃಂಖಲಾಕಾರ ಜಯ ।
ದೇವ ದಶಕಂಠಕಂಠದ್ರುಮಕುಠಾರ ಜಯ ।
ದೇವ ಹೈಹಯಬಾಹುಗಹನದವದಹನ ಜಯ ।
ದೇವ ದನುಜಾಹತಸುದರ್ಶನೋದ್ಯಮನ ಜಯ ।
ದೇವ ನುತದೇವಕೀಗರ್ಭಪ್ರಸೂತ ಜಯ ।
ದೇವ ಮಹಿಮಾಸ್ಪದಹಲಾಯುಧಸಮೇತ ಜಯ ।
ದೇವ ವಸುದೇವಹರ್ಷಾಂಬುನಿಧಿಚಂದ್ರ ಜಯ ।
ದೇವ ಯದುಕುಲಮಹೋತ್ಪಲವಾಸರೇಂದ್ರ * ಜಯ ।

* ಮೂ—ಅ—ಪದ್ಮಿನೀವಾಸರೇಂದ್ರ.

ದೇವ ನಂದಿತನಂದಗೋಪಪ್ರಮೋದ ಜಯ ।
ದೇವ ಶೈಶವಕೇಳಿತೋಷಿತಯಶೋದ ಜಯ ।
ದೇವ ಪರಿಪೀತಖಲಪೂತನಾಜೀವ ಜಯ ।
ದೇವ ವಿಘಟಿತಶಕಟಕುಟಿಲಪ್ರಭಾವ ಜಯ
†
ದೇವ ನಿರ್ಮೂಲಯಮಳಾರ್ಜುನೋರ್ವೀಜ ಜಯ ‡ ।
ದೇವ ಚಾಳಿತಕಾಳಿಯವ್ಯಾಳರಾಜ ಜಯ ।
ದೇವ ಧೇನುಕಮಾಂಸಹೃಷ್ಟರಣಭೂತ ಜಯ ।
ದೇವ ಕೇಶಿಪ್ರಾಣತುಷ್ಟರವಿಜಾತ ಜಯ ।
ದೇವ ವೃಷಭಾಕಾರದನುಜರವಿರಾಹು ಜಯ ।
ದೇವ ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧಾರಪಟುಬಾಹು ಜಯ ।
ದೇವ ಚೇತೋಗುಪ್ತಕಂಸವಧರೋಷ ಜಯ ।
ದೇವ ಹೇಳಾರಚಿತಗೋಪಾಲವೇಷ ಜಯ ।
ದೇವ ಸುಸ್ನಿಗ್ಧತರಬರ್ಹಾವತಂಸ ಜಯ ।
ದೇವ ಸಂತತವೇಣುವಾದ್ಯಪ್ರಶಂಸ ಜಯ ।
ದೇವ ಗೋಪಾಂಗನಾಮಾನಸಮರಾಳ ¶ ಜಯ ।
ದೇವ ಗೋಪಾಂಗನಾನಯನಝಷಜಾಳ ಜಯ ।
ದೇವ ಗೋಪಾಂಗನಾಸ್ತನತರಲಹಾರ ಜಯ ।
ದೇವ ಗೋಪಾಂಗನಾಮಣಿಕರ್ಣಪೂರ ಜಯ ।
ದೇವ ಗೋಪಾಂಗನಾಕನಕಕಟಿಸೂತ್ರ ಜಯ ।
ದೇವ ಗೋಪಾಂಗನಾಭುಜಮಕರಪತ್ರ ಜಯ ।
ದೇವ ಗೋಪಾಂಗನಾಮೃಗಮದಲಲಾಮ ಜಯ ।

---

† ಖ. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ—ದೇವದುರ್ವೃತ್ತವಾತಾಸುರವಿಘಾತಿ ಜಯ । ದೇವ ನಗದನುಜಸಂಹರಣವಿಕ್ರಮಣ ಜಯ । ದೇವ ಗೋಪಾಂಗನಾನಿತ್ಯೋತ್ಸವಾತ್ಮ ಜಯ । ದೇವಕಾರುಣ್ಯಾಬ್ಧಿ ಭಕ್ತಸಂಸಾರಿಜಯ । ಎಂದು ಅಧಿಕಪಾಠವಿದೆ.

‡ ಖ. ದೇವಯಮಳಾರ್ಜುನವಿಶಾಪಕ ವಿನೋದಿಜಯ.

¶ ಕ. ಖ. ಗ.—ಹೃದ್ಯನ್ಮರಾಳ.

ದೇವ ಗೋಪಾಂಗನಾಕಚಕುಸುಮದಾಮ ಜಯ ।
ದೇವ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ನಮಸ್ತೇ ನಮಸ್ತೇ ॥ ೧೧೩

ವ॥ ಎಂದಭಿಷ್ಟುತಿಗೆಯ್ದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿ,

ನಿಜಲೀಲಾಗತಿಯಿಂದೆ ಬರ್ಪುದು ಪೊಟಿಲ್ಗಂ ಪೋದಪೆಂ ಭೋಜಭೂ
ಭುಜನೆನ್ನಂ ಬರವಾರ್ಗೆವೆಂದು ಸ್ವರಥಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೋದಂ ಚಲ
ದ್ಧ್ವಜನಕ್ರೂರನನಂತರಂ ಕಿಱಿದುಬೇಗಂ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿರ್ದನ
ಗ್ರಜಯುಕ್ತಂ ಮಧುರಾಪುರೋಪವನದೊಳ್ ಶ್ರೀದೇವಕೀನಂದನಂ॥೧೧೪

ಇದು ಸಮಸ್ತ ಕಮಲಭವಾಂಡಮಾಲಾಘಟೀಘಟಿತಾರಘಟ್ಟಘಟನಾ
ಸ್ವತಂತ್ರನಿಜಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣಚಕಿತಸಕಲಾಮ್ನಾಯತಂತ್ರ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಶ್ರೀಪಾದಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಸುಕವೀಂದ್ರರುದ್ರ
ಪ್ರಣೀತ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥವಿಜಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ
ದೊಳ್ ರಾಸಕೇಳಿ ವೃಂಗವಾಸುರಸಂಹ
ರಣ ಕೇಶಿಮಥನಾಕ್ರೂರದರ್ಶನ
ಯಮುನಾಹ್ರದವರ್ಣನಂ
ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ ಕಂಸಪುರಾ
ಲೋಕನಕೌತುಕರಸೋದಯಂ ವೀರರಸೋ।
ದ್ರೇಕಕ್ಕೆಡೆಗುಡೆ ಬಲಭ
ದ್ರೀಕೃತನಾದೈತ್ಯಬಳನ ಪೊಟ್ಟಗ್ಗೆಯ್ದುಂದಂ ॥ ೧

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ನಗರದ್ವಾರಮಂ ಪುಗುವಲ್ಲಿ,

ವಿಪುಲೋದ್ವೃತ್ತಸ್ವರ್ಣಕೋಟಾಕಟಿಘನಪರಿಖಾಕಾಂಚಿ ತುಂಗಧ್ವಜಾಲೋ
ಲಪಟೀಸಂವ್ಯಾನೆ ದೇವಾಲಯಕಳಶಕುಚಾಭೋಗೆ ಸೌಧಾಂಶುಚಂದ್ರಾ।
ತಪಹಾಸದ್ಯೋತೆ ನಾನಾಮಣಿಮಯವಿಲಸತ್ತೋರಣಸ್ಫಾರಹಾರಾ
ಢ್ಯೆ ಪುರಶ್ರೀ ದೇವಕೀಪುತ್ರನ ಬಗೆಗೊಲವಂಬೀಱುತಿರ್ಪನ್ನವಾಗಳ್॥೨

ಸುರಧನುಪುಂಜವಿದಾಯ್ತು
ಚರಿದಲ್ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಮೇಲೆನಲ್ಕೆ ವಿಚಿತ್ರಾಂ।
ಬರಭಾರಂ ಬೆರಸಿದಿರೊಳ್
ಬರುತಿರ್ದಂ ರಂಗಕಾರನಸಿತಾಕಾರಂ ॥ ೩

ವ॥ ಅದಂ ಕಂಡು,

ಎಲವೆಲವೋ ರಜಕಾ ನಿ
ಲ್ಲೆಲೊ ಪೋದೊಡೆ ಕಂಸನಾಣೆ ಕಾರ್ಮುಕಮಹಮಂ।
ಗಲದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಕೈಗೆ
ಯ್ಯಲವೋಘಂ ಕುಡುವುದೆಮಗೆ ದಿವ್ಯಾಂಬರಮಂ ॥ ೪

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ರಂಗಕಾರಂ ನಿಜಾಂತರಂಗದೊಳ್ ಈ ಗೋಪಾಲ
ಬಾಲಕರ್ ವಿವೇಕಶೂನ್ಯರೆಂದು ಮುಗುಳ್ನಗೆಯುಂ ನಕ್ಕು,

ಪಟ್ಟಣದೊಳಿರ್ದಿರಲ್ಲಿರ್
ನೆಟ್ಟನೆ ನೀವಡವಿಯೊಳ್ ಮೃಗಂಗಳ ತೆಱದಿಂ ।
ಪುಟ್ಟದಿರಲ್ಲದೊಡೇಂ ಮತಿ
ಗೆಟ್ಟಱಿವಿರೆ ಕಂಸದೇವನುಡುವಂಬರಮಂ ॥ ೫

ಸಂಸಾರಸುಖಮನನುಪಮ
ಮಂ ಸುರಪಂ ಕಪ್ಪವಿತ್ತ ಮಡಿವರ್ಗಮನಾ ।
ವಂ ಸುಭಟನುಡುವನವನೇಂ
ಕಂಸಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಪುಟ್ಟದನೇ ॥ ೬

ವ॥ ಎನೆ ವನರುಹಾಕ್ಷಂ ಕನಲ್ದು,

ದನುಜೇಂದ್ರನ ಮಡಿವರ್ಗಮ
ನೆನಗೀಯದೊಡೂರ ಸಿರಿಗೆಸಗಂ ಬಡಿವೆ ।
ತ್ತನೆನಿಪ್ಪ ಜನದ ನಾಲ್ನುಡಿ
ನಿನಗಾಗಲ್ಕಸಗ ಪೊಯ್ಲು ಸವಿಯಂ ತೋರ್ಪಂ ॥ ೭

ವ॥ ಎಂದು ಜಡಿದು ನುಡಿದು,

ಇರದೆಯ್ದಿ ರಂಗಕಾರನೊ
ಳುರವಣೆಯಿಂ ಕೊಂಡಮೌಲ್ಯಮನಿಸಿದ ನೀಲಾಂ ।
ಬರಮಂ ರಾಮಂಗಿತ್ತೆಸೆ
ದಿರೆ ಕೃಷ್ಣನನರ್ಘ್ಯಪೀತವಸನಮನುಟ್ಟಂ ॥ ೮

ಎಳವಿಸಿಲೆಳಸಿದ ನೀಳಾ
ಚಳಶಿಖರದೊಳಸಿತಮೇಘವೆಳಸಿದ ತುಹಿನಾ ।
ಚಳಶಿಖರದೊಳೆಣೆಯೆನೆ ಹರಿ
ಬಳರೆಸೆದರ್ ಪೀತನೀಲಪಟಪರಿಧಾನರ್ ॥ ೯

ವ॥ ಅಂತು ಭುಜಬಲಾಡಂಬರದಿನಂಬರಂಗಳಂ ಕಳೆಯುಕೊಳ್ಳುದುಂ ಅಂಬರಂಬರಂ ಸಿಡಿಲ್ದೆದ್ದು ದುರ್ಧರತರಕೋಪಾಟೋಪದಿಂ

ಭಯಂಕರಾಕಾರನಾಗಿ ರಂಗಕಾರಂ ಸ್ವಕೀಯನಿಷ್ಠುರಭುಜಾಸ್ಫಾಲನ
ದಿನೀಗೋಪಾಲ ಬಾಲಕರಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆಂದು * ತಕ್ಕುವಿಕ್ಕು ಬರೆ,
ತಲವಜ್ರಘಾತದಿಂ ಮರ್ದಿಸಿ ರಜಕನನಾತ್ಮಪ್ರವೇಶಕ್ಕಿದೇ ವೆಂ
ಗಲವೆಂಬಂತಾಪುರದ್ವಾರದೊಳವನಡಗಿಂ † ಬುತ್ತಿಯಿಟ್ಟೆಲ್ವಿನಿಂ ಪೂ।
ವಲಿಗೆಯ್ದುಸ್ತಂಬುವಿಂ ಚೆಟ್ಟುಜಿದು ಕರುಳಿನಿಂ ತೋರಣಂಗಟ್ಟಿ ಕೋಲಾ
ಹಲನಾದಂ ಪೆರ್ಚೆ ಪೊಕ್ಕಂ ದನುಜನ ಪೊಬಲಂ ಸಾಗ್ರಜನ್ಮಂ ಮುಕುಂದಂ॥

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್,

ಅಂಬುಜದಳನೇತ್ರನ ಪೀ
ತಾಂಬರದೊಳ್ ಸೆಣಸಿ ಭೀತಿಯಿಂದೋಡಿದುದೀ।
ಕೆಂಬಿಸಿಲೆನೆ ಪಡುನೇಸಱ
ಕೆಂಬಿಸಿಲೆಸೆದತ್ತು ಗಿರಿಕುಜಾಗ್ರಸ್ಥಳದೊಳ್ ॥ ೧೧

ವ॥ ಆಗಳಾ ಪೂವಿನ ಪೊಚ್ಚಿನೊಳ್ ದೇವಕೀನಂದನಂ ಮಾಲೆಗಾಱ
ಗೇರಿಯೊಳ್ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತುಂ ಬರ್ಪಲ್ಲಿ,

ಉಟ್ಟ ನವಾಂಬರಕ್ಕಮರೆ ಪೂದೊಡವಂ ತುಡುವೊಂದು ಕೌತುಕಂ
ಪುಟ್ಟೆ ಮುರಾರಿಗೀಯಲರ ಕಂಪನೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಪೋಗಿ ನೀಂ।
ಕೊಟ್ಟೊಡಗೊಂಡು ಬರ್ಪುದೆನುತುಂ ದನುಜೇಂದ್ರನ ಮಾಲೆಗಾಱನೊ
ಳ್ಪಟ್ಟದ ದೂತನಂತಿದಿರೆವಂದುದು ಪುಷ್ಪಸುಗಂಧಮಾರುತಂ ॥ ೧೨

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದ ಮಂದಮಾರುತನ ಕಂಪುಮಂ ಮನದೆಗೊಂ
ಡಾಮಾರುತನ ಸೌರಭ್ಯದ ಬಟವಿಡಿದು ಮಾಲಾಕಾರಪರಿವೃಢನ ಮಂದಿ
ರಮಂ ಸಸಹೋದರಂ ದಾಮೋದರಂ ಪುಗುವುದುಮತಿಪ್ರಮೋದದಿಂದಿದಿ
ರ್ವಂದು ನಿಜಮಂದಿರೋಚಿತವಿಷ್ಟರಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ,

ಆಪುಷ್ಪಲಾವಕಪ್ರಭು
ಗೋಪಾಲಕನಪ್ಪ ನಂದಸುತನಂ ಕಂಡು।

---

* ಕ.ಗ.—ಮೆಱುಗಿಸುವೆನೆಂಬ. † ಕ.ಖ.ಗ.—ದ್ವಾರಮನವನಡಗಿಂ.

ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದು ಮ
ಹಾಪರಮಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದಂ ॥ ೧೩

ಹರಿಯಂ ಕಾಣ್ಬುದುಮಾದುದು
ಪರಮಜ್ಞಾತೆ ಪುಷ್ಪಲಾವಕಂಗಮಿದೊಂದ ।
ಚ್ಚರಿ ಕೃಷ್ಣನನುಗ್ರಹದಿಂ
ದೊರೆಕೊಳ್ಗುಂ ಝಡಿತಿಯಿಂದೆ ಪರಮಜ್ಞಾನಂ ॥ ೧೪

ಹರಿಯುಮನಂತೆ ರಾಮನುಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮುಂ ಮೃದುವಸ್ತ್ರದಿಂದಿವರ
ಪರಿವೃತರಾದರಿನ್ನೆಸೆವ ಪೂದೊಡವಂ ತುಡುಗೆಂದು ಚೆಚ್ಚರಂ ।
ವಿರಚಿಸಿದಂ ವಿಚಿತ್ರತರಮಪ್ಪಲರ್ವೆಚ್ಚಮನುನ್ಮದಾಳಿಯಂ
ಹರಿಬಲಭದ್ರರೀಕ್ಷಣಮದಾಳಿಗಳೊಲ್ದುಬಗುತ್ತುಮಿರ್ಪಿನಂ ॥ ೧೫

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ಮದನನ ಸುಗೆಂದಬಂಡಾ
ರದ ಪುಟಿಕೆಗಳೆನಿಸಿ ಕಂಪು ಮಿಗಮಗಿಪಲರ್ವ ।
ಚ್ಚದ ಪಡಲಿಗೆಗಳನೊಟ್ಟೈ
ಸಿದನವನಚ್ಯುತನ ಮುಂದೆ ಮಾಲಾಕಾರಂ ॥ ೧೬

ವ॥ ಅಂತು ಪೂವಿನ ಪಡಲಿಗೆಗಳಂ ಪಸರಿಸೆ, ಕೊಸಗಿನೆಸಳ ಕೇಸರಮಂ ತೊಡರ್ಚಿದ ತೋರಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮುಗುಳ್ಗಳಾರಂಗಳುಮಂ, ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಚೆನ್ನನಪ್ಪರಲನೊತ್ತರದೆ ಸುತ್ತಿ ತೆತ್ತಿಸಿದ ಕೈರವದ ಕರ್ಣಪೂರಂಗಳುಮಂ, ಎಡ್ಡವಾದ ಪಡ್ಡಳಿಯ ಕಿಱುನನೆಯ ಕೊನೆ ತರಂಬಿಡಿದು ತೋಱಿ ಮೊಱಿಂ ಧಾರೆಗಳನಳವಡಿಸಿದ ಕಿಂಕಿರಾತದೆಸಳ ಕಂಕಣಂಗಳುಮಂ, ಅಶೋಕೆಯ ಪಲ್ಲವಮಂ ನಡುವೆ ಕೀಲಿಸೆ ಲೀಲೆ ವಡೆದ ನಸುವಿರಿದ ಸೇವಂತಿಗೆಯ ಕೇವಣದುಂಗುರಂಗಳುಮಂ, ಎಡೆ ಯೆಡೆಗೆ ಸಜ್ಜುಕವೆನಿಸಿದ ಗೊಜ್ಜಗೆಯರಲ ಮಿಶ್ರದಿನುಪಾಶ್ರಯಂ ಬಡೆದ ಹೇಮತಾಮರಸದ ಮೊಗ್ಗೆಯ ತೋಳ್ಗಟ್ಟುಗಳುಮಂ, ಬಂ

ದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಬಂದುಗೆಯುಱಿನಂದಂಬೆತ್ತದಿಮುರ್ತ್ತೆಯು ನೆತ್ತಿವೆಂದಂ
ಗಳುಮಂ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಬೆರಸಿದ ಮರುಗದ ಕೋದ ಪಾದರಿಯು ಬಳಸಿದ
ತುಳಸಿಯು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಸಂಪಗೆಯು ಕುಟ್ಮಳದಿನಿಟ್ಟಳಂಗಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿಗೆ
ಸೆಯೆ ದಂಡೆಗಟ್ಟಿದ ಮಾಲತಿಯು ಮುಗುಳವನಮಾಲೆಗಳುಮಂ, ಬೇಱೆ
ವೇಱೆ ನೋಡಿ ಪೊನ್ನ ರನ್ನದ ತೊಡವುಗಳ್ಗೆ ಕಂಪುಂ ಮೆಲ್ಪುಮಾದಂತೆ
ಚೆಲ್ವಾದ ತೊಡವುಗಳೊಳಂ ನಿಜನಿಜಾಂಗರುಚಿಗೊಡಂಬಡುವ ಪೂದೊ
ಡವಂ ತಾನುಮಗ್ರಜನುಮೆಸೆಯೆ ಪಸದನಂಗೆಯ್ದು ಮಾಲಾಕಾರನಂ
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿ,

ಶ್ರೀ ನೆಲಸಿರ್ಕಖಂಡಿತಮೆನಲ್ ಪ್ರಿಯ ನಿನ್ನೊಳಮಂತೆ ನಿನ್ನ ಸಂ
ತಾನದೊಳಂ ಮನಂ ತಣಿಯೆ ನೀಂ ಸಿರಿಯೊಳ್ ನಲಿದಂತ್ಯದೊಳ್ ಸುಧಾಂ।
ಭೋನಿಧಿತಳ್ಪನೊಳ್ ನೆರೆವನಾಗೆನುತುಂ * ಬರವಿತ್ತು ಮಾಲಿಕಂ
ಗಾನಳಿನೇಕ್ಷಣಂ ತಳರ್ದನುತ್ಸವದಿಂ ಬೞಿಯಂ ಬಳಾನ್ವಿತಂ ॥ ೧೭

ಹರಿಬಲರಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದಾ
ದರದಿಂ ದೂಸಿಗರ ಕಂಚುಗಾಱರ ಬಳೆಗಾ।
ಱರ ತಂಬುಲಿಗರ ಮಣಿಗಾ
ಱರ ಗಂಧಿಗರಾವಣಂಗಳೊಳ್ ನಡೆತಂದರ್ ॥ ೧೮

ವ॥ ಅಂತು ನಡೆತಂದು ಗಟ್ಟವಳ್ತಿಯರ ಕೇರಿಯೊಳಗಣೆ ಬರ್ಪಲ್ಲಿ
ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ್ ಕಳಧೌತದ ಕೊಳವಿಗೆಗಳೊಳಂ, ರೂಪ್ಯದ ಕುಪ್ಪಿಗಳೊ
ಳಂ, ಪಳಿಕಿನ ಪುಟಿಕೆಗಳೊಳಂ, † ಹರಿನೀಲದ ನಾಳಿಗಳೊಳಂ, ಮೌಕ್ತಿ
ಕದ ಶುಕ್ತಿಕೆಗಳೊಳಂ, ಕೆಂಬರಲ ಸಂಬಳಿಗೆಗಳೊಳಂ, ಗರುಡೋದ್ಗಾ
ರದ ಪಚ್ಚೆಯ ಕರಡಿಗೆಗಳೊಳಂ, ತೀವಿದೆಸಿತಾನುಂ ತೆಱಿದ ಬಂಧುರಸು
ಗಂಧವಸ್ತುಸಂದೋಹಮಂ ಪಿಡಿದೊಡನೆ ಬರ್ಪ ಪರಿಚಾರಿಕಾನಿಕಾಯಂಬೆ
ರಸು ಸಾಯಂಕಾಲಶೃಂಗಾರಸಮಯಮೆಂದು ಮಧುರಾಪುರಾಧೀಶ್ವರ
ನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಪ ಬಗೆಯಿಂ ಕುಬ್ಜೆಯೆಂಬ ಸೈರಂಧ್ರಿ ನಡೆತರೆ,

* ಕ.ಖ.ಗ.—ನೆರೆವೆಯುಕ್ಕೆನುತುಂ. † ಖ.—ಲಳಿಗೆಗಳೊಳಂ.

ಅವಯುವದ ವಿಕಟಚೇಷ್ಟೆಯ
ನವವೆಯದಿಂ * ಮುಖವಿಲಾಸದಿಂ ಮಱಿಯಿಸುತಿ।
ರ್ಪವಳಂ ವಕ್ರಾಂಗಿಯುನಿಂ
ದುವಕ್ರೆಯಂ ಗಟ್ಟವೆಳ್ತುಯಂ ಹರಿ ಕಂಡಂ ॥ ೧೯

ವ॥ ಅಂತುಕಂಡು

ವರಮುಖಿ ನಿನ್ನ ಕೈಗುಣದಿನಾದ ಸುಗಂಧವಿಲೇಪನಂಗಳೀ
ದೊರೆಯುವಿವಾರ್ಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆನೆ ಯೋಗ್ಯನೆ ನೀನೆದಲಂತರಾತ್ಮನಂ †।
ಬರೆ ತೆಗೆದಂಗ ಸೌಮ್ಯ ನಿನಗೆನ್ನಯ ಬಾಹ್ಯಸುಗಂಧವಸ್ತುವೇ
ನರಿದೆ ನಿಜೇಚ್ಛೆಯಿಂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ ಮನವೊಲ್ದು ‡ ಸುಗಂಧವಸ್ತುವಂ॥

ವ॥ ಎಂದು ಮುಂದಿರಿಸೆ,

ಬಳನ ರುಚಿ ಕೃಷ್ಣನೊಳ್ ಮಾ
ರ್ಪೊಳೆದುದೆನಲ್ ಕೃಷ್ಣನಂಗರುಚಿ ಬಳನೊಳ್ ಮಾ।
ರ್ಪೊಳೆದುದೆನಲ್ ಕೃಷ್ಣಬಳರ್
ಮಳಯಜ ಮೃಗಮದ ಸುಗಂಧದಣ್ಪಂ ತಳೆದರ್ ॥ ೨೧

ತರುಣತಮೋರುಚಿ ಕುಮುದಾ
ಕರದೊಳ್ ¶ ನವಚಂದ್ರಕಿರಣಮುತ್ಪಲವನದೊಳ್।
ಪರಿಕಲಿಸಿದಂತೆ ಕತ್ತುರಿ
ಸಿರಿಗಂಧಗಳಣ್ಪು § ರಾಮಕೃಷ್ಣರೊಳೆಸೆಗುಂ ॥ ೨೨

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಉಪವಮಾತೀತಾಂಗ ಪೋಪಂ ನಡೆ ತಡೆಯದೆ ಕೇಳೀನಿವಾಸಕ್ಕೆನುತ್ತಾ
ಟಿಪಳಂ ಕಂಡಿಂತುಟೊಂದಾಕೃತಿ ತನಗಿದು ಚೇತೋವಿಕಾರಂ ನಿಸರ್ಗಂ।

---

* ಕ.ಖ.ಗ.—ನವಯುವದಿಂ. †ಕ.ಗ.—ನೀನೆನಲಂತರಾತ್ಮನಂ.

‡ ಕ.ಗ.—ಮನವೊಲ್ದು.

¶ ಕ.ಗ.—ಕಮಲಾಕರದೊಳ್. § ಕ.ಗ.—ಸಿರಿಗಂಪುಗಳಣ್ಪು.

ಚಪಳತ್ವಂ ಸ್ತ್ರೀಗೆನುತ್ತುಂ ಮನದೊಳ್ ದಯೆಯಿಂ ಕೃಷ್ಣನಂಗುಷ್ಠಮಂ ಮೆ
ಟ್ಟಿ ಪತಾಕಾಹಸ್ತದಿಂದಂ ನೆಗಪೆ ಮುಖಮನಾಕುಬ್ಜೆ ಸೌಮ್ಯಾಂಗಿಯಾದಳ್॥೨೩॥

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂ ಬೞಿಯಂ,

ಬೆಳಗಿದುದಲ್ಲಿಯು ಗಣಿಕಾ
ವಳಿಗಳ ಕಣ್ಬೆಳ್ಪು ಚಂದ್ರಿಕಾಚ್ಛಲದಿನೆನಲ್ ।
ಬೆಳಗಿದುದು ವಿಮಲಚಂದ್ರಿಕೆ
ಬಳಕ್ಕೃಷ್ಣರ್ ಸೂಳಗೇರಿವುಗುವವಸರದೊಳ್ ॥ ೨೪

ಬಿನದದಿನಂತಲ್ಲಿಯು ವರ
ವನಿತೆಯರಂ ಕೂಡೆ ನೋಡಿಯುಂ ನುಡಿಯಿಸಿಯುಂ ।
ನನೆಗಣೆಗೆಡೆಮಾಡಿಯುಮಿಂ
ತು ನಾಡೆಯುಂ ಪೊೞ್ತುಗಳೆದು ತದನಂತರದೊಳ್ ॥ ೨೫

ಮುರರಿಪುರಾಮರ್ ಸುೞಿದರ್
ಕರಿಶಿಕ್ಷಕರಶ್ವಶಿಕ್ಷಕರ ಜೋದರ ಮ ।
ಲ್ಲರ ಮಾವಂತರ ಮಂದುರಿ
ಗರ ನೆಗೞ್ದ ವಾಸವಾರಿಗಳ ಕೇರಿಗಳೊಳ್ ॥ ೨೬

ಕರಿಕಳಭಯುಗಮರಣ್ಯಾಂ
ತರದೊಳತಿಸ್ವೈರವೃತ್ತಿಯಿಂ ಚರಿಯಿಸುವಂ ।
ತಿರೆ ಮಧುರಾಪುರದೊಳ್ ಕೃ
ಷ್ಣರಾಮರುಚ್ಛೃಂಖಲಸ್ವಭಾವದೆ ಸುೞಿದರ್ ॥ ೨೭

ವ॥ ಅಂತು ಪೊೞಲಂ ಕೂಡೆ ತೊೞಲ್ದು ಯಾಮಿನೀಯಾಮತ್ರಯ ವಿರಾಮಸಮಯದೊಳ್ ಭೋಜರಾಜನ ರಾಜಮಂದಿರೋಪಕಂಠಪ್ರದೇಶಮನೆಯ್ದೆವಂದು,

ಸಾಹಸಿಕಂ ಮುರಾರಿ ಪುಗುತಂದನನಂತಯುತಂ ಧನುರ್ಮಹೋ
ತ್ಸಾಹನಿರೀಕ್ಷಣೋತ್ಸುಕತೆಯಿಂ ಪರಿಘೂರ್ಣಿತಗೀತವಾದ್ಯಸಂ ।
ದೋಹಮನುನ್ನತಧ್ವಜಸಮೂಹಮನಪ್ರಮಿತಾಂಗರಕ್ಷಕ *
ವ್ಯೂಹಮನುಗ್ರಯಾನಗಜವಾಹಮನಗ್ಗದಶಸ್ತ್ರಗೇಹಮಂ ॥ ೨೮

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು, ದೌವಾರಿಕಂ ನಿವಾರಿಪುದಂ ಕಂಡೊರ್ವ ಮಹಾಪ್ರತೀಹಾರನೀಗೋಪಾಲಬಾಲಕರಿನಪ್ಪುದೇಂ, ಇವರ್ ಪೋಗಿ ಅತ್ತಿಯಿಂ ನೋಡುಗೆಂದೊಡ ಗೊಂಡುಯ್ದು ಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯಂ ಪುಗಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದರ್ವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳೆಮ್ಮರಸಂ ಕಂಸದೇವನೀಶಕ್ತಿಯಿಂ ಶಕ್ರನನೀತೋಮರದಿಂ ಧೂಮಕೇತುವನೀಕೋದಂಡದಿಂ ದಂಡಧರನನೀಕೃಪಾಣದಿಂ ಕೌಣಪನನೀಪಾಶದಿಂ ಜಲೇಶನನೀಬಾಣದಿಂದೇಣವಾಹನನನೀಪರುಶುವಿಂ ಗಿರಿಶಬಂಧುವನೀಶೂಲದಿಂ ನೀಲಲೋಹಿತನಂ ಗೆಲ್ದನೆಂದು ಬೇಱೆವೇಱೆ ಪೆಸರ್ವೆಸರೊಳ್ ತೋಱಿ ಮತ್ತಂ,

ಅಮರೇಂದ್ರೋತ್ತುಂಗಮಾತಂಗದ ಬಿದುವಿನ ಮುಕ್ತಾಳಿಯಿಂದಾದ ಮಂಜೂ
ಷಮಿದೀಮಂಜೂಷದೊಳ್ ಪೂಜಿಸಿ ದಿವಿಜಕುಜೋತ್ಫುಲ್ಲಪುಲ್ಲೌಘದಿಂ ಶೇ
ಷಮಹಾನಿರ್ಮೋಕದಿಂದಂ ಗವಸಣಿಸಿ ಸಮಂತಿರ್ಪುದೊಂದುಗ್ರಕೋದಂ
ಡಮದಾರ್ಗಂ ತೋಱಲುಂ ನೋಡಲುಮರಿದತುಳಂ ದುರ್ಧರಂ ದುಷ್ಪ್ರಮೇಯಂ ॥ ೨೯

ಸೆಡೆವಂ ನಾಗೇಂದ್ರನತ್ತಲ್ ಕೆೞಗಡೆ ಪೊಡೆವಳ್ ಧಾತ್ರಿ ಮೇಲಿತ್ತಲತ್ತಲ್
ನಡುವಿಂದ್ರಂ ವಹ್ನಿ ಧರ್ಮಂ ನಿರುತಿ ಜಲಧಿಪಂ ವಾಯು ವಿತ್ತೇಶನೀಶಂ ।
ನಡುಕಂಗೊಳ್ವಂ ಸುರುಳ್ವಂ ಸುಗಿವನಗಿವನುಳ್ಕಳ್ಕುವಂ ಬಳ್ಕುವಂ ಪಾ
ವಡರ್ದಂತಿರ್ಪಂಬೆಮರ್ವಂ ಜಯೆವೊಡೆದ ರವಕ್ಕದ್ಭುತಂ ಕಂಸಚಾಪಂ ॥

---

* ಕ.ಗ.—ನಾಪ್ರಹಿತಾಂಗರಕ್ಷಣ. ಮೊ—೨—ನಾಪ್ರಹಿತಾಂಗರಕ್ಷಕ.
ಖ.—ನಪ್ರಹಿತಾಂಗರಕ್ಷಣ.

ಇವಱೊಳ್ ಗೆಲ್ವನೆಮ್ಮರಸನಿಂದ್ರನನೆಂದೆನೆ ಕೇಳ್ದು * ಪೇಂದ್ರನು
ಬಿಱದ ಮುಳಿಸಿಂದೆ ಮಂದಸಿನ ಮುಚ್ಚುಳನುಂಗುಟದಿಂದೆ ಮಿಱಿಂಟೆ ಪೋ।
ಗೊದೆದೆಡಗೈಯೊಳೆತ್ತಿ ಧನುವಂ ಹೆದೆಯೇಱಿಸಿ ನೀಡಿ ಕೋಟಿಯು
ಗ್ಮದೊಳೞಿಯಲ್ಕೆ † ತದ್ಬಲಕೆ ಸೋಲದೆ ತದ್ಧನು ಭಗ್ನಮಪ್ಪುದುಂ॥೩೧

ದನುಜಾನೀಕಕ್ಕೆ ಕಾಂಡಪ್ರಳಯಘನರವಂ ಕ್ರುದ್ಧಕಾಲಾಂತಕಕ್ಷ್ವೇ
ಡನಿನಾದಂ ಮೃತ್ಯುದೇವೀಕಹಕಹಹಸನಧ್ವಾನಮೆಂಬನ್ನೆಗಂ ಕೃ ।
ಷ್ಣನಿನಾಕಕೋದಂಡಭಂಗಧ್ವನಿ ನೆಗೞ್ದುದು ಶಯ್ಯಾತಳಾಗ್ರೋಚ್ಚಲತ್ಕಂ
ಸನಿಕಾಟಂ ನಿರ್ಭರಾಸ್ಫಾಲಿತಕುಲಗಿರಿಕೂಟಂ ಸ್ಫುಟದ್ದಿಕ್ಕವಾಟಂ ॥೩೨

ಕಿಸುರಂ ಮಾಱೊಳ್ಪೊಡೆ ಬರ್ಕೆ ಕಾಪಿನವರೆಂದಬ್ಜಾಕ್ಷನಂತಂತೆ ನಾ
ಲ್ದೆಸೆಯುಂ ನೋೞ್ಪುದುಮಂತೆ ಮುನ್ನಮೆ ತದುಗ್ರಧ್ಯಾನದಿಂದಂಗರ ।
ಕ್ಷಸಮೂಹಂ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಯಾನಗಜವಾಜಿಶ್ರೇಣಿ ಬೆಂಗೊಟ್ಟು ಪೋ
ಯ್ತುಸುಹೃದ್ವೀರರೊಳಲ್ಲಿಮಾರ್ಪೊಡೆವರಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ಕೃಷ್ಣನಂ ॥

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮತ್ತಲ್,

ಸಮಮಲ್ತಗ್ಗದ ಶಾರ್ಙ್ಗಮಗ್ಗದ ಪಿನಾಕಂ ಬಲ್ಪಿನಿಂದೆಂಬ ಚಾ
ಪಮನೀಬಾಲಕನೆಂತು ಮೆಯ್ಸೆಡೆಯದೆಂತಲ್ಲಾಡದೆಂತಳ್ಕದ ।
ಶ್ರಮದಿಂ ಖಂಡಿಸಿದಂ ಮಹಾದ್ಭುತಮಿದೆಂತಪ್ಪಣ್ಮಿದೆಂತಪ್ಪದ
ರ್ಪಮಿದೆಂತಪ್ಪಳವೆಂದು ಕಂಸನತಿಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರ್ಪುದುಂ ॥ ೩೪

ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಮಹಾಮಾತ್ಯಂ
ನುಡಿದಂ ಕೇಳಾಳ್ದ ನಿನ್ನ ಪಗೆಯುಂ ಬಗೆಯಂ ।
ತಡೆಯದೆ ತೀರ್ಚುಗುಮಿಭದೊಳ್
ಕಡುಗಲಿ ತಾನೆನಿಪ ಕುವಲಯಾಪೀಡೇಭಂ ॥ ೩೫

---

* ಕ. ಖ. ಗ. ನೆಂಬುದ ಕೇಳ್ದು. ಮೊ—ಆ—ನೆಂಬುದುಗೇಳ್ದು.

† ಕ. ಖ. ಗ. —ನಿಮಿರ್ದೇಱಿಸಿ ನೀಡಿ ಬಾಹುಯುಗ್ಮದ ತೆಗೆಯಲ್ಕೆ

ವ॥ ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ:—ವಿಂಧ್ಯಭೂಭೃದಾಯಾಮದೊಳಂ ಮಹಾವರಾಹಪರಿಣಾಹದೊಳಂ ಮೇರುಭೂಧರೋತ್ಸೇಧದೊಳಂ ಐರಾವತಪ್ರಭಾವದೊಳಂ ಕ್ಷಯಾಶುಶುಕ್ಷಣಿಕ್ಷೇಪದೊಳಂ ಪ್ರಳಯಜಲಧರಧ್ವಾನದೊಳಂ ಸಂಹಾರಭೈರವಾರ್ಭಟೆಯೊಳಂ ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯವಿಕ್ಷೇಪದೊಳಂ ಸಿಂಹಲಂಘನದೊಳಂ ಪವನವೇಗದೊಳಮಗುರ್ವುಮದ್ಭುತಮುಮೆನಿಸಿ,

ಅದು ಪರಿಯಿತ್ತೆ ಮುಟ್ಟಿದುದು ಮುಟ್ಟಿತೆ ಪೊಯ್ದುದು ಪೊಯ್ದುದೇ ಪೊರ
ಳ್ಚಿದುದು ಪೊರಳ್ಚಿತೇ ನಖರದಿಂದಿಱಿಯಿತ್ತಿಱಿಯಿತ್ತೆ ಪೋ ಕಟಿ ।
ಲ್ಚಿದುದು ಕಟಿಲ್ಚಿತೇ ಪದದಿನಿಟ್ಟೊರಸಿತ್ತೊರಸಿತ್ತೆ ಕೊಂದುದೆಂ
ಬುವನಱಿ ವೈರಿಯಂ ದನುಜ ಕೇವಳಮಲ್ತು ಮದೀಯಸಿಂಧುರಂ ॥೩೬

ಬವರಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಪಗೆ ಕಣ್ಬೊಲದೊಳ್ ನಿಲೆ ಕಂಡು ಕಾಯ್ದು ಮೋ
ದುವ ಮುಳಿಸಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟುವ ಜವಂ ಕಿಡೆ ಪೊಯ್ವ ಬಲಂ ಪೊರಳ್ಚೆ ಕ।
ಟ್ಟುವ ಕಡುಪೊತ್ತುವುರ್ಬು ಮೊಗಮಿಕ್ಕುವ ರೌದ್ರತೆ ಕೊಂದು ಕೋಡೊಳೆ
ತ್ತುವ ಚಲಮೊಪ್ಪೆ ಭಾಪೆನಿಕುಮೆನ್ನ ಮದದ್ವಿರದಂ ಸುರದ್ವಿಷಾ॥ ೩೭

ವ॥ ಎಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದು ಮನದ ವಿಷಾದಮಂ ಕಳದ ನಿಶಾಟಂಗತ್ಯಂತ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಿಂದಂಗಚಿತ್ತಮನಿತ್ತು ಎಲೆ ಮಹಾಮಾತ್ಯ ಶತಪತ್ರಮಿತ್ರೋದಯಸಮಯದೊಳ್ ಕುವಲಯಾಪೀಡಗಜಾರೂಢನಾಗಿಮಲ್ಲರಂಗದ್ವಾರದೊಳ್ ನಿಂದು ನೀನಾಕುಹಕಬಾಲಕರಂ ಕಾಲಮುಖದ್ವಾರಮಂ ಪುಗಿಸು ಪೋಗಾಮಹಾಸಾಮಜೇಂದ್ರದೊಳಂ ಮಾಱಾಂತು ಮೀಱಿ ಬಂದರಪ್ಪೊಡವಂದಿರಂ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಿಂ ಮುಱಿದು ಕೊಲಿಸುವೆನೆಂದನಂತರಂ ಗೃಹಮಹತ್ತರನಂ ಕರೆದು ಮಲ್ಲರಂಗಪ್ರದೇಶಮಂ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಪರಿಕರಂಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸುವುದೆಂದು ಬೆಸಸುವುದುಂ,

ತ್ರಿದಶವಿರೋಧಿಗೂರ್ಧ್ವಗತಿದೋಱುವವೋಲ್ ಮಣಿರಮ್ಯಹರ್ಮ್ಯಕೂ
ಟದೊಳಸೆದತ್ತು ಚೀನವಸನಧ್ವಜಸಂತತಿ ತದ್ಧ್ವಜಪ್ರಹಾ।

ರದೆ ನೊರೆವಿಂಡದೊಂದು ಗಗನಾಪಗೆಯಿಂ ಸಿಡಿಲ್ದತ್ತದಸ್ತ್ರಶೈ
ಲದ ಶಿಖರಕ್ಕನಲ್ಕೆ ಪಿಥುವಸ್ತ್ರನಗೇಂದ್ರಮನಾಗಳಯ್ದಿದಂ ॥ ೩೯
ಇದವೆಽಘಂ ಪೊಜಗಿಸ ಚಂದ್ರಿಕೆ ವಿತಾನವ್ಯಾಜದಿಂ ಪೊಕ್ಕುದೀ
ಸದನಾಭ್ಯಂತರಮಂ ಮಹಾದ್ಭುತಮಿದೆಂಬೊಂದಂದದಿಂದತ್ತ ಪೋ ।
ದುದು ಚಂದ್ರಾತಪವಿತ್ತ ಪಾಂಡುರವಿತಾನಶ್ರೇಣಿಯುಂ ಮಲ್ಲರಂ
ಗದ ಸುತ್ತುಂ ನೆಲಸಿತ್ತು ತೋರ್ಪ ಪರಿಗಳ್ ಚೆಲ್ವಾದುವಾಬೇಗದೊಳ್॥

ಸುರವೈರಿಯು ವಧದಿನದೊಳ್
ಧರೆಗುದಿರ್ದವು ತಾರಕಂಗಳನೆ ಪೂವಲಿ ಭಾ ।
ಸುರಮಾಯ್ತು ಮಲ್ಲರಂಗದೊ
ಳಿರದುಡುಗಿದುವಭ್ರರಂಗದೊಳ್ ತಾರಗೆಗಳ್ ॥ ೪೦

ದನುಸುತವಿನಾಶಸೂಚನ
ವೆನಲಿರುಳೊಗೆದಿಂದ್ರಧನುವೆ ಪೋಗದೆ ನಿಂದ ।
ತ್ತೆನೆ ಪಂಚರತ್ನಮಯಮಂ
ದನಮಾಲಿಕೆ ಮಲ್ಲಗಳದ ಬಾಗಿಲೊಳಸೆಗುಂ ॥ ೪೧

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್,

ಕರಶೀಕರಪರಿಕರಮಂ
ಕರಿರಾಜಂ ತಾಳ್ದುವಂತೆ ಧರಿಯಿಸಿ ಮುಕ್ತಾ ।
ಭರಣಪರಂಪರೆಯುಂ ಭೋ
ಜರಾಜನಾಮಲ್ಲರಂಗದೆಡೆಯೊಳ್ ನಿಂದಂ ॥ ೪೨

ವ॥ ಅಂತು ನಿಂದು,

ಪರಿದೆಯ್ದಲುಮಡರ್ದೇಱಲು
ಮರಿದೆನೆ ನೀಱಿದ್ದೊಂದು ಕಂಬನಗ್ರದೊಳಿದಾ ।
ಕಣ್ಣನೂಡಮನೇಱಿ ನಿಶಾ
ಚರನಿರ್ದಂ ಧವಳಲೋಲಚಾಮರಯುಗಳಂ ॥ ೪೩

ಮಣಿಕಾಂಚೀಮಣಿಪಾರಿಹಾರ್ಯಮಣಿಮಂಜೀರಸ್ವನಂ ಪೊಣ್ಮಲೀ
ಕ್ಷಣಕಾಂತಿ ಸ್ಮಿತಕಾಂತಿ ಮಂಗಳವಿಭೂಷಾಕಾಂತಿ ತಳ್ಪೊಯ್ಯೆ ತತ್ ।
ಕ್ಷಣಮಂತಾಕ್ಷಣದಾವನೀಕ್ಷಣಸುಖಂ ಕೈಗಣ್ಮೆ ನಿಶ್ರೇಣಿಯಿಂ
ಗಣಿಕಾಶ್ರೇಣಿಯುಮೇಱಿ ನಿಂದುದು ತಮಂಗಶ್ರೇಣಿಯಂ ಲೀಲೆಯಿಂ॥೪೪

ಮೃಗಭೂಕುಂಕುಮಚಂದನದ್ರವವಿಲೇಪಂ ನೂತನಾನರ್ಘ್ಯರ
ತ್ನಗಣಾಲಂಕರಣಂ ವಿಚಿತ್ರವಸನಂ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ದೇವೇಂದ್ರಲೀ ।
ಲೆಗಳಿಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯಪುತ್ರಮಂಡಳಿಕದಂಡಾಧೀಶಸಾಮಂತಕೋ
ಟಿಗಳಂದೇಱಿ ತಮಂಗಕೋಟಿಗಳ ಕೂಟವ್ರಾತದೊಳ್ ರಂಜಿಕುಂ ॥೪೫

ವ॥ ಅನಂತರಂ,

ಇಳೆಯುಂಪಾತಾಳಮೂಲಕ್ಕಿೞಿಪುವ ಕಡಲಂಪೀರ್ವಗೋತ್ರಾದ್ರಿಯಂ*ಕೀ
ೞ್ವಳಿಂದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಳಭ್ರುಕುಟಿಕುಟಿಲರುಜ್ಜ್ವಲದ್ಭಿತಾತಾಮ್ರನೇತ್ರರ್
ಜಳವಾಹಶ್ಯಾಮದೇಹರ್ ಸಮುಚಿತಯುತಿತೂರ್ಯಸ್ವನರ್ ಬಂದು ರಂಗ
ಸ್ಥಳದೊಳ್ನಿಂದರ್ಭುಜಾಸ್ಫಾಲನರುಚಿಮಿಗೆಚಾಣೂರಮುಖ್ಯಾದಿಮಲ್ಲರ್॥

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಮಣಿಮನ್ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲಾರುಚಿನಿಚಯಮರುಚ್ಚಾಪದಿಂ ಪ್ರಸ್ಫುರದ್ಬೃಂ
ಹಣವಜ್ರಧ್ವಾನದಿಂದಂಕುಶಕಿರಣತಟಿಜ್ಜಾಲದಿಂ ದಾನಧಾರಾ ।
ರುಣಧಾರಾವರ್ಷದಿಂ ಕಾರ್ಮುಗಿಲೆ ಗಜದ ರೂಪಾದುದೆಂಬಂತಿಭೇಂದ್ರಂ
ರಣರಂಗದ್ವಾರದೊಳ್ನಿಂದುದುಪದಭರದೊಳ್ಬಳ್ಕೆ ತತ್ಕ್ಷೋಣಿಚಕ್ರಂ ॥

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್,

ಅಮರವಿರೋಧಿಯಂ ಮಡಿಪಲಾಂ ಬರವೇೞ್ಪುದೊ ಕೃಷ್ಣ ಪೇೞ್ ತ್ವದ
ಪ್ರಮಿತತಳಪ್ರಹಾರವದೆ ಸಾಲ್ಗುಮೊ ನೀಂ ಬೆಸಸೆಂದು ಯಕ್ಷಕ ।
ರ್ದಮರಸಚರ್ಚೆಯಿಂ ಕಪಿಶಮಾದ ಸುದರ್ಶನಮೆಂಬ ಚಕ್ರರ
ತ್ನಮೆ ತಲೆದೋಱುವಂತುದಯದೊಳ್ಬಗೆಗೊಂಡುದುಭಾನುಮಂಡಲಂ॥

* ಖ—ಗೋತ್ರಾಳಿಯಂ.

ವ॥ ಆಗಳೀಕಕುಂಡಲನತ್ತಲಾಭೀಲನುಮಂಡಲಮುಮನಿತ್ತಲೀಕು ವಲಯಾಪೀಡವೇತಂಡಮುಮನೊಡನೊಡನೆ ಕಂಡು,

ಈಭಾನುಬಿಂಬಮಂ ಲೀ
ಲಾಭಸ್ತ್ರಿಕೆಯೆಂದು ಪೊಯ್ವವೊಲ್ ನಿಳ್ಕುವ ಹ ।
ಸ್ತಾಭೋಗದಿನೆಸೆದತ್ತ ಚ
ಲಾಭಂ ತಾನೆಸೆಪ ಕುವಲಯಾಪೀಡೇಭಂ ॥ ೪೯

ಶತಪತ್ರಾಂಬಕ ನೋಡು ರೌದ್ರರಸಕುಂಭಂ ಕುಂಭಮುಚ್ಚೈಶ್ಶೈಲಾ
ಪ್ರತಿಮಾನಂ ಪ್ರತಿಮಾನಮುಗ್ರಕರವಾಲಂ ವಾಲಮುದ್ವೃತ್ಸದಾ ।
ಗತಿವೇಗಂ ಗತಿವೇಗವೆಂದೆನಿಸಿ ನಾಗಾರಿಚ್ಛದಾಕಾರದಿಂ
ಶ್ರುತಿಗಳ್ ವಿಶ್ರುತಿವಿರಾಜಿ ಬೀಱಿದಪುದೀಸ್ತಂಬೇರಮಂ ಬೀರಮಂ ॥ ೫೦

ವ॥ ಎಂದು ನಿಜಾನುಜಂಗೆ ತೋಱಿ ಸಗರ್ವಾವಲೋಕನನಾಕುವಲಯಾಪೀಡಗಜಮಂ ಕಂಡು ಗಜಾಸುರನಂ ಕಂಡ ಖಂಡಪರಶುವಿನಂತುದ್ಭಟಾರಭಟೆಯಿಂದಾರ್ದು ಭೈಭೈಕಾರದಿಂದ ದ್ವಿರದದಿದಿರಂ ನಡೆಯೆ,

ದಿತಿಜಾರಿಯ ಭೈಕೃತದೊಡ
ನೆ ತಗುಳ್ದುಣ್ಮಿದುದು ಕೆರಳ್ದಿಭೇಂದ್ರದ * ಗಳಬೃಂ ।
ಹಿತಮುಂ ಮದಧಾರಾಝ್ಝಾ
ತ್ಕೃತಮುಂ ಮದಗಂಧವಿಚಲದಳಿಝುಂಕೃತಮುಂ ॥ ೫೧

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ಅಱಿಯಟ್ಟುತ್ತಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತಡಸಿ ಪಿಡಿದುದಿಕ್ಕುತ್ತು ಮೆಟ್ಟುತ್ತದೌಂಕಿ
ತ್ತೆಱಗಿತ್ತೆತ್ತಿತ್ತಿಭಂ ಕೃಷ್ಣನನೆನುತಮರರ್ ಬೆರ್ಚೆ ಗೋಪಾಲಕರ್ ಬೆ ।
ಳ್ಕುಱೆ ದೈತ್ಯರ್ ಪೊಂಗೆ ಕೃಷ್ಣಂ ರಿಪುಕರಿಗಿನಿಸಂ ಗೆಲ್ಲವೀವಂತೆ ಪೋರ್ದಂ
ಕಿಱಿದಾನಂ ಬೇಗದಿಂದಚ್ಯುತನ ತೆಱದಿನಾವಂ ವಿನೋದೈಕಶೀಲಂ ॥ ೫೨

* ಕ. ಗ.— ಕಳರ್ದಿಭೇಂದ್ರದ.

ಸ್ತಂಬೇರಮದೊಳ್ ಪೋರ್ದಂ
ಕೊಂಬಿನ ವಾಲಧಿಯ ಕರದ ಪದದೆಣ್ಬತ್ತೆಂ ।
ಟೆಂಬ ವಧಕ್ಕೆಡೆಗುಡುತುಮ
ವಂ ಬಂಚಿಸುತುಂ ಸಮಾನಬಲನೆನೆ ಕೃಷ್ಣಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅಂತು ಪೋರ್ದು,

ಹರಿ ಸೋಲ್ತಂ ಕರಿಗೆಂಬಿನಂ ಬವರದಿಂ ಗೆಲ್ವಂತೆಪೋರ್ದಾನೆಗಂ
ಹರಿಗಂ ನೋಡೆ ಸಮಾನಮೆಂಬಿನೆಗಮುಂತೊಂದೊಪ್ಪದಿಂ ಪೋರ್ದನಂ ।
ತರಮೋಹೋ ಹರಿ ಗೆಲ್ದನೀಗಜಮನೆಂದಿಂದ್ರಾದಿಗಳ್ ಕೀರ್ತಿಸು
ತ್ತಿರೆ ಮೇಲ್ವೊಚ್ಚಿನೊಳಂದು ತೋಱಿ ಮೆಱೆದಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಬಲಾಟೋಪ
ಮಂ ॥೫೮

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂಬೞಿಯಂ,

ರದನಾಗ್ರದ್ವಂದ್ವಮಂ ಕೈದುಡುಕಿ ಪಿಡಿದುರೋಭಾಗಮಂ ಪಾದದಿಂ ಪೋ
ಗೊದೆಯುತ್ತುಂ ಕೋೞ್ಕಿಳಿಂ ಚೆಕ್ಕನೆ ಕಿಟೆ ರದನದ್ವಂದ್ವಮೆಂಬೀಗ
ದಾದಂ ।
ಡದಿನುರ್ಚೇೞ್ಡಾಡಿದಂ ಪೋ ಗವ ಸಣಿಗೆಯನೀಕೃಷ್ಣನೆಂಬಂತುರುಳ್ದ
ರ್ದುದನುಗ್ರೇಭೇಂದ್ರಮಂ ತದ್ರದನಯುಗಳದಿಂ ಮೋದಿ ಕೊಂದಂ ಮು
ಕುಂದಂ ॥೫೫

ವ॥ ಆಗಳಾಗಜದ ಪೋರ್ಕುೞಿಯಿನಮೆಯುಮದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿಗಳ ಮಟ್ಟ
ರದನವಿಘಟ್ಟನರೇಖಾನಿಕಾಯಮುಂ, ಮೇಳಂಗೊಂಡ ಕುಂಭಸ್ಥಳದ
ಸಾಂದ್ರಸಿಂದೂರರೇಣುಪ್ರಸರಮುಂ, ಪಗಿಲ್ತಿರ್ದ ಕಲಿಲಮದಸಲಿಲಮುಂ,
ಸಿಂಪಿಸಿರ್ದ ದಂತೋತ್ಪಾಟನೋಚ್ಛಲದರುಣಬಿಂದುಸಂದೋಹಮುಂ,
ವಿರಳವಾದ ಸಿರಿಗಂದದಣ್ಪುಂ, ನಸುಮಱೆಯಾದ ಪೂದುಡುಗೆಯುಂ,
ಬೇಱೊಂದು ಚೆಲ್ವನಪ್ಪೈಸೆ ವೀರರಸಕ್ಕಾಗರಮಾಗೆ ತಾನುಮಗ್ರಜನುಂ
ರದನದಂಡಮಂ ಭುಜಾದಂಡದೊಳಮರೆ ಪಿಡಿದು ನಡೆಗೊಂಡು,

ಪ್ರತಿಮಲ್ಲರ್ ಗಿರಿಕಲ್ಪನೆಂದಿತರರೆಲ್ಲರ್ ಬಾಲನೆಂದಂಗನಾ
ತತಿ ಪುಷ್ಪಾಯುಧನೆಂದು ಗೋಪನಿವಹಂ ಸಾಮಾನ್ಯನೆಂದಾಕುಲಾ ।
ಕೃತಿ ಕಂಸಂ ಯಮಕಾಲನೆಂದು ದಿವಿಜರ್ ವಿಶ್ವಾತ್ಮನೆಂದೀಕ್ಷಿಸಲ್
ದಿತಿಜಾರಾತಿ ವಿಚಿತ್ರಮೂರ್ತಿ ಪುಗುತಂದಂ ಮಲ್ಲರಂಗಾಗ್ರಮಂ ॥ ೫೬

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ಸಕಲಜ್ಞಂ ಗಜೋನ್ಮೀಲನದಿಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ,

ನೆರೆದುಚ್ಚಸ್ಥಳದೊಳ್ ಜನಂಗಳರೆ ನೀಚಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಭೀತಿಯಿಂ
ಕೊರಗಿರ್ದಾವಸುದೇವದೇವಕಿಗಳಂ ಕಂಡಬ್ಜನೇತ್ರಂ ನಿಜಾಂ ।
ತರದೊಳ್ ಪೂರ್ಣನದೊಂದನೀರಿಪುವನುಚ್ಚಸ್ಥಾನದಿಂದಿಕ್ಕುವೆಂ
ಧರೆಗೆಂದೀಗಳ ಮಾಱ್ಪೆನುನ್ನತಿಯನೀತಾತಂಗಮೀಮಾತೆಗಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಆಗಳಾವಿಜಯತೇಜೋವಿಭವಸುಭಗರಪ್ಪ ನಿಜತನೂಭವರೊಳ್ ದೇವಕೀದೇವಿಗಪೂರ್ವದರ್ಶನಮಾಗೆ,

ಪರಿದಾಲಿಂಗಿಸುವೆತ್ತಿಕೊಳ್ವ ಬಗೆ ಪುಟ್ಟಲ್ ಪುಟ್ಟದೌತ್ಸುಕ್ಯದಿಂ
ತೊರೆವನ್ನಂ ಕುಚಯುಗ್ಮಮಂದೆ ಸುತರಂ ಪೆತ್ತಂದದಿಂ ಪೆತ್ತಳಾ ।
ದರಮಂ ಕಾಣ್ಬುದುಮಂದಪತ್ಯರನಶೇಷಸ್ತುತ್ಯರಂ ಸೇವ್ಯಸ
ತ್ಯರನಸ್ತಾಖಿಲದೈತ್ಯರಂ ಯದುಕುಲಾಬ್ಜಾದಿತ್ಯರಂ ನಿತ್ಯರಂ ॥ ೫೮

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ಮಲ್ಲರಂಗಕ್ಕವತರಿಸಿ ನಿಂದು ವಸುದೇವನಂದನರ್ ಕರುಮಾಡದ ಮೇಲಿರ್ದಾಭೋಜರಾಜನನುತಾತ್ತನಿತಾನನಾಂಭೋಜರ್ ಉಪಾಲಂಭಸಂಭಾಷಣಸ್ಮಿತಚತುರರುಮಾಗಿ ನೋಡಿ,

ಗರುಡಂಗಮೆಯ್ದಲರಿದೆನೆ
ಕರುಮಾಡವಿದುದ್ದಮಾದುದೇಕಸ್ತಂಭೋ ।
ಪರಿನಿರ್ಮಿತಮಿದನೆಮ್ಮ
ನ್ನರ * ದಿಟ್ಟಿಗಳೆಯ್ದವೆಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆವರಸಾ ॥ ೫೯

* ಬ.—ನೆಮ್ಮಿನರ.

ಪೂತನೆ ನಂಜನೂಡೆ ಶಕಟಂ ಪರಿದೊತ್ತೆ ಖರಂ ಖುರಾಗ್ರದಿಂ
ಘಾತಿಸೆ ಪುಂಗವಂ ಮಲೆದು ಮಾರ್ಕೊಳೆ ಕೇಶಿ ಕಡಂಗಿ ನುಂಗೆ ಮು |
ನ್ನಾತೆಱದಿಂದೆ ಪಿಂಗಿದುವು ನಿನ್ನಪ್ರಸಾದದೆ ಕಂಸ ನಿನ್ನ ಜಾ
ಮಾತೃಗಳೆಂದೊಡಾವದುರಿತಂಗಳುಮೆಮ್ಮೊಳ್ ಪೊರ್ದಲಂಜುಗುಂ *॥೬೦

ಆರೊಡನಕ್ಕೆ ಪೋರ್ದರ್ ಭವದೀಯಗಜಂ ಹತಮಾದುದಿಂದು † ಚಿಂ
ತಾರಯುವೇಕದರ್ಕದಱ ತೋಲೊಳಮಿಲ್ವಿನೊಳಪ್ಪುದಿಲ್ಲ ತ |
ತ್ಸಾರಥನಂಗಳೀಯೆರಡೆ ದಂತಮಿವಂ ಪಿಡಿ ಕಂಸ ನಿನ್ನ ಭಂ
ಡಾರದೊಳಿಕ್ಕಿಸೆಂದು ಬಿಸುಟರ್ ನಿಜಹಸ್ತದ ದಂತಯುಗ್ಮಮಂ ॥ ೬೧

ವ॥ ಅದಂ ಕಂಡು ಕಟ್ಟೇವಮುಂ ಕಡುಮುಳಿಸುಮೊಡವಳೆಯೆ ಕಂಗನೆ ಕನಲ್ದು ಕಂಸನಿಂಗಿತಮನಱಿದು ಪೂರ್ವಸೂಚನಾಕ್ರಮದಿ ನೆಱ್ದು ಚಾಣೂರಮುಷ್ಟಿಕರ್ ಕೃಷ್ಣರಾಮರೊಳ್ ಪೊಣರಲೆಂದು ಭುಜಾಸ್ಫಾಲನಂಗೆಯ್ವುದುಮಾನಿನಾದದೊಡನೆ,

ಉರಗರ್ ಜೀರೇಱಿ ಪಾತಾಳದೊಳಖಿಳದಿಶಾಚಕ್ರಮುಂ ಗೆಲ್ಲವಾಱು
ತ್ತಿರೆ ಪೊಯ್ಟುತ್ತಬ್ಧಿಯುಂಭೋರವ ‡ ಮೊಗೆಯೆ ಪಳಂಚಿತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರ ಮಾರ್ಗಂ |
ತರಮಂ ಬೆಂಡೇಱ್ವಿನಂ ಪೋಗೊದೆದುದು ದಿವಮುಂ ಸ್ಫಾರಫೂತ್ಕಾರ ಶಂಕಾ
ಭರಲೋಕಂ ರಾಮಕೃಷ್ಣಪ್ರಬಳತರಭುಜಾಸ್ಫಾಲನಾಭೀಳನಾದಂ ॥೬೨

ವ॥ ಅಂತು ಭುಜಾಸ್ಫಾಲನಂಗೆಯ್ದು ಲಲಿತವಲ್ಗನಾವಷ್ಟಂಭದಿಂ ಮುಷ್ಟಿಕನೊಳ್ ಮುಸಲಪಾಣಿಯುಂ, ಚಾಣೂರನೊಳ್ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯುಂ, ಪೊಣರೆ,

ಬಳವಳಮೆಣ್ಮೆ ಕಾಯ್ಪೊವಜೆ ಬಿನ್ನಣಮೊಂಚಿವು ಪೊಚ್ತಿಡಲ್ಲಿ ಕೈ
ಕೊಳೆ ವನವಹ್ನಿಯಿಂ ಬಿದಿರ ಗಂಟೊಡೆವಂತೆ ಛಟಚ್ಛಟಸ್ವನಂ |

* ಕ.ಖ.ಗ.—ಪೊರ್ದವಂಜುಗುಂ. † ಕ.ಗ.—ಹತಮಾದುದೀಗ.
‡ ಕ.ಖ.ಗ.—ಪೊಯ್ದುತ್ತಬ್ಧಿ ಭಂಭಾರವ.

ಬಳೆದುದು ಯುದ್ಧದೊಳ್ ಘುಮುಘುಮುಧ್ವನಿ ಪೊಣ್ಮಿದುದುಣ್ಮಿತಾಸಭಾ
ಕಳಕಳನಾದಮಾದುದುಲಿವಾಪ್ರತಿಹಾರರುಘೋಷಯುಘೋರವಂ ॥ ೬೩

ಧರೆಯಂ ಪೊತ್ತಿರ್ದ ಶೇಷಂ ಸುಗಿಯೆ ಭಯದಿನೋರೊರ್ವರಂ ತಾಗುವೋರೊ
ರ್ವರನಾಟಂದೊತ್ತು ವೋರೊರ್ವರನುರವಣೆಯಿಂದಿಕ್ಕು ವೋರೊರ್ವರಂಡೊ ।
ಕ್ಕರಿಸುತ್ತೋರೊರ್ವರಂ ಚಾಳಿಸುವ ಪದದೊಳಾವೇಗವಾಕೋಪವಾಮ
ಚ್ಚರವಾಬಲ್ಪಾಪೊಡರ್ಪುರ್ವಿಗೆಯಣಕಮೆಗುರ್ವದ್ಭುತಂ ದುರ್ನಿವಾರಂ॥

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ,

ಪೊಣರ್ದಿಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿನಿಕ್ಕುವಿಕ್ಕಿ ಜವದಿಂದಾರ್ದೆೞ್ತುಂ ಘರ್ಮವಾಃ
ಕಣಮಂ ರಂಗದ ಧೂಳಿಯಿಂ ತೊಡೆದು ಮತ್ತಂ ಪೋರ್ವ ಪೋರ್ದಾರ್ದುಬಿ
ನ್ನಣಮಂ ಕೊಳ್ವ ಕೊಳಲ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದುದು ಮಾಣೆಂಬೇೞ್ಗೆಯಿಂ ತಂದುದೀ
ಕ್ಷಣಕೌತೂಹಲಮಂ ಸಭಾವಳಿಗೆ ಯುದ್ಧಂ ಕೃಷ್ಣಚಾಣೂರರಾ ॥ ೬೫

ಬಂದೊಂದಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ಮಾನುಷಬಲದೊಳ್ ತೋರ್ಪೆೞ್ತಯಿಂ ಕಣ್ಗೆ ಕೆಂಪಂ
ತಂದಂಗಕ್ಕೆಯ್ದೆ ಘರ್ಮಾಂಬುವನೊಡರಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಚಾಣೂರನೊಳ್ ಪೋ ।
ರ್ದಂ ದೈತ್ಯಧ್ವಂಸಿಯೆಂತುಂ ತ್ರಿಜಗದುದಯನಾಶಂಗಳಾತ್ಮೀಯಶಕ್ತಿ
ಸ್ಪಂದಾಸ್ಪಂದಗಳೆಂಬಚ್ಯುತನ ಭುಜಬಲಕ್ಕಂತದೊಂದಾವ ಲೆಕ್ಕಂ ॥ ೬೬

ಉಪಮಾತೀತಮೆನಲ್ ಜವಕ್ಕೆ ಜವಮಣ್ಮಿಂಗಣ್ಮು ಬಲ್ಪಿಂಗೆ ಬ
ಲ್ಪು ಪೊಡರ್ಪಿಂಗೆ ಪೊಡರ್ಪು ರೌದ್ರತೆಗೆ ರೌದ್ರತ್ವಂ ಮಿಗಿಲ್ ಕಾಣಲಾ ।
ದಪುದೀಕೃಷ್ಣನೊಳಿಂ ಗೆಲಲ್ಕಱಿಯನೀಚಾಣೂರನೆಂದಿತ್ತ ಬಾ
ಜಿಪುದಂ ಮಾಣ್ದಿರೆ ಶಂಖತೂರ್ಯಮೆಸೆದತ್ತತ್ತಿಂದ್ರತೂರ್ಯಸ್ವನಂ॥ ೬೭

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ,

ತವದ ನಿಜಕೋಪದಿಂ ಚಳ
ಕವಿನ್ನಣಂಗೊಂಡು ತಕ್ಕಿನೊಳ್ ಬಲನಂದಾ ।
ರ್ದವನ ನವರಂಧ್ರದಿಂ ರ
ಕ್ತವೊಗೆಯೆ ಡೊಕ್ಕರಿಸಿ ಕೊಂದನಾಮುಷ್ಟಿಕನಂ ॥ ೬೮

ವ॥ ಅನಂತರಂ,

ಕಡುಪಂ ಪಟ್ಟಸವೆಂಬ ಬಿನ್ನಣದೆ ಕೃಷ್ಣಂಗೆಲ್ದು ಪಿಂಗಾಲ್ಗಳಂ
ಪಿಡಿದಾರ್ದೆತ್ತಿ ನಿಶಾಟನಂ ತಿರಿಪೆ ತದ್ಭ್ರಾಮ್ಯನ್ನಿಶಾಟಾಸ್ಯದಿಂ ।
ಪೊಡರ್ದಸ್ರಾಂಬುವಲಾತಚಕ್ರಮೆನೆ ವೃತ್ತಾಕಾರದಿಂದುಣ್ಮುತುಂ
ಪಡೆದತ್ತಾಗಸವೆಣ್ಗೆ ಪೊನ್ನ ಕಟಿಸೂತ್ರಶ್ರೀಯನಾಬೇಗದೊಳ್ ॥ ೬೯

ವ॥ ಅಂತು ಚಾಣೂರನಂ ನೆಗಪಿ ನೂಱುಸೂಳ್ವರಂ ತಿಱ್ರನೆ ತಿರಿಪಿ ಸೊಪ್ಪುಸೊವಡಾಗೆ ಕಳದೊಳಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೊಂದಿಕ್ಕಿ ತನಗೆ ಮಾರ್ಮಲೆವ ಮಲ್ಲರಿಲ್ಲದಿರೆ,

ಸುಲಲಿತವಲ್ಗನದಿಂ ಕಮ
ಳಲೋಚನಂ ಸುೞಿದು ರಂಗದೊಳ್ ಗೋಪರುಮಂ * ।
ನಲಿವತ್ತಲೆ ಚಾಳಿಪ ವಿಜ
ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಂಸಂಗಸಹ್ಯಮಾದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೭೦

ತಿಳಿದು ನಿಜಪತಿಯ ಮನಮಂ
ಬಳಾಧಿಕರ್ ಪಲಬರೆಲ್ದು ತೋಸಲಕಾದ್ಯರ್ ।
ಕಳಭಕ್ಕೆ ಯೂಥಪತಿಗಳ
ಬಳಗಂ ಕವಿವಂತೆ ಮುಸುಱಿದರ್ ಮುರಹರನಂ ॥ ೭೧

ವ॥ ಆಗಳಾಕಂಸಕೃತವಿಕೃತಿಯಿಂ ಪ್ರಕೃತಿಕ್ಷೋಭಮಾಗೆ,

*ಕ.ಖ.ಗ,—ಗೋಕುಲಮಂ.

ಒರ್ವನೊಳಧಿಕಬಲರ್ ಸಾ
ಸಿರ್ವರ್ ಪೊಣರ್ದಪರಿದಕ್ರಮಂ ಹಾಹಾ ಎಂ ।
ದುರ್ವಿಜನಮಿತ್ತಲತ್ತ ಸು
ಪರ್ವರ್ ಪುಯ್ಯಲ್ಚೆ ನೆಗೆದುದಾಕುಳನಿನದಂ ॥ ೩೦

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ,

ಜವನೊಡವುಟ್ಟು ಮಾರಿಯೊಡನಾಡಿ ಲಯಾಗ್ನಿಯನಂಟು ಕಾಲಮೃ
ತ್ಯುವ ಗುರು ಕಾಳಕೂಟದೆಣೆ ಸಿಂಗದ ಸಂಗತಿಯುಂ ಯುಗಾಂತಭೈ ।
ರವನ ಪರಿಗ್ರಹಂ ಸಿಡಿಲ ಸಂಗಡಮಿಾಶನ ಬೆಂಕೆಗಣ್ಣ ಬಾಂ
ಧವನೆನೆ ಶೌರಿ ಮರ್ದಿಸಿದನಪ್ರತಿಮಲ್ಲರೆನಿಪ್ಪ ಮಲ್ಲರಂ ॥ ೩೧

ಗರುಡಂ ವ್ಯಾಲಸ್ಫುಟಾಸ್ಫಾಲನಸಮಯದೊಳಂತೆಂತು * ಸಿಂಹಂ ಮಹಾಸಿಂ
ಧುರಶುಂಭತ್ಕುಂಭನಿರ್ಭೇದನಸಮಯದೊಳಂತೆಂತು ವಜ್ರಂ ಕುಳೋರ್ವೀ ।
ಧರಪಕ್ಷಾನೀಕವಿಚ್ಛೇದನಸಮಯದೊಳಂತೆಂತು ಕಂಸಾರಿ ಕಂಸಾ
ಸುರದೇಹಾಸ್ಫಾಳನಾಡಂಬರಸಮಯದೊಳಂತಂತಗುರ್ವಾಗಿ ನಿಂದಂ॥೩೨

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ತೆಗೆದೀಂಟಲ್ ವಾರ್ಧಿ ನುಂಗಲ್ ದಿಗಿಭಸಮಿತಿ ತುತ್ತಲ್ ವಿರಿಂಚಾಂಡಭಾಂಡಂ
ಮಿಗಿಲಲ್ತೀತಂಗೆನಲ್ ದಾನವರಿಪು ಮಸಕಂಗೊಂಡನಿಂ ಪೋರ್ವನೆಂಬೀ ।
ಬಗೆಯಿಂ ಪಣ್ಣಾನೆಯಂ ಪಲ್ಲಣಿಸು ಕುದುರೆಯಂ ಪೂಡು ತೇರಂಭಟರ್ಕೈ
ದುಗಳಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಿಮೆಂಬೀಭಟರ ಕಳಕಳಂ ಕೇಳಲಾದತ್ತದೆತ್ತಂ ॥೩೩

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ,

ಪ್ರಕಟಂ ಸಿಂಹಸ್ಫುರಲ್ಲಂಘನಮೆಸೆಯೆ ತವೆಂಗಕ್ಕೆ ಧೀಂಕಿಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣಂ
ಮಕುಟಾಗ್ರಾಸ್ಫಾಲನಂಗೆಯ್ದಲೆಲೆ ರವಿಯನಾರಾಹು ವೀಂಟಿತ್ತೆನಲ್ ಕಾ ।

* ಕ.ಗ.—ವ್ಯಾಲಾಹಿನಾಶಕ್ಕೆ ಉಗುವತೆಱನೆಂತಂತು.

ತುಳಕಮಾಯ್ತೆಂದಭ್ರದೊಳ್ಬೊಬ್ಬಿಱಿಯೆವಿವಿಜರಾಮೋದದಿಂ ಕಂಸನಂಮ
ಲ್ಲಕಳಕ್ಕೆತ್ತಿಕ್ಕಿ ತಾಂ ಮೇಲೆಱಗಿದನೆಱಗಲ್ ಸ್ವರ್ಗದಿಂ ಪುಷ್ಪವರ್ಷಂ॥೭೬

ಜಗದಾಧಾರಕನದಟಿಂ
ಧಿಗಿಲೆನೆ ಮೇಲೇಱಿ ತುಱಿದು ರಾಕ್ಷಸನಸುವಂ ।
ತೆಗೆದು ತೆಗೆದೆಪೆದುಬಱಿಯಂ
ತೆಗೆದಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನವನ ಮೇಗಣ ಮುಳಿಸಂ ॥ ೭೭

ಖಳನಂ ತುಱಿವೆಡೆಯೊಳ್ ಗೋ
ವಳರಾಯನ ತೊಡರ ಹಾಹೆ ತೊಡರ್ವೆರಸಂಘ್ರಿ ।
ಸ್ಥಳದಿನುರುಳ್ವಂತಿರೆ ನಿ
ರ್ಗಳಿತಾಸ್ತ್ರನುರುಳ್ದು* ಕಂಸನೆಸೆದಂ ಕಳದೊಳ್ ॥ ೭೮

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ಪವನವ್ಯೋಮವಸುಂಧರಾಸಲಿಲತೇಜೋಲೀಲೆ ವೈವರ್ಣಲು
ತ್ಸವಮಾದತ್ತು ಸಮಸ್ತಭೂತಳದೊಳಾಗಳ್ ಭೂತಸರ್ವಸ್ವಮಂ ।
ಕವರ್ದಂಗೀಕರಿಸಿರ್ದ ಕಂಸದನುಜಂ ಪಂಚತ್ವಮಂ ಪೊರ್ದಲಿಂ
ತವು ತಂತಮ್ಮ ವಿಭಾಗಮಂ ಮಗುಳೆ ಕೈಕೊಂಡಿರ್ದುವೆಂಬನ್ನೆಗಂ ॥

ವ॥ಆಮಹೋತ್ಸವದೊಳ್,

ಶರವಿದ್ಯಾಬಲದಿಂದೆ ಕೊಂಡುಕೊನೆವಾಯುದ್ಧಂಗಳಂ ಮೆಚ್ಚೆ ನಾಂ
ಪಿರಿದುಂ ಮೆಚ್ಚುವೆನಿಂತುಟೊಂದು ನಿಮಿಷಂ ಧೀಂಕಿಟ್ಟು ಹರ್ಮ್ಯಾಗ್ರದಿಂ।
ಧರೆಗಾದಿಕ್ಕಿ ವಿರೋಧಿಯಂ ಮಡಿಪಿದೊಂದಂ ಚೆಲ್ವನೆಂದಾಡಿದಂ
ಪರಮಾನಂದವಿನೋದದಿಂ ಸ್ಮಿತಹಟನ್ನಾನಾರದಂ ನಾರದಂ ॥ ೮೦

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ಶತಮುಖಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲದೇವತಾಸಂತಾನವಂತ
ರ್ಧಾನದೊಳ್ ನಿಂದು ದಾನವಾಂತಕನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ,

---

* ಖ,ಗ.—ಗಳಿತಾಸುವುರುಳ್ದು.

ಮುಂ ದೈತ್ಯಕೋಪಹುತವಹ
ನಿಂದಂ ಕಾಯ್ದುರಿವ ಭುವನಮಂ ವಿಜಯಯಶ ।
ಶ್ಚಂದನರಸದಿಂದಂ ತೊಳ್
ದಿಂದು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ನೀಂ ಕುಳಿರ್ಕೊಳಿಸಿದೈ ॥ ೮೧

ಗಡಿಗೆಟ್ಟಜಾಂಡಕೋಟಿಯ
ನೆಡೆಯುಡುಗದೆ ನುಂಗಿಯುಗುೞ್ವ ನಿನಗೀಪಗೆಯುಂ ।
ಮಡಿಪುವುದು ಪಿರಿದೆ ಕೇಶವ
ಕಡಲಂ ಪೀರ್ವಂಗಮರಿದೆ ಕುಡಿತೆಯ ಸಲಿಲಂ ॥ ೮೨

ಕಮಳೋದ್ಭವವಾಗ್ವಿಲಸ
ತ್ಕ್ರಮಮಂ ಮೀಱಿದುದು ವೇದವೇದಾಂಗರಹ ।
ಸ್ಯಮನದಟಲೆದುದೆನಲ್ ಕಂ
ಸಮಥನ ಬಣ್ಣಿಸುವರಳವೆ ನಿನ್ನ ಮಹತ್ತ್ವಂ ॥ ೮೩

ವ॥ ಎಂದಮರಸಮುದಯಂ ಪುಷ್ಪದೊಳಂ ವಾಕ್ಪುಷ್ಪದೊಳಮ
ರ್ಚಿಸಿ ಪೋಗೆ,

ಆನತರಪ್ಪರಂಬುಜಭವಾದಿಗಳುಂ ತನಗಲ್ಕಱಿಂದೆ ತಾ
ನಾನತನಾರ್ಗಮಲ್ಲವಧಿಕರ್ ತನಗಿಲ್ಲದ ಪೆಂಪಿನಿಂದಮುಂ ।
ಬಾನಳಿನಾಕ್ಷನಂದು ವಸುದೇವನ ದೇವಕಿಯಂಘ್ರಿಗಳ್ಗೆ ಬಂ
ದಾನತನಾದನಂತದುಚಿತಂ ಗುರುಸನ್ನುತಿ ಮರ್ತ್ಯವೇಷದೊಳ್ ॥ ೮೪

ವ॥ ಆಗಳಾವಸುದೇವನುಂ ದೇವಕಿಯುಮತ್ಯಂತಸಂತೋಷ
ಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು,

ಮನದೊಳ್ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿದೊಂದು ಪರಮಸ್ನೇಹಾಮೃತಂ ಕಣ್ಗಳಿಂ
ದೆನಸುಂ ಪೊಣ್ಮಿದುದೆಂಬಿನಂ ಸುರಿವಿನಂ ಹರ್ಷಾಶ್ರು ಪಾದಾನತಾ ।
ಸ್ಯನನಿಂಬಿಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿಕೊಂಡೊಗೆದ ರೋಮಾಂಚಂಗಳೊತ್ತೊತ್ತಿನಿಂ
ತನುಗಳ್ ಪಿಂಗಿದುವೆಂಬಿನಂ ಕೆಲಕೆ ಸಾರ್ದಿಂತೆಂದರಾನಂದದಿಂ ॥ ೮೫

ಉದಯಿಸಿ ದಿವ್ಯಾಕೃತಿಯಿಂ
ಮೊದಲೊಳ್ ನೀನೆಮಗೆ ನುಡಿದ ತೆಱದಿಂದಡಿಗಿ ।
ಕ್ಕಿದೆ ಕಂಸನನೆಮ್ಮಂ ನೆಗ
ಪಿದೆ ಚಿಂತಾವಾರ್ಧಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿರ್ದವರಂ ॥ ೮೬

ಪುಟ್ಟುವುದು ಜಗಂ ನಿನ್ನಿಂ
ಪುಟ್ಟುವೆ ನೀನಾವನಿಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭು ಪಿರಿದುಂ ।
ಪುಟ್ಟುವೊಡಂ ಕಾಂಕ್ಷದೆ ನೀಂ
ಪುಟ್ಟ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಕ್ಷಯಕ್ಷಮನಪ್ಪೈ ॥ ೮೭

ನಿಜಗರ್ಭದೇಕದೇಶದೊ
ಳಜಾಂಡಶತವಿರ್ಪ ವಿಷ್ಣು ನೀನಸ್ಮದ್ಗ ।
ರ್ಭಜನೆಂತಾದೆಯಿದಂ ಭ್ರಾಂ
ತಿಜಾಲಮಂ ಬೀಸಿದೈ ಧರಿತ್ರಿಗಮೆಮಗಂ ॥ ೮೮

॥ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ ॥

ಈತ್ರಿಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿವರ್ತನಸಂಕ್ಷಯಂ ನಿಜಕಲ್ಪನಾ
ಮಾತ್ರಸೂತ್ರಮಿದೆಂದು ಬಲ್ಲೆ ವನಾದಿಮಧ್ಯವಿರಾಮನೈ ।
ಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರರೆ ನಾಂ ನೃಕೀಟರದಾವುದೇದೊರೆಯಾದೊಡಂ
ಪುತ್ರನೆಂದಪುದೆಮ್ಮ ನಾಲಗೆ ನಿನ್ನನೆಂತದಹರ್ನಿಶಂ ॥ ೮೯

ತರತಮಮಾಗಿ ಯೋಗಿತತಿ ಯೋಗವಿಭೇದದೆ ನಿಟ್ಟಪಾಶಿವಂ
ಪರಮಶಿವಂ ಸದಾಶಿವನೆನಿಪ್ಪಗುಣಂ ಗುಣಿಯಾಗಿ ನೀನಜಂ ।
ಹರಿ ಹರನೆಂಬ ಮೂರ್ತಿಗಳನಾಂತ ಮಹಾತ್ಮನೆ ಮರ್ತ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂ
ಧರಿಯಿಸಿ ದೇವಕೀಸುತನೆನಿಪ್ಪುದು ನಿನ್ನ ವಿನೋದಮಾಗದೇ ॥ ೯೦

ಪ್ರಾಕೃತಮನುಷ್ಯಶಿಶುಗೆ
ತ್ತೀಕಂಸನ ಭಯದೆ ನಿನ್ನನೊಳ್ದಿರಿಸಿದೆವಾ ।

ಗೋಕುಲದೊಳ್ ಮಾಯಾಮೋ
ಹಾಕುಳದಿಂದಱಿದೆವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ತೆಱನಂ ॥ ೯೧

ಕ್ಷಿತಿಯಂ ರಕ್ಷಿಸಲಂಶಾ
ಕೃತಿಯಿಂದುದಯಿಸಿದ ನಿನ್ನೊಳಮಗಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀ।
ಪತಿ ಭಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟಿದಪ್ಪುದು
ಸುತನೆಂಬ ಮಮತ್ವಮಾದುದಿಲ್ಲವಮೋಘಂ ॥ ೯೨

ವ॥ ಎಂದನೂನಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ನುಡಿದ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಂ ಮಗುಱೆ ಕೃಷ್ಣಂ ವೈಷ್ಣವಮಾಯೆಯಿಂ ಮೋಹಿಸಿ ರೌಹಿಣೇಯ ಸಮನ್ವಿತಂ ಕರಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಗಿದು,

ಕೇಳಲೆ ತಾತ ಕೇಳ್ ಜನನಿ ಕಂಸನ ಕಾರಣದಿಂದಗಲ್ದು ಗೋ
ಪಾಲಯವಾಸರಾದೆಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪದಾರ್ಚನೆಗೆಯ್ವುದಿನ್ನೆಗಂ।
ಕಾಲಮಿದಿಂತು ಪೋಯ್ತು ಪಿತೃಮಾತೃಗುರುದ್ವಿಜದೇವಪೂಜೆಯಿಂ
ಕಾಲಮಿದೆಯ್ದೆ ಸಲ್ಲದನ ಬಾಳ್ಕೆ ನಿರರ್ಥಕಮಲ್ತೆ ಲೋಕದೊಳ್ ॥ ೯೩

ವ॥ ಎಂದು ಸಂತಸಂಬಡಿಸಿ ಯದುಕುಲಪ್ರವೃದ್ಧಜನಂಗಳಂ ಯಥಾಯೋಗ್ಯಮಾಗಿ ಸಂಭಾವಿಸುತಿರ್ದ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,*

ಮೆಱೆದಿರ್ದವ್ಮಣ್ಣನಂ ಮರ್ದಿಸಿದ ಕುಟಿಲನೆತ್ತೆತ್ತಲೆಂದೆಯ್ದೆ ವಂದ
ಳ್ಕುಱೆ ಕಚಷ್ಟಾವಾಲಮಂ ಕೈದುಡುಕಿ ಪಿಡಿದನಂ ನೋಡದಂತಿರ್ದಪಾಂಗಿಂ।
ಪೊಱಕೈಯೊಳ್ ಮೋದಿ ಕಂಸಾನುಜನನಧಿಕನಂ ಕೊಂದು ಮಾರ್ಕೊಂಡರೆಂಬಂ
ತುಱದತ್ತಲ್‌ಗೋಷ್ಠಿಗೆಯ್ವಚ್ಯುತನ ಬಿನದಮಂತೊಂದಗುರ್ವೇನನೆಂಬೆಂ॥

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ,

ಸುರಲಟಹಪಟಹರವಮಂ
ಬರದೊಳ್ ನರ್ತಿಸಲೆ ನಾರದಂ ದೆಸೆಗಳೊಳು।

---

* ಕ. ಖ.—ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿರ್ದನಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್.

ಣ್ಮಿರಲುಣ್ಮಿದುದಿತ್ತಲ್ ಮ
ಲ್ಲರಂಗದೊಳ್ ಕಂಸನಂಗನಾಕ್ರಂದರವಂ ॥ ೯೫

ತರುಣಿಯುರಂದು ಕಂಸನ ವಿಯೋಗದ ಶೋಕದೆ ಬಿಲ್ದು ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್
ಪೊರಳ ಪೊದಳ್ದು ಮೆಯ್ಯ ರಜವಶ್ರುಜಲೌಘದೆ ನಾಂದು ಕರ್ದಮಂ ।
ಬೊರೆದವೊಲಾಗಲಂದುಮೆಸೆದಿರ್ದರೆಲರ್ * ಪೊಡೆದಭ್ರಕಾಲದೊಳ್
ಧರೆಯೊಳುರುಳ್ದು ಕರ್ದಮದೊಳಬ್ದಿ ಲತಾನಿಕುರುಂಬಮೆಂಬಿನಂ ॥೯೬

ವ॥ ಆಪೆಂಡವಾಸದೆಳವೆಂಡಿರೊಳಗ್ರಮಹಿಷಿಯರೆನಿಸಿದ ಅಸ್ತಿಪ್ರಾ
ಪ್ತಿಯರೆಂಬ ಜರಾಸಂಧಸುತೆಯರ್ ಕಂಸನ ಕಳೇವರಮಂ ತೞ್ಕೈಸಿ
ಕೊಂಡು ಮುಂಡಾಡಿ,

ಪರಿಭವರಜದೊಳ್ ಪಗೆಯುಂ
ಪೊರಳಿಸಲುಂ ಪುಷ್ಪಧೂಳಿಯೊಳ್ ವಿರಹಿಣಿಯುಂ ।
ಪೊರಳಿಸಲುಂ ತಕ್ಕುದು ನೀಂ
ಪೊರಳಲ್ತಕ್ಕುದೆ ಮದೀಶ ಭೂಪಾಂಸುವಿನೊಳ್ ॥ ೯೭

ಮೃದುಶೃಂಗಾರಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಮೃದುಭಾವಂ ನಿನ್ನೊಳಂಬಾಗೆ ನೀಂ
ಮೃದುಶಯ್ಯಾತಳದಲ್ಲಿರಲ್ಲಿ † ಮಿಸುಪೆಮ್ಮಾತೋಳೊಳೆಮ್ಮಾನಿತಂ ।
ಬದೊಳೆಮ್ಮಾಕುಚಮಧ್ಯದೊಳ್ ಪೊರಳುತಿರ್ಪೀ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಾಂಗಮೊ
ರ್ಮೊದಲೊಳ್ ಕರ್ಕಶಭೂಮಿಯೊಳ್ಪೊರಳ ಕಂಡಾವೆಂತು ಸೈರಿಪ್ಪೆವೋ॥

ಎತ್ತಿ ನಡೆವೆಮರರಂ ಬೆಂ
ಬತ್ತುವ ಸಮಯದೊಳಮಿಲ್ಲದೀವಿಧಿ ಹಾ ! ದೈ ।
ತ್ಯೋತ್ತಮ ಬಗೆಯದ ಬರಸಿಡಿ
ಲೆತ್ತಣಿನೈದಿದುದೊ ನಿನಗಿದಘಟಿತಘಟಿತಂ ॥ ೯೯

ಪೊಱಮಟ್ಟರಿಬಲದೊಳ್ ‡ ತ
ಳ್ತಿಱಿಯದೆ ಕರುಮಾಡದಲ್ಲಿ ಲೀಲೆಯಿನಿರ್ದೆ ।

* ಕ. ಖ. ಗ,—ಅಂತುಮೆಸೆದಿರ್ದರವರ್.

† ಕ. ಗ.—ತಳದಲ್ಲಿನಲ್ಲ. ‡ ಖ.—ಪೊಱಮಟ್ಟುದಿವಿಜರೊಳ್.

ಮ್ರೆಱೆಯುನನದೇಕೆ ಸೊಡಗೆರ್ೞಂ
ಪಱಿಸುತ್ತುಂ ಬಂದು ಕೊಂದೆಯಕಟ ವಿಧಾತ್ರಾ ॥ ೧೦೦

ವೈರಿವಧೋಪಾಯಾಬ್ಧಿಯ
ಪಾರಮನಕಟೆಯ್ದಲೀಯದೆಡೆಯೊಳ್ ಕೊಂದೈ ।
ಹಾ ರಾಕ್ಷಸನಂ ನೀಂ ನಡು
ನೀರೊಳ್ ಪಱುಗೋಲನಿಂತು ಕೊಯ್ವುದೆ ವಿಧಿಯೇ ॥ ೧೦೧

ನಾನಾವಿಧದಿಂ ಪಿಡಿದಾ
ಪೇ * ನೆಂದೊಡಮೞಿದೆಯಿಲ್ಲ ಮಱೆದೊಱಗಿದೆಯೋ ।
ನೀನೆಮಗೆ ಮುಳಿದು ನುಡಿಯೆಯೊ
ಜಾನಿಸುತಿರ್ದಪೆಯೊ ಮದ್ಗುಣಂಗಳನರಸಾ ॥ ೧೦೨

ಮನದೊಲವೀರ್ಷ್ಯೆಯಂ ಪಡೆಯಲೊಂದಿ † ರುಳೊಂದಿನಿಸೊಂದೆ ಮಂಚದೊಳ್
ಮುನಿದನಿತೊಂದು ‡ ನಿನ್ನ ಮುನಿಸಾಕ್ಷಣದಿಂ ತನುಸೋಂಕುವೆಮ್ಮಸೋಂ ।
ಕಿನೆ ಸಲೆ ಪೋಪುದಿನ್ನೆಮಗಗವ್ಯನಲಕ್ಷ್ಯನದೃಶ್ಯನಾಗಿನೀ
ನೆನೆಸುಮಗಲ್ದ ಬಲ್ಮೆಳಸು ನಲ್ಲನೆ ಕಾಳ್ವಿಡಿಯಲ್ಕೆ ಮಾಣ್ಗುಮೇ ॥ ೧೦೩

ಭಾವವಭಿನ್ನವಿಚ್ಛಿ ಪೆಱತಲ್ತು ಸುಖಂ ಸಮವೆಂಬ ನಲ್ಮೆಯಿಂ
ಜೀವವದೊಂದೆ ನಲ್ಲರೊಳೊಡಲ್ಗಳ ಬೇಱೆನುತಿರ್ಪವಾದೊಡಿಂ ।
ದಾವೆಡೆ ನಿನ್ನ ಜೀವಮೆನೆ ಜೀವಿಸುತಿರ್ದಪೆವಿನ್ನು ನೀಂ ಪೃಥ
ಗ್ಜೀವರೆ ನಲ್ಲರೆಂದಱಿದೊಡಕ್ಕಟ ಧಾತ್ರನ ಮಾಟವಿಂತುಟೇ ॥ ೧೦೪

ವ॥ ಎಂದನೇಕಪ್ರಕಾರದಿಂ ಬಾಯಱಿದು ಪಳವಿಸುವ ಕಂಸಕಾಂತೆಯರ ಪ್ರಳಾಪಮಂ ಕೇಳ್ದು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಕ್ರೂರಾದ್ಯರಂ ಕರೆದು

* ಕ. ಗ.—ಪಳವಿಸಲೇ. † ಕ. ಗ.—ಮನದೊಲವಿಂದೆಪೆಂಡಿರೊಳಗೊಂದಿ.
‡. ಕ. ಗ.—ಮುನಿದಿನಿಸೊಂದು.

ನಿಶಾಟಕಾಂತೆಯರಂ ಸಂತೈಸಿ ಕಂಸಕಂಸಾನುಜಾದಿಮೃದ್ಧಾಪನಿಪತ
ರ್ಗೆ ಯಥೋಚಿತಾಚಾರಮಂ ನೆಗಳ್ವುದೆಂದು ಬೆಸಸಿ,

ನಿಗಡನಿರುದ್ಧನಂ ತನಯಶೋಕವಿಲಾಪಿಯನುಗ್ರಸೇನನಂ
ನಗಧರನೊಲ್ದು ಸಂತವಿಸೆ ಯಾದವರಾಜ್ಯಮನೀತನೀಕ್ಷೊಳಲ್ ।
ಬಗೆದು ಮದೀಯಸೂನುಗಳನಿಕ್ಕಿದನೆಂದವಿವೇಕಿಯಾಮುರಾ
ರಿಗೆ ಕೊಡಲೆಂದು ರಾಜ್ಯಪದಮಂ ನುಡಿದಂ ಭಯದಿಂದಮಾಹುಕಂ ॥

ಕೊನೆವುರ್ವಿಂ ನಸುಜರ್ವಿ ಪದ್ಮಭವಚಂದ್ರೇಂದ್ರಾರ್ಕಮುಖ್ಯಾಮೃತಾ
ಶನರ್ಗೆಂತಪ್ಪ ಪದಂಗಳಂ ಕುಡುವತಕ್ಕೈಶ್ವರ್ಯನಾರಾಜ್ಯಮಂ ।
ಮನದೊಳ್ ಭಾವಿಸಮುಗ್ರಸೇನನನೆ ಬಂಧೋನ್ಮುಕ್ತನಂ ಮಾಡಿ ತ
ತ್ತನಯಶ್ರೀಸ್ಥಿತನಾಗೆ ಮಾಡಲೊಸೆದಂ * ಶ್ರೀದೇವಕೀನಂದನಂ ॥ ೧೦೬

ಇದುಸಮಸ್ತಕಮಲಭವಾಂಡಮಾಲಾಘಟೀಘಟಿತಾರಘಟ್ಟಘಟನಾಸ್ವತಂತ್ರ
ನಿಜಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣಚಕಿತಸಕಲಾಮ್ನಾಯತಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ
ಶ್ರೀಪಾದಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಸುಕವೀಂದ್ರರುದ್ರಪ್ರಣೀತಶ್ರೀಜಗ
ನ್ನಾಥವಿಜಯಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ರಜಕಾಸುರಪ್ರ
ಹರಣಧನುರ್ಭಂಗಕುವಲಯಾಪೀಡನಿಷ್ಪೀಡನ
ಚಾಣೂರಮುಷ್ಟಿಕತೋಸಲಕಾದಿಮಲ್ಲ
ಮಥನಕಂಸಧ್ವಂಸವರ್ಣನಂ
ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ

---

* ಕ. ಖ. ಗ,—ಮಾಡಲೆಸೆದಂ.

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀಮತ್ಸಿಂಹಾಸನಸಿತ
ಚಾಮರಧವಳಾತಪತ್ರಭೇರೀಚಿಹ್ನೋ |
ದ್ದಾಮಯದುರಾಜ್ಯಸವನಮ
ನಾಮುರಹರನುಗ್ರಸೇನನೃಪತಿಗೆ ನೆಗಟ್ದಂ || ೧

ವನಿತಾಸಂಕುಳಮಿಂಬುಕೆಯ್ಯೆ ನಿಜತೇಜಂ ದಿಗ್ಜಯಂಗೆಯ್ಯೆ ಭೃ
ತ್ಯನಿಕಾಯಂ ಬೆಸಕೆಯ್ಯೆ ಸಜ್ಜನಚಯಂ ಸಂಕೀರ್ತನಂಗೆಯ್ಯೆ ವೈ |
ರಿನೃಪರ್ ಪೇಟ್ದುದುಗೆಯ್ಯೆ ವಿಶ್ವಜನವಾಜ್ಞಾರಕ್ಷಣಂಗೆಯ್ಯೆ ಕೃ
ಷ್ಣನ ಕಾರುಣ್ಯಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದರಸುಗೆಯ್ದಂ ಲೀಲೆಯಿಂದಾಹುಕಂ || ೨

ವ|| ಅಂತು ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನಾಗಿರ್ದ ಯದುಸಿಂಹನಂ ಪುರುಷಸಿಂಹನಾಜ್ಞಾಪನಂಗೆಯ್ದು,

ಭೂಪರ್ಗಣಿದಮೆ * ನೀನಾ
ಜ್ಞಾಪಿಸು ಮದ್ಬಾಹುಬಲದಿನಮರರನೆಂದಾ |
ಟೋಪದಿನಾಮಂತ್ರಿಸೆ ನಿಜ
ರೂಪದೆ ಬೆಸನೇನೆನುತ್ತೆ † ಪವನಂ ಬಂದಂ || ೩

ವ|| ಅಂತು ಬಂದಭಿಮುಖನೊಳಿರ್ದ ಪವಮಾನನನಂ ಮನಂಗೊಂಡು—ಎಲೆ ವಾಯುದೇವ ದೇವೇಂದ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ನೀನಿಂತೆಂದು ಪೇಟ್ವುದು—ಎಂತೆನೆ,

ಬಿಡುವುದು ಗರ್ವಮಂ ಪಿಡಿವುದಾರ್ಜವಮಂ ಸಭೆಯಂ ಸುಧರ್ಮೆಯಂ
ಕುಡುವುದು ಜಿಷ್ಣು ವಿಷ್ಣುಭುಜಪಾಲಿತಯಾದವರ್ಗಿಂ ಮದಾಜ್ಞೆಯಿಂ |

* ಗ.—ಭೂಪರ್ಗಧಿಕನೆ † ಗ.—ನೀಂಬೆಸಸೆನುತ್ತ,

ನಡೆವುದು ದೇವಕೀಸುತನನುಜ್ಞೆಯೊಳಾಹುಕನೆನ್ನನಟ್ಟಿದಂ
ನುಡಿದಿದನಿಂತು ನೀನಱಿಪು ವಜ್ರಧರಂಗೆ ಕುರಂಗವಾಹನಾ ॥ ೪

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ಪೋಗಿ ಪುರುಹೂತಂಗೆ ಮಾತರಿಶ್ವನಾಮಾತಂ ಸವಿಸ್ತರಂ ಪೇೞೆ ಪಾಲೋಮೀವರಂ ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರೀಂದ್ರಧರನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ನೆನೆದು ಮನದೊಳಳ್ಕಿ,

ಉದಯಿಸೆ ಭಾನು ಭಾನುಮಣಿಯೊಳ್ ಕಡುಗಾಯ್ಪೊಗೆವಂದದಿಂದಮಾ
ಸ್ಪದವತಿತಿಣ್ಣಮಾಗೆದೊರೆಕೊಂಡುದು ಗಂಡಗುಣಂ ಯದುಪ್ರತಾ।
ಪದೊಳದಱಿಂ ಪೊಡರ್ಪು ನಿಜವಲ್ಲದ ಯಾದವರ್ಗಂಜೆನಂಜೆನಂ
ಜೆದಪೆನಧೋಕ್ಷಜಂಗೆ ಮೆಳೆಗಂಜದೊಡಂ ಪುಲಿಗಂಜುವಂತೆವೋಲ್ ॥ ೫

ಕಂಸವಧಂಗೆಯ್ದು ಮುರ
ಧ್ವಂಸಿಗೆ ಪೂಜಾರ್ಥಮೆಂದು ಮಾರುತ ಕೊಟ್ಟೆಂ।
ನೀಂ ಸಭೆಯಂ ಕೊಂಡುಯ್ವುದಿ
ದಂ ಸಲಿಸಿದೆನೆಂದು ವಜ್ರಿ ನುಡಿವುದುಮಾಗಳ್ ॥ ೬

ವನಜಾಕ್ಷಾಜ್ಞೆಯೊಳಿಂದ್ರರಾಜಸದಮೆಲ್ತಂದಪ್ಪುದಿಂದುಗ್ರಸೇ
ನನೃಪಂಗೆಂಬಿನೆಗಂ ಜಗನ್ನಯನನುಂ ಕಣ್ಣುಳ್ಕುವಂತಾತ್ತರ।
ತ್ನನಿಕಾಯದ್ಯುತಿ ಪೊಣ್ಮೆ ಕಾಮವಿಪುಳಂ ಕಾಮಪ್ರದಂ ಕಾಮಗಾ
ಮಿ ನಭೋಮಾರ್ಗದೆ ಬಂದುದಿಂದ್ರನ ಸಭಾಹರ್ಮ್ಯಂ ಸುಧರ್ಮಾ
ಹ್ವಯಂ ॥ ೭

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದ ದಿವ್ಯಸಭೆಯಂ ಯದುಪುಂಗವಂ ದೇವಕೀತನೂಭವರ ಭುಜಾಶ್ರಯದ ಬಲದಿನುಪಭೋಗಿಸುತ್ತುಂ ಸುಖದಿನಿರೆ,

ಅನಿತುಂ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಪಂಚಂ ತನಗೆ ವಿದಿತಮಾಗಿರ್ದೊಡಂ ಶ್ರೀಮುಕುಂದಂ
ಮನುಜರ್ಗಾಚಾರ್ಯಶಿಷ್ಯಕ್ರಮಮನಱಿಪುವೊಂದಿಚ್ಛೆಯಿಂ ರೋಹಿಣೀನಂ।

ದನೆಯುಕ್ತಂ ಪೋಗಿ ಕಾಶೀಕ್ಷಿತಿಯೊಳಸೆವವಂತೀಪುರಾವಾಸಿ ಸಾಂದೀಪನಿಯೊಳ್ * ಶಿಷ್ಯತ್ವಮಂ ಪೊರ್ದಿದ ನೆವದೆ ಕಲಾಪ್ರೌಢಿಯಂ ತಾಳ್ದಿನಿಂದಂ ॥ ೮

ಸಾಂದೀಪನಿಯುಸುವಿದ್ಯೆ † ಮು
ಕುಂದನ ಸಂಗತಿಯೊಳತಿವಿಕಾಸಮನೊಳಕೊಂ ।
ಡಂದೆಸೆದುದು ಪೂಗೊಳದರ
ವಿಂದಿನಿ ದಿನಕರನ ಸಂಗದಿಂ ವಿಕಸಿಪವೋಲ್ ॥ ೯

ಗುರುವಿನ ವಿದ್ಯೆ ನಿತಾಂತಂ
ಪುರುಷೋತ್ತಮನಂತರಂಗದೊಳ್ ಕೋಟಿವಿಧಂ ।
ಸ್ಫುರಯಿಸಿದುದಭ್ರಶಶಿಕಳ
ತರಂಗಿತಾರ್ಣವದೊಳಸೆವವೋಲ್ ಬಹುವಿಧದಿಂ ॥ ೧೦

ಜಳಜನಿ ದಿನಕರನಿಂದು
ತ್ಪಳನಿ ಸುಧಾಕರನಿನಾಮ್ರವಲ್ಲರಿ ಮಧುವಿಂ ।
ಬೆಳಪಂತೆ ಕೃಷ್ಣನಿಂದಂ
ಬೆಳಗಿದುವೆನಿತೊಳವು ರಾಜವಿದ್ಯೆಗಳನಿತುಂ ॥ ೧೧

ಕೌಮುದಿಯಿಂ ವಿಧು ವಿಧುವಿಂ
ಕೌಮುದಿಯೆಸೆವಂತೆ ಸಕಲವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದಂ ।
ತಾಮರಸೇಕ್ಷಣನೆಸೆದಂ
ತಾಮರಸೇಕ್ಷಣನಿನೆಸೆದುವಾವಿದ್ಯೆಗಳುಂ ॥ ೧೨

ಅಂತಱುವತ್ತುನಾಲ್ಕು ದಿನದೊಳ್ ವಿದಿತಾಖಿಲವಿದ್ಯರಾದ ಕಂ
ಸಾಂತಕರೌಹಿಣೇಯರತಿಮಾನುಷಕರ್ಮಮನಂತರಂಗದೊಳ್ ।
ಚಿಂತಿಸಿ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರೆ ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರಕರಾಗಿ ಬಂದರೇ
ನುಂ ತೊದಳಲ್ತೆನುತ್ತವರನಾಗುರು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ನೋಡಿದಂ ॥ ೧೩

* ಖ. ಗ.—ಸಾಂದೀಪನೊಳಂ. † ಖ. ಗ.— ಸಾಂದೀಪನೆಸೆವ ವಿದ್ಯೆ.

ಧರೆಗಾಚಾರಮನಱಿಪಲ್
ಗುರುವಿಂ ಕೃತವಿದ್ಯನಾದ ಕೃಷ್ಣಂ ಗುರುವಂ ।
ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯಂ ಬೇಡೆನೆ
ಗುರುವುಂ ಬೇಡಲ್ಕೆ ಬಗೆದನೊಂದಘಟಿತಮಂ ॥ ೧೪

ವ॥ ಎಲೆ ! ಕೇಳಮಾನುಷಪ್ರಭಾವಮಂ ಪ್ರಭಾಸಲವಣಾರ್ಣವದೊಳ್,

ವಿಗತಾಸುತ್ವಮನೆಯ್ದಿದಂ ಸುರರುಮಂ ಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂ ಭಾಗ್ಯದಿಂ
ಮಿಗುವಸ್ಮತ್ಸುತನಿಂದೆ ತಂದು ಕುಡು ಭೂಯೋವತ್ಸನಂ ವತ್ಸನಂ ।
ನೆಗಪ್ದಾ ಸೌವ್ಯನನೆಂದಜಾಂಡಘಟಮಾಲಾಚಕ್ರಿಯೊಳ್ ಚಕ್ರಿಯೊಳ್
ಮಗನಂ ಬೇಡಿದನೊಲ್ದು ನಿಲ್ಲ ಗುರು ವಿದ್ಯಾವಿತ್ತಮಂ ವಿತ್ತಮಂ ॥ ೧೫

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಗುರುಪುತ್ರಾಹರಣಪ್ರತಿಜ್ಞಾರೂಢನಾಗಿ ಮಕರಾಕರಮನೆಯ್ದಿ,

ಡಿಂಡೀರಾವಳಿ ಶಂಖವಲ್ಲರಿಯಿನೂರ್ಮಿಸ್ತೋಮಮುದ್ವೃತ್ತಯು
ಶ್ಯಂಡಾಲೋಷದಿನುಗ್ರನಕ್ರಕುಲಮಾವರ್ತಂಗಳಿಂ ವಿದ್ರುಮಂ ।
ಚಂಡೌರ್ವಾನಲದೀಪ್ತಿಯಿಂ ದ್ವಿಗುಣಿಸುತ್ತಿರ್ಪಾ ಮಹಾಂಭೋಧಿಯಂ
ಕಂಡುತ್ಕ್ಷೋಪದಿನೊಂದು ಬೆಂಚಿಯನೆ ಕಂಡಂತಾದನಬ್ಜೋದರಂ ॥ ೧೬

ತುಳುಂಕುವೊಡೆಯುದ್ದೊಕರ್ಗುಡಿತೆಗಂ ತೆಗೆದಿಂಟುವೊಡಾಗದೊಂದು ಮು
ಕ್ಕುಳಿಗೆನೆ ಸಾಲ್ದುದಿಲ್ಲ ಪುಗಲುಂ ಕರದಿಂದೆ ಕಲಂಕಿ ನೋಡಲುಂ ।
ಜಳನಿಧಿಯೆಂಬ ಕೋಪದೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಲೋಚನರಾಗದಿಂದಮು
ಗ್ಗಳಿಸಿದನಬ್ಧಿ ತೀರವನವಿದ್ರುಮರಾಗಮೆನಬ್ಜಲೋಚನಂ ॥ ೧೭

ವ॥ ಅಂತಾಕ್ಷೇಪದಿಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ,

ದೊರೆಗೆಟ್ಟಂದೊಳಕೊಂಡೆಯಿನ್ನು ಗುಱುಗುಟಿ'ನೀಂವಾಹಿನೀನಾಥ ಮ
ದ್ಗುರುಸಾಂದೀಪನಿ * ಪುತ್ರನಂ ತಡೆಯುದೆಂದಾಟೋಪದಿಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಾ!

* ಖ.ಗ.—ಸಾಂದೀಪನ.

ಗಜಮಂ ಕೂಡೆ ತೆರಳ್ಚಿದಂ ತೊಳಸಿದಂ ತುಳ್ಕಾಡಿದಂ ತೂೞಿದಂ |
ತೆರೆಯೇಱಲ್ ಕದಡಲ್ ಕೆಸರ್ಮಸಗಲಂತಾದೇವಕೀನಂದನಂ ॥ ೧೮

ವ॥ ಆಗಳಾಸರಿನ್ನಾಥಂ ಸಾರ್ಘ್ಯಹಸ್ತನಾಗಿ ಜಗನ್ನಾಥನಂ ಶರಣ್ಬೊಕ್ಕು ಸಾಂದೀಪನಿತನಯನ * ನೆನ್ನೊಳಿರ್ಪ ಪಂಚಜನನೆಂಬ ನಕ್ತಂಚರಂ ನುಂಗಿದನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕೃಷ್ಣಂ ಸಿಂಹನಾದಂಗೆಯ್ದು ಪೊಱಮಡೆಂದು ಗಜಱಿ ಗರ್ಜಿಸೆ,

ಏಕಾರ್ಣವಮಾಗೆ ಜಗಂ
ವೈಕುಂಠನ ಕಿವಿಯ ಕೊಗ್ಗಿಯಿಂದಂದೊಗೆತಂ |
ದಾಕೈಟಭನಿವನೆನೆ ನೀ
ರಾಕರದೊಳ್ ನೆಗೞ್ದನತಿಬಳಂ ಪಂಚಜನಂ ॥ ೧೯

ಏನುದಧಿಗುಂಟೆಪೆಱತೌ
ರ್ವಾನಳನೀಕ್ರೂರದಾನವೇಂದ್ರನ ಕೋಪೋ |
ಗ್ರಾನಳನೆ ಜಳಧಿಗಾಯೌ
ರ್ವಾನಳನೆನಿಸಿದುದು ಪಂಚಜನನುತ್ಕೋಪಂ ॥ ೨೦

ಇಳೆಯೊಳ್ ಮುನ್ನಮೆ ಪುಟ್ಟಿದಾದನುಜರೆಂತೀಧೈರ್ಯಮಾಶೌರ್ಯಮಾ
ಬಳಮಾಸಾಹಸಮಾಭುಜಾಸ್ಫುರಣಮಾಸಂರಂಭಮಾಕ್ಷೋಭಮಾ |
ಚಳಮಾವಿಕ್ರಮಮಾಮಹಾರಭಸಮಾರೌದ್ರತ್ವಮಾವೀರಮಾ
ಱಳವೆಲ್ಲಂಬಿನಮೆಂತು ಪಂಚಜನನುಗ್ರಾಟೋಪಮಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೨೧

ಕ್ಷಿತಿ ಕಂಪಂಗೊಳೆ ಕೃಷ್ಣಪಂಚಜನಯುದ್ಧಂ ನಾಡೆಯುಂ ಬೇಗಮೆ
ದ್ಭಿತಮಾದತ್ತಿತರೇತರಕ್ಷುಭಿತನೇತ್ರಾಳೋಕಮನ್ಯೋನ್ಯಹ |
ಸ್ತತಳಪ್ರೋತ್ತಪರಸ್ಪರಪ್ರಮಥನಂ ಕಣ್ಗುರ್ಬಿಸಲ್ ಪುಂಗವಾ
ಯಿತಸಿಂಹಾಯಿತಕುಂಜರಾಯಿತನಿಯುದ್ಧಂ ತಾನಿದೆಂಬನ್ನೆಗಂ ॥ ೨೨

* ಖ,ಗ.—ಸಾಂದೀಪನತನಯನ.

ತ್ರಿಜಗದ್ವೀರಾಗ್ರಣಿಯುಂ
ಭುಜಯುದ್ಧದಿನಿಕ್ಕಿ ಪಂಚಜನನಂ ತತ್ಪಂ ।
ಚಜನಾಸಿ ಜನಿತಮಂ ಪಾಂ
ಚಜನ್ಯಶಂಖಮನುಪೇಂದ್ರನಿಃಶಂಕೆಯಿಂ ಕೊಂಡೊಲವಿಂ ॥ ೨೩

ಎಳೆವೆನ್ನಂ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ ಚಂದ್ರನನುಗುಳ್ವವೊಲಾತ್ಮಾಸ್ಯದೊಳ್ ಪಾಂಚಜನ್ಯಂ
ಬಿಸಜಾಕ್ಷಂ ಶಂಖಮಂ ಪೂರಿಸೆ ಕುಲಗಿರಿಕುಂಜಂಗಳೊಳ್ ಘೂರ್ಣಿಸುತ್ತಿ।
ರ್ದ್ದಿಸೆಯೊಳ್ ತಳ್ಪ್ರಯುದ್ಧದಾಕಾಶದೊಳೊವವಿತು ದತ್ತಾಸುರೋನ್ಮಾದಮುದ್ಯ
ಕ್ತಸುರವ್ರಾತಪ್ರಮೋದಂ ಕೃತಜಗದಘವಿಚ್ಛೇದಮಾಶಂಖನಾದಂ ॥ ೨೪

ವ॥ ಅಂತು ಶಂಖಮಂ ಪೂರಿಸಿ ಯಮನ ಸಂಯಮನೀಪುರಕ್ಕೆ ಪರಿಯಿಟ್ಟು,

ಕುಡು ಸಾಂದೀಪನಿ ಪುತ್ರನಂ ಯಮ ಕುಡಲ್ಕೇಂ ತೀರದೇಯುದ್ಧಮಂ
ಕುಡು ಮೇಣ್ಣೀಗಳದರ್ಕೆ ಮಳ್ಕಿ ಭಯದಿಂ ಪಾತಾಳಮಂ ಪೊಕ್ಕೊಡಂ ।
ಕಡಲಂ ಪೊಕ್ಕೊಡಮಂತರಿಕ್ಷತಳಮಂ ಸೀಂ ಪೊಕ್ಕೊಡಂ ನಿನ್ನ ಪೊ
ಕ್ಕೆಡೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕಿನಬಿಂಬಮಂ ಪುಗಿಪೆನಿಂದಾಂ ನಿನ್ನನಾರ್ಕಾವೊಡಂ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಕೈಟಭಾಂತಕನಾಸ್ಫೋಟಿಸೆ ಕಲ್ಪಾಂತಸಮಯ ಸಂರಂಭಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುದ್ದಮೇಕಾಂಗದಿಂ ಯುದ್ಧಕೇಳಿಗೆ ಬಂದ ಕಾಳಿಂದೀಸೋದರನಂ ದಾಮೋದರಂ ನೋಡಿ,

ಬರಿಸಮರೇಂದ್ರನಂ ಬರಿಸು ಪಾವಕನಂ ಬರಿಸಾತ್ಮಸೈನ್ಯಮಂ
ಬರಿಸು ನಿಶಾಟನಂ ಬರಿಸು ವಾರ್ಧಿಪನಂ ಬರಿಸಗ್ನಿಮಿತ್ರನಂ ।

ಬರಿಸು ಕುಬೇರನಂ ಬರಿಸು ರುದ್ರನನಿಂತವರೆಲ್ಲರುಂ ನೆರಂ
ಬರೆ ನಿನಗಾಂತು ನಿಲ್ ನಿನಗೆ ತೋಱುವೆನೆನ್ನ ಭುಜಪ್ರತಾಪಮಂ ॥ ೭೬

ವ॥ ಎನೆ ವನಜಮಿತ್ರಪುತ್ರಂ ದರಹಸಿತವದನಾರವಿಂದನಾಗಿ,

ನರ ನೀಂ ಲೆಕ್ಕಮೆ ಶಕ್ರಾ
ದ್ಯರುಮಂ ಪರಿದಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟುವಾಕಾಲನೆನಾಂ ।
ನೆರವೆನಗೇವುದೊ ಕಾಲಂ
ನೆರವಂ ಪಾರ್ದೆಡೆಗಳೊಳವೆ ನೀಂ ಕೇಳ್ದಱಿಯಾ ॥ ೭೭

ತ್ರಿಣಯನಶೌರ್ಯಂ ತಾಂ ಪ್ರೋ
ಷಣೆವಡೆವುದೆ ಲೋಕಲಯದೊಳೆನ್ನಂ ಪೋಲ್ತಿ ।
ರ್ದನಿತಱೊಳನೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾ
ಲನೆನಾಂ ಮತ್ತೆನಗೆ ಮರ್ತ್ಯ ನೀನಿದಿರಾಂಪೈ ॥ ೭೮

ವ॥ ಎಂದಾಟೋಪದಿಂ ಮುಟ್ಟೆವರ್ಪುದುಂ,

ಅಳವಿಗೆ ಸಾರ್ದನೇ ಬೆರಗುವಾರ್ದನೆ ಮೆಯ್ವೞಿಯಿಂದೆ ಪೋರ್ದನೇ
ತಿಳಿವೊಡದಿಲ್ಲ ಕಂಡಳತೆಗೆಯ್ದನೆಯ್ದ ಜೇಗದಿಂದಮ ।
ಪ್ಪಳಿಸಿದನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಧರೆಗಿಕ್ಕಿದನಾಸ್ಯದಿನುಣ್ಮೆ ನೆತ್ತರು
ಚಳಪಿನವಾರ್ದುರ್ ಡೊಕ್ಕಱಿಸಿದಂ ನೆಗೞ್ದಂತಕನಂ ಮುರಾಂತಕಂ ॥ ೭೯

ವ॥ ಅಂತಿಕ್ಕಿ ಡೆಕ್ಕೆಯಂಗೊಂಡುರಸ್ಥಳೋಪರಿವಿಷ್ಟರನಾಗಿರ್ದ
ಕೃಷ್ಣನಂ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಪಾಲಕಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ,

॥ ಹರಿಣಿ ॥

ಅಱಿದೆನಱಿದೆಂ ನಿನ್ನಂ ಚಾಣೂರಮುಷ್ಟಿಕರೆಲ್ಲರಂ
ಮುಱಿದುಪರಿಗಂ* ಧೀಂಕಿಟ್ಟು ಕಂಸನಂ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಮೇ ।
ಲೆಱಗಿ ತುಳಿದುಂ ಮತ್ತಂ ಭೂಭಾರಾಪಹಾರನಿಮಿತ್ತದಿಂ
ದಱಿಸಿ ಖಳರಂ ಕೊಂದಿಕ್ಕಿರ್ದ ಕೃಷ್ಣನೆ ನೀಂ ದಿಟಂ ॥ ೮೦

* ಕ. ಖ. ಗ.—ಮುರಿದ ಪರಿಗಂ.

ಕರುಣಿಪುದೆನಗಿತ್ತಪೆನಾಂ
ಗುರುಪುತ್ರನನೆಂದು ಯಾತನಾಸಂಸ್ಥಿತನಂ ।
ತ್ವರಿತಂ ಕುಡೆ ಪೂರ್ವಕ್ರಮ
ಶರೀರಿಯಂ ಸುತನನುಯ್ದು ಹರಿ ಗುರುಗಿತ್ತಂ ॥ ೩೧

ವ॥ ಅಂತವಂತೀಪುರವಾಸಿಯಪ್ಪ ಗುರುವಿಂಗಭಿಮತಾರ್ಥಮನಿತ್ತು,

ಸ್ಫುರಯಿಸುವಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಕಳೆಯಿಂದುಧ್ಧಿತೋದಿತತೇಜನುತ್ತರೋ
ತ್ತರಬಳನುನ್ನತೋನ್ನತಪರಾಕ್ರಮನಾಗಿ ನಿಜಾಗ್ರಜಾನ್ವಿತಂ ।
ಮುರರಿಪು ಬಂದು ಪೊಕ್ಕು ಮಧುರಾಪುರಮಂ ಪುರಕಾಮಿನೀಪರಂ
ಪರೆಯು ಮನಂಗಳಂ ಪುಗುತೆ ಪೊಕ್ಕನುದಾರನರೇಂದ್ರಗೇಹಮಂ ॥ ೩೨

ಮಸೃಣೋಕ್ತಿಯಿನವನತಿಯಿಂ
ಪ್ರಸನ್ನವೀಕ್ಷಣದಿನಿರ್ವರ್ಗಿದುಚಿತಮೆನಲ್ ಮ ।
ನ್ನಿಸುತುಂ ಯದುಕುಲಮಂ ಮ
ನ್ನಿಸುತಿರ್ದಂ ಮನುಜಭಾವಮಂ * ದನುಜಹರಂ ॥ ೩೩

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್,

ವ್ಯಸ್ತಾಲಂಕೃತಿಕರ್ಣಿಯರ್ ಪ್ರವಿಗಳದ್ಬಾಷ್ಪಾಂಬುಲೋಲಾಕ್ಷಿಯರ್
ಸ್ರಸ್ತಾನೀಳಕಚೌಘೆಯರ್ ಪ್ರಚುರಹಾಹಾನಿಸ್ವನಾಕ್ರಾಂತೆಯರ್ ।
ಹಸ್ತೋಗ್ರಸ್ಫುಟಿತೋದಿತೋದರಿ † ಯರತ್ಯಂತಾರ್ತಿಯರ್ ಕಂಡರಂ
ಧಸ್ತಿಪ್ರಾಸ್ತಿಯರೆಂಬ ಕಂಸಸತಿಯರ್ ವಿಖ್ಯಾತನಂ ತಾತನಂ ॥ ೩೪

ವ॥ ಆಗಳಾಪ್ರಿಯತನೂಜೆಯರ ನವ್ಯವೈಧವ್ಯಮಂ ಕಂಡು ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ತಿಳಿದು ಮಗಧೇಶ್ವರಂ ಜರಾಸಂಧನತಿಕ್ರೋಧಮಂ ಕೈಕೊಂಡು,

ತಿಱಿಕಲ್ಲಾಡುವೆನೋ ಕುಲಾದ್ರಿಚಯಮಂ ವಾರಾಸಿಯಂ ತಾಯ್ಮಱಿ
ಲ್ದಿ ಱಿವಂತೀಂಟುವೆನೋ ಕಳಲ್ಚುವೆನೊ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರಂ ಶಕ್ರನಂ ।

---

* ಕ. ಗ.—ಮನುಜಭಾವದಿಂ. † ಕ. ಖ.—ಹಸ್ತಾಗ್ರಸ್ಫುಟಿತೋದಿತೋದರಿ. ಗ.—ಹಸ್ತೋಗ್ರಸ್ಫುಟಿತೋದಿತೋದರಿ.

ಸೆಱೆಗೆಯ್ದಾಳ್ವೆನೊ ಕೀಳ್ವೆನೋ ದಿಗಿಭದಂತವ್ರಾತಮಂ ಮೇರುವಂ
ಪೆಱತೇನೊವಿಯೆ ಬೆಂಡುಮಾಱಿಸುವೆನೋ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ ಪೋೞ್ವೆನೋ॥
ಹರಿಯೊಳ್ ಬೇಡವಿರೋಧಮೆಂಬವರ ಮಾತಂ ಮಾಱುವೆಂ ಮಾಱುವೆಂ
ಧುರದೊಳ್ ರಾವಣನಂಧಕಾಸುರನ ಕೂರ್ಪಂ ತೋಱುವೆಂ ತೋಱುವೆಂ।
ಪರಸೈನ್ಯಾಮಿಷಮಂ ಪಿಶಾಚನಿವಹಕ್ಕಂ ಬೀಱುವೆಂ ಬೀಱುವೆಂ
ಸುರಗರ್ವಂ ಬೀರಮೆನೆನ್ನ ಚಾಪರವದಿಂದಂ ಸಾಱುವೆಂ ಸಾಱುವೆಂ ॥೩೬

ಧುರದೊಳ್ ಬಂದಿದಿರೊಡ್ಡಿ ಕಂಸಹರನೊಡ್ಡಂ ತುತ್ತುವೆಂ ತುತ್ತುವೆಂ
ಮುರವಿಧ್ವಂಸಕನಂಜಿ ಮೆಯ್ಸಡೆಯೆ ಬೆನ್ನಂ ಪತ್ತುವೆಂ ಪತ್ತುವೆಂ।
ಹರಿ ಮೇಣ್ ಪೊಕ್ಕಿರೆ ಕೋಂಟೆಯುಂ ಮಥುರೆಯುಂ ಪೋ ಮುತ್ತುವೆಂ ಮುತ್ತುವೆಂ
ಪರಭೂಚಕ್ರಮೆನೆನ್ನ ತೇಜದುರಿಯಿಂದಂ ಸುತ್ತುವೆಂ ಸುತ್ತುವೆಂ ॥ ೩೭

ನರನಾಥರ್ ಬೆಸಕೆಯ್ವ ಪೆಂಡಿರೆಳಸಿರ್ಪೀ ರೂಢಿಯುಂ ಗಾಡಿಯುಂ
ಧರೆಯೆಲ್ಲಂ ತಣಿವನ್ನೆಗಂ ಮನದೆ ಕೊಳ್ವೀ ಚಾಗಮುಂ ಭೋಗಮುಂ।
ಸುರರಪ್ಕಾಡುವ ಮೇರುವಕ್ಕಳಿಸುವೆನ್ನೀ ಶೌರ್ಯಮುಂ ಧೈರ್ಯಮುಂ
ಹರಿಯೊಳ್ ಕಾದಿ ಕೃತಾರ್ಥಮಕ್ಕುಮಿದು ಲೋಕಸ್ತುತ್ಯಮುಂ ಕೃತ್ಯಮುಂ ॥ ೩೮

ವ॥ ಎಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಮಗಧರಾಜಂ ಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಸೆಂದು ಸೇನಾಗ್ರಣಿಗೆ ಬೆಸಸಿದಾಗಳ್,

ಗಗನಕ್ಕಂಭೋಧಿ ತುಳ್ಕಾಡಿದುದವನಿಗೆ ತಾರಾಳಿ ಸೂಸಿತ್ತು ದಿಕ್ಪಾ
ಲಗಣಕ್ಕಾಶಂಕೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತಿದು ಮಗಧನ ಭೇರೀರವಂ ಕೆಟ್ಟೆನಾತಂ।
ಗಗಿದಾವಾವಾಳ್ಗೆ ಸಂಗೆಯ್ದು ಪೆರ್ನೆ ಮಹಿಪರ್ * ಪೊಣ್ಮಿ ತುಚ್ಛೃಂಖಲಂಗೋ
ತ್ರಗಿರಿಚ್ಛಿತ್ರಾನುವಾದಾಧ್ಯಯನಗುರು ಜರಾಸಂಧಭೇರೀನಿನಾದಂ ॥೩೯॥

ವ॥ ಅಂತು ಗಂಭೀರನಾದಂ ನೆಗೞೆ,

---

* ಗ. ಮಹಿಮರ್.

ಎಣಿಕೆಗಳುಂಬವಿಾಬಳವುದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರಮದೊಂದಗುರ್ವದೊಂ
ದಣಕಮದೊಂದತರ್ಕ್ಯಮೆನೆ ರೌದ್ರರಸಂ ಪಿಂಗೆ ಪಣ್ಣಿದಾನೆ ಪ।
ಲ್ಲಣಿಸಿದ ವಾಜಿ ಪೂಡಿದ ರಥಂ ವಿವಿಧಾಯುಧವಾಂತ ಪತ್ತಿ ಸಂ
ದಣಿಸಿರೆ ಬಂದುದಂದು ಚತುರಂಗಬಲಂ ಮಗಧಕ್ಷಿತೀಶನಾ ॥ ೪೦

ವ॥ ಅನಂತರಂ,

ಬಳವತ್ಸೈನ್ಯಪದೋತ್ಥಪಾಂಸುಚಯದಿಂ ಸೇನಾಮಹಾಭಾರದಿಂ
ಬಳಕೋಳಾಹಳದಿಂ ವಿಯಚ್ಚರಗಣಂ ಶೇಷಂ ದಿಶಾಪಾಲಕರ್ ।
ಪೊಲಗೆಟ್ಟೋಡೆಯುಳುರ್ಕೆಗೆಟ್ಟು ಕಿವಿ ಶಬ್ದಂಗೆಟ್ಟು ನಿಲ್ವನ್ನೆಗಂ
ತಳರ್ದಂ ಸಾಹಸಕೀರ್ತನಾಚತುರನಾನಾಮಾಗಧಂ ಮಾಗಧಂ ॥ ೪೧

ಘನಬಾಹಾವಿಕ್ರಮಂ ಮುನ್ನಮೆ ತನಗೆ ನಿಜಂ ಮತ್ತೆ ಚೇದೀಶದುರ್ಯೋ
ಧನಮಾದ್ರಾಂಗಾಧಿರಾಜಪ್ರಭೃತಿನೃಪವರರ್ ಕೂಡಿದರ್ ತನ್ಮೊಳೀವೀ ।
ರನೊಳನ್ನರಾಂಪರಿನ್ನಾರ್ ಚಲದೆ ಮಲೆವರಿನ್ನಾರ್ ಭರಂಗೆಯ್ವರಿನ್ನಾರ್
ಮೊನೆಯೊಳ್ ಮಾರ್ಕೊಳ್ವರೆಂಬೊಂದೆಸಕಮೆಸೆಯೆ ಬಂದಂ ಜರಾಸಂಧ
ಭೂಪಂ ॥ ೪೨

ಘನವೀಚೀಸಿಂಧು ಪೊಚ್ಚಂಬರತಳದೊಳಪೂರ್ವಾವನೀಚಕ್ರಮಾಗಿ
ರ್ಪಿನೆಗಂ ವಾರಾಸಿಗಳ್ ಪೂಟ್ಟೆಳೆಯೊಳಭಿನವದ್ವೀಪರೂಪಂಗಳಾಗಿ ।
ರ್ಪಿನೆಗಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂಡಂ ನಿಜಬಹುಳತೆಯಿಂ ಮೃತ್ತಿಕಾಭಾಂಡದಂತಿ
ರ್ಪಿನೆಗಂ ಪರ್ಬಿತ್ತದೆತ್ತಂ ಮಗಧನ ಪಬಲೋದ್ಭೂತಧೂಳೀಪ್ರತಾನಂ॥

ವ॥ ಅಂತು ಭುವನಕ್ಷೋಭವಾಗೆ ನಡೆತಂದು ಮಧುರಾಪುರಮನ್ನೆ
ಯ್ದೆ ವರ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್,

ಇದು ಸಪ್ತಾಂಬುಧಿಘೋಷವೊಂದೆಡೆಗೆ ವಂದಂತಾಯ್ತೆ ನಿಪ್ಪನ್ನಸೈ
ನ್ಯದ ಘೋಷಂ ಕಿವಿಗೆಯ್ದೆ ಮಾಗಧನ ಸೇನಾಘೋಷಮೆಂದಚ್ಯುತಂ ।
ಕದನೋತ್ಸಾಹದೆ ಸೋಚಿಸೂತ್ತಿರೆ ಮುಖ್ಯಂ ನೋಡುತುಂ ಬಾಹುಕಾಂ
ಡದ ಕಂಡೂತಿಗಳಂ ತೆರಳ್ಚಲೆಡೆಯಾಯ್ತೆಂದಂದು ಪ್ರೀಯ್ದೆರ್ಚಿದಂ ॥೪೪

ವ॥ ಅಂತು ಕಂಸಾಂತಕಂ ಸಮರಸಂರಂಭದಿನಿರೆ ಯಾದವರ್ ತಮ್ಮೊಳಾಳೋಚನಂಗೆಯ್ದು ಮಾಗಧನತಿಬಲಾಧಿಕಂ ನಮಗೆ ಕೋಂಟೆಯೊಳಿರ್ದು ಕಾದುವುದು ಕಜ್ಜಮೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಪುರದ ಗೋಪುರಾಟ್ಟಾಳಕಂಗಳೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪೆಸರ ನಾಯಕರಂ ಸಮಕಟ್ಟಿ * ನಿಲ್ವುದುಂ ಜರಾಸಂಧಂ ಮುಟ್ಟೆವಂದು ಕಾಳಿಂದೀಸಿಂಧುತೀರದೊಳ್ ಸಕಲರಾಜಲೋಕಪರಿವೃತನಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು,

ಅವನೀಕಂಪನಮಬ್ಧಿಶೋಷಣ † ಮರಣ್ಯೋನ್ಮೂಲನಂ ಭೂಮಿಭೃ
ನ್ನಿವಹಕ್ಷೇಪಣಮಿಂದ್ರವಿನಸ್ಥಲನಮಭ್ರಾಲೋಡನಂ ತಾರಕಾ ।
ಚ್ಯವನಂ ಪದ್ಮಭವಾಂಡನಿರ್ದಳನಮೆಂಬುತ್ತಸ್ಮದ್ಭಲಾಟೋಪದಿಂ
ನವಗಿನ್ನುಂ ಪೊಬಲಳ್ಕದೆಂದು ಮಗಧೇಶಂ ಕ್ರೋಧಮಂ ತಾಳ್ದಿದಂ॥ ೪೪

ವ॥ ಆಗಳತಿಕ್ರೋಧಮಂ ತಳೆದು ಮಗಧರಾಜಂ ಚೈದ್ಯರಾಜನಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆ,

ನರನಾಥಾಗ್ರಣಿ ನೀಂ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಮುಳಿಸಂ ತರ್ಪನ್ನಮೇನುಂಟೆ ಸಂ
ಗರವೆಮ್ಮೊಮ್ಮನೆ ದೇವ ನೀಂ ಬೆಸಸಿದಕಾರ್ಯಾವೆ ಹೋ ಸ್ಥಾಲ್ವೆವೆಂ ।
ದು ರಣಕ್ರೋಧವಿಜೃಂಭಿತಾಂಬಕರಿಳೇಶರ್ ಗರ್ಜಿಸಲ್ ಭೂರಿವೀ
ರರಸಾಂಭೋಧಿಯೆ ಗರ್ಜಿಪಂತೆವೊಲಗುರ್ವಾಯ್ತಾಸಭಾಮಂಡಲಂ ॥೪೬

ವ॥ ಅಂತನೇಕಪ್ರಕಾರವೀರಾಳಾಪಗಂಭೀರಭೂರಿಘೋಷಣಮುಂ, ನಿಟಲತಟತರಂಗಿತತ್ರಿಸಥಾಕಾರತರತ್ತರಂಗಸಂಘಾತಮುಂ, ಉತ್ಕಟವಿಕಟಬದ್ಧಭ್ರುಕುಟಿಜನಿತತಮಸ್ತಮಾಳವೇಳಾವನಮುಂ, ಉಜ್ಜೃಂಭಿತಾತಾಮ್ರಲೋಚನಾರುಣಕಿರಣತರಳಪ್ರವಾಳಪಟಲಮುಂ, ಅಂತರಂಗಜ್ವಳಿತಕೋಪಾನಳಬಾಡವಾನಳಮುಂ, ಅನ್ಯೋನ್ಯಸಂಘಟ್ಟನೋಚ್ಚಳಿತಕಟಕಕೇಯೂರಹಾರಾದ್ಯಾಭರಣಮುಕ್ತಾಫಲಪ್ರಕರಶೀಕರಮುಮೆನಿಸಿ ಘೂರ್ಣಿಸುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತನೃಪವೀರರಸಾರ್ಣವಕ್ಕೆ ಭಟಕೋಟಿನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಮೆಂಬ ಚಂಡಪವನನಿನತಿಕ್ಷೋಭಮಂ ಪಡೆದು ‡

* ಕ, ಗ.—ನಾಯಕರೆಂದು ಸಮಕಟ್ಟಿ. † ಕ.—ಘೋಷಣ.

‡ ಕ. ಖ. ಗ.—ಪವನನತಿಕ್ಷೋಭಮುಂತಳೆದು.

ವಿಚಿತ್ರಯಂತ್ರಬದ್ಧಾಂಗಾರಕುದ್ದಾಲಪರಶುಕ್ಷುರಪ್ರಕಂಟಕನಿಶ್ರೇಣಿಮುಖ್ಯಾನೇಕದುರ್ಗಸಾಧನಪರಿಕರಂಗಳ್ವೆರಸು ನಡೆದು, ಘೋರ್ಗರೆವ ಳಗೆವಜೆಗಳ್ ಮೊಳಗೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ, ಪರಿಖಾಚಕ್ರಮನತಿಕ್ರಮಿಸೆ ಅಟ್ಟಾಳ ಪ್ರಾಕಾರತಳದೊಳಿರ್ದ ಯದುಸೈನ್ಯಸುಭಟರಿಸುವಿಱಿವ ಬೀಸುವ ಯಂತ್ರಮುಕ್ತ ಕರಮುಕ್ತಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತಂಗಳೆಂಬ ವಿವಿಧೋಪಾಯ ಶಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳಂ ಬಿಡುವ ಘಟಸರ್ಪಕೋಟಿಗಳೊಳಂ ಚಿಮ್ಮುವ ಜಂತ್ರದುರಿಯೆಣ್ಣೆಯೊಳಂ ಚೆಲ್ಲುವ ತಪ್ತವಾಳುಕಜಾಲದೊಳಂ ಸೂಸುವ ಕಾದ ಸಜ್ಜರಸದೊಳಂ ಸಿಂಪಿಸುವ ಕರಗಿದ ಮಯಣದೊಳಂ ಕೆದಱುವ ಕೆಂಡಗಳೊಳಂ ಮಡಿದು ಕೆಡೆವ ವೀರರ ಪೆಣದ ಬಣಂಬೆಯುಂ ಮೆಟ್ಟಿ, ನರವಿದ್ಧಕೋಟಾವಳಯುಮೆನಿಸಿ, ಕೋಟೆಯ ತಳದಿನಗ್ರಂಬರಮುಡರ್ದು, ಯದುವೀರರೊಳ್ ಕೇಶಾಕೇಶಿಯುದ್ಧದಿಂ ತಳ್ತಱಿದೊಳಪುಗುವ ಮಗಧಸೈನ್ಯಮಂ ಕಂಡು ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಂ ರೌಹಿಣೇಯಂಬೆರಸು ವಿಜಯವರೂಥಾರೂಢನಾಗಿ ಅಗುಜಿಯನುರ್ಚಿ ಪೊಱಮಡುವಾಗಳ್,

ವಾರಿಧಿ ಮೇರೆಯೊಳ್ * ಪ್ರಳಯದೊಳ್ ತಳರ್ವಂತೆವೊಲಾಗಳಾಪುರ
ದ್ವಾರಚತುಷ್ಕದೊಳ್ ಯದುಬಲಂ ತಳರ್ದತ್ತು ಮದೇಭಸೋರಥಂ ।
ಟಾರವಮಶ್ವಹೇಷಿತರವಂ ಭಟಸಿಂಹರವಂ ವರೂಥಚೀ
ತ್ಕಾರರವಂ ಪದಿರ್ಮಡಿಸೆ ಕಾಹಳದುಂದುಭಿಶಂಖನಾದದಿಂ ‖ ೪೭

ಯದುಮಗಧಸೈನ್ಯಯುಗದೊಳ್
ಕದನಂ ಮಸೆದೊಡೆ ಮರುಳ ಳಡದಿಂಬುತ್ತಾ ।
ಹದೆ ಪಲ್ಲಂ ಮಸೆದುವು ನಾ
ರದನುಗುರಂ ಮಸೆದು ನೋಡುತಿರ್ದಂ ನಭದೊಳ್ ‖ ೪೮

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ,

ನಿಜನಿಜವಿಭವಂ ಜನಿಯಿಸೆ
ನಿಜನಿಜವಾಹನಮನೇಱಿ ಪುರಹರಪಂಕೇ ।

---

* ಕ, ಗ,—ಮೇರೆಯುಂ,

ಜಜಪುರುಹೂತಾದ್ಯಮರರ್
ನಿಜನಿಜಕಾಂತಾಸಮೇತರಿರ್ದರ್ ನಭದೊಳ್ ॥

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಂ,

ಗುಣರುತಿ ಹೇಷಿತಂ ಪ್ರಚುರಚೀತ್ಕೃತಿ ಹೂಂಕೃತಿ ಗರ್ಜಬೃಂಹಿತೋ
ಲ್ಬಣರವಮುಣ್ಮೆ ಬಿಲ್ಪಡೆಗೆ ಬಿಲ್ಪಡೆ ವಾಜಿಗೆ ವಾಜಿ ತೇರ್ಗೆ ತೇ
ರಣಿಗಣೆ ಕುಂತವಾಹಿನಿಗೆ ಕುಂತದ ವಾಹಿನಿ ವಾರಣಕ್ಕೆ ವಾ
ರಣವಿದಿರೊಡ್ಡನೊಡ್ಡಿದುದು ಯಾದವಮಾಗಧಸೈನ್ಯದಾಜಿಯೊಳ್ ॥ ೫೦

ಶಬ್ದಾದ್ವೈತಂ ಜಗಮೆನ
ಲಬ್ದರವೋದಾರಮಾದ ವಾದಿತ್ರಮಹಾ ।
ಶಬ್ದದೆ ಭೂಮಿವ್ಯೋಮಕ್ಷ
ಕುಬ್ಧಳನನೊಡರ್ಚೆ ತಾಗಿದತ್ತುಭಯಬಲಂ ॥ ೫೧

ಭರದಿನೆರಲ್ಬಲಂಗಳ ಪದಾತಿ ಪದಾತಿಯೊಳಶ್ವಮಶ್ವದೊಳ್
ಕರಿ ಕರಿಯೊಳ್ ರಥಂ ರಥದೊಳಿರ್ದು ಪಳಂಚೆ ನಭಂ ದಿಶಾತಟಂ ।
ಧರೆ ಕಡುಗೆಂಪದಾಯ್ತೊಗೆವ ಶೋಣಿತದಿಂದೆ ಜಗಂಮಹಾರ್ಣವನಾಂ
ತರಮೆ ಪೊದಳ್ದು ರೌದ್ರರಸಸೇಚನದಿಂ ತಳಿರ್ವೇಱಿತೆಂಬಿನಂ ॥ ೫೨

ಬಿಗಿದ ಡೊಣೆ ತೆಗೆದ ಪದವಿಲ್
ಪುಗುವಡಿ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ದಿಟ್ಟಿ ತೊಟ್ಟಸರಲ್ ದಿ ।
ಟ್ಟಗೆ ವರೆ ಸಾರ್ದಿದಿರಂ ಕಡು
ಪುಗಿಡಿಸಿ ಕೆದಱಿದರೆ ಕಣೆಗಳಂ ಸುಭಟರ್ಕಳ್ ॥ ೫೩

ಕಣೆಯಿಂ ಸಮೆದುದೊ ಧಾರಿಣಿ
ಕಣೆಯಿಂ ಕೇರ್ಗಟ್ಟಿತೋ ದಿಶಾವಳಿ ಕಣೆಯಿಂ ।
ಪೆಣೆದುದೊ ಗಗನಾಂಗಣಮೆನೆ
ಕಣೆಗಳನಿರ್ವಲದ ಬಿಲ್ಲ ವೀರರ್ ಕಱಿದರ್ ॥ ೫೪

ಮುಳಿಸಿಂದಿಸಲ್ಲೊಡವಾಱುವ
ಶಿಳೀಮುಖಂಗಳ್ ಶಿಳೀಮುಖಂ ಕಂಜಾತಂ ।
ಗಳ್ ಕಂಜಾತಮೆನಲ್ ಪೂ
ಗೊಳನಂ ಪೋಲ್ತುದು ನಭಂ ಧನುರ್ಧರಧುರದೊಳ್ * ॥ ೫೫

ಕುಂತದೆ ಕುತ್ತಿಡಾಡಿ ನ
ಭೋಂತಕ್ಕೊಗೆದಿರ್ದ ಸುಭಟತತಿ ಖಚರಬಲ ।
ಭ್ರಾಂತಿಯುನಿನಿಸಂ ಜನಿಯಿಸೆ
ಕುಂತಧರರ್ ಕಾದಿ ಮೆಱೆದರದ್ಭುತರಸಮಂ ॥ ೫೬

ಕರುಳೊಕ್ಕೊಕ್ಕುರ್ವಿಯೊಳ್ † ಕುಪ್ಪಳಿಸೆ ನೆಣದಳಿರ್ಸೂಸೆ ಬಂಬಲ್ಮಿ
ದುಳ್ ಪಾ
ಯ್ತರೆ ನೆತ್ತರ್ಸುರ್ರೆನುತ್ತುಂ ನಿಮಿರೆ ಕೆದಱೆ ಖಂಡಂ ಕೊರಲ್ ಸೆಕ್ಕವೋಗು।
ತ್ತಿರೆ ತೋಳ್ ಬೀೞಗೆ ಕಾಲ್ ಖಂಡಿಸೆ ನಡು ಕಡಿವೋಗಲ್ಕೆ ಜೀರೇಟೆ
ಮೂರ್ಧಂ
ಕರವಾಳ್ಗೊಳ್ಗೊಳ್ಳಂಚುತ್ತುರಿಯನುಗುೞೆ ಕಾದಿತ್ತು ಖಡ್ಗಿಪ್ರತಾನಂ॥೫೭

ಬಳೆದುದು ಕೆಂದೂಳಿ ಖುರಾ
ವಳಿಯಿನೆನಲ್ ನೆಗೆದ ತಮ್ಮ ರಜಮಂಬರದೊಳ್ ।
ಬೆಳಗುವ ಕಿಸುಸಂಜೆಮುಗಿಲ್
ಪೊಳವಾಳ್ಮಿಂಚೆನಿಸೆ ‡ ಕಾದಿದರ್ ಘೋಟಯ್ಯರ್ ॥ ೫೮

ತವೆದ ಪೊಡರ್ಪಿನಿಂದಿಸುವ ಕೂರ್ಗಣೆ ಕುತ್ತುವ ಕೊಂತಮೊತ್ತಿ ಮೋ
ದುವ ಗದೆ ಪೊಯ್ವಬಾಳ್ ಬಿಡುವ ಕರ್ಕಡೆ ತೂಗುವ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿ ಬೀ।

---

* ಗ.—ನಭದೊಳ್.

† ಕ. ಗ.—ಕರುಳೊಕ್ಕುಕ್ಕುರ್ವಿಯೊಳ್. ‡ ಕ. ಗ.—ಪೊಳೆವೆಳ ಮಿಂಚೆನಿಸೆ. ಖ.—ಪೊಳೆವೆಳ ಮಿಂಚೆನಿಸೆ.

ಸುವ ಸಬ್ಬಳಂ ವಿಚಿತ್ರಮೆನೆ ತಳ್ತಿಱಿದರ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ * ಕಲ್ತ ಪಾ
ರ್ಥಿವಕುಲವಿದ್ಯೆಯಂ ಮೊನೆಯೊಳಂ ನೆಱೆ ತೋರ್ಪರ್ ರುಸಾಸವಾಸಿಗಳ್ † ‖

ಕರದೊಳ್ ಕುರುಂಕುಸಂಗಳ್ ಪೊಳೆಯೆ ಪರಿಯಿಪಾಧೋರಣರ್ ತಿರ್ತಿ
ಕಾತೋ
ಮರನಾರಾಚಂಗಳಿಂದಾರ್ದಿಸುವತಿ ಬಳಜೋವರ್ ವಿಯಚ್ಚಕ್ರದೊಳ್ ಸಂ
ಚರಿಪುಚ್ಚೈಃಕೇತನಂಗಳ್ ತೊಳಪ ಗುಳಮಮಿಂಬಾಗೆ ಕಣ್ಗೊಂಡುದೆತ್ತಂ
ಪರಿಯುತ್ತುಂ ಭೌಮವ್ಯೈಹಾಯಸವಧವಿಧಮಂ ತೋಱುತುಂ ದಂತಿ
ಸೈನ್ಯಂ ‖ ೬೦

ಮಸ್ತಕದಿಂ ಮುತ್ತುಗಳುಂ
ಮಸ್ತಿಷ್ಕಮುಮುದಿರೆ ಕೋಟ್ಟಿಕಳಿಂ ಕಿಡಿಯುಂ ಶ ।
ಳ್ಕಸ್ತೋಮಮುಮುಚ್ಚಳಿಸೆ ಮ
ದಸ್ತಂಬೇರಮಘಟಾಳಿ ಪೋರ್ದುದು ರಣದೊಳ್ ‖ ೬೧

ಪೊಂಗಾಲಿ ಮಿಱುಗೆ ಪಟಿಯಿಗೆ
ಬಾಂಗೆ ಪೆಡಂಮಗುಳೆ ಸೂತರೆಸಗುತ್ತಿರೆ ವಾ ।
ಹಂಗಳತಿಜವದೆ ಪರಿಯೆ ರ
ಥಂಗಳ್ ಪರಿದುವು ಬಳಾಬ್ಧಿ ನಕ್ರಾಕೃತಿಯೊಳ್ ‖ ೬೨

ಜೇರ್ಗರೆಯೆ ತೆಗೆದು ಬಿಲ್ಲಂ
ಭೋರ್ಗರೆದು ವರೂಥಿಯೂಥ ‡ ಮಿಸಲನ್ಯೋನ್ಯಂ ।
ಕೂರ್ಗಣೆ ನಟ್ಟುವು ನೇರ್ದುವು
ನೇಗೋರ್ಲ್ಪರಿದುವು ¶ ಪಳಂಚಿದುವು ದಿಕ್ತಟಮಂ ‖ ೬೩

ವ॥ ಅಂತತಿಭಯಂಕರಮಾದ ಸಂಕುಲಯುದ್ಧದೊಳುಗ್ರಸೇನ
ವಾಹಿನಿ ಸಮುದ್ರದೊಳ್ ಬೆರಸಿದ ವಾಹಿನಿಯಂತೆ ಮಗಧಸೇನಾಸಮುದ್ರ

* ಕ. ಗ.—ಮೊನೆಯಲ್ಲಿ. † ಕ, ತೋರ್ಪ ರಸಾಸವಾರಿಗಳ್.
ಖ. ತೋರ್ಪರಸಾಸವಾಸಿಗಳ್. ‡ ಕ. ಖ. ಗ.—ವರೂಥಯೂಥ.
¶ ಕ. ಗ.—ನಟ್ಟುವುನೇಗೋರ್ಲ್ಪರಿದುವು.

ದೊಳಪ್ಪಾಡುತ್ತುಮಿರಲದಂ ಕಂಡು ಸಂಕರ್ಷಣನಮರ್ಷಣನಾಗಿ ನಿಜಪೂರ್ವ * ದಿವ್ಯಾಯುಧಂಗಳಂ ಮನದೊಳ್ ನೆನೆದಂತರಿಕ್ಷತಳಮಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆ,

ನಹುಷನಗಸ್ತ್ಯನ ಶಾಪದೆ
ಮಹೋಗ್ರಫಣಿಯಾಗಿ ಬಿಬ್ದುದಂ ನೆನೆಯಿಸೆ ಬಂ ।
ದು ಹಲಂ ದಿವದಿಂ ಬಲಭ
ದ್ರಹಸ್ತದೊಳ್ ನಿಂದುದತಿಭಯಂಕರರೂಪಿಂ ॥ ೬೪

ಪಗಲುಳ್ಕಂ ಬಿದ್ದುಪುದೀ
ಮಗಧಂಗೆನೆ ರಕ್ತಮಾಲ್ಯಭೂಷಿತಮುಸಲಂ ।
ಗಗನದಿನೆಬ್ಬಂದರಿಸೇ
ನೆಗಳಬ್ಬುಕೆ ನೆಲಸಿದತ್ತನಂತನ ಕರದೊಳ್ ॥ ೬೫

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಪರಿಪರಿದು ನೇಗಿಲಿಂದಂ
ಬರೆ ತೆಗೆತೆಗೆದಲ್ಲಿ † ಮುಟ್ಟ ಮುಸಲದೆ ಪೊಯ್ಯೊ ।
ಯ್ದರಿಬಲಮನಿಕ್ಕಿದಂ ಹಲಿ
ಸುರನಿವಹಂ ನೋಡಿ ಭಾಪುಭಾಪೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ ೬೬

ಎತ್ತ ದವಾನಳನಬ್ಬುಱಿದು
ದತ್ತಲೆ ಪೇರಡವಿ ತವುವ ತೆಱದಿಂ ಬಲನಂ ।
ದೆತ್ತೆತ್ತವೊಗದೆ ಕಾದಿದ
ನತ್ತತ್ತಲೆ ಮಗಧಸೇನೆ ಮಡಿದುದನಂತಂ ॥ ೬೭

ತುರಗದೆ ತುರಗಮನಿಟ್ಟಂ
ನರರಿಂದಂ ನರರನಿಟ್ಟು ಪೊಡೆದುಂ ಕರಿಯಿಂ ।
ಕರಿಯುಂ ರಥದಿಂ ರಥಮಂ
ಭರದಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿ ಮೋದಿದಂ ಬಲಭದ್ರಂ ॥ ೬೮

* ಕ. ಗ.—ನಿಜವಿದ್ಯ. † ಕ. ಖ.—ತೆಗೆತೆಗೆದಟ್ಟ.

ಉಗಿಬಗಿಮಾಡಿ ದಂತಿಘಟೆಯುಂ ಹಲಪಾಣಿ ಹಲಪ್ರಹಾರದಿಂ
ನೆಗೆವ ತದೀಯಮಸ್ತಕದ ಮೌಕ್ತಿಕರಾಜಿಯ ನಿತ್ತನಾಜಿಯೊಳ್ ।
ಗಗನತಳಕ್ಕೆ ತಾರಗೆಗಳಂ ಜಳರಾಶಿಗೆ ರತ್ನರಾಶಿಯುಂ
ದಿಗಿಭಗಣಕ್ಕೆ ಶೀಕರಮನುರ್ವಿಗೆ ಪುಷ್ಪಚಯೋಪಹಾರಮಂ ॥ ೬೯

ಭಟರಶ್ವಮನಶ್ವಂ ಗಜ
ಘಟೆಯುಂ ಗಜಘಟೆ ತೆರಳ್ದು ರಥಮಂ ರಥಮು ।
ತ್ಕಟಭಯದಿಂದೋಡಿ ದಿಶಾ
ತಟಮಂ ಮೆಟ್ಟಿಗೊಳೆ ಹಲಾಯುಧಂ ಮರ್ದಿಸಿದಂ *॥ ೭೦

ವ ॥ ಅಂತು ಬಲಹಲಪ್ರಹಾರದಿಂ ಭಯಚಕಿತಮಾಗಿ † ಬೆಂಗೊಟ್ಟು ಪೋಪ ನಿಜಸೈನ್ಯಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ವಾಂಗಸನ್ನಾಹರುಂ ಪರಿಚೋದಿತಸ್ಯಂದನರುಂ ಪ್ರಣಿಧಿತ್ರಯಪ್ರೇರಿತಭದ್ರಗಜರುಂ ಅತಿಜವಕ್ಷಿಪ್ತಜಾತ್ಯಶ್ವರುಮಾರೋಪಿತಚಾಪರುಮುತ್ತಾನಿತಾಂಕುಶರುಮುದ್ಧೃತ ‡ ಗದಾದಂಡರುಮುತ್ಖಾತಖಡ್ಗರುಮುಜ್ಜೃಂಭಿತಾತಾಮ್ರನೇತ್ರರುಂ ವಿಚಿತ್ರವಾದಿತ್ರರುಮಾಗಿ ಮಾಗಧಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲನರಪಾಲಕರ್ ನೂಂಕೆ ಸಂಕರ್ಷಣಂಗೆ ಸಮರಮತಿಭರಮಾದುದಂ ಕಂಡು ಭುಜಕಂಡುಮಂ ತೆರಳ್ಚುವುದರ್ಕಿದುವೆ ಪದನೆಂದು ಕದನೋದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ ನಕ್ತಂಚರಾಂತಕಂ ತನ್ನ ದಿವ್ಯಾಯುಧಂಗಳಂ ಸ್ಮರಿಸೆ,

ಪ್ರತಿಬಿಂಬಾಭಾಸಮಂ ವ್ಯೋಮದೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ ಸಾಕ್ಷಾದ್ದಿನಾಧೀಶಬಿಂಬಂ
ಕ್ಷಿತಿಗೆಟ್ಟಿಂದತ್ತೆನಲ್ ಭಾಸುರಕಿರಣಸಟಾಟೋಪದಿಂ ಭಾನುಬಿಂಬ ।
ದ್ಯುತಿಯುಂ ಬೀಱುತ್ತುಮಾಕಾಶದಿನಿೞಿದು ಮುರಾರಾತಿಹಸ್ತಾಗ್ರದೊಳ್ ಸಂ
ಗತಿವೆತ್ತಿರ್ದತ್ತು ಚಕ್ರಂ ಬೆದಱೆ ಪುಗೆ ದಿಶಾಚಕ್ರಮಂ ವೈರಿಚಕ್ರಂ ॥ ೭೧

ಚೋದ್ಯಂ ನಿರಭ್ರನಭದಿಂ
ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆ ಘೞಿಲನಿೞಿದುದೆನೆ ಖಡ್ಗಂ ಚಂ ।

---

* ಕ. ಗ.—ತಳ್ತಿಱಿದಂ. † ಕ.ಖ.ಗ.—ಚಕಿತರಾಗಿ. ‡ ಕ. ಖ.—ಉದ್ವೃತ್ತ.

ಚದ್ದ್ಯುತಿಯಿಂ ಭುವನಾಂತರ
ಮುದ್ದ್ಯೋತಿಸೆ ಬಂದು ನಿಂದುದಚ್ಯುತಕರದೊಳ್ ॥ ೨೦

ರಿಪುಧೂಮಕೇತು ನೆಗೞ್ದ
ರ್ಪುದೆನೆ ತಾಂ ಮೊದಲೆ ಬಂದು ನಿಂದುದು ಗದೆ * ತಾ ।
ರ್ಕ್ಷ್ಯಪತಾಕನ ಕರದೊಳ್ ವೈ
ರಿಪತಾಕಿನಿ ಕಂಡು ಮನ † ದೊಳಳ್ಳೆಳ್ಕುವಿನಂ ॥ ೨೧

ನೆಗೆದುದಕಾಲದೊಳ್ ರಿಪುಹರಂ ಸುರಕಾರ್ಮುಕಮಿಂತಿದಭ್ರದೊಳ್
ನೆಗೆದಿರದಿತ್ತಲೀಬರುತುಮಿರ್ದುದೆ ಬಂದುದಿದೊಂದು ಕೌತುಕಂ ।
ನಗಧರಹಸ್ತದೊಳ್ ನೆಲಸಿದತ್ತೆನೆ ಚಿತ್ರಮಣಿಪ್ರಭಾವಿಳಂ
ಗಗನದಿನಂದು ಬಂದು ನೆಲಸಿರ್ದುದು ಶಾರ್ಙ್ಗಮುಪೇಂದ್ರಹಸ್ತದೊಳ್॥ ೨೨

ಬಾಣಾಸನಮಿರೆ ಕರದೊಳ್
ಚಾಣೂರಾಂತಕನ ಬೆನ್ನೊಳಂ ವಕ್ಷದೊಳಂ ।
ಕಾಣಲ್ಬಂದತ್ತಕ್ಷಯ
ಬಾಣಧಿಯುಂ ವಜ್ರಕವಚಮುಂ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ೨೩

ಪೊಣರ್ದೀರ್ವೊರ್ಪಡೆ ಪಕ್ಷಿಚಂಚುಗೊಳಗಾಯ್ತಿನ್ನನ್ಯಸೈನ್ಯಂ ಮರು
ಳುಣಿಸಾಯ್ತೀರಿಪುಸೇನೆಯಂತಕನ ವಕ್ತ್ರಕ್ಕೆಯ್ದಿ ತೀದ್ವಿಡಲಂ ।
ರಣರಂಗಕ್ಕುಪಹಾರಮಾಯ್ತೆನೆ ಮಹಾಸಂಗ್ರಾಮಕೇಳೀವಿಜೃಂ
ಭಣದಿಂದೇಱಿಸಿದಂ ಮುರಾರಿಯುಮದಂಡೋಚ್ಚಂಡಕೋದಂಡಮಂ॥ ೨೪

ಮುಳಿಸಿಂದೇಱಿಸಿ ನೀವಿ ಜೇವೊಡೆಯೆ ದೈತ್ಯಾರಾತಿ ಬಿಲ್ಲಂ ರಸಾ
ತಳಮಂ ತಾಗಿ ಸಿಡಿಲ್ದು ಮುಟ್ಟೆ ದಿವಮಂ ಬಂದುರ್ವಿಯಂ ಭೋಂಕನ।
ಪ್ಪಳಿಸಿತ್ತೆಂಬಿನೆಮುಣ್ಮಿತಬ್ಧಿ ಜಕೆ ಭುಜಂಗರ್ ಬೆರ್ಚೆ ದೇವರ್ ಭಯಂ
ಗೊಳೆ ಮರ್ತ್ಯರ್ ಪ್ರತಿಜಾತನಾಗಗೃಹನಾಕಜ್ಯಾರವಂ ಜ್ಯಾರವಂ ॥ ೨೫

---

* ಕ. ಗ.—ಕೌಮೋದಕಿ. † ಕ. ಗ.—ನಭ.

ವ॥ ಅಂತು ಜಗತ್ತ್ರಯಂ ಜಾತಶಂಕಾಕುಳಿತಮಾಗೆ ನೀವಿ ಜೇವೊಡೆದು ಬದ್ಧಕರಾಂಗುಲಿತಳ * ತ್ರಾಣನುಮಾಗಿ ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯವೃತ್ತಿವೇಗದಿಂ ತೀವಿ ತೆಗೆದಿಸಲೊಡಂ,

ನಗಧನೃಪಾದಿ † ಭೂಭುಜರ್ಗೆ ಫಲ್ಗುಜೀವಂತಿರೆ ಭೂರಿಟಂಕೃತಂ ‡
ನೆಗಪೆ ಪೊದಳ್ದು ಬೆಳ್ಪು ಸೆವಿಸಿಲ್ ರಣದೇವತೆಯಟ್ಟಹಾಸದಂ ।
ತೊಗೆಯೆ ವಿರೋಧಿಸೇನೆಗಿದು ಸೂಸುವ ಜೀವನಮೂಲ್ಯನಿಷ್ಕರಾ
ಜಿಗಳೆನೆ ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಮಲಗಿಂ ಕೆದಱುತ್ತಿರೆ ಪಾಯ್ದುವಂಬುಗಳ್ ॥ ೭೮

ಅಂಬಂಬಂ ಬಿಡೆ ಕಾಱುತಿರ್ಪ್ಪ ತೆಱನಾಯುಂಬಂಬನೀಂಬಂತುಟಾ
ಯ್ತುಂಬಂಬಂ ಕರಮಂದ್ರಮಾಯ್ತು ಬೆಗೆವಂದಂತಲ್ತು ಮೇಣೀತನೆ ।
ಚ್ಚಂಬೊಂದೊಂದೆ ಸಹಸ್ರರೂಪಮೆನೆ ¶ ಕೈಗೊಂಡಿರ್ದ್ದಪೋರಂದದಿಂ
ದೆಂಬನ್ನಂ ಲಘುಚಿತ್ರವೇಧಿ + ಕರೆವಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಶರಾಸಾರಮಂ ॥ ೭೯

ಪುದಿಯೆ ಘನಾಧ್ವಮಂ ಸರಲ ಪಂಜರದಿಂ ಹರಿ ಗಾಳಿಯೆತ್ತವೋ
ದುದು ದೆಸೆಯೆತ್ತವೋದುದು ದಿವಾಕರಮಂಡಲಮೆತ್ತಡಂಗಿ ಪೋ ।
ದುದು ನಭಮೆತ್ತವೋದುದೆನಿಸಲ್ನಡೆಗೆಟ್ಟುದು § ಗಾಳಿ ರೂಪುಗೆ
ಟ್ಟುದು ದೆಸೆ ತೋರ್ಕೆಗೆಟ್ಟು ದಿನಮಂಡಳಮಾಕೃತಿಗೆಟ್ಟುದಾಗಸಂ ॥ ೮೦

ತರ್ಕೈಸಿ ಸುರಿವ ತೆಱದಿಂ
ದುರ್ಕಂಬುಗಳಱಿಗಿ ರೋಮರೋಮಕ್ಕೆ ನೆಳಲ್ ।
ನೆಕ್ಕು ಚಳಿಲ್ ಚಕ್ಕುದೊಗಲ್
ದೊಕ್ಕನೆ ನಾಂಟಿದುವರಾತಿಭಟರವಯವಮಂ ॥ ೮೧

ನಗಧರನ ನಿಶಿತನಾರಾ
ಚಗಣಂ ನಡೆ ಪಾಯ್ವ ರಿಪುಭಟಾರುಣಜಲಧಾ ।

---

* ಕ. ಖ. ಗ.—ಬದ್ಧತಳಾಂಗುಳಿತಳ. † ಕ. ಗ.—ನೃಪಾಲ.

‡ ಕ. ಖ. ಗ.—ಭೂರಿಭಂಕೃತಂ. ¶ ಖ. ಗ.—ಅಂಬಂಬೊಂದೆಸಹಸ್ರರೂಪಮೆನೆ. + ಕ. ಖ. ಗ.—ಲಘುಚಿತ್ರವೇದಿ.

§ ಮೊ—ಅ. ಎನಿಸಲ್ಕಡೆಗೆಟ್ಟುದು.

ರೆಗಳಂ ಜವನಿಟ್ಟೆಱವ
ಟ್ಟಗೆಯೆನೆ ಪೂತನೆಯುರಾಂತು ಕುಡಿದರ್ ಧುರದೊಳ್ ॥ ೮೨

ತೆಗೆನೆಱೆದಬ್ಜನಾಭನಿಸೆ ತೋಮರಮುರ್ಚೆ ಸುರುಳ್ದುರುಳ್ದು * ದಂ
ತಿಗಳ ಶರೀರದೊಳ್ ಸುೞಿದು ಕೆತ್ತುವ ಪುಣ್ಗಳ ಬಾಯ್ಗಳಿಂದೆ ಮೆ ।
ಲ್ಪೊಗೆವ † ರುಣಾಂಬುಧಾರೆಗಳಗುರ್ವಿಸುತಿರ್ದುವು ದಿಟ್ಟಗೊಟ್ಟದಾ
ವಿಗೆಯು ಘಟಂಗಳಾನನದಿನುಣ್ಮುವ ಕೇಸುರಿಯೊಂದು ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ॥ ೮೩

ಪೆಣದ ಬಣಂಬೆ ಕೋೞ್ದುಳ ಕೋೞ್ಕಸರೆಲ್ವಿನ ಪರ್ವತಂ ಕರು
ಳ್ಪೆಣಿಲ ಪೊದಱ್ಕೆ ರುಂಡದಡಕಿಲ್ ನರದುರ್ಬುರ್ ಕಪಾಲದೋಳಿ ಬಾ ।
ಳ್ಪೆಣದೆಡೆ ಖಂಡದಿಂಡೆ ಬಿಸುನೆತ್ತರ ಪೆರ್ಬೊನಲೆರ್ಬಿಸಲ್ಕೆ ಮಾ
ರ್ಗಣಗಣಘಾತದಿಂ ತವಿಸಿದಂ ದಿತಿಜಾರಿ ವಿರೋಧಿಸೈನ್ಯಮಂ ॥ ೮೪

ವ ॥ ಅಂತು ಗೋಪಮಾರ್ತಂಡನ ಕಾಂಡಂಗಳ್ ಹಿಮೇತರಕಿರಣದಂತೆ ಅರಾತಿಬಲಮೆಂಬ ತಿಮಿರಪಟಲಮಂ ತೆರಳ್ ತೂಳ್ದಯುಂ, ದನುಜಬಳಜಲಧಿಬಾಡಬಾನಲನ ಬಾಣಂಗಳೌರ್ವಶಿಖಿಯಂತೆ ತುರಂಗಮದಟತರಂಗಿತಾರ್ಣವಮನಪ್ಕಡಿಸೆಯುಂ, ಇಂದ್ರಾವರಜನ ಶರಂಗಳ್ ವಜ್ರಾಶನಿಗಳಂತೆ ‡ ದಂತಿಘಟೆಗಳೆಂಬ ಪರ್ವತಂಗಳಂ ನುಚ್ಚುನೂಱಾಗೆ ಮಾಡೆಯುಂ, ದೈತ್ಯಕುಲಸಂಹಾರಭೈರವನ ಕೂರಂಬುಗಳ್ ಭೂತಗಣಂಗಳಂತೆ ಪೊಂದೇರ್ಗಳೆಂಬ ಮಾಂಸಕಬಳಂಗಳಂ ನುಂಗಿ ನೊಣೆಯೆಯುಂ ಇಂತು ಕೋದಂಡಚತುರ್ಭುಜನ ಕೋದಂಡಪರಿಘಾತದಿಂ ದಂಡಧರಮುಖಕುಹರಕ್ಕೋಸರಿಸುವ ನಿಜಚಾತುರ್ಬಲಮಂ ಕಂಡು ಜರಾಸಂಧಂ ಕಡುಮುಳಿದು ನಿಜೋಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೊಳಿರ್ದ ರಾಜಭಟಕೋಟಿಯೊಳತಿವೀರರೆನಿಸಿದ ಮಾದ್ರರಾಜಾಂಗರಾಜಚೇದಿರಾಜಕುರುರಾಜರ್ಕಳಂ ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮ ಭುಜಬಲಾವಷ್ಟಂಭಮಂ ಪೇೞ್ವೊಡೀ

---

* ಕ. ಗ. —ಸುರುಳ್ದವೈರಿ. † ಮೊ—ಬಿ. ಮೇಗೊಗೆವ.
‡ ಕ. ಖ.—ವಜ್ರಾಶನಿಗಳೆಂಬಂತೆ.

ಧರೆಯಂ ಪೊಸೆದು ಮುಕ್ಕಲುಂ, ಕುಳನಗಮನಗೆಯೆತ್ತಿ ಕಳೆಯಲುಂ ಕಡಲನೆಡೆಗಿಡಿಸಲುಂ, ನಾಕಲೋಕಮಂ ನೆಲಕ್ಕಿೞಿಪಲುಂ ಸಿಡಿಲಂ ತುಡುಕಿ ಪಿಡಿಯಲುಂ, ಹಾಲಾಹಲಮಂ ಗುಳಿಗೆಯಿಕ್ಕಲುಂ, ಉರಿಲಿಂಗಮನಾಲಿಂಗಿಸಲುಂ, ಯುಗಾಂತಹುತವಹನಂ ನಂದೆವೊಯ್ಯಲುಂ, ಧೂರ್ಜಟಿಯ ನಿಟಿಲಲೋಚನಮಂ ಕರಪುಟದಿಂ ಮುಚ್ಚಲುಂ ನೆಱೆವ ನಿಮ್ಮದಿರೊಳೂರ್ವ ಗೋಪಕುಟಿಲಂ ಗಂಡಗರ್ವಮಂ ಮೆಱೆದಪನೆಂದು ಮೂದಲಿಸಿ ನುಡಿಯೆ,

ಅತಿರಥನೆಂಬ ಗೋಸಣೆಯ ಮದ್ರಮಹೀತಳನಾಥನೆಂಬ ವಿ
ಶ್ರುತಿಯ ಮಹಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರವಿದನೆಂಬ ನೆಗೞ್ತೆಯ ಶಲ್ಯನೆಯ್ದಿದಂ ।
ದಿತಿಜವಿರೋಧಿಯಂ ನಿಜಶರಾಸನಟಂಕೃತನಾದಮೆಯ್ದೆ ದಿ
ಗ್ವಿತತಿಯುನಭ್ರಮಂಡಲಮನೆಯ್ದೆ ರಥೋತ ಮಹಾಮಹೀರಜಂ ॥ ೮೫

ಎಕ್ಕತುಳಕ್ಕೆವಂದು ಶರಮಂ ಶರದಿಂ ಕಡಿದಿಕ್ಕುತುಂ ಮಹಾ
ಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮಹಾಸ್ತ್ರಮಂ ತುಡುತುಮೊಟ್ಟಜೆಗೊಟ್ಟಜೆದೋಱುತುಂ
ವರೂ ।
ಥಕ್ಕೆ ವರೂಥಮಂ ಸೆಣಸಿ ಚೋದಿಸುತುಂ ನೆರೆದಾಂತ ಶಲ್ಯನಂ
ಬೆಕ್ಕಸಮುತ್ತು ನೋಡಿ ಬಗೆದಂದು ನಿಮೇಷದೆ ಗೆಲ್ವುಪಾಯಮಂ ॥ ೮೬

ಜೃಂಭಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಮುಕುಂದಂ
ಸ್ತಂಭಿಸಿ ರಥಮಂ ರಥಾಶ್ವಮಂ ಸಾರಥಿಯಂ ।
ಸ್ತಂಭಿಸಿದಂ ಶಲ್ಯನ ದೋ
ಸ್ಸ್ತಂಭಮನಿನಿಸಿಱಿಯಲಱಿಯದಿರ್ಪಿನಮಾಗಳ್ ॥ ೮೭

ಜಲರುಹಮಿತ್ರಪುತ್ರನೆನಿಪುನ್ನತಿಯುಂ ಸಹಜಾತದಿವ್ಯಕುಂ
ಡಲಕವಚಪ್ರಭಾವದಿನಜಯ್ಯನೆನಿಪ್ಪ ನೆಗೞ್ತೆಯುಂ ನೃಪ ।
ಪ್ರಲಯಕೃತಾಂತನಿಂ ಪರಶುರಾಮನಿನಸ್ತ್ರವಿದಗ್ಧನಾದ ದೋ
ರ್ವಲಮುಮವಿಂದು ಸಾರ್ಥಕಮಿಮಂಗೆನೆ ಶಾರ್ಙ್ಗಗೆ ಕರ್ಣನೆಯ್ದಿದಂ ॥ ೮೮

ಚಿತ್ರಗತಿಯಿಂದೆ ರಥಮತ್ತಿ
ಮಾತ್ರಜವಂ ಬೆರಸು ಪರಿಯೆ ಶರವರ್ಷದೆ ಲೋ ।
ಕತ್ರಯುಮಂ ಪೂೞ್ವವೊಲಿನ
ಪುತ್ತ್ರಂ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯವೇಗನಿಸುವವಸರದೊಳ್ ॥ ೪೯

ರಥಹಯಮುಮಂ ನಾಲ್ಕಂಬಿಂ
ರಥಮಂ ಮೂಱಸ್ತ್ರದಿಂದೆರಡ್ಕಣೆಯಿಂ ಸಾ ।
ರಥಿಯುಮಂ ಕೆಡೆಯಲ್ಕೆಚ್ಚಂ
ರಥಾಂಗಧರನೊಂದೆ ಶರದಿನಿನಜನ ಧನುವಂ ॥ ೫೦

ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರಂ ರವಿಸೂನು ಸೋಲ್ತೊಡಳಲುಂ ಕಟ್ಟೇವಮುಂ ಮುಟ್ಟೆತ
ನ್ನಯ್ಯು ತೇರಿಂದೆ ನೆಲಕ್ಕೆಪಾಯ್ದು ಕುರುಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭಂ ವಿಕ್ರಮೋ ।
ದಯಸದ್ಮಂ ಮಧುಪಿಂಗಳಾಕ್ಷನಭಯಂ ಸಾರ್ತಂದನುದ್ಯದ್ಭುಜ
ದ್ವಯದಂಡಾಗ್ರಮತೋರಣಾಯಿತಗದಂದುರ್ಯೋಧನಂ ಕೃಷ್ಣನಂ ॥ ೫೧

ಗದೆಗೊಂಡೆಯ್ತರ್ಪದುರ್ಯೋಧನನ ಮಸಕಮಂ ಕಂಡು ಕಂಸಾರಿ ತಾನುಂ
ಗದೆಗೊಂಡಾಯೆಂದು ತಾಗಲ್ ಪದಹತಿಗೆ ನೆಲಂ ಬಳ್ಕೆ ವಾರಾಶಿಗಳ್ ತು ।
ಳ್ಕೆ ದಿಶಾದಂತಿಪ್ರಜಂ ಘೀಳಿಡೆಪೊಣ್ದುರ್ಕುಕುರುಶ್ರೇಷ್ಠನೊಳ್ಕಾದುವಾಯು
ದ್ಧದಗುರ್ವುಂ ಪೂವಿನೊಳ್ ಪೊಕ್ಕಳಿ * ನೆಗಳ್ಗಿ ಮೊಲಾಯ್ತಾಮುರಧ್ವಂಸಿ
ಗಾಗಳ್ ॥ ೫೨

ಗದೆಯುಂತೂಗುತ್ತೆ ಸಾರ್ವೊಟ್ಟಜೆ ತಿರಿಪಿಗದಾದಂಡದಿಂಪೊಯ್ವ ಕೋಪಂ
ಗದೆಯಿಂದಂಪೊಯ್ಯುಳಂಬಂಚಿಪನೆವವೆಸೆಯಲ್ †ಚಂಚಲತ್ಕರ್ಣಪೂರಾಂ
ಗದಹಾರಾಪೀಡರೋರೊರ್ಮೆವನಿತಳದೊಳೋರೊರ್ಮೆ ವಿದ್ಯಾಧರಾಕಾ
ರದಿನಂತರ್ಧಾನದೊಳ್ತಾಗಿದರತುಳಬಳರ್ ಕೃಷ್ಣದುರ್ಯೋಧನರ್ಕಳ್ ॥ ೫೩

---

* ಕ. ಗ.—ಪೊಕ್ಕುಳಿ. † ಕ. ಗ.—ಬಂಚಿಪನೆರವೆಸೆಯಲ್.
ಖ.—ಬಂಜಿಪನೆವವೆಸೆಯಲ್.

ದಶಕಂಠವೈರಿಯೊಳ್ ಪೊಣ
ರ್ದು ಶೀರ್ಣತನುವಾಗಿ ಸೆಡೆದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುತಂ ।
ಪ್ರಶಮಿತಪರಾಕ್ರಮಂ ಗಂ
ಡಶೈಲದೊಳ್ ಪೊಣರ್ದರಣ್ಯಗಜದಂತಾದಂ ॥ ೯೪

ವ ॥ ತದನಂತರಂ,

ಪುಟ್ಟೆ ಸಮಸ್ತಧಾತ್ರಿಗೆ ಭಯಂ ನಿಟಿಲಾಕ್ಷಚತುರ್ಭುಜಾನ್ವಿತಂ
ಪುಟ್ಟಿದಗುರ್ವು ರಾವಣನ ರೌದ್ರತೆವೆತ್ತವತಾರವೀತನೊಂ ।
ದೊಟ್ಟಜೆ * ಲೋಕಪಾಲಕರನಾಟಲೆದಿರ್ಪ ಪೊಡರ್ಪನಿಂದೊಡಂ
ಬಟ್ಟುದು ನೋಡಿವಿಾತನೊಳನಲ್ ಶಿಶುಪಾಲನಿದಿರ್ಚೆ ಸಾರ್ಚಿದಂ ॥ ೯೫

ತೀರಂ ಪರಿಯಿಸಿ ಬಿಲ್ಲೊಂ
ಡೀರಣಮಂ ಕೊಂಡು ಕೊನೆಯಲೊಲ್ಲಂ ಕ್ಷಣದಿಂ ।
ವೈರಿಯನಿಕ್ಕುವೆನೆನುತುಂ
ಕೂರಸಿಗೊಂಡೊದಱೆ ಚೈದ್ಯನೆಯ್ದಿದನಾಗಳ್ ॥ ೯೬

ನಂದಕಮಂ ದಿವಿಜಗಣಾ
ನಂದಕಮಂ ಕೊಂಡು ಚೇದಿಪತಿಯೊಳ್ ಪೊಣರ್ದಂ ॥
ಮಂದರಧರನಾಹವದೊಳ್
ಮಂದರಧರರಾದರಹಿತರೆಂದೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ ೯೭

ಅಳವಿಗೆ ಸಾರ್ವೆ ಸಾರ್ವೆ ತೆಱಪಂ ನಡೆನೋಡುವ ನೋಡಿ ಪೊಯ್ವ ಪೊ
ಯ್ಯುಳನಡೆಯೊಳ್ ನಿವಾರಿಪ ನಿವಾರಿಸಿ ಕುತ್ತುವ ಖಡ್ಗವಿದ್ಯೆ ತ ।
ಮ್ಮೊಳ್ ನೆಲಸಿತ್ತೆನಲ್ ಕೊನೆದು † ಕಾಳಗದಿಂ ಶಿಶುಪಾಲದೈತ್ಯನೊಳ್
ಬಲರಿಪು ಕಾದಿದಂ ಮುಳಿದು ತಾಗುವಿನಂ ಹರಿಗುಂಟೆ ಕಾಳಗಂ ॥ ೯೮

* ಕ.—ಈತನೆಂಬೊಟ್ಟಜೆ. † ಖ. ಗ.—ಕೊನರ್ದು.

ಮದಗಜದ ರದನಮಂ ಸಿಂ
ಗದ ದಾಡೆಯನುಗ್ರಫಣಿಯ ಪಲ್ಲಂ ಮುಱಿವಂ ।
ದದೆ ಮುಱಿಯೆ ಪೊಯ್ದು ನಿಜಖ
ಡ್ಗದೆ ತತ್ಖಡ್ಗಮನುಪೇಂದ್ರನಾಂತಂ ಜಯಮಂ ॥ ೯೯

ಅರಿವಧಮನನಾಗತಮಂ
ಸ್ಮರಿಯಿಸೆ ಕೈಗಾದು ಕಾದಿದಂ ಶಿಶುಪಾಲಾ ।
ದ್ಯರೊಳಂದಚ್ಯುತನಿಂತುಂ
ಹರಿಗಂ ಮಿಱುಗವಿದಿರ್ಚಿ ಜೇವಿಪರೊಳರೇ ॥ ೧೦೦

ವ॥ ಆಗಳ್ ಭಗ್ನಖಡ್ಗನಾಗಿ ಮತ್ತಂ ಕಡುಪುಗೆಯ್ವ ಶಿಶುಪಾಲನಂ ಮಗಧನರಪಾಲಂ ಕಂಡು,

ಉಡಿಯೆ ನಿಜಾಸಿ ನಿಯುದ್ಧ
ಕ್ಕೊಡರಿಸಲುಂ ಮತ್ತೆ ಕೈದುಗೊಳಲುಂ ಬೇಡಿಂ ।
ಪಡುನೇಸಱಾದುದಿಂದಿನ
ಕಡುಪಂ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ನಾಳೆ ತೋರ್ಪುದು ಚೈದ್ಯಾ ॥ ೧೦೧

ಅಂ ಪಿರಿಯಂ ಸಮಸ್ತಬಲದಿಂ ನೃಪಕೋಟಿಗೆ ಚೈದ್ಯರಾಜನೆ
ನ್ನಿಂ ಪಿರಿಯಂ ಮನೋಬಲಭುಜಾಬಲಶಸ್ತ್ರಬಲಂಗಳಿಂದವಿಾ ।
ಪೆಂಪಿನ ಚೈದ್ಯನಂ ಕ್ಷಣದೆ ಗೆಲ್ದನಧೋಕ್ಷಜನೀಮುಕುಂದನಾ ।
ರ್ಗಂ ಪಿರಿಯಂ ಬಲೋದಯದಿನೆಂದು ಮನಂಸೆಡೆದಳ್ಕಿ ಮಾಗಧಂ ॥

ಪಗೆ ಪಳಸೆ * ಕಿಡದು ನಾಳೆಯೆ
ಮಗುಳ್ದುಂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬಂದು ಮಾಳ್ಪಂ ಕಂಸಾ ।
ರಿಗೆ ತಕ್ಕುದನೆಂದೀಗಳ್
ಪೊಗಸುಂ ಪೋಯ್ತೆಂದು ನೆಮದೆ ರಣದಿಂ ತಳರ್ದಂ ॥ ೧೦೩

* ಕ. ಪಳಸಿ.

ವಿಶಸನಭೀತಿಯಿನೋಡುವ
ವಸುಧೇಶರನಾತ್ಮಭೂರಿಭಾಂಕೃತರವದಿಂ ।
ಮಸೆವೆಳಗಿಂ ನಗುತಿರ್ಪಂ
ತೆಸೆದುವು ಬೆನ್ನಟ್ಟುತಿರ್ದ ಕೃಷ್ಣಶರಂಗಳ್ ॥ ೧೧೪

ಸಂಗರಧರಿತ್ರಿ ನೋಡೆ ಮ ।
ನಂಗೊಳಿಸಿದುದಂದು ಜವನ ಪೆರ್ಬೆಣವೆಳ ಭೂ ।
ತಂಗಳ ಕೊಟ್ಟಾರಂ ವಿಹ
ಗಂಗಳ ಬೆಳ್ಗೆಯ್ಯನಲ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿರಿಬಲದಿಂ ॥ ೧೧೫

ಮಸಕಂಗೊಂಡಟ್ಟೆಗಳ್ ನರ್ತಿಸೆ ಸಮರಮಹೀರಂಗದೊಳ್ ನಾರದಂ ಸ
ರ್ತಿಸೆ ರೋದೋರಂಗದೊಳ್ ಸಂಗರಜಯವಧುವಾತ್ಮೀಯದೋರ್ಯು
ಗ್ಮದೊಳ್ ನ ।
ರ್ತಿಸೆ ಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಡು ತನ್ನೊಳ್ ಪೊಣರ್ದಗಿದು ತೆರಳ್ದೋಡುವಾಭೂಪ
ರಂ ಸಂ
ತಸದಿಂನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ದಂ ಪ್ರಹಸಿತವದನಂ ಗೋಪಮಾರ್ತಂಡದೇವಂ॥

ಇದು ಸಮಸ್ತಕಮಲಭವಾಂಡಮಾಲಾಘಟೀಘಟಿತಾರಘಟ್ಟಘಟನಾ ಸ್ವತಂತ್ರ
ನಿಜಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣಚಕಿತಸಕಲಾಮ್ನಾಯತಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಶ್ರೀಪಾದ
ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಸುಕವೀಂದ್ರರುದ್ರಪ್ರಣೀತಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥವಿಜಯ ಮಹಾ
ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ಉಗ್ರಸೇನಾಭಿಷೇಕ ಪಾಕಶಾಸನಸಭಾಕರ್ಷಣ
ಗುರುಪುತ್ರಾಹರಣ ಮಕರಾಕರಾಲೋಡನ ಪಾಂಚಜನ್ಯ
ಲಾಂಛನ ನಂದಕಸುದರ್ಶನಶಾರ್ಙ್ಗಕೌಮೋದಕೀಸಮಾ
ಗಮನ ಜರಾಸಂಧಯುದ್ಧವರ್ಣನಂ
ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಅ ಷ್ಟ ಮಾ ಶ್ವಾ ಸಂ

ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನಂ ಬಲ
ದೇವಸಹಾಯಂ ಜಯಾನಕಧ್ವನಿಮುದಿತ ।
ಕ್ಷ್ಮಾವಳಯಜನಂ ವೀರರ
ಸಾವೃತಮುಖಕಮಲಮೆಸೆಯೆ * ಪೊೞಲಂ ಪೊಕ್ಕಂ ॥ ೧

ಅವಿರಳವಾಸ್ಯದಿಂ ಪರಕೆ ಪೊಣ್ಮುವಿನಂ ವನಿತಾಕದಂಬಮಿ
ಕ್ಕುವ ಧವಳಾಕ್ಷತಂ ಕುಡುವ ಚಂದನಕರ್ದಮಮೀವ ದೂರ್ವೆ ಸೂ ।
ಸುವ ಸಿತಸರ್ಷಪಂ ತಳಿವ ಲಾಜಕಮೆತ್ತುವ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆ ನೀ
ಡುವ ನವಮಾತುಳುಂಗಫಲಮೆಂಬಿವನಚ್ಯುತನೊಲ್ದು ತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೨

ವ॥ ಅಂತು ಮಂಗಲಾಚಾರಪರಂಪರೆ ವಿರಾಜಿಸೆ ರಾಜಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸುಖದಿನಿರೆ ಕತಿಪಯದಿನಂಗಳ್ಗೆ,

ಮೊನೆಯೊಳ್‌ಬೆಂಗೊಟ್ಟು ಮುಂ ಪೋದೞಿಲೊಳ್ † ಮಗುೞ್ದು ತ್ರಿಂಶದ ಕ್ಷೌಹಿಣೀವಾ
ಹಿನಿಯುಂ ಲೋಕಕ್ಕಕಾಂಡಪ್ರಳಯಮೆನೆ ಮಹಾಕಂಪಮುಪ್ಪನ್ನ ವಾಮು
ನ್ನಿನ ಧಾತ್ರೀನಾಥರಾಮುನ್ನಿನ ಭುಜಬಲವಾಮುನ್ನಿನಾಟೋಪವಾಮು
ನ್ನಿನಗುರ್ವಾಮುನ್ನಿನಾಡಂಬರವೆಸೆಯೆ ಜರಾಸಂಧನೆೞ್ತಂದು ನಿಂದಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಜರಾಸಂಧನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪದಿನೆಂಟುಸೂೞೆತ್ತಿಬರೆ ಮುರಾಂತಕನನಿತುಸೂೞುಮೊಳಂ ಪೂರ್ವಸಮರಕ್ರಮದೊಳೇಕಾಂಗದಿಂ ಜಯೋತ್ತರಮಾಗೆ ಕಾದಿ ಮಧುರೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕು ಬಲವದ್ವಿಪಕ್ಷತ್ರಿಂಶದಕ್ಷೌಹಿಣೀಬಲಪುನಃಪುನರಾಗಮನಸಂಘಟ್ಟದಿಂದಳ್ಳವಿಳ್ದು ‡ ಯಾದಯಾದವ

* ಕ. ಗ.—ಕಮಲನೆಸೆಯೆ. † ಖ.—ಪೋದಂದಳಲೊಳ್. ‡ ಖ.—ದಳವಿಳಿ.

ದೇಶದ ಜನಕ್ಲೇಶಮುಮಂ ಸ್ವಕೀಯಕಾರುಣ್ಯವಚನದಿನಾಱಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನ ಮದೊಂದುಸಮಯದೊಳೊರ್ವ ಗುಪ್ತಚರನತಿಸಂಭ್ರಮತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂ ಬಂದಾಸ್ಥಾನಮುಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಭಾಸ್ಥಳೀಕುಟ್ಮಳಿತಕರಾರವಿಂದನಾಗಿ ನಿಂದಿರ್ದು,

ಸುರದೈತ್ಯಾಹವದೊಂದುಸೈನ್ಯಮನಿತಿಲ್ಲೀತ್ರಿಂಶದಕ್ಷೌಹಿಣೀ
ಭರದಿಂ ಬಳ್ಕುವ ಭೂಮಿಯಂ ತಳವೊಡಿರ್ದರ್ ಕೂರ್ಮರಿರ್ವರ್ಫಣೀ ।
ಶ್ವರರೀರೆಂಟುದಿಶಾಗಜಂಗಳೆರಡೇೞುಂ ಗೋತ್ರಶೈಲಂಗಳಾ
ಗಿರವೇೞ್ಕುಂ ದಿಟವೆಂಬಿನಂ ತಳರ್ದು ಮತ್ತಂ ಮಾಗಧಂ ಬಂದಪಂ ॥ ೪

ವ॥ ಎಂದು ಬಿನ್ನಪಂ ಗೆಯ್ದ ಚರನ ವಚನಮಂ ಕೇಳ್ದುಗ್ರಸೇನ ವಸುದೇವ ವೃಷ್ಣ್ಯಂಧಕ ಪ್ರಭೃತಿಯದುಕುಲವೃದ್ಧರುಮನುದ್ಧವಾಕ್ರೂರ ಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರಮುಖಬುದ್ಧಿವೃದ್ಧರುಮಂಸರೋಜಾಕ್ಷಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ,

ಮಾನವನಾಟಕಪ್ರಕಟನಂ ನುಡಿದಂ ಪಗೆ ಮುತ್ತಿ ಬಂದಪಂ
ತಾನಿದಿರೆತ್ತಿ ಮುಂ ಪಲವು ಸೂೞ್ ಬರೆ ಕೆಟ್ಟುಱಿದೀಸ್ವದೇಶಮಿ ।
ನ್ನಾನರಪಾಲಸೈನ್ಯಕರಿಪೀಡೆಗೆ ಸೈರಿಸಲಾರದಿಂದಿದ
ಕೇಳ್ನನುಪಾಯಮುಮಂ ನೆಗೞ್ವಮೆಂದೊಡೆ ಪೇೞ್ದಪೆನಾನುಪಾಯಮುಮಂ ॥೫

ಪಗೆಯುಮಸೂಯೆಯುಮಮ್ಮೊಳ್
ಮಗಧಂಗಾಮೀಸ್ವದೇಶದಿಂ ಪರದೇಶೋ ।
ರ್ವಿಗೆ ಪೋದೊಡಮ್ಮ ಬೞಿಯನೆ
ಮಗಧಂ ಗಡೆ ಮಱಿಯ ಪಾವಿನಂತಿರೆ ಬರ್ಕುಂ ॥ ೬

ರಿಪುವೆಮ್ಮಿರ್ದನ್ಯದೇಶಕ್ಕೆಡಱಿ ನಡೆದೊಡೀನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕಮೀನ
ಮ್ಮ ಪುರಕ್ಕಂ ಕ್ಷೇಮಮಕ್ಕುಂ ಧುರದೊಳವನನಾವತ್ತಲೇಕಾಂಗದಿಂ ಗೆ।
ಲ್ದಪೆವಾವಾತ್ರಿಂಶದಕ್ಷೌಹಿಣಿಯನುರುಪಿ ಬಾಣಾಗ್ನಿಯಿಂ ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆ
ತ್ತಿ ಪೊಡರ್ಪಿಂ ಬಾರದಂತಾಗಿಪೆವಿದೆವಿಗತಾಪಾಯಮಪ್ಪೊಂದುಪಾಯಂ ॥೭

ವ॥ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ವಸುದೇವನಂದನರ್ ಗೃಹೀತನಿಜನಿಜಾಯುಧರಾಗಿ ಬಂಧುಜನಪುರಜನಪರಿಜನಂಗಳಾಶೀರ್ವಾದನಾದಮೊದವೆ ಪೊೞಲಂ ಪೊಱಮಟ್ಟೇಕಾಂಗದಿಂ ದಕ್ಷಿಣದಿಗ್ವಿಭಾಗಾಭಿಮುಖರಾಗಿ,

ಜನಪದಮುಮನವನೀಶ್ವರ
ಜನಪದಮುಮನಖಿಲನದನದೀತೀರ್ಥಸರೋ |
ಜನಿಷಂಡಮುಮಂ ತತ್ಪಾ
ವನನಗನಿವಹಮುಮನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಬರುತ್ತುಂ ॥ ೮

ವ॥ ಅಂತು ನಡೆಯೆ ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ್,

ವಸುಧಾಂಗನೆ ಮೇಲ್ಗೊಂಡಳೊ
ಪೊಸಪಸುರ್ವಟ್ಟೆಯ ವಿಳಾಸದಿಂದೆಸೆವ ದುಕೂಲ |
ಲಸಿಚಯುಕಮನೆನೆ ತನ್ನದಿ
ಯೆಸೆದುದದೊಂದುಭಯತಟವನಾಚ್ಛಾಂಬುಗಳಿಂ ॥ ೯

ವ॥ ಆಖಟ್ವಾಂಗಿಯೆಂಬ ತರಂಗಿಣಿಯ ತೀರಮನಿನಿತಾನುಮೆಯ್ದೆವರ್ಪಲ್ಲಿ,

ಜಳಧರಪಟಲದ ಪೊರೆವೊರೆ
ಯೊಳಗುಣ್ಮುವುದಿತಾರ್ಕತೇಜವೆನೆ ವನತರುಸಂ |
ಕುಳದೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳ್ ತೇಜೋ
ವಳಯಂ ತೋಱಿತ್ತದೊಂದು ದೂರಾಂತರದೊಳ್ ॥ ೧೦

ವ॥ ಅದಂ ನೋಡುತ್ತುಮೆಯ್ದೆ ವಂದರವಿಂದಲೋಚನಂ ನಿಜಾವತಾರರೂಪನಂ ನಿರುಪಮತಪಸ್ತೇಜೋಭಿಯುಕ್ತ ಜಟಾಕಲಾಪನಂ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವಾಭಿರಾಮನಂ ಜಮದಗ್ನಿರಾಮನಂ ಕಂಡು ಬಲಭದ್ರರಾಮನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ; ಈ ಮಹಾಪುರುಷಂ ಕುಭೃತ್ಪಕ್ಷವಿಚ್ಛೇದನನಾಗಿಯುಂ ವಜ್ರಧರನಲ್ಲ, ಸಪ್ತಾರ್ಚಿಯಾಗಿಯುಂ ಹುತವಹನಲ್ಲ,

ಸಮವರ್ತಿಯಾಗಿಯುಂ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಪಾಲಕನಲ್ತು, ಪೂರ್ವದೇವನಾಗಿಯುಂ ನೈಋತನಲ್ತು, ವನನಿವಾಸಿಯಾಗಿಯುಂ ವರುಣನಲ್ತು, ಪವಮಾನನಾಗಿಯುಂ ಕುರಂಗವಾಹನನಲ್ತು, ಮನುಷ್ಯಧರ್ಮನಾಗಿಯುಂ ಧನಾಧ್ಯಕ್ಷನಲ್ತು, ಕಾಮಧ್ವಂಸಿಯಾಗಿಯುಂ ತ್ರಿಲೋಚನನಲ್ತು, ಚತುರಾಸ್ಯನಾಗಿಯುಂ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನಲ್ತು, ತೀವ್ರತೇಜನಾಗಿಯುಂ ಮಾರ್ತಂಡನಲ್ತು, ದ್ವಿಜರಾಜನಾಗಿಯುಂ ನಕ್ಷತ್ರಪತಿಯಲ್ತು, ಕ್ರೌಂಚಾರಾತಿಯಾಗಿಯುಂ ಷಣ್ಮುಖನಲ್ತು, ಪರಶುಧರನಾಗಿಯುಂ ದ್ವಿರದಾಸ್ಯನಲ್ತು, ಎಂದು ವಕ್ರೋಕ್ತಿಯಿಂ* ತೋಱುತ್ತುಮತ್ಯಾಸನ್ನನಾದ ಸಮಯದೊಳ್,

ಏಕತ್ವಮನಱಿಪುವವೋ
ಲಾಕೇಶವಪರಶುರಾಮರಾಲಿಂಗಿಸಿ, ಭಿ।
ನ್ನಾಕೃತಿಗಳ್ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥಂ
ಲೋಕಕ್ಕೆನೆ ಬೇಱಬೇಱ ಕಾಳ್ಪಿ ದಾಗಳ್ ॥ ೧೧

ವಿಸುಪ ರದನಾಂಶುಜಾಳಂ
ಪಸರಿಸಿ ವಾಕ್ಶ್ರೀಯ ಧವಳಚಾಮರದೆಂಬಂ।
ತೆಸೆದಿರ್ಪಿನೆಗಂ ಜಮದ
ಗ್ನಿಸೂನು ವಸುದೇವಸೂನುಗಂದಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೨

ಅಱಿದೆಂ ತ್ವದೀಯಚರಿತದ
ತೆಱನಂ ಮಾನುಷವಿಡಂಬವಮಂಮೆಱೆದಪೆ ನೀಂ।
ಪೆಱತಾದುದಕ್ಕುಪಾಯದ
ತೆಱನಿಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದೆ ಮಡಿಪೈ ಪಗೆಯಂ ॥ ೧೩

ಈದೆಸೆಯೊಳ್ ಗೋಮಂತಮ
ಹಾದುರ್ಗನಗೇಂದ್ರವಿಪುದದನಾತ್ಮಶ್ರೀ।

---

*ಖ.—ವಕ್ರೋಕ್ತಿಯುಂ,

ಪಾದರಮಣೀಯಮೆಪ್ಪಂ
ತಾದರಿಪುದದರ್ಕೆ ಪೇೞ್ದಪೆಂ ಕಾರಣಮಂ ॥ ೧೪

ಪಸರಿಸುತೆ ತನ್ನ ಕಂಪಂ
ದೆಸೆವೆಣ್ಗಳ ಸುಯ್ಲ ಕಂಪನಂ ಡಲೆಯುತ್ತುಂ ॥
ಕುಸುಮಿತಕದಂಬಭೂರುಹ
ಮೆಸೆವುದು ಸಾರ್ವರ್ತುಕಂ ತದಗ್ರಸ್ಥಳದೊಳ್ ॥ ೧೫

ಅದಱೊಳಗುನ್ಮದಕಾರಿಣಿ
ಮದಿರಾಹ್ವಯದೇವಿಯಿರ್ಪಳಾದೇವಿ ಮನೋ ।
ಮುದದಿಂದನಂತನೊಳ್ ಕೂ
ಡಿದಪಳ್ ಯೌವನಮದಂ ಪದಿರ್ಮಡಿಸುವಿನಂ ॥ ೧೬

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ತಾಲಧ್ವಜಂಗೆ ದಿವ್ಯ ವಿ
ನೀಲಾಂಬರಮೇಕಕುಂಡಲಂ ಬಂದಪುದಾ ।
ಶೈಲಾಗ್ರದೊಳಂತವೆಱಿಂ
ನೀಲಾಂಬರನೇಕಕುಂಡಲಂ ತಾನಕ್ಕುಂ ॥ ೧೭

ಆಕುಧರದಲ್ಲಿ ನಿನಗಂ
ಶ್ರೀಕೇಶವ ದಿವ್ಯಮಕರಕುಂಡಲಕೋಟೀ ।
ರಾಕಲ್ಪಮಂ ಖಗೇಶ್ವರ
ನಾಕಾಶದೆ ಬಂದು ತುಡಿಸಿ ಪೋಕುಮಮೋಘಂ ॥ ೧೮

ತನ್ನಂಶಾಂಶದ ಶೋಭೆಯಿ
ನೆನ್ನರಸಿಂದ್ರಾದಿಸುರರುಮಂ ರಂಜಿಸುವಾ ।
ನಿನ್ನ ಸಿರಿಕಾಂತೆ ನಿಮಿಷದೆ
ನಿನ್ನೊಳ್ ನೆರೆಗುಂ ಯದೃಚ್ಛೆಯಿಂದಾನಗದೊಳ್ ॥ ೧೯

ಪ್ರತ್ಯರ್ಥಿ ಮಗಧನೆಬ್ಬಿರ
ಲತ್ಯದ್ಭುತಸಮರಮಕ್ಕುಮಾಗೆ ಚತುರ್ವಿಂ ।
ಶತ್ಯಕ್ಷೌಹಿಣಿ ತದಗ್ರೋ
ಪತ್ಯಕದೊಳ್ ಲಯಮನೆಯ್ದುಗುಂ ನಿಮ್ಮಿಂದಂ ॥ ೨೦

ವ॥ ಅಂತು ಸಕಲರಾಜಲೋಕಮನನೇಕಾಂಗದಿಂ ಗೆಲ್ದು ಪಶ್ಚಿಮ ಮುಖರಾಗಿ ನಡೆವಲ್ಲಿ,

ಕರವೀರಪುರವರೇಶನ
ನುರುವಿಕ್ರಮನಂ ಸೃಗಾಲನಂ ನೀಂ ಘುರದೊಳ್ ।
ಪರಿಮರ್ದಿಸೆ ನಿನಗಚ್ಯುತ
ದೊರೆಕೊಂಡಪುದವನ ಸೂರ್ಯದತ್ತವರೂಥಂ ॥ ೨೧

ವ॥ ಎಂದು ಪರಶುರಾಮನಾಗಾಮಿಕಾರ್ಯಮನಱಿಪಿ ಕಳುಪಲಾ ಪ್ರದೇಶದಿಂ ತಳರ್ದು ನಡೆಗೊಂಡು ಸಕಳಕೇಳೀನಿಳಯಮೆನಿಪ ನೀಳಾಚಳ * ಮಹಾದುರ್ಗಮಂ ಕಂಡು,

ಖರಕಿರಣಂಗೆ ಕೇಳಿವನಲೀಲೆಯನಾಗಿಸುವಂಘ್ರಿಪೋತ್ಕರಂ
ಸುರನದಿಗಾಳಿಯಂ ಸಮೆವ ಕೂಟತಟಂ ದಿಗಿಭವ್ರಜಕ್ಕೆ ಸ ।
ಜ್ಜರದ ಬಡಂಗನೀವ ಕಟಕಂ ತನಗೊಪ್ಪಿರೆ ಮೇರುವಂ ತಿರ
ಸ್ಕರಿಸಿದುದಿಂತಿದಾ ಪರಶುರಾಮನೆ ಪೇೞ್ದ ನಗೇಂದ್ರಮಾಗದೇ ॥ ೨೨

ವ॥ ಎಂದು ಮನದೆಕೊಂಡು,

ಪದಪದ್ಧತಿಯಿಂ ಸ್ಥಳಕಮ
ಳದಚೆಲ್ವಂ ಪಡೆದ ಕೃಷ್ಣ ಬಳರಸಿತಸಿತಾಂ ॥
ಬುದಯುಗಳದಂತಳಂಕರಿ
ಸಿದರಾಗೋಮಂತಶೈಲಶಿಖರಸ್ಥಳಮಂ ॥ ೨೩

* ಖ. ಗ.—ಕೀಳನೀಳಾಚಳ.

ವ|| ಆ ಶೈಲದ ಚೂಳಿಕೆಯೊಳನೇಕವಿಧಾನೋಕಹಂಗಳನಾಳೋಕಿಸುತ್ತುಂ ಪೊೞ್ತುಗಳವಲ್ಲಿ,

ಎನಗೆ ನಭಂ ದಿಕ್ತಟಮಿ
ನ್ನೆನಿತಂತರವೆಂದು ನಿಲ್ಕಿ ನೋಡುವ ಗಿರಿರಾ |
ಜನ ತೋಳ್ಗಳ್ ಪುಗಲೆನಲ್ ನೀ
ಳ್ದನೇಕಶಾಖೆಗಳನೆಸೆದುದೊಂದು ಕದಂಬಂ || ೨೪

ಮದಗಂಧಮನೋಹರೆ ಸಂ
ಮದಕಾರಿಣಿ ಯೌವನಪ್ರವರ್ಧನಿ * ಕಾಂತಿ |
ಪ್ರದೆ ಸುಖದಾಯಿನಿಯೆನಿಸಿದ
ಮದಿರಾವಧುವಿರ್ದಳಾಕದಂಬದ್ರುಮದೊಳ್ || ೨೫

ಪುಳಕಸ್ವೇದಾಂಬುಗಳೊಗೆ
ಯೆ ಲೋಚನಂ ಕೆಂಪುವೀಱೆ ಪಾಂಡಿಮೆಮಧುರ |
ಕ್ಕಳವಡೆ ರಾಮಂ ಮದಿರಾ
ವಿಳಾಸಿನೀಸಂಗದಿಂದೆ ಸುಖಮಂ ಪಡೆದಂ || ೨೬

ವ|| ಆಕ್ಷಣದೊಳಂತರಿಕ್ಷತಳದೊಳೀಕ್ಷಣಗೋಚರಮಾಗಿ,

ತಮದಸಿಲೆಯೆನಿಸುವೀವಿಪಿ
ನಮನೆ ಶರಣ್ಬುಗಲೆ ಬರ್ಪ ತಮವಿಂತಿದು ತ |
ತ್ತಮಮಂ ಬೆಂಕೊಳ್ವನಬಿಂ
ಬಮಿದೆನಿಸಿದುದಸಿತವಸನಮುಂ † ಕುಂಡಲಮುಂ || ೨೭

ವ|| ಅಂತು ಬಂದ ನೀಲವಸನದೊಳಮೇಕಕುಂಡಲದೊಳಂ ಸಂಕರ್ಷಣನಲಂಕೃತನಾಗೆ ತದನಂತರಂ,

* ಕ. ಗ.—ಮನೋಹರಿಸಂಮದಕಾರಿಮನಃಪ್ರಮೋದವರ್ಧನಿ.

† ಕ. ಗ.—ಮೆನಿಸಿದತ್ತಸಿತವಸನಮುಂ.

ಇದು ಹೇಮಾದ್ರಿಯಿನುನ್ನತಂ ಸುವಿಪುಲಂ * ಸುಸ್ಥಾನಮೆಂದೀನಗೇಂ
ದ್ರದೊಳಿರ್ಪೊಂದೊಲವಿಂದೆ ಬಂದಪುದಲೇ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಣಂ ಚಿತ್ರವ।
ರ್ಣದ ಮೇಘಂ ಪುದುವಾಟ್ಕೆಯಿಂ ಬರಲೆನಲ್ ಬಂದತ್ತು ನಾಗಾರಿಹ
ಸ್ತದೊಳುದ್ಭಾಸಿತದಿವ್ಯಕುಂಡಲಕಿರೀಟಾಕಲ್ಪ ಮಾಕಾಶದಿಂ ॥ ೭೮

ವ॥ ಅಗಳ್ಗಾ ಮಕರಕುಂಡಲಕಿರೀಟಂಗಳಂ ವಿಹಗರಾಜಂ ರಾಜೀ
ವಲೋಚನಂಗೆ ತುಡಿಸಿ ಪೋಪುದುಂ,

ಜಲಜಾಸನೆ ಜಲರುಹಕರೆ
ಜಲದಾಧ್ವದೆ ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಂತಿಕ್ಷೆಲದಿಂ।
ಜಲಜಾಕ್ಷನೊಡನೆ ನೆರೆದಳ್
ಜಲದರ್ಪ್ರೋದಾರಮೆಸೆಯೆ ಸುರಪಟಹರವಂ ॥ ೭೯

ವ॥ ಅಂತು ಪರಶುರಾಮನೆಂದಂತೆ ನಿಜಸಮಗ್ರವೈಷ್ಣವಪ್ರಭಾವ
ಮಂ ತಳೆದು ಕೈಟಭಾಂತಕಂ ಗೋಮಂತಕೂಟಸ್ಥಲದೊಳಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ

ಕ್ಷಿತಿ ಚಾತುರ್ವರ್ಣಳವಿದ್ಧ
ಕ್ಷಿತಿ ಗಗನಂ ಕೇತುವಿದ್ಧ ಗಗನಂ ದಿಕ್ಸಂ।
ತತಿ ಧೂಳಿವಿದ್ಧ ದಿಕ್ಸಂ
ತತಿಯೆನೆ ಬಳಸಂದು ಬಂದು ಮಗಧನೃಪೇಂದ್ರಂ ॥ ೮೦

ನಿರಧಿಷ್ಠಾನಂ ದಿವಮೆಂ
ಬರಂತಧಿಷ್ಠಾನಮಲ್ಲವೇನಗವಿದು † ತ।
ತ್ಸುರಸದನಕ್ಕೆಂದಾಭೂ
ಧರತಟದೊಳ್ ನಿಂದು ನೋಡಿ ನೃಪಕೋಟಿಗಳ್ಗಳಂ ॥ ೮೧

ಪ್ರತಿಕಾರೋಪಾಯಮೇನಿಲ್ಲಿಗೆ ನುಡಿಯಿಮೆನಲ್ ಕರ್ಣದುರ್ಯೋಧನಾದಿ
ಕ್ಷಿತಿಪರ್ ತಂತಮ್ಮುಪಾಯಂಗಳನುಸಿರ್ವುದುಮುತ್ತಾನಿತಾಸ್ಯಂ
ಸಮುತ್ರಂ।

* ಖ.—ಸುವಿಮಲಂ. † ಕ. ಖ. ಗ.—ದಿವಮೆಂಬರಂತಧಿಷ್ಠಾನಮಲ್ಲದೆನ
ಗಿಂತಿದು.

ಭಿತಬಾಹಾದಂಡನಾಂದೋಳಿತಕರಯುಗಳಂ ಮೋಣಿವೆಂದೆಂದು ಮಾಕೊರ್ಱಂ
ಡತಿಮಾತ್ರೋಪಾಯಮಂ ತಾನಱಿಪುವ ಬಗೆಯಿಂ ಚೈದ್ಯನಿಂತೆಂದನಾಗಳ್॥

ಇದನೊಂದಂ ಮಾಡೆ ಬೇಡಿಂ ಪೆಱಪೆಱವು ಮತಂ ವಾಹನಾರೂಢರೆಂಡ
ನ್ನದೆ ಬಂದಂತೆಯ್ದಿ ಬೇಗಂ ಗಿರಿಯನುರುಮುದಂ ತ್ರಿಂಶದಕ್ಷೌಹಿಣೀಸೈ।
ನ್ಯದ ವೀರರ್ ಕೂಡೆ ಕಾಂತಾರದ ತರುತತಿಯಂ ಕಿೞ್ತು ತಂದೊಟ್ಟುಗೀಶೈ
ಲದ ಸುತ್ತುಂ ಮತ್ತದಂ ನಾಮುರಿಪಲದಱೊಳಕ್ಕಾಡುಗುಂ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ್ ॥೩೩

ವ॥ ಎಂದು ಶಿಶುಪಾಲಂ ಪೇೞಲದಕೊರ್ಡಂಬಟ್ಟು,

ಲೋಕಮನರಣ್ಯಮೆನಿಸಲ
ನೋಕಹನಿಕುರುಂಬಮಂ ನಿಜಾನೇಕಭಟಾ।
ನೀಕದೆ ತರಿಸಿ ನರೇಶ್ವರ
ರಾಕುಧರದ ಸುತ್ತಲೊಟ್ಟಿ ಸುಡುವುದುಮಾಗಳ್ ॥ ೩೪

ಪೊಸತೊಂದಾಯಿತ್ತಿದೇಂ ಕಾರಿರುಳನೆ ಶಿಖೆಗಳ್ ಸಂಜೆಗೆಂಪಂ ಸ್ಫುಲಿಂಗಪ್ರ
ಸರಂ ತಾರಾಳಿಯಂ ಕರ್ಬೊಗೆ ತಮದೊದವಂ ಪೋಲ್ತುಗುವಾರ್ಗಲಂದೆ।
ಣ್ದೆಸೆವೆಣ್ಗಳ್ ತೊಟ್ಟ ಕರ್ಣೋತ್ಪಲವಲರ್ದುವು ಸಪ್ತಾಬ್ಧಿವೇಳಾಲತಾಂಗಂ
ಬಿಸುಪೇೞಿತ್ತಭ್ರಗಂಗಾಬ್ಜಿನಿ ಮುಗಿದುದದೇಂ ರೌದ್ರಮೋ ಶೈಲದಾಹಂ॥

ವ॥ ಆಗಳಾ ಶೈಲರಾಜನ ಶೃಂಗಾರರಸಮೆ ಕುದಿದಕ್ಕಾಡುವಂತಕ್ಕಾಡುವ ನಿರ್ಝರ ಜಲಂಗಳುಮಂ, ಆ ಮಹೀಧರೇಂದ್ರನ ಮಂಡನ ಮಹಾರತ್ನಂಗಳ್ ಸಿಡಿಲ್ವಂತೆ ಸಿಡಿಲ್ದೊಡೆದುಸೂಸುವ ಹೇಮರತ್ನಂಗಳುಮಂ, ಆ ಭೂಭೃತ್ಪ್ರಭುವಿನ ಭಯಾತಿಶಯಯುತೋತ್ತರೀಯಪಟಲಮೆ ಪಾಱುವಂತೆ ಚೂಳಿಕಾವಳಿಯುದಿಂ ಮೆಯ್ವೆಗೆದು ಪೋಪ ಮೇಘಜಾಲಂಗಳುಮಂ, ಆಮಹಾಚಲಪತಿಯ ರಮಣೀಯಜಂಗಮಾವ

ತಾರಮೂರ್ತಿಗಳ್ ಮುಂಗೊಳ್ವಾಯದಿಂ ಪರಿದು ಕೆಡೆದುವೆಂಬಂತೆ ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ ಪರಿದು ಕೋಡನೂಱಿ ಕೆಡೆವನೇಕದ್ವಿಪಸಂಕುಳಂಗಳುಮಂ, ಆನಗೇಶ್ವರನ ನಿಡುಸುಯ್ಯೆಲರ್ಗಳ್ ಪೊಱಮಟ್ಟುವೆಂಬಂತೆ ಗುಹಾಮು ಖದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಜೀವಮಂ ಬಿಡುವ ಜರದಜಗರಂಗಳುಮಂ, ಆಶ್ರಿ ಲೋಚ್ಚಯಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ವಿಕ್ರಮಾವಷ್ಟಂಭಪ್ರಭಾವರೌದ್ರಂಗಳ್ ರೂಪಧರಂಗಳಾಗಿ ನೆಗೆದು ಲಯವನೆಯ್ದಿದುವೆಂಬಂತೆ ಅಂಬರಕ್ಕುಚ್ಚಳಿಸಿ ಬೀೞ್ವ ಶರಭಶಾರ್ದೂಲಭೇರುಂಡಾದಿಗಳುಮಂ, ನೋಡಿ ಕಂಡೇಕ ಕುಂಡಲಂಗೆ ಗಿರೀಶನೊಳ್ ಕಾರುಣ್ಯಮುಂ ಜರಾಸಂಧಸೈನ್ಯದೊಳ್ ಕೋಪಾನುಬಂಧಮುಮೊಡನೊಡನೆ ಪೆರ್ಚಿದುದನಱಿದು ದನುಜಾಂತಕಂ ವಿಕಸಿತಮುಖಾರವಿಂದನಾಗಿ ಆಂ ಪರ್ವತಕ್ಕಮೇನಾನುಮೊಂದುಪಾಯದಿಂ ಶಾಂತಿಯಂ ಪಡೆದು ಬಂದು ಕಾದಿದಪ್ಪೆನನ್ನೆಗಂ ನೀವೀ ಶಿಖರದಿಂ ಮಗಧ ಸೇನಾಸಾಗರಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ದು ಕಾದುತ್ತುಮಿರಿಮೆಂದು ಪೇೞೆ,

ಪಿರಿದುಮನಲಾಧಿದೇವತೆ
ಪರನರವಧಕೆಂದು ಬೆಸಲೆಯಾದಳೊ ಪೇೞಿ ।
ಪುರುಷನನೆನೆ ತೇಜೋಮಯ
ನುರಿವೆಗದಿಂ ಪಾಯ್ದು ನನ್ಯಸೇನೆಗನಂತಂ ॥ ೩೬

ಫಣಿಲೋಕದಿಂದೆ ಪೊಱಮಡ
ಲಣಿಯೆರಮದ್ರೀಂದ್ರದಿಂದೆ ಪೊಱಮಟ್ಟುಮಿದೊಂ ।
ದಣಕಂ * ಲಯೋಗ್ರಸಂಕ
ರ್ಷಣನೆನೆ ಸಂಕರ್ಷಣಂ ಭಯಂಕರನಾದಂ ॥ ೩೭

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಪೇೞುವನಂಧಮೆಂತೊ ಬಲಭದ್ರನೊ ರುದ್ರನೊ ನೀಲವಸ್ತ್ರನೋ
ನೀಳಘನಾವೃತಾಚಲನೊ ಲಾಂಗಲಪಾಣಿಯೊ ದಂಡಪಾಣಿಯೋ ।
ತಾಳಪತಾಕನೊ ಪ್ರಳಯಧೂಮಪತಾಕನೊ ತಾನೆನಲ್ ಮಹಾ
ಭೀಳತೆವೆತ್ತು ತೋಱಿದನರಾತಿನೃಪಾಳಿಗೆ ಕಾಮಪಾಲಕಂ ॥

* ಮೊ—ಅ. ಪೊಱಮಡದಣಿಯರಮದ್ರೀಂದ್ರದಿಂದೆ ಪೊಱಮಟ್ಟನಿದೊಂದಣಕಂ.

ಘುರದೊಳ್ ರಾವಮಂ ವಿಸಟಂ
ಬರಿದು ಜರಾಸಂಧನೃಪಚತುರ್ವಲಮಕರಾ ।
ಕರಮಂ ಕದಡಿದನತಿಭೀ
ಕರಮಕರಂ ಕದಡುವಂತೆ ಮಕರಾಕರಮಂ ॥ ೩೯

ತೇರ್ವೈಸಿ ಪಾಯ್ದು ಪಿಡಿದತಿ
ವೀರರ ಹಯದಿಂದೆ ಹಯವನಾಳಿಂದಾಳಂ ।
ವಾರಣದಿಂ ವಾರಣಮಂ
ತೇರಿಂತೇರಂ ಹಲಾಯುಧಂ ಮರ್ದಿಸಿದಂ ॥ ೪೦

ಕೆಲವಂ ಚರಣಾಹತಿಯಿಂ
ಕೆಲವಂ * ಮುಷ್ಟಿಪ್ರಹಾರದಿಂ ಗಜಘಟೆಯುಂ ।
ಕೆಲವಂ ಬಲಭದ್ರಂ ಲಾಂ
ಗಲದಿಂ ಬರೆ ತೆಗೆದು ಮುಸಲದಿಂ ಕೆಡೆವೊಯ್ದಂ ॥ ೪೧

ದೆಸೆಯಾನೆ ಮುನ್ನ ವೊಳವೆಂ
ಬಸದುಕ್ತಿಯುದಿರ್ಕೆ ಪಿಡಿದು ಪೇರಾನೆಗಳಂ ।
ದೆಸೆದೆಸೆಗೀಡಾಡೆ ಬಲಂ
ದೆಸೆಯಾನೆಗಳಾದುವವಱೊಳೆಂಟುಗಜಂಗಳ್ ॥ ೪೨

ಹಲದಿಂದರಿಕರಿಕುಂಭ
ಸ್ಥಲಮಂ ಬಳನುಗ್ಗಿಯೆ ಸಗೆದು ಸೂಸಿದ ಮುಕ್ತಾ ।
ಫಲಮನೊಳಕೊಂಡು ಮುಕ್ತಾ
ಫಲಜನ್ಮಸ್ಥಾನವಾದುದಂಭೋನಿಧಿಯುಂ ॥ ೪೩

ಅಸುಹೃತ್ಕರಿಯಂ ಹಲಿ ದಳ
ಯಿಸುವೆಂದುಚಳಿಸಿ ಪ್ರಿದ್ದಿದ ನೆತ್ತಱ ಕೆಂಪಾ ।

* ಕ. ಗ.—ಕೆಲರಂ ಚರಣಾಹತಿಯಿಂ ಕೆಲರಂ.

ಗಸನೊಳ್ ತೋಱುವುದಿನ್ನುಂ
ಕಿಸುಸಂಜೆಯು ನೆವದೆ ದಿವದ ರಾತ್ರಿಯ ಪುಗಿಲೊಳ್ ॥ ೪೪

ತಾಳಧ್ವಜನಿಱಿದೆಡೆಯೊಳ್
ಲೀಳೆಯಿನಂಪಾಯ್ದು ಕೋದು ತೊಟ್ಟೆರ್ದ ಶಿರೋ ।
ಮಾಳೆಯೆ ದಲ್ ಮಾರಿಯ ಮಾ
ಕಾಳಿಯ ಚಂಡಿಕೆಯ ಕೊರಲ ಮಾಲೆಗಳಲ್ಲಂ ॥ ೪೫

ಎಣಿಕೆಗೆ ಪನ್ನೆರಡಕ್ಷೋ
ಹಿಣಿಯುಂ ತಪ್ಪೆ ತಿಂದು ತೇಗುವಂತೆವೊಲರಿವಾ ।
ರಣಮೌಕ್ತಿಕದಿಂದುದಿತೋ
ಲ್ಬಣಾಸ್ಯವೇನೆಸದುದೋ ಹಲಂ ಹಲಧರನಾ ॥ ೪೬

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ,

ಚರಣಾಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರದಿಂದಂ ಕಿಳನಿಲವು * ನಹೀಂದ್ರಾಲಯಕ್ಕೊತ್ತೆ ವಿಶ್ವಂ
ಭರೆ ಬೆಣ್ಪಂ ಮಧ್ಯಭಾಗಂ ನೆಳೆದು ಮುಗಿಯೆ ತಳ್ಪ್ರಾಯ್ದು ವಾರಾಸಿಯಿಂತ ।
ದ್ದಿರಿವಹ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯುಂ ನಂದಿಸಿ ಬಳಿಕ ಜರಾಸಂಧಸೇನಾಸಮೂಹಾಂ
ತರಮಂ † ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರಂಪುಗುವತೆಱದೆದೈತ್ಯಾಂತಕಂಬಂದು ಪೊಕ್ಕಂ॥

ಪೊಕ್ಕು ಮುರಾರಿ ಮಾರ್ಪಡೆಯೊಳರ್ಪುದುಮಾರಿಪುಸೈನ್ಯಜೀವನಂ
ಪೊಕ್ಕುದು ಕಾಲವಕ್ತ್ರಮನರಾತಿಬಲಾರುಣತೋಯಸಿಂಧುಗಳ್ ।
ಪೊಕ್ಕುವು ವಾರ್ಧಿಯಂ ರಿಪುಚಮೂಪಶಿರಂ ಪಿಶಿತಾಶಿಕುಕ್ಷಿಯೊಳ್
ಪೊಕ್ಕುವೆನುತ್ತುಮಂಬರದೊಳೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದುದು ದೇವಸಂಕುಳಂ ॥೪೮

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಆವಂ ಕೋಟಿಯುಗಾನುಷಂಗಖಗವಾಹತ್ವಂಗಳಿಂ ಪೋಲ್ವನೀ
ದೇವಂಗೆನ್ನವೊಲಾವುಮಹತ್ವಮೆನಗಂ ದ್ವಿಟ್ಸೇನೆಗಂ ಮಾಱ್ಕುವಿನಾ ।

* ಮೊ. ಅ. ಕೆಳನೆಲನ. † ಖ.—ಸೇನಾಸಮುದ್ರಾಂತರಮಂ.

ಜೀವಾಕೃಷ್ಟಿಯನೀತನೆಂದು ಧನು ಲಜ್ಜಾನಮ್ರಮಾಯ್ತೆಂಬಿನಂ
ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕನಜೇಯನೇಱಿಸಿದನುಗ್ರಾಟೋಪಮಂ ಚಾಪಮಂ ॥ ೪೯

ವ॥ ಅಂತೇಱಿಸಿ ಭುಜಬಲಾಟೋಪಾಖರ್ವಗರ್ವದಿಂ ಮೌರ್ವೀಲತಾಸ್ಫಾಲನಂಗೆಯ್ಯೆ,

ಕುಳಭೂಭೃತ್ಸಂಧಿಬಂಧಂ ಕಳಲೆ ಕದಡೆ ವಾರಾಶಿಗಳ್ ದೇವತಾಸಂ
ಕುಳವತ್ಯಾಶಂಕೆಯಂ ಕೈಕೊಳಲದಿರೆ ಮಹೀಮಂಡಲಂ ವ್ಯೋಮಗಂಗಾ
ಸಳಿಳಂ ತುಳ್ಕಾಡೆ ಚಂಡದ್ಯುತಿರಥತುರಗಂ ಬೆರ್ಚೆ ಪೊಣ್ಮಿತ್ತರಾತಿ
ಪ್ರಳಯಪ್ರಧ್ವಾನಧೀರಂ ಮುರಮಥನಧನುರ್ಜ್ಯಾಲತಾಘೋರಘೋಷಂ॥

ಗಗನಂ ಬಾಣಾತ್ಮಕಂ ಮಾರ್ಪಡೆ ಪೆಣಮಯಮಾದತ್ತಿಧೆಂತೀತನಂಬಂ
ತೆಗೆವಂದಂ ಪೂಡುವಂದಂ * ಬಿಡುವುದಱಿಯಲಾಯಿತ್ತಿಲ್ಲ ಕರ್ಣಾಗ್ರದೊಳ್ಪೊ।
ದುರ್ಗವೆತ್ತಾ ಮುಷ್ಟಿಯುಂಮಂಡಳಿಸಿದಧನುವುಂದಿಟ್ಟಿಪಾಲೋಕಮುಂನೆ
ಟ್ಟಗೆತೋಱತ್ತಿದುರ್ವೆಂಬಂತಗಧರನಿಸುತಿರ್ದಂಸುದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯವೇಗಂ ॥

ಶರಶರವರ್ಷಮನತ್ತು
ದ್ಧುರಧುರದೊಳ್ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣಮೇಘಂ ಕಱೆಯಲ್ ॥
ಪರಬಲಜೀವನಜೀವನ
ವರೆಯಾಗುತ್ತಿರ್ದುದಂತದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೫೦

ನಾಂಟಿದುವರಿಭಟರಂಗಮ
ನೀಂಟಿದುವಸ್ರವನಡರ್ತು ಮಿಾಂಟಿದುವೆಲ್ವಂ ।
ಸೀಂಟಿದುವಗಳವೆಸರಂ
ದಾಂಟಿದುವಾವೆಡೆಯನಸುರಹರನ ಶರಂಗಳ್ ॥ ೫೧

* ಕ. ಖ. ಗ.—ತೆಗೆವಂಬಂ ಪೂಡುವಂಬಂ.

ಯಾದವಕುಲನಿಸಿತ ತಿಂತಿಣಿ
ಯಾದವಸೇನಾಬಲದ ಹಯಸಂತತಿಯುಂ ।
ಸಾದಿಗಳುಂ ರಣರೌದ್ರರ
ಸಾದಿಗಳಂ ತುಱುಗಿ ನಟ್ಟುವಸ್ತ್ರಾವಳಿಗಳ್ ॥ ೫೪

ಲಘುವೇಗತ್ವದಿನೆಸೆವರ್ಧಚಂದ್ರಶರದಿಂದೆಚ್ಚಾಡೆ ಕೃಷ್ಣಂ ಮದೇ
ಭಘಟಾಕೋಟಿಗಳತ್ತಿ ಬರ್ಪಕರದಂಡಂಗಳ್ ವಿಖಂಡಂಗಳಾ ।
ಗಿ ಘನಾಘ್ವಾಂತಮನೆಯ್ದೆ ಪಾಱೆ ಪ್ರದಿದಿರ್ದಾಕಾಶವಾರಾಶಿಘೋ
ರಘನೋರ್ಮಿಪ್ರಕರಂಬೊಲೇನಿನಿಸುಬೇಗಂ ಕಣ್ಗೆ ಗುರ್ವಾದುವೋ ॥ ೫೫

ತಂಡದೆ ಪೊಯ್ವ ಕೋಟಿಪರಿಸಂಖ್ಯೆಯ ಕೈಟಭಸೂದನಾಸ್ತ್ರದಿಂ
ಖಂಡಿಸಿ ಪಾಱಿದನ್ಯಬಲಯೋಧಶಿರಂ ಶತಕೋಟಿಗಳ್ ಮನಂ ।
ಗೊಂಡುವದೊಂದುಬೇಗಮಸುರಾರಿಜಯೋತ್ಸವದೊಳ್ ಸುರರ್ ನಭೋ
ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಫಲಾವಳಿಗಳ್ ದಿಟವಿಂತಿವೆಂಬಿನಂ ॥ ೫೬

ವಿಶಿಖಾಸಾರಮುಪೇಂದ್ರಚಾಪಘನದಿಂ ಸೂಸಿತ್ತದತ್ತಂ ವರೂ
ಥಶತಂ ಭಿನ್ನಶರೀರಮಾಗೆ ಶರವಲ್ಲುಲ್ಕಾಗಣಂ ಬಾಣವ ।
ಲ್ಲಶನಿಶ್ರೇಣಿ ಪತತ್ರಿಯಲ್ಲುರಗಜಾಲಂ ಪತ್ರಿಯಲ್ಲುಗ್ರವ
ಹ್ನಿಶಿಖಾಸಂತತಿ ಕಾಂಡಮಲ್ತು ಯಮದಂಡವ್ರಾತಮೆಂಬನ್ನೆಗಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಶರವರ್ಷಮಂ ಕಱೆಯುತ್ತುಮಿರ್ದದೊಂದಭಿನವಾ
ಭ್ರಘಟೆಯುಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು,

ಬಲಿರಿಪು ಕಾಲಚಕ್ರದ ಪೊಲೊರ್ವನೆ ಮಾರ್ಪಡೆಯುಂ ಸ್ವಕೀಯಮುಮಂ
ಡಲಗತಿಯಿಂದೆ ಸುತ್ತಿದನಿತಲ್ಲದೆ ಮುಂತಣ ಪಿಂತಣಿರ್ಕೆಲಂ ।
ಗಳ ಭಟರೆಲ್ಲವೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಂ ನೆರೆದಾಂತುದು ಮಲ್ಲದಾಮಹಾ
ಬಲದನಿಬರ್ಮಂತನಿಬರಾಗಿಯೆ ತೋಱಿದನಾಜಿರಂಗದೊಳ್ ॥ ೫೮

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಆನೆನಿತು ಕೊಂಡು ಪೋರ್ವೆಂ
ಸೇನೆಯನಿಂದಿಕ್ಕುವೆಂ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಿನೆಂದಾ ।
ದಾನವರಿಪು ದಿವಿಜಜಯ
ಧ್ವಾನಂ ಮಿಗೆ ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಮಂ ತೊಟ್ಟೆಚ್ಚಂ ॥ ೫೯

ಧುರದೊಳ್ ತಾನೆಚ್ಚ ಸಮ್ಮೋಹನಶರಮಹಿತಾಷ್ಟಾದಶಾಕ್ಷೌಹಿಣೀವೀ
ರರುಮಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಮೋರಂತೞಱಿ ಸುೞಿಯೆ ಮೋಹಾಂಧಕರ್ ತಮ್ಮೊ
ಳೋರೊ ।
ರ್ವರನೊರ್ವರ್ ಕೃಷ್ಣನೆಂದಾಂತಿಱಿವು ಪಡಲಿಡುತ್ತಿರ್ದುದಂ ನೋಡು
ತಿರ್ದಂ
ಸರಲಂ ತೂಗುತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣಂ ನಿಜಧನುತಟವಿನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಂಸ್ಮಿತಾಸ್ಯಂ॥ ೬೦

ವ॥ ಅಂತು ತಮ್ಮೊಳ್ ತಳ್ತಿಱಿದಱಿಸ್ಸೈನ್ಯದೊಳ್ ಪದಿನೆಂಟಕ್ಷೌಹಿಣೀಬಲವಶೇಷಮಾಗೆ, *

ವಸುಧೆಯು ಮಾರಿದಾಧ್ವದೆಡೆಯೊಳ್ ಕಣೆಗಳ್ಗಲೆ ಕೊರ್ವಿ ನಿಂದಗು
ರ್ವಿಸೆ ಘನಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಸರಲ ಸಂತತಿ ಪಂದರಮಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಸಂ ।
ಧಿಸಿ ನಿಲೆ ದಿಕ್ತಟಾಂತರದೊಳುಗ್ರಧನುರ್ಗುಣಟಂಕೃತಂ ವಿಜೃಂ
ಭಿಸೆ ಮಗಧಾದ್ಯನೇಕನೃಪರೊರ್ಮೆಯೆ ತಾಗಿದರಂದುಶಾರ್ಙ್ಗಿಯಂ॥ ೬೧

ಇದು ನೆಲನಿದು ದೆಸೆಯಿದು ನಭ
ವಿದು ತಾನಿವರನ್ಯರೆಂಬ ಬಗೆಗಿಡೆ ನೃಪವ್ರಂ ।
ದದ ಕಱಿವಿಷುಗಳನಿಷುಜಾ
ಲದಿನೊಡನೊಡನೆಚ್ಚು ಕಡಿದು ತದನಂತರದೊಳ್ ॥ ೬೨

ಎನಗಂ ಬಿಲ್ಲಿಲ್ಲದೋರ್ಪುದ ತರನಿವರ್ಗಳಂ ಚೈದ್ಯ ಮಾದ್ರೇಶ
ದುಯೋ೯
ಧನ ರಾಧೇಯ ತ್ರಿಗರ್ತಾಧಿಪ ಮಗಧನೃಪಾಲಾದ್ಯರಂ ಕೊಲ್ವೆನೆಂದಾ ।

---

* ಕ. ಖ. ಗ.—ಪನ್ನೆರಡಕ್ಷೌಹಿಣೀಬಲಾವಶೇಷಮಾಗೆ,

ವನಜಾಕ್ಷಂವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರಂದುಡೆ ಸುರರಗಿದರ್ ಸ್ಥಾಣುವಲ್ಲಾಡಿದಂಮೇ
ದಿನಿಕಂಪಂಗೊಂಡುದಂಭೋನಿಧಿಕದಡಿದುದೇನುಗ್ರಮೋವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರಂ॥

ವ॥ ಆಗಳನಿಲಪಥದೊಳೊಂದಶರೀರವಾಕ್ಯಮಿಂತೆಂದುದು:—ಎಲೆ ಮುಕುಂದಾ ನೀನೀಜರಾಸಂಧಪ್ರಭೃತಿನರಪಾಲರೊಳಾವೆಂಗಾವನಂ ಮೃತ್ಯುವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ ಮುನ್ನಾಕ್ರಮದೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನಾದಿವೀರನೃಪರೆ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರಮಾಗೆ ಕತಿಪಯಕ್ಷಿತಿಪಾಲರಂ ನಿರ್ಮೂಲಿಪುದು ; ನಿನ್ನಂಶಾಂಶದವತಾರಮೂರ್ತಿಯಿಂ ಲೋಕಲುಂಟಾಕರ*ನಾವ ಪದದೊಳ್ ಮಡಿಯಿಸಲ್ವೇಡಿರ್ದಪುದವರವರನಂತಂತೆ ಮಡಿಯಿಪುದು ; ಬಂದೆ ಸಮಯದೊಳಿಂದೆ ಸಕಲದುರ್ವಿಳಸಿತಕ್ಷತ್ರಿಯರಂ ಸಂಹಾರಂಮಾಡೆ ಮುಂದೆ ನೆಗಳ್ವ ಭಾರತಯುದ್ಧಂ ಕಿಡುಗುಂ ; ಉಡುಗುಡುಗು ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರಮಂ—ಎನೆ ಭುವನವ್ಯಾಪಾರನಾ ಮಹಾಸ್ತ್ರಮ ನುಪಸಂಹರಿಸಿ ಮತ್ತಂ ಸಮರವಿಜಯಚಿಹ್ನಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಬಗೆದು,

† ಪಱಿಯೆ ಕಿರೀಟಕೋಟಿಯನಿಸಲ್ ನೆಱೆದಂಗಿವರೀಶಿರಂಗಳಂ
ಪಱಿಯಿಸಲೊಲ್ಲೆಡೇವರಿದೆ ಶಾರ್ಙ್ಗಗೆನಲ್ ಹರಿ ಬಾಣಕೋಟಿಯಿಂ ।
ಪಱಿಯಿಸೆ ರಾಜಕೋಟಿಮಕುಟಂಗಳನಂತವು ಪಾಱಿ ಪೋಗಿ ಬಾಂ
ದೊಱೆಯ ವಿಚಿತ್ರವಾರಿರುಹಕೋಟಿವೊಲಿರ್ದುವದೊಂದು ಬೇಗದೊಳ್॥

ವ॥ ಅಂತು ಮಕುಟಭಂಗದೊಡನೆ ಮನೋಭಂಗಮಾಗೆ ಮಗಧಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲನೃಪಾಲಕರ್ ಬೆಂಗೊಟ್ಟು ಪೋಪುದುಂ ಗಗನತಳದಿಂ ಭೂತಳದ ಮೇಲೆ ಕಱಿವನೇಕನೂತನಾನರ್ಘ್ಯಮಣಿಮಕುಟವೃಷ್ಟಿಯಿಂ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕಱಿವ ಇಂದ್ರನ ವಿಚಿತ್ರಕುಸುಮಮಾಲಾವೃಷ್ಟಿ ಭ್ರಮರವೃಂದಕ್ಕೆ ಗಂಧಾನುಮೇಯಮಾಗೆ ವಸುದೇವನಂದನರ್ ವಿಜಯಲೀಲೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಿಂದಾಗಳಾಮಹಾಹವಮಹೀವಳಯಮಂ ಕಣ್ತೀವಿ ನೋಡಿ,

---

* ಖ.—ಲೋಕಕಂಟಕರ. † ಮೊ—ಅ.—ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಸಾಕ್ಷರವು ರೇಫವಾಗಿದೆ.

ಅಡಿದುವಿಂದ್ರರಾತಿಭಟರಟ್ಟೆಗಳಾಜಿಯೊಳನ್ನ ಕಾರ್ಯದ
ಟ್ಟಾಡಿದುದಿಂದು ಕೂಡಿದ್ದುದು ವೈರಿಬಲಾರುಣಸಿಂಧು ವಾರ್ಧಿಯಂ ||
ಕೂಡಿದುದೆನ್ನಪೇಕ್ಷೆ ಪಸಿವೋಡಿದುದಿಂದರಿಸೈನ್ಯದಿಂ ಜವಂ
ಗೋಡಿದುದೆನ್ನ ಕಣ್ಣಸಿವೆನುತೊಸೆದಾಡಿದನಂದು ನಾರದಂ || ೬೫

ವ|| ಅನ್ನೆಗಂ ಕೇಶಿಸೂದನಪ್ರಲಂಬಾಂತಕರಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಕರವೀರಪುರಾಭಿಮುಖರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲಂತದಂ ತತ್ಪುರವರೇಶ್ವರಂ ಸೃಗಾಲನರಪಾಲಂ ಕೇಳ್ದು ಪ್ರಳಯಕಾಲಜಲಧರದಂತೆ ಗಜಱಿ ಗರ್ಜಿಸಿ,

ಗಣನೆಗೆ ಮೂವತ್ತಕ್ಷೌ
ಹಿಣಿಸೈನ್ಯಂ ಮಗಧನೃಪತಿಗಾದೊಡಮವನೊಳ್ |
ಪೊಣರಲ್ಬರ್ಕುಂ ಬರ್ಕುಮೆ
ಪೊಣರಲ್ ರವಿದತ್ತದಿವ್ಯರಥಮುಳ್ಳನ್ನೊಳ್ || ೬೬

ಸೇನಾಬಲದಿಂ ಪೊಣರ್ದ್ದಾ
ಭೂನಾಥರ್ ಮೊಗ್ಗಿ ಸಲ್ಲದೆನ್ನೊಳ್ ಕೃಷ್ಣಂ |
ಗಾನೇಕಾಂಗದೆ ಗೆಲ್ವಪೆ
ನೀ ನೀರಜಮಿತ್ರದತ್ತರಥದಿನಮೋಘಂ || ೬೭

ಪೋಗೆಲವೊ ದೂತ ಕೃಷ್ಣನ
ನೀಗಳ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬರಿಸು ಬಂದಪೆನಾನುಂ |
ಬೇಗದಿನೆಂದಟ್ಟಿದ ಚರ
ನಾಗಳ್ ಬಂದೊದೆಱಿದಂ ಮುರಾಂತಕನ್ಗಿದಿರೊಳ್ || ೬೮

ಅದಟಂ ಮುಂ ಗೆಲ್ದುದಂ ನೀಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಭುಜಾಗರ್ವದಿಂ ಪೆರ್ಚಿದಿರ್ಪೆ
ರ್ಚದಿರಿನ್ನೀಗರ್ವದುರ್ವಂ ಬಿಡು ಬಿಡು ನಿನಗಿಂ ಸಲ್ಲದಿಂ * ಸಲ್ಲದಿಂ ಸ
ಲ್ಲದು ಯುದ್ಧಕ್ರೀಡೆಗಣ್ಮಿಣ್ಣಲೆ ನಡೆ ನಡೆ ಕಂಸಾರಿ ಸೈತಾಗು ಸೈತಾ
ಗಿದಿರಾಂತೀಬಂದನೀಬಂದನೆ ಸಮರಧರಿತ್ರೀಕರಾಳಂ ಸೃಗಾಲಂ || ೬೯

* ಮೊ—ಅ.—ಗರ್ವಮಂ ನೀಂ ಬಿಡು ಬಿಡು ನಿನಗೀಪೌರುಷಂ

ಎಂದು ಚರನೊದಱೆ ರಥಮುಂ *
ಬಂದುದು ಹಯಖುರಮುಖಂಗಳಿಂ ನಭಮಂ ಸೀ ।
ಳ್ವಂದದೆ ದಿಕ್ತಟಮಂ ಶರ
ವೃಂದದೆ ತೀವುತೆ ಸೃಗಾಲರಥಿ ಬರ್ಪಿನೆಗಂ † ॥ ೨೦

ಈರಥದ ರಥಿಯು ಪರಿ ಸಾ
ಧಾರಣಮಲ್ಲೆಂದು ಶಾರ್ಙ್ಗಿ ಕಱೆವ ಮಹಾಸ್ತ್ರಾ ।
ಸಾರಕ್ಕಲಕ್ಷ್ಯಮಾಗೆ ಜ
ವಾರಭಟಿಯಿನಾಂತುಮಾ ವರೂಥಹಯಂಗಳ್ ॥ ೨೧

ವಿವಿಧಗತಿಜವದಿನಭ್ರದೊ
ಳವನಿಯೊಳೆಣ್ಡೆಸೆಯೊಳತ್ತಲುಂ ತೋಱುತ್ತುಂ ।
ಭುವನಂ ಕೂಡೆ ರಥಾದ್ವೈ
ತಮಾದುದೆನೆ ಪರಿದುದಾಸೃಗಾಲವರೂಥಂ ॥ ೨೨

ವ॥ ಆದಿವ್ಯರಥದ ಚಿತ್ರಗತಿವೇಗಮತಿಚಮತ್ಕಾರಮಾಗೆ ಚಾಣೂರಾಂತಕಂ ನಿಜಾಂತರಂಗದೊಳ್,

ತಳದಪುದಾಜಿಕೇಳಿಗೆ ರಥಂ ಬಹುಮೂರ್ತಿಗಳಂ ರಥಂ ರಥಂ
ಗಳನುಗುಳ್ದಪ್ಪುದೆಣ್ದೆಸೆ ರಥಂಗಳನೀಂದಪುದೆತ್ತಲುಂ ಧರಾ ।
ತಳಮೆ ರಥಂಗಳಂ ಬೆಸಲೆಯಾಯ್ತೆನಲೊಂದೆ ಸಹಸ್ರಕೋಟಿಪೋಲ್
ಬಳಸಿದುದಿಂತಿದಾಪರಶುರಾಮನೆ ಪೇಱ ರಥಂ ನಿರಾಕುಳಂ ॥ ೨೩

ಈರಥದ ಪರಿವ ಜವದಿಂ
ವೈರಿ ಸುದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯನೆನಗಮಾಂ ಕಱೆವಸ್ತ್ರಾ ।
ಸಾರಂ ನಿಷ್ಫಲಮರಿಸಂ
ಹಾರಮದೆಂತಕ್ಕುಮೆಂದು ಹರಿ ಚಿಂತಿಸಿದಂ ॥ ೨೪

* ಮೊ—ಅ—ಚರನೊದಱುವಿನೆಗಂ.

† ಪೆ—ಅ—ಸೃಗಾಲರಥಮಾಕ್ಷಣದೊಳ್.

ಹರಿಯುಂ ಬ್ರಹ್ಮನುಮೆಯ್ದುರ್ದಾರಥದ ಮೇಲಿರ್ದಂದು ತನ್ನೊಳ್ ದಿಟಂ
ಕೈ ರಣಕ್ರೀಡೆಗೆನಿಪ್ಪುದಂ ಮೆಱೆದು ಕಟ್ಟುಣ್ಮಿಂ ಸೃಗಾಲಂ ರಥಾಂ ।
ತರದಿಂ ತೊಟ್ಟನೆ ಪಾಯ್ದು ಕಟ್ಟದಲಗಂ ಕಿತ್ತಿಯ್ದಿ ಕೃಷ್ಣಾಸಿಯಿಂ
ಧರೆಯೊಳ್ ಬಿೞ್ದನದಂತೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಿಡುಗುಂ ಕೇಡೆಯ್ದುವಂದಾರೊಳಂ ॥

ವ॥ ಅಂತಾಸೃಗಾಲನಂ ಸೃಗಾಲ ಕೌಲೇಯಕ ಕಾಕ ಗೃಧ್ರಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಭೋಜನಂಮಾಡಿ ಬೞಿಕ್ಕಮಾ ದಿವ್ಯರಥದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ವಂದು, ಅನಂತದ್ಯುಮಣಿಪ್ರಕಾಶನದಱ ಮಣಿರಚನಾವಿಶೇಷಮಂ, ಕುಶೇಶಯದಳವಿಶಾಲಾಕ್ಷನದಱಕ್ಷವಿಸ್ತಾರಮುಮಂ, ಧೃತಸುದರ್ಶನಚಕ್ರನದಱ ಚಕ್ರಪರಿಕ್ರಮಮುಮಂ, ವಿನಿರ್ಮೂಲಿತಕಾಲನೇಮಿಯದಱ ನೇಮಿವಳಯ್ಪವಿಳಾಸಮುಮಂ, ದಕ್ಷಿಣೇತರಕರತಳೋದ್ಧಾರಿತಗೋವರ್ಧನಾಭೀಳಕುತ್ಕೀಲನದಱ ಕೀಲಭಂಗಿಯುಮಂ, ದೈತ್ಯಕುಲಕದಳೀವನಮತ್ತವಾರಣನದಱ ಮತ್ತವಾರಣಸ್ಥಿತಿಯುಮಂ, ರೂಪಾಧರೀಕೃತಶೃಂಗಾರಜನ್ಮ ಜಯಂತನಳಕೂಬರನದಱ ನಳಕೂಬರವಿಭೂತಿಯುಮಂ, ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರವ್ಯವಸ್ಥಿತಸಮಸ್ತಯುಗನದಱ ಯುಗಶೋಭೆಯುಮಂ, ಯಾತುಧಾನಸಂತಾನಧೂಮಕೇತುವಪ್ಪದಱ ಕೇತುದಂಡೋನ್ನತಿಯುಮಂ, ತನುಕಾಂತಿವಿಜಿತಸಜಳಬಳಾಹಕನದಱ ಬಳಾಹಕನೆಂಬ ವಾಹಮುಮಂ, ಪರಿಕಲಿತಕೌಸ್ತುಭವಿಭೂಷಾಲಂಕೃತಸುಗ್ರೀವನದಱ ಸುಗ್ರೀವನೆಂಬ ವಾಜಿಯುಮಂ, ಪಾಂಚಜನ್ಯನಿನದಶ್ರವಣಮಾತ್ರವಿತ್ರಾಸಿತಶತ್ರುಸೈನ್ಯನದಱ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯನೆಂಬಶ್ವಮುಮಂ, ಅವಾರ್ಯಸಂಹೃತಾಸುಹೃದಲಾಂಗನಾಬಾಷ್ಪಮೇಘಪುಷ್ಪನದಱ ಮೇಘಪುಷ್ಪನೆಂಬ ತುರಗಮುಮಂ, ನಿಜಾಗ್ರಜಂಗೆ ತೋಱಿ ನಾಡೆಯುಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಿಚ್ಚಳಿಸಿ ರೌಹಿಣೇಯಸನಾಥನಾವರೂಥಮನಲಂಕರಿಸಿ ಕರವೀರಪುರಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಸೃಗಾಲತನಯನಂ ತದ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ ಮಗುೞ್ದು ಬಂದು ಮಧುರಾಪುರದ ಪೊಱವೊೞಲನೆಯ್ದಿದಲ್ಲಿ,

ಅರುಣನಾತ್ಮವಿಭ್ರಮವದಿರ್ಪವಿನಂ ನಡೆತಂದು ಮಂಗಳ
ಶ್ರೀರಮಣೀಸಖೀಜನಮೆನಲ್ದಿದಿಗೊರ್ಂಡು ನಿಜೇಕ್ಷಣಾಮೃತಾ ।

ಸಾರದೆ ಬೆಳ್ಪನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ನಿರ್ವಣಮುಕ್ತಕಮೌಕ್ತಿಕಾಕ್ಷತಾ
ಸಾರಮನಂದು ಸೂಸಿದುದುಪೇಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಪುರಾಂಗನಾಜನಂ ॥ ೭೬

ವ॥ ಅಂತು ಪೌರನಾರೀಜನದ ಸೂಸುವ ಸೇಸೆಗಳನಾಂತುಕೊಂಡು ತ್ಸವಾನಿಕನಿಕಾಯಗೇಯಪ್ರಘೋಷಮೆಸೆಯೆ ಪೊಱಲಂ ಪೊಕ್ಕು ಪಂಚರತ್ನಮಯತೋರಣದ್ವಾರಸಮಾಜವಿರಾಜಮಾನಮಪ್ಪ ರಾಜಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ ನಡೆತಂದು ಅನೇಕಮಂಗಳಪರಿಕರಂಗಳಿಂ ಕರಂ ಸೊಗಯಿಸುವರಮನೆಯುಂ ಪ್ರವೇಶವಿಲಾಸದಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ವಸುದೇವೋಗ್ರಸೇನಾದಿಗಳ್ಗೆ ತಾಂ ಪೋಗಿ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕಾಮಪಾಲಂ ಪೇೞೆ ನಿತ್ಯಲೀಲೆಯಿಂ ಕೆಲವುದಿವಸಮಂ ಕಳಿಪುತ್ತುಂ * ಮನುದಿನಂ ಚರರ ಬಿನ್ನಪದಿಂ ದೇಶವಾರ್ತೆಗಳನಾಲಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಮೊಂದು ಸಮಯದೊಳೊರ್ವಂ ವಿಖ್ಯಾತ ದೂತನೋಲಗಸಾಲೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕು ಪುರುಷೋತ್ತಮಂಗವನತೋತ್ತಮಾಂಗನಾಗಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು,

ಧರೆಯೊಳ್ ರಾಜ್ಯವಿಶೂನ್ಯರಿರ್ಕೆ ಬರಲಿಂ ಸಿಂಹಾಸನಸ್ಥರ್ ಸ್ವಯಂ
ವರಮುಸ್ಕೃತ್ಸ್ನತೆಗೆಂದು ಕುಂಡಿನಪುರೇಶಂ ಭೀಷ್ಮಕಂ ಸಾಱಿಸಲ್ ।
ನೆರೆದೀಗಳ್ ಮಗಧಾದಿಗಳ್ ಮಣಿಮಯಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಮಂಡಪಾಂ
ತರಸಿಂಹಾಸನಕೋಟಿಯೊಳ್ ವಿಭವದಿಂ ಬಂದಿರ್ದಪರ್ ಭೂಭುಜರ್ ॥ ೭೭

ವ॥ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸಕಲಜ್ಞಂ ತನ್ನೊಳನುಮಾನಿಸಿ,

† ಕ॥ ಆನಂಶಾಂಶದೆ ಪುಟ್ಟಿರೆ
ತಾನುಂ ತನ್ನಂಶದಿಂದೆ ಭೀಷ್ಮಕಸುತೆಯೆಂ ।
ಬೀನೆವದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪುಟ್ಟಿದ
ಳಾನಿರೆ ತತ್ಕನ್ಯೆಗಾಗಿ ದುರ್ಗಡ ಭೂಪರ್ ॥ ೭೮

* ಖ.—ಕಳಿವುತ್ತು.

† ಖ. ಗ.—ಆನಿರುತಿರೆ ತ್ರಿಜಗದ್ವಿಭು।ಮಾನಿನಿ ಪೆಱಳಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನೆನಾ॥
ಏನಿವನಱಿಯರೆ ಮಿಕ್ಕಿನ । ಭೂನಾಥರ್ ಬಱಿದೆ ಬಯಸಲೇಂ ರುಕ್ಮಿಣಿಯಂ॥

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯಾಧೂರ್ತನೆನ್ನನೆ ಕುಱಿತು * ರಾಜ್ಯಾರ್ಹರಲ್ಲವವರ್ ಬರವೇಡ ಸಿಂಹಾಸನಸ್ಥರೆ ಬರ್ಪುದೆಂದು ಸಾರಿಸಿ ಭೀಷ್ಮಕಂ ನೆರಪಿದಾದಪಿಷ್ಟದುಷ್ಟಸಭೆಯಂ ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯಪಕ್ಷಪವನನಿಂದಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲಮೆಪ್ಪಂತು ಮಾಡುವೆನಾಸಭಾಜನಂ ನೋಡೆ ದಿವಿಜರಾಜನಿಂದೆನಗೆ ರಾಜರಾಜಾಭಿಷೇಕಮಂ ಮೆಱೆಯಿಸುವೆನಲ್ಲಿಗೀಗಳ್ ಪರಿಯಿಡುವೆನೆಂದು ತನ್ನೊಳ್ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ,

ನೀವಿರಿಮೆಂದು ಪೇೞ್ದು ಪುರರಕ್ಷೆಗೆ ಲಾಂಗಲಿಯುಂ ಸಮಸ್ತಸೇ
ನಾವಳಿಯುಂ ಬರಲ್ಬೆಸಸಿ ಸೈನ್ಯ ಬಲಾಹಕ ಮೇಘಪುಷ್ಪ ಸು।
ಗ್ರೀವಹಯಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ದಾರುಕಚೋದಿತಮಪ್ಪ ತೇರನಿಂ
ದೀವರನಾಭನೇಱಿ ತಳರ್ದಂ ಮಧುರಾಪುರದಿಂದಧೋಕ್ಷಜಂ ॥ ೭೯

ವ॥ ಅಂತು ನಡೆಗೊಂಡು ಕುಂಡಿನೀಪುರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತುಮಾತ್ಮಗತದೊಳ್ ಗರುತ್ಮನನಾಮಂತ್ರಣಂಗೆಯ್ಯೆ,

ಇದು ಚಿತ್ರಂ ತೇನತೇನಂ ನೆಗೆದುದು ಭುವನಾರ್ಣಂಬುಧಾನೀಕಮಾಕಾ
ಶದೊಳಂಬಂತಾತ್ಮಪಕ್ಷಪ್ರಬಳಶಬಳಿಮಚ್ಛಾಯೆ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ಸಂರಂ।
ಭದೆ ಬಂದಂ ಪಕ್ಷಿರಾಜಂ ಪ್ರುತ † ಭರಮರುದುತ್ಥಾಬ್ಧಿವೀಚೀಸಮಾಜಂ
ಛದನಚ್ಛನ್ನಾರ್ಕತೇಜಂ ವಿಜಿತದಿವಿಜರಾಜಂ ಸುಪರ್ಣಾತ್ಮಜಂ॥೮೦

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ವಿನಯವಿನಮಿತಮೂರ್ಧನುಂ ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಯುಮಾಗಿ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರ್ದ ದಂದಶೂಕಪ್ರಮಾಥಿಯಂ ಯಥೋಚಿತಸ್ನಿಗ್ಧಮಧುರಾಳಾಪದಿಂ ಸಂಭಾಷಿಸಿ ದೇವಕೀನಂದನಂ ಸ್ಯಂದನಮಂ ಕಿಱಿದುನಡೆಯಿಸೆ ಕೆಲಗೆಲದೊಳ್ ಖರಗತಿಯಿಂ ಬರುತ್ತುಂ ಪನ್ನಗಾರಾತಿ ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಬಗೆದು ನೋಡಿ,

ವಾಹನಮುಂಟು ದಿವ್ಯರಥಮಾಂ ನೆರವಾಹವಕೇಳಿಗೆಂಬೊಡಿ
ಲ್ಲಾಹವಮೆನ್ನನೇಕೆ ಬರವೇೞ್ದನೆನಲ್ ತಿಳಿದೆಂ ಸ್ವಚಿಹ್ನಮಂ।

* ಕ.—ಕೊರ್ತು.   † ಕ. ಗ.—ಕೃತ.

ದ್ರೋಹಿಜನಕ್ಕೆ ತೋಱಿ ಮೆಱೆವಂಪದಿನೀವಿಭು ಮರ್ತ್ಯನೆಂಬುಧಂ
ಮೋಹಿಸುತಿರ್ದದೊಂದೆ ಪದದೊಳ್ ಮೆಱೆವಂ ಸಹಜಪ್ರಭಾವಮಂ ॥೮೧

ವ॥ ಎಂದು,

ವಿನಮಿತಗಾತ್ರಂ * ಕೃಷ್ಣನ
ಮನಮಱಿದಾದ್ರೋಹಿಸಭೆಗೆ ನಿಜಪಕ್ಷಸಮೀ ।
ರನನಿನಿಸೊದವಿಸೆ ಸಿಂಹಾ
ಸನದಿಂ ತಲೆಯೂಱಿ ಕೆಡೆದರತಿಬಳಭೂಪರ್ ॥ ೮೨

ಮಕುಟಂಗಳನವನಿಯೊಳೂ
ಱಿ ಕೆಡೆದ ತೆಱನಚ್ಯುತಾಂಘ್ರಿಗಳ್ಗವನತಿಯಂ ।
ಪ್ರಕಟಿಪ ತೆಱನಾದನಿತಱೊ
ಳಕುಟಿಲಮನರಾದರಹಿತರೊಂದೆ ಮುಹೂರ್ತಂ ॥ ೮೩

ವ॥ ಆಗಳವರೆಂತಾನುಂ ಸಂತೈಸಿ ಪಮುಳಿಸಿ ಮಗುೞೆ ಕುಳ್ಳಿರೆ ಮಗಧಪತಿ ಜರಾಸಂಧಂ ಶಿಶುಪಾಲ ಸಾಲ್ವ ದಂತವಕ್ತ್ರಾದಿಗಳ್ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ,

ಕುಳಗಿರಿಯುಂ ತೆರಳ್ಚಲರಿದಲ್ತು ತೆರಳ್ಚಲಶಕ್ಯಮೆಮ್ಮನೆಂ
ಬಳವಿನ ನಮ್ಮುಮಂ ಕೆಡಪಿದತ್ತಿದು ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯನ ಪಕ್ಷಸಂಭವಾ ।
ನಿಳನಱಿದೆಂ ಖಗೇಂದ್ರನೊಡವೆಂದಪನಾದೊಡೆ ದೇವಕೀಸುತಂ
ಜಳಶಯನಾವತಾರತನುವೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯಮಾಯ್ತು ನಮ್ಮೊಳಂ॥೮೪

ಸುರರನವಟಳಿದು ವೇದವ
ನುರವಣೆಯಿಂದುಯ್ದು ಶರಧಿಯಂ ಪೊಕ್ಕ ತಮೋ ।
ಸುರನಂ ಮತ್ಸ್ಯಾಕೃತಿಯಿಂ
ದೆರೆಗೊಂಡಾವಿಷ್ಣುವೀತನೆಂಬುದನಱಿದೆಂ ॥ ೮೫

* ಕ, ಖ. ಗ.—ವಿನತಾಪುತ್ರಂ.

ಧರಿಯಿಸಿ ಮಂದರವಮಂ ಕೂ
ರ್ಮರೂಪದಿಂ ಜಲಧಿಮಥನದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದುವಂ ।
ಸುರರ್ಗಿತ್ತಾವಸ್ತುಗಳೊಳ್
ಸಿರಿಯಂ ಕೌಸ್ತುಭಮನಾಂತನೀತನೆ ದಿಟದಿಂ ॥ ೮೬

ಬಂದಳನಿ ಕಮಳ ಮುಕುಳದೊ
ಳೊಂದಿದ ತೆಱನಾಗೆ ಕೋಡೊಳೆತ್ತಿದ ನೆಲನಂ ।
ತಂದು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನುಮಂ
ಕೊಂದಾದಿವರಾಹನೀತನಪ್ಪುದಮೋಘಂ ॥ ೮೭

ಕರಕಮಳನಾಳಮೆನೆ ನಿಜ
ಕರದೊಳ್ ಕರುಳಿರೆ ನೃಸಿಂಹರೂಪದಿನಂದಾ ।
ದೊರೆಯ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ
ಕರುಳಂ ತೆಗೆದಾತನೀತನಾಗಲೆವೇೞ್ಕುಂ ॥ ೮೮

ಧರೆಯಂ ವಾಮನರೂಪದಿ
ನೆರೆದು ಬೞಿಕ್ಕಂ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮವ್ಯಾಜದಿನು ।
ರ್ವರೆಯಂ ಕೊಂಡು ಬಲೀಂದ್ರನ
ನುರುಳ್ಚಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮುಕುಂದನೇಂ ಕೇವಲನೋ ॥ ೮೯

ಕಡಿದು ಸಹಸ್ರಾರ್ಜುನಭುಜ
ದಡವಿಯನೆಡೆಯುಡುಗದೇಕವಿಂಶತಿವಾರಂ ।
ಪೊಡವಿಯೊಳುಳ್ಳವನಿಪರಂ
ಕಡಿದೊಟ್ಟಿದ ಪರಶುರಾಮ[illegible]ಧರನಱಿದೆಂ ॥ ೯೦

ಶರಹತಿಯಿಂ ಮಕುಟೋಜ್ಜ್ವಲ
ಶಿರಂಗಳುಚ್ಚಳಿಸೆ ವಿಳಯರವಿಗಳ್ ಪಲವಂ ।
ಬರದೊಳ್ ನೆಗೆದಂತಿರೆ ದಶ
ಶಿರನಂ ಮರ್ದಿಸಿದ ರಾಮನಕ್ಕುಂ ಕೃಷ್ಣಂ ॥ ೯೧

ವ॥ ಎನೆ ಜರಾಸಂಧನಂ ಸಾಲ್ವಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ,

ಜಗಮೇಕಾರ್ಣವಮಾಗಲೊರ್ವನುಱುವಾನಾರಾಯಣಂ ತನ್ನ ಕ
ರ್ಣಗುಹಾಸಂಭವಕೈಟಭಾಸುರಮಧುಕ್ರವ್ಯಾದರಂ ಮರ್ದಿಸಲ್ ।
ನೆಗಪ್ದಾದೈತ್ಯರುದಗ್ರವಿಗ್ರಹದ ಮೇದೋರಾಶಿಯಿಂ ಭೂಮಿಯಾ
ಗಿಗಡಂ ಮೇದಿನಿಯಾದುದೇವೊಗೞ್ವೆಂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಶಾರ್ಙ್ಗಿಯಾ॥

ಮನುಜರ್ ಚಿಂತಿಸಿ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ದಿವಿಜರ್ ಜನ್ನೀಯೆ ಬೆನ್ನೀಯೆ ಕೂ
ರ್ಮ್ಮನಿದೇನೇನೆನೆ * ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಸುರಲೋಕವ್ಯಾಳಲೋಕಂಗಳಂ † ।
ಮುನಿದೀಱ್ಕೊಂಡ ನಿಶಾಟನಂ ಕೃತಯುಗಪ್ರಾರಂಭದೊಳ್ ಕೊಂದನೀ
ತನೆ ನೋಡಗ್ಗದ ಕಾಲನೇಮಿಯುನದೇಂ ದೈತ್ಯಾರಿ ಸಾಮಾನ್ಯನೇ ॥ ೯೩

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಸಾಲ್ವಲ ನಿನ್ನ ನುಡಿ ಸಾಲ್ವುದೆಂದು ದಂತ
ವಕ್ರಂ ಜರಾಸಂಧಂಗಭಿಮುಖನಾಗಿ,

ನೆನೆದಾತಂ ನೆನೆಯಂ ಭವಾದಿಸುಖಮಂ ತನ್ನಂದಮಂ ಕಂಡ ಮ
ರ್ತ್ಯನಣಂ ಕಾಣನವಿದ್ಯೆಯಂ ನಿಜಪಯಃಸ್ವಂಸೇವೆಯಂ ಮಾಡಿದಂ ।
ಜನನೀಸ್ತನ್ಯದ ಸೇವೆಯೊಳ್ ತೊಡರ್ನನೆಂಬಾಜಾಹ್ನವೀಸಿಂಧುವೀ
ತನಕಾಲ್ಗರ್ಚಿನ ನೀರೆನಲ್ ಪರಿಯ ಪೆಂಪಂ ನೀನದೇಂ ಬಣ್ಣಿಪೈ ॥ ೯೪

ಮುಂಗರ್ವ್ವೋದ್ಧತರಂ ಹಿರಣ್ಯಕಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಾದಿದೈತ್ಯೇಂದ್ರರಂ
ತಾಂ ಗೆಲ್ದಾದಶಕಂಠವೈರಿಗಿತರರ್ ಮಾಱಾಂಪರಾರಾನೆದಿಂ ।
ಬಂಗಾಡಾವರಿದೆಂಬವೋಲ್ ‡ ಪೊಸೆದು ಮುಕ್ಕಲ್ಸಾಲನೇ ಶಾರ್ಙ್ಗನ
ಮ್ಮಂ ಗಂಡಾಳ್ತನಮೇವುದಾಶ್ರಯಿಸುವಂ ಶ್ರೀಪಾದಮಂ ಕೃಷ್ಣನಾ ॥ ೯೫

ವ॥ ಎನೆ ತದನಂತರಂ ಮಗಧನರಪಾಲನಂ ಶಿಶುಪಾಲನಾಲೋಕ
ನಂಗೆಯ್ದು,

---

* ಕ. ಖ. ಗ.—ಬೊಮ್ಮನಿದೇನೇನೆನೆ. † ಕ. ಖ. ಗ.—ಲೋಕಂನಾಗಲೋಕಂಗಳಂ ‡ ಕ.—ಮಾಱಾಂಪರಾರಾನೆದಿಂಬಂಗಂಡಾವಳಿಯೆಂಬವೋಲ್.

ಕತೆಯುಂತಿರ್ಕೆವು * ನಿನ್ನಿನಿಂದಿನ ಮಹಾಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ ಕಾಣೆವೇ
ದಿತಿಜಾರಾತಿಯ ಬಾಹುಸಾಹಸದಗುರ್ವಂ ತ್ರಿಂಶದಕ್ಷೌಹಿಣೀ ।
ಪೃತನಾಸಂಯುತನೆತ್ತಿ ಮುಂ ಮಧುರೆಯಂ ಮುತ್ತಂತೆ ಗೋಮಂತಪ
ರ್ವತಮಂ ಮುತ್ತಿ ತದೀಯಬಾಣಶಿಖಿಯಿಂದಾಸ್ಯೈನ್ಯಮೆಪ್ಪಾಕ್ಕಡದೇ ॥ ೯೬

ಅರವಿಂದೋದರನೀಜಗತ್ತ್ರಯಮನಿಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂ ಪುಟ್ಟಿಸಲ್
ಪೊರೆಯಲ್ ಸಂಹರಿಸಲ್ ಸಮರ್ಥನದನಾನುಂ ಬಲ್ಲೆನಂತಾದೊಡಂ ।
ಪುರುಷಂ ವೈರಮನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡ ಬಟಿಕಂ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳಾಗದೇ
ದೊರೆಯಂಗಾದೊಡಮಂಜಲಂತೆ ನೆಗಳ್ಗುಂ ತದ್ದುರ್ಯಶೋಡಿಂಡಿಮಂ ॥ ೯೭

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತಂತೆ ಸಹಜವಿರೋಧಾನುಬಂಧದಿಂ ಜರಾಸಂಧಾದಿ ದುಷ್ಟಚತುಷ್ಟಯರ್ ಚಲಮನೊಳಕೊಂಡಿರ್ದರ್. ಅನ್ನೆಗಮತ್ತಲ್ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ ಕುಂಡಿನೀಪುರಕ್ಕನತಿದೂರಮೆನಿಪ ವಿದರ್ಭರಾಜಧಾನಿಯಂ ಮುಟ್ಟೆವರ್ಪುದುಮಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ನಿಜನಿವಾಸದೊಳು ತ್ತುಂಗಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ವಿದರ್ಭನತಿಹರ್ಷಸಂದರ್ಭನಾಗಿ ದೇವ ನೀವೀಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಪೋದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಧಾಭಿಷಿಕ್ತನಲ್ಲೆಂದು ನಿಮಗೆ ಸಿಂಹಾಸನಸ್ಥರ ಸಭಾಸದೊಳ್ ಸಿಂಹಾಸನಮನಿಕ್ಕುವಂತಾಗ ದಂತಾಂ ನಿಮಗೆನ್ನ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡಿದಪೆನೆಂದು ನುಡಿದಾಗಳ್ ಉಪೇಂದ್ರನ ಮನೋಭಿಸಂಧಿಯಿಂದತ್ತಲಾಮಹೇಂದ್ರನಾ ಪ್ರಪಂಚಮಂ ತಿಳಿದು,

ರವಿಚಂದ್ರೇಂದ್ರವಿರಿಂಚಿಮುಖ್ಯಪದಮುಂ ತದ್ಭೂಭ್ರಲತಾಸ್ಪಂದಸಂ
ಭವಮಾವಿಷ್ಣುಗೆ ವಿಶ್ವಲೋಕವಿಭುಗೊರ್ವಂ ಭೂಪನಾತ್ಮೀಯಭೂ
ಲವಮಂ ಕೊಟ್ಟಭಿಷೇಕಮಂ ನೆಗಳ್ವೆನೆಂದಂ ಮರ್ತ್ಯವೇಷಂಗೆ ಬಾಂ
ಧವಮಂ ತೋಱಲೆ ಬಲ್ಲನೇಕಱಿಗುಮಜ್ಞಂ ವಿಷ್ಣುಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ॥ ೯೮

ಅವತಾರೋಚಿತಮಾಗೆ ಕಂಸಮಥನಂಗೀರಾಜರಾಜಾಭಿಷೇ
ಕಮನಾಂ ಮಾಡುವೆನೇಕರಾಜ್ಯಪದದೊಳ್ ತಾನಿರ್ಕೆ ಮೇಣ್ಮಿತ್ರಪಾಂ ।

* ಖ. ಗ.—ಕತೆಯುಂತಿರ್ಕದು.

ಡವರಾಜ್ಯಂ ನೆಗಳ್ವಂತು ತನ್ನ ಪದವಂ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನಮಂ ಮಾಡಿ ಪಾ
ರ್ಥಿವಸಾಧಾರಣಮಾಗಿ ವರ್ತಿಸುಗದಂ * ತನ್ನಿಚ್ಛೆ ಸರ್ವೇಶನಾ ‖ ೯೯

ಅನಿಯತಪದಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭು
ವಿನ ಮಾರ್ಗಮಿದಂ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರಲೇಕಿಂ ।
ವನರುಹನಾಭಂಗಭಿಷೇ
ಚನೋತ್ಸವಂ ನೆಗಪ್ಗೆ ರಿಪುನೃಪರ್ ನೋೞ್ಪನೆಗಂ ‖ ೧೦೦

ನೆರೆದ ಜರಾಸಂಧಾದ್ಯರ
ಪರಿಷದ್ಭುವನಕ್ಕೆ ಪೋಗು ಚಿತ್ರಾಂಗದ ನೀಂ ।
ಬರವೇೞಖಿಳಜಗತ್ಪ್ರಭು
ಹರಿಯ ಮಹೋತ್ಸವಮನೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕಾನೃಪರಂ ‖ ೧೦೧

ವ॥ ಎಂದು ಪುರಂದರಂ ಬೆಸಸೆ ಗಂಧರ್ವರಾಜನೆನಿಸಿದ ಚಿತ್ರಾಂಗದಂ ಚಿತ್ರಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳ್ ಚಿತ್ರಪಟಮಂ ಕೆದಱಿದಂತೆ ಪಸರಿಸೆ ನಭೋಂತರದಿಂ ಪಾಸಭಾಂತರಕ್ಕವತರಿಸಿ,

ಸುರವರನಿಂದ್ರನುಪೇಂದ್ರಂ
ಗೆ ರಾಜರಾಜಾಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡಿದಪಂ ।
ನರನಾಥರ್ ಬಂದು ವಿದ
ರ್ಭರಾಜಪುರದಲ್ಲಿ ನೋೞ್ಪೆ ತನ್ಮಂಗಳಮಂ ‖ ೧೦೨

ವನಜಾಕ್ಷಮಹೋತ್ಸವದ
ರ್ಶನದಿಂದಕ್ಕುಂ ಕುಟುಂಬಗೋತ್ರಪುನರ್ದ ।
ರ್ಶನಮಿಲ್ಲದೊಡಿಂದೆ ಸುದ
ರ್ಶನದಿಂ ನಿಮಗೂರ್ಧ್ವಲೋಕದರ್ಶನಮಕ್ಕುಂ ‖ ೧೦೩

ಅಗಧರನ ಪದಾಬ್ಜಕ್ಕೆಱ
ಗುಗೆ ನೃಪರೆಱಗದೊಡೆ ಶಾರ್ಙ್ಗಗುಣಮುಕ್ತಪತ ।

* ಖ—ವರ್ತಿಸುದಂ

ತ್ರಿಗಳೞಗುಗ್ರನಿವೆಂಱಗೆ ಪತ್ರ
ತ್ರಿಗಳೇ * ನಿಮ್ಮಯ ಕಳೇವರಪ್ರತತಿಗಳೊಳ್ ॥ ೧೦೪

ಪಾದಾಶ್ರಿತರಾದ್ದರ ತಲೆ
ಗಾದುದು ಪಗೆಗೊಂಡ ನೃಪರ ತಲೆಗಾದುದು † ಕಾ ।
ವೋದಕಿ ನೀವೆಂದಱಿಂ ಹರಿ
ಪಾದಾಶ್ರಿತರಾಗಿವೊಲ್ಲದೊಡೆ ‡ ಪಗೆಗೊಳ್ಳಿಂ ॥ ೧೦೫

ನಂದಕಧಾರಾಜಲವೆಂದು
ಬಂದು ಶರಣ್ಬೊಕ್ಕ ನೃಪತಿಗಮೃತಂ ಮುಳಿಸಿಂ ।
ನಿಂದ ವಿರೋಧಿಗೆ ವಿಷವೆಂದ
ಱಿಂದೆ ಜಲಕ್ಕಾದು ¶ ವಮೃತವಿಷನಾಮಂಗಳ್ ॥ ೧೦೬

ಮೌರವರವೆಂದು ಮೃದು ಕಂ
ಠೀರವರವಮಪ್ಪವೆನಿಪ ಹರಿಶಂಖಮಹಾ ।
ಭೈರವರವವೆಂದು ಕಿವಿವುಗೆ
ಘೋರವರವವೊದವೆ ರಿಪುಬಲಂ ಕೆಡೆದಿರದೇ ॥ ೧೦೭

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ವಕ್ರಭಣಿತಿಗಳಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸೆ,

ತಲೆಯಂ ತೂಗಿ ಬೆರಲ್ಗಳಂ ಮಿಡಿದು ದೈತ್ಯಾರಾತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ
ಪಲರುಂ ಭೂಪರುಮೊಲಿಪಂತು ನುಡಿದಿಂದಾ ದೇಶಮಂ ತತ್ಪ್ರಭಾ ।
ವಲಯಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋೞ್ಪನಂ ಮಗಧಚೇತೋಭಂಗಮಂ ಬೋಲಕುಂ
ಡಲಚಂಚತ್ಕಟಕಾಂಗದಂ ನೆಗೆದನಾಕಾಶಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದಂ ॥ ೧೦೮

ವ॥ ಆಗಳ್ ॥

ನಂದರರಾತಿಗಳ್ ಮಗಧನುಂ ಶಿಶುಪಾಲಕ ಸಾಲ್ವ ಸಾತ್ತ್ಯಕೀ§
ನಂದನ ದಂತವಕ್ರರುಱಿದಗ್ಗದ ಭೂಭುಜರೆಲ್ಲರೆಬ್ಬಿರಾ + ।

---

* ಕ.—ಪತತ್ರಿಗಳೀ. † ಗ.—ತಲೆಗೊಂಡ ದು. ‡ ಖ.—ಮಲ್ಲದೊಡೆ.
¶ ಕ. ಗ.—ಜಗಕ್ಕಾದು.
§ ಕ.ಖ.—ಸಾತ್ವಕೀ. ಗ.—ಸಾತ್ಯಕೀ. + ಖ. ಗ.—ಭೂಭುಜರಿದ್ದರಾ.

ನಂದದೆ ರತ್ನಹಾರವಕುಟಾಂಗದಕಂಕಣಕುಂಡಲಂಗಳೊಂ
ದೊಂದನವುಂಕಿ ಮಾಣಿಕ್ಯಸ್ವಿಬೀಜಕಿರ್ಮಣಜ್ಝಣಿತಪ್ರಣಾದಮಂ ॥೧೦೯

ವ॥ ಅಂತಾಸ್ವಯಂವರಶಾಲೆಯಿಂ ತಳರ್ದನೇಕದೇಶದ್ವೀಪಾಧಿಪ ಭೂಪಾಲರ್ ಬಂದು ವಿದರ್ಭನಗರವಮಂ ಪೊಕ್ಕು ದೇವಕ್ಷೇನಂದನನಿರ್ದಾ ರಾಜಮಂದಿರಾಂಗಣದೊಳ್ ನಾರೋತ್ತಾರಿತರಾಜಚಿಹ್ನರಾಗಿ ನೆರೆದು ನಿಲ್ವುದು ಮಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ಅತುಳಂ ಹಂಸಾನ್ವಿತಂ ಬಾಂದೊರೆಯ ಪ್ರಳಿನವೆತ್ತಿರ್ಪವೋಲ್ ದೇವ
ಕಾಂತಾ
ಚಮರೀಜಾಂದೋಳಲೀಲಂ ಗಗನತಳವಿಸಿಂಪ್ರಾಜೆ ಯಿಂದಂದುಪೇಂದ್ರಂ।
ಗೆ ಮಹಾಸಿಂಹಾಸನಂ ಬಂದುದು ದಿವಿಜಜಯಧ್ವಾನವುಂ ಕಿನ್ನರೀಗೇ
ಯಮುಮುಸ್ವಪ್ನ ಸಕ್ತಧ್ವಾನಮುಮೆಸೆಯೆ ವಿದರ್ಭಾಧಿಪಂ ರಾಗಿಪ್ರಸನ್ನಂ॥

ವ॥ ಆಮಹಾಸಿಂಹಪೀಠದ ಮುಂದೆ

ಸ್ಫುರಿತಸ್ವರ್ಣವಿಚಿತ್ರರತ್ನಮಯಶಾಖಾಪಲ್ಲವೋತ್ಪುಲ್ಲಪ
ಟ್ಟರಣಾಲಂಕೃತಮೆಂಬ ಕಲ್ಪತರುವಂ ಪಾರಾಮುಮಂ ಬಂದುದು
ರ್ವರೆಗೆಂಬಂತೆ ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತುರಚನಾಕಿವಿಸ್ತಾರಿತಂ ಬಂದುದಂ
ಬರದಿಂ ಛೋಂಕನೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮರಚಿತಂ ದಿವ್ಯಂ ಮಹಾಮಂಟಪಂ॥ ೧೧೧

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್

ಮಂದರಮಥನಂಗಾದಪು
ದಿಂದೇ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಮೆಂದಳಕೇಶಂ।
ಮುಂದೆಬಿದಟ್ಟಿದೊಡಂದೆ
ಬ್ಬಂದುವು ವರಕನಕಕಳಶಮುಂ ನವನಿಧಿಯುಂ ॥ ೧೧೨

ವ ॥ ಆಗಳ್ ॥

ಸುರಗಿರಿಕೂಟಕುಂಜವಿವಿಧೌಷಧಿಗಳ್ ಸುರಸಿಂಧುವಾರಿನಿ
ರ್ಭರನವರತ್ನಕುಂಭತತಿಗಳ್ ಸುರನಂದನಮಾಮಲೂರುಬಂ।
ಧುರವರವೃತ್ತಿಕಾತತಿಗಳುಂ ಸುರರಾಜನದೊಂದುಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ
ಸುರಪಥದಿಂದೆ ಬಂದುವಭಿಷೇಕಮಹೋತ್ಸವದೊಳ್ ಮುಕುಂದನಾ॥

ಧರೆಯೆಲ್ಲಂ ಸಾನುರಾಗಂ ಘನಘನಸಣಸಮುನ್ನಿಸ್ವನಂ ದಿಕ್ಸಮೂಹಾಂ
ತರವೆಲ್ಲಂ ಸಸ್ರವೋದದ್ಧ್ವನಿ ವಿವಿಧಸುಖಾತೂರ್ಯನಿರ್ಘೋಷದಿಂದಂ ।
ಬರವೆಲ್ಲಂ ಸಾಟ್ಟಹಾಸಂ ದುಗುಲದ ಗುಡಿಯಿಂ ಭೂಪತೆಲ್ಲಂ ಸಹರ್ಷರ್
ಪರಮಾಚಿತ್ತ್ಯಂಗಳಿಂದೇವೊಗಪ್ಪೆಸನುಪಮಂ ತದ್ವಿಭೂತಿಪ್ರಸಂಚಂ

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಸಮಸ್ತಮಂಗಳಾಶ್ರಯಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನನೇಕರಾಜಲೋಕರತ್ನ ಕೋಟೀರಂಗಳ್ * ಪಾದಪೀಠಂಗಳಾಗೆ ಮಹೋತ್ತುಂಗಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದುಂ

ಪ್ರಭೆಯಿಂ ನಯನಭ್ರಮೆಯಾ
ಸಭೆಗಾಗಿರೆ ಬಂದು ತಾನೆ ಕೃಷ್ಣಂಗಮರ।
ಪ್ರಭು ಪೂರ್ಣಕಳಶಮಂ ಪಿಡಿ
ದಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು ಪರಸಿ ಪೋದಂ ಮುದದಿಂ ॥ ೧೧೪

ಪೊಗಳುತ್ತಿರ್ಪೊಂದು ವಂದಿವ್ರಜದುಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಪಧ್ಯಾನಮಂ ವಿರಾಜಿ ಜೇಟ್ಟಿರ್ಥಿಗೆ ಸೂಸುತ್ತಿರ್ಪ ಚಂಬೊಂಗಳ್ ರುಚಿ ಪಟವಾಸಸು ರತ್ನಾಂಸುಮಂಕ್ಕೆ। ಮಿಗೆ ನಾನಾರಾಜಚಿಹ್ನಾವಳಿ ದೊರೆಯೆನೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಭೂಷಾಳಿಗಳಂ ಪೋಲೆತ್ತಪ್ಪ ಕೃಷ್ಣಂಗೆಸೆದುದಸದಳಂ † ರಾಜರಾಜಾಭಿಷೇಕಂ॥

॥ ಗದ್ಯ ॥ ಇದು ಸಮಸ್ತ ಕಮಲ ಭವಾಂಡ ಘಟಾಘಟನ ಘಟಿತಾರಘಟ್ಟ
ಘಟನಾ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ನಿರೂಪಣ ಚಕಿತ ಸಕಲಾಮ್ನಾಯ ತಂತ್ರ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಶ್ರೀ ಪಾದ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತ ಸುಕವೀಂದ್ರರುದ್ರ ಪ್ರಣೀತ
ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥವಿಜಯ ಮಹಾ ಪ್ರಬಂಧವೊಳ್ ಪರಶುರಾಮದರ್ಶನ
ಗೋಮಂತದುರ್ಗಾರೋಹಣ ತದೀಯದುರ್ಗದಾಹೋಪಶಮನ
ವಿಪಕ್ಷಾಕ್ಷೌಹಿಣೀಚತುರ್ವಿಂಶತಿನಾಶನ ಜರಾಸಂಧಪ್ರಮುಖ
ಮುಕುಟಭಂಗ ಸೃಗಾಲವಧ ದಿವ್ಯರಥೋಪಲಬ್ಧಿ ದರ್ಪಿಷ್ಠ
ನೃಪಸಭೋಚ್ಚಾಟನ ರಾಜರಾಜಾಭಿಷೇಕವರ್ಣನಂ

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ

---

* ಕ. ಗ.—ರತ್ನ ಕಿರೀಟಕೋಟೀರಂಗಳ್ । ಬಿ.—ಕೃಷ್ಣಂಗೆಸೆದುದು ಸದಳಂ.

రెక్క, చరాక్ష, మనోజ్ఞ, ప్రయోజన, సుబోధక,
సదుపాయ ప్రదర్శన, ఆప్యాయత, నిత్యవ్యాప్తి

చంద్ర హిమాంశు సరాధ శంఖ
సత్యాగ్ర మిత్రవిధ నకారా పాశి
మంత్ర ఫలాని ప్రధానిలోరించె
సత్యధి ఔటోకా మిత్రిధిక సత్యప్రాం

అదికట్టు ఇన్ని దివ్యరత్నంగా నాణిల్లు-

ఆ మహాపద్మ, పద్మ, శంఖ, మకర, కచ్ఛప,
ముకుంద, కుంద, నీల, ఖర్వ